تاریخ ابن ایاس

٢١٨٤

Süleymaniye Kütüphanesi
Kısmı | Esat ef
Yeni Kayıt
Eski Kayıt

هوالموفق

بسم الله الرحمن الرحیم

بردانایان رمزآگاهی نموده و دقیقه‌شناسان حکمتهای آلهی واضح است که در هر عهد و اوان اضاع جهان منقلب و سحر زمان
و جمع مستمر کلام تملکشان کرده و خداوندیگانه که مدبر این کارخانه و منقلب اوضاع زمانه است از فیض فضل بیمنتهای
خود سعادتمندی را مقدر نموده و در عرصه گیتی مبسوط الید گذارد که بر اهم مراحم و رافت بالتمام جراحات قلوب بندگان
پردازد و مداوای تمنای ملکمان زهر حوادث را شهد عدالت شریعت سازد و مصداق اینمقال عالیان فال علیحضرت
قدر قدرت قضا توامان سلسلهٔ جنبت دارا دربان دشمن کش عرصهٔ خاک رحمت کش طریق نعم و نوالک مظهر
قدرت آلهی و مروج دین و سنگینای فرازنده رایات کشورگشائی و برازنده بخت فیروز بخشیه جهان آرائی
روز بازدی خصم افگنی و دلیری جوهر شمشیر گیتی ستانی و مملکت گیری پیروری که از سهم خدنگش سطح زمین
از سپهر برین سپر برگشیده و بلند اختری که از بیم رمح خاک شکافش سپهر برین شکم بر خود دریده و فتح
و ظفر قبضهٔ تیزش چنین عرض بجواهر متصل و از شدت سیف خونریزش صورت از سیر لامتصل شود و در قلب کافر نبرد گر
قلوب اعدا قالب پر روح بدرآورد کاه فهرش ذوابح شداد المذبوح و چاوشان بارگاه جلالش بصلای ده روزه
خدمتش نوید امیدواری صد ساله نعمت بگوش جهانیان میرسانیده و خوان لاران بزم نوالش از برای ایشان گونه گونه
لذات کام بخش بکام و در نزد یک میخانیدند شراز آزده و بهم صاحبکلاهای شقه طراز رای ساخته
اورنگ قانیه قهرمان سلسلهٔ علیهٔ مرتخانیه صرغام الله هر العصر و الخاقان الاعظم و الخاقان الاکرم شاهنشه جمجاه
تاج بخش ملک ممالک سند و تران پشت خدیو جهان رحمت کردگار نظر کرد الطاف پروردگار ابوالمظفر
نادر زمان پادشاه افتخارات که بدیهه اخلاصش در رزم افشانی مطیع مهر آسایش در تره پروری خورشید انتهار و مشتری
رزمخواهیات از تاثیر اکسیر نصرت و کیمیاگری آفتاب مکرمتش طلای دست افشانده غنایت از آوند تنیت لم یزلی
کوهپرورات اندکش را باقتضای مصلحت سنجی در زنهانخانهٔ ابداع دست پرورد صنع جمیل و قابل استفاضه فیض جزیل میباشد

و بمقتضای حکمت بالغه حضرت داور دادگر باستعداد مادهٔ قابلیتش میپرداخت تا هنگامی که خاک ایران آمیخته خون بندگان
دو عرصه جهان هر کشی بگردن فرازی و صاحب را از علم کشت چنانکه عرکفه شور زجور ظلم کاران اهل ایران بگرفت
و در هم شکست برای انتقام افغان مظلومان مجسم شد و بخت گروری ایران پایمال دشمن و آتش جور و بیداد مخالف از هر طرف
بخرمن امنی خلق در شعله افگن گردیده رسم ملک طوایف شریعت و نشه آشوب از حالات و سائل و قوع یافت چنانچه از فتنه‌ها
الی اصفهان طایفه غلجائی در هرات ابدالی و در نیشاپور افغان گلزئی و در غازرستان صفی میرزا مجهول النسب و در کرمان سید
احمد نوزاده میرزا داود و در زرنج سستان و بنادر سلطان محمد نام شهریار و در جوانمی عباس نام و در گیلان اسمعیل نام
و در خراسان ملک محمود سیستانی صاحب دعیه و استبداد گشته کروه روستیه میزآوز بایجان را از یکسمت آبا جایه
تا سلطانیه و ابهر و از طرف عراق از کرمانشان الکزاز متصرف و روسیه میرزا باب الابواب در بند تا مازندران جمیع
دار المرز را متصرف در آورده و بدینچنین تر کمانیه صاین خاندان را با کثر اوقات نقیضه انگیزی و شورش معتاد بودند الا در
بختیاری و فیلی و اکراد و لان و اعراب جویزه و بنادر حتی کوشه نشینان میان ولایت سر از اطاعت باز زده اظهار
سرکشی کردند بمعاودآنه کریمه سنجعل له بعد عسر یسرا و بعنایات صنع یزدان نشو و کار بسامان برسید حضرت
داور دادگر اقتضای خاطر طبیعه دولت آن خسرو فریدون فرکه از لطف و قهر مظهر آثار جلالیه و جمالیه قهاری و الا غفار
سحر آذین نقش عرصه کلک بدایع نگار حضرت باریست نموده کوکب بخت سعید سرکه کیه آرای عرصه جهان
و پرتو طلعت مهر کسترش را روشنی بخش دیده پیروجوان ساخت الحق لنعم نهاد بود که در عاقبت اندیش از برای روز بد
خویش ذخیره گذاشته بود و با صفدر نام آوری که سلطان قضا برای دفع خصوم حوادث در کمین باز داشته
بود چون سلسله حوادث بحالم کون و فساد بیکدیگر پیوسته قبل از شروع بذکر صادرات احوال آن برازندهٔ بخت
و تاج بایراد حکایتی چند احتیاج است لهذا این سطرات مسلسل پذیرد و طراز دیباچه این تاریخ پر تنویر محمد مهدی
ابن محمد نصیر عفی الله تعالی عنهما گردد از چاکران حضور پرنور و ضبط وقایع مامور است بانهاء مجمل از اموری که در زمان
سلطنت خاقان سعید شهید روح الله روحه تا آغاز دولت این شاهنشاه صاحب تاید بنظر رسیده بر رو
ضمیر عالیان منکشف شود که ایران چگونه ایران و ممالک چه قسم ویران بود که آنحضرت بمعماری عزم متین
این ویرانه را دوست کردند و کلهای افسرده این گلشن را که از هجوم سبزه بیگانه پنهان و لگدکوب حوادث

زمانه بود بچه آب و رنگ از نمازگاه موضع خلوت در آورند بدین جهت سرگذشت عهد کل را از نظر بگذرانند عقد این رشته تر
بگوید امیر افغانستان هدایت الله بسطی علیکم بالجی از جمله آثاری که در عهد سلطنت خاقان مغفور بر همزن آشکارند ثروت و شور
ملک ایران خرم اول طغیان میرویس علیجاه و مقدمه فتنه ها بود که در ماه صفر سال دو هزار و صد و بیست و یک هجری مطابق
روی نیل بوقوع پیوست توضیح اجمال آنکه اگر کین خان منتسب شاه نواز خان والی گرجستان که در آن اوان بسکلر بیگی
قندهار می بود گرجیه با تفاق او در قندهار میرود نا بواب بداعتدالی با بزرگ دست تسلط با فاغنه دراز کرده میرویس
که حاکم آنجا بود از خان بسته آمده روی تظلم بدرگاه فلک شکوه آورده چون در دربار پادشاهی کسی در خور این مهم
برای سلطنت دادرسی نیافت روی ارادت بر تافت و بکفایت مشارالیه در حین مراجعت تتبع امور را وصایع
و ملاحظه اطوار او نزدیک کرده دار قندهار در وقتی که کراکین خان بعزم تنبیه طایفه کاکری رفته و در منزل ده
شیخ که خارج قندهار بود بسر او رفته او را دستگیر ساخت و مراد خان نام افغان را که خفتی بود مامور نمود که با تمام
کارش پرداخت بعد ازین واقعه کنجیر و خان برادر زاده او بسپهسالاری منصوب گشته بخونخواهی عم باز گفت
کری و جم را از اجتماع قلعه از طوایف کرج و غلجی و جم بشیخ قندهار و میرویس مقتحم گشته جماعت ابدالی قندهار را
که با فاغنه غلجی یکسان بودند جمع و قلعه را محصور کردند نشست بالا خره در بیست و ششم ماه رمضان المبارک سال هزار و صد
و بیست و سه هجری مطابق نزدیکان نیل اردوست سرا پرده بر سر پای قلعه کدانشته بتهیه حربش پرداختند بعد ازان محمد زمان
خان شاملو قورچی باشی با پیغام معتمد گشته در زمان مدید طی مراحل کرده تا رسیدن بقندهار روز نامچه عمر شان خواجه
رسید و بعد از او دیگری با مر قندهار پرداخت تا مقدمه هرات و تسخیر آن افاغنه ابدالی بمیدان آمده و میرویس شش سال
با مر حکومت در قندهار پرداخت و بعد از او عبدالعزیز برادرش بجای او نشست و یکسال با مر حکومت پرداخت و بعد از
او محمود ولد میرویس با چند نفر از خاصان او در تنگ مرافقت ریخته او را مقتول ساخته برای حکومت برافاخته و دیگر سرگذشت
افاغنه ابدالی و سانحه هرات بود در سال هزار و صد و بیست و نه بعرصه ظهور آمد و تفصیل این اجمال آنکه طایفه درمدت
از غلجی ازیاده و بیش در سابق شصت هزار خانوار کم بیش میبودند عبدالله خان ولد حیات سلطان صدوزیادی آنرا شنیدند
واقعه قندهار با تفاق اسدالله ولد خود از ملتان نزد کنجیر و خان شتافته حاکم ابدالی را تا آنکه بتدبیرات بزودی
که تغییر و تبدیل را در آن راه نیست مقدمه قندهار بآن نکوشد عبدالله خان با ولد خود وارد هرات شده در آن

اوقات ایالت هرات بیاسنقلی خان شاملو میبود چون از نامه حال عجز آن خان آثار رضا و طن ظاهر شد عبدالله خان
او را با ولدش مجبوس ساخت و در غلال ایخال قرابلاشیه هرات بیاسنقلی خان تزریده او را بداخل کرده اند بعد از یکی
از خبر بعرض امنای دولت رسید جعفر خان استاجلو را بایالت هرات مامور ساخت و روانه نمود و مقارن این
امر رستم خان بابدرش از مجبس فرار و بکره رسیده شاخه رفته شاخ ارکشی برافراخت و بفکر جمعیت افتاده قلعه
اسفزار را تصرف و بعد از آن در یکفرسخی شهر با جعفر خان حاکم هرات جنگ کرده او را دستگیر و شهر را
محصور ساخت و بعد از چندی که محصورین از امداد و مایرسن گشته در خفیه و آشکارا راه سازش و طلبان آشتی افاغنه
گشوده در نیمه ماه رمضان المبارک سال هزار و صد و بیست و نه هجری چند نفر از مردم قریه هرات که در
شهر محصور بودند و رجز و با افاغنه همدستان بودند در نهانی ترتیب داده اند که در برج مشهور بمیرخ فلانی
که در سمت عراق واقعست افاغنه را بالا دهند افاغنه تیغ استیلا کشیده بقدر امکان تقتیل و غارت شهر پرداختند
بعد از تخلیه شهر از وجود قرابلاشیه افاغنه اسفزار برآمده در شهر هرات ترقی و بالادست و قتی که رستم و غوریان
در حدات مرغاب و بادغیس را تماما تصرف کرده اند پس اسدالله بقلع تسخیر قلعه فراه که در سال قبل تصرف
افاغنه غلجایی قندهار درآمده بود افاغنه بسی الفقار یلغار و با نزدیکی برج قلعه و بپای مردی ستم حیله و
حصار مقصود برآمده و از ولایت را ضبط نموده مراجعت کرده و در این اثنا فتحعلیخان ترکمان از دولت بهیه صفویه
بسرداری مامور شده و روابع کرسیه ملاقی فریقین واقع گشته بخت افاغنه مغلوب و منکسر گشته غوریان بر
از آنجا که طالع نامساعد و بخار هرز و پندار رو و ماههای ایشان متصاعد بود سردار با فوجی بتعاقب ایشان
کمیت تهور بر انگیخته با صد نفر الحاقیش در پشت صحرای شهر برادر انکه بر طایفه افغان برخورده و بیباکانه بر ایشان
تاخته ایشان نیز چون حریف را خیره و چشم بصیرتش را از غبار غرور تیره دیده اند آتش کین زر اغان تیغ تیز را در میان
کشیده سردار را با جمعی از پشتیبانان او از پای در آورده و بر هنه عاری ساخته اند بعد از چندی محمود ولد میرویس بقوم
اشرف داده از قندهار حرکت کرده ما بین فراه و زمین داور در محل مرسوم بدلارام با اسدالله جنگ کرده اسدالله
بقتل رسید محمود چون تصرف قلعه فراه را در جنب مقام اشتباه دید بهمان قتل اسدالله اکتفا کرده بقندهار شتافت
و در حینی که قزوین متوقف رکاب پناه خاقان شهید بود امیر اتاب از اجلیل خدمات شمرده بدربار پادشاهی عرض ارادت

دولت یزند پس او را صدق فرض کرد و او البرغی صافی خبر ملقب ساخته جنبقلی خان خطاب داد و نگذشته نجان از دین تاریخ
قتل اسد الله چنین یافتند مصرع اسد را سایک شاه ایران در دیده بعد از ان ایام دولت زمانیان گذشته هرات را تصرف
و عبد الله خان پدر اسد الله را مجبور ساخته نهال زندگانی جعفر خان و کرخاران قزلباشیه را در بر خیابان باغ زند هر
خود بر سیاست از پای در آورد و نداهیان دولت شاهی چون طایفه غلجی را دایما مشغول کار یکدیگر و محمود را نسبت بخود
از مزاحمان خلاص گستر یافتند صفی قلیخان ترکستان و غلام ابهر داری تعیین نمود و با جمعیت شایان و مقدار کفایت از ان
روانه هرات نمودند در صحرای کاظم قلعه فیما بین او و زمانخان یلانی قریبین واقع گشته بر دار زبردست سردار نمیتی مقتدر
باعث قوی دستی این طایفه پایدار گردیده و افاغنه در آن ولایت اقتدار کلی بهم رسانیده چند سال آن زاهی را تصرف
داشتند تا آنکه بارقه بیغ جهانگیر ظل آبای ظلمت زدای آن بلاد و مابزدی دولت نادره قامع پیمان فتنه و فساد گردید
و دیگر شورش نزگمانیه صابن خانه اسرا باد است که تابع خود زرم انداخته و در زمانی چرجان و دشت قپچاق سکنی دارند
اگرچه بعضی اوقات بنا بر صرفه کار خود اظهار ایلی و انقیاد بحکام استرآباد میکردند لیکن در اغلب اوقات مخالفت
و نافرمانی و فساد بوده اند و در سالف ایام سرداران صاحب شوکت بسیاران تعیین گشته طرفی نبسته و در
بروز فتنه ایشان تزایدی یافت تا آنکه خورشید ذات جهان آرا اقدس از افق سروری طلوع کرده و شب پیرو طغیان
سر نزاو به خمول کشیدند و دیگر سرکشی لگزیه و اغستان و انقلاب صدد و شیروان بود که جماعت جاوز و لگزیه که اهم
شیروان را مصدر قدح الجار غریب بودند اهمیتی و با طایفه زاخور که در صدد و شکی سکنی دارند اتفاق و رزیده
تمرد پیدا کرده حسینعلی خان حاکم شیروان با جمعیت خود در صدد و شیا آنجماعت در آمده بعد از زد و خورد مجال شکست آنجماعت
شیخون آورده حاکم شیروان را با جمعی مقتول و بقیه لشکرش از تحریته امرا ایشان منصرف آنطایفه در آمده و
بعد از چندی حاجی داود سلوری با احمد خان اوسمی قطاق و سرخای لگزی صدد استان گشته اولا احمد خان
حاکم قبه را از میان برداشته متوجه تسخیر شیروان شدند و مقصود ایشان بکلی نه پرسته سعادت و ثانیا الحاق حاجی
داود بدون رفاقت اوسمی آمده و قلعه شماخی با تصرف رحیمخان پسر کلی جدید شیروان را که قفه تقبل آورده و بضبط
شیروان و نواحی پرداخته امیر ارب با بدولت عثمانی عرض نموده راه اشتباب بآن حرات معدلت اکتساب گشوده و
از دولت علیه فرمان ایالت بنام حاجی داود صادر و سار و مصطفی پاشا تبلیغ و امداد و مامور گشته راه مد

سرخای مسدود شد چون سرخای از خجیت از خای داود پیش بود و بجیب قوه کار او در پیش برد و سابق بر آنکه
فرمان ایالت بنام خود حاصل نماید در آن نزاعی رایت اقتدار بر افراخت و سار و مصطفی پاشا بگنجه مامور شد
و دیگر تمرد و طغیان ملک محمود سیستانی است ترشح انفعال آنکه در سال هزار و صد و سی و هجری خبر قتل صفی
قلیخان بدربار گردون مدار شاهی رسیده اسمعیل خان غلام را بر تبه سپهسالاری فایز و مامور بتسخیر هرات
گردید و وارد ارض اقدس شد چون ملک محمود حاکم آن بنا بر استیلای ماده غرور استیلای چندان اقبالی
بامر نهی خزانی ارض اقدس بنگرد سپهسالار مسطر فتحعلیخان قاجار بیگلربیگی مشهد مقدس را با فوجی از قزلباش
بر سر قلعه تون مامور و ملک محمود محصور گشته یکماه ایام محاصره امتداد یافت تا آنکه شبی پیرمحمد نام کدخدای طارمات
در خانه فتحعلیخان گسترده بود از فتحعلیخان رنجیده خاطر گشته خود را بقلعه رسانیده ملک را از ضعف حال قزلباش
آگاهی داد در روز دیگر ملک بهیات مجموعی از قلعه برآمده بجناب کرده فتحعلیخان بزخم گلوله از پا در آمد و قزلباش
منهزم سبب استعداد و اقتدار ملک شده بهمین منوال در آنسرزمین دو سال زحمت داری نمود تا آنکه مقدمه اختلال
احوال و اوضاع سپهسالار روداده ملک در ارض اقدس فرمان روا شد تفصیح انفعال آنکه بعد از رجوع
شاه جهان بود در مشهد مقدس میبود و تفویض نمود امارت بر زمان اختلال کار سپهسالار از دو یا دو ماه تجاوز
اشتدادی یافت سپهسالار چون اطوار علیقلیخان را مرافق شیوه نیکوخواهی از او دول کران شده خواست
او را مسلوب الاختیار سازد علیقلیخان از مضمون آیه کریمه ولا یحیق المکر السیئ الا باهله غافل گشته جمعی از اوباش
که با او همداستان بودند بمنزل اسمعیل خان فرستاده کنان کنان او را از میان خیابان برده مجبوس ساختند
و فریدا بکار ایالت پرداخت و در روز پانزدهم محرم سنه هزار و صد و سی و پنج هجری که افاغنه بر اصفهان
استیلا یافتند این واقعه نیز در همان روز در مشهد مقدس اتفاق افتاده سرشته کار بدست الواط مشهد مقدس
افتاده علیقلیخان نیز با طی که فرو چیده بود بر چیده تا آنکه در ماه جمادی الاولی همان سال الواط بخانه علیقلی
خان ریخته او را مقتول ساخته و اسمعیل خان را از حبس بیرون آورده باز بتسخیل حکومت مشغول ساختند اما از
حکومت جز اسمی با او نبود الواط خود برتق و فتق مهمات کلی میپرداختند چون حرکات آنجماعت ناملایم

طبع سپهسالار بود علیک محمود مرا سلطنه قلمی داد و را تکلیف بما فرض اقدس کرده ملک محمود چون چنین روزی را از خداوندان
بود تجمل دارد و فرض اقدس گشته مستند نکل گسترده ملک محمود اگرچه الواط را اکنون خاطر آن بود که در روز زد و
او با تمام کاشی رساند اما بضمون مصرع همه جا درش مدد بشتند مکافات عمل نه اینده چرخ کبود طالب انتقام
ازاین ان گشته ملک با در پشت آن سرکشان بر ایشان لشکر دستی داده و را لا دفع از التماس بعضهم بعض لقدت
الارض در تیمم دستان محمود غلیجاه و آمدن او با صفهان و کرمان محمود والد میرزا بس و رسالگه با سپاه
خبک کرده او را تقبل نمایند امیرات را بدولت صفویه عرض و مستند عاکرد که چون اتحاد مت محض از زراه هوا خواهی
آمد دولت ازم بنظور رسیده موکب پادشاهی از اطراف عازم خراسان شود منهم از قندهار بسمت هرات حرکت میکنم
که از دو طرف بدفع ابدالی کوشیده شریم اشای ساده لوح که در دستان تمیز عقول مدرکه ایشان فهم نقطه از خط و
از غلط نشکرد اقوال روی اندود و را بسمع قبول اصغا و بالت خدمکار را با الفاکرد و خلعت و شمشیری برای او
فرستاد و بیاسقلی خان خطاب داد و مندو محمود و تنبیر بهانه بنده ابدالی هرات و از دستان و بم کردید و در خلال احوال
طایفه بلوچ عازم تخت داد و مندو کرمان گشته اهل کرمان قلعه را خالی کرده بتمس مقدم محمودی شدند محمود تنبیر و ارد
آن ولایت شده مدت نه ماه بضبط کرمان پرداخت تا اینکه خبر شورش فارس بایشان قندهار بمحمود رسیده باعث انصراف
او بقندهار کردید توضیح انچنان آنکه محمود والد میرزا پس در چین آمدن از قندهار بچین سلطان لکزیه را که در فراه ساکن بود
نایب قندهار کرده عازم کرمان گشت چین سلطان مزبور قلعه را از افاغنه خالی دیده با ملک جعفر سلطان سیستانی که
در قندهار محبر سبل لو و توطیه و تمهید کرده با ظهار دولت خواهی صفویه بیرا از کرمان محمود برآورده بدستیاری فارس
زبانان قندهار اصلای شورش در آورده جمعی از افاغنه را که در قلعه بودند مقتول و مصبح افاغنه بیرون و قلعه گشته جمعیت
تمام کرده فارس کمیت قلعه داخل شده بچین سلطان و ملک جعفر خان را بدست آورده باقی فارسی زبانان قندهار
قلعه قبل آوردند محمود بعد از شنیدن این خبر کرمانرا تاراج و اسیر کرده آنهنگ قندهار نموده و در سال دیگر از نو بتسخیر کرمان کریبان کیر عزیمتش شده
گشته هشت هزار کس از افاغنه قندهار و بلوچ و هزاره بانتست راجع کرده
و آمده قلعه کرمان را محصور و قتل غارت غیر محصور کرده چون از هیچ طرف امدادی بامداد قلعه کیان نمیرسید
اهالی قلعه ناچار طالب امان و متقبل شکنش گشته و در اثنای تفویض قلعه تا انجام کار اصفهان التهال کردند محمود

تغیر قول او را قبول کرده از کرمان عازم اصفهان شد اعیان دولت بمهد اسباب قتال مشغول و در چیاخانه را گشوده بردم
روستائی و بازاریرا که از فنون علم جنگ عاری بودند بلسیف دستان و سپر و خفتان مکمل مسلح و در میدان گرد
هر یک را تمام رستم یل ساخته و بجمعیت تمام بمیدان کارزار شتافتند و در روز دوشنبه هشتم جمادی الاولی سال هزار
و صد و سی و چهار هجری مطابق اوئیل در کلان آباد چهار فرسخی اصفهان تلاقی فریقین واقع شده قریب شصت هزار
در ستم خان قزلباش ثبات قدم ورزیده با احمد خان ارمنی بخشی و جمعی از اعیان و کبار دولت مقتول گشتند
و تمامی توپخانه با اسباب اردو بتصرف افاغنه در آمده بقیه السیف وارد شهر اصفهان و بنای سپه بندی و دوازده
محلات گذاشتند بعد از چهار روز محمود آمده فرح آباد را برای نزول اختیار و از بیست سپهسالار آغاز و عمارتی ورزیده
در نیمه ماه جمادی الاخری سال مزبور مطابق پارسیل که افاغنه در اصفهان بسلطنت محمود غلیجاه و با صفهان
در ابتدای سال هزار و صد و سی و دو هجری مطابق زشقان نیل سنه ۱۲۳۲ کرسلطان دارا القرار جهان
یفع مهر عالم آرا العزم تسخیر شهرستان حمل رایت اقتدار افراشته لشکر بهار بر بهمن آنگاه بهمن و غارت کرد
شهرهای گشته و اقتان هزار و ستان با هزار دستان شور افزای فرح آباد چهم و هزاره بیل و بلوچ خانه بانک های
کخت کلش کردید محمودیان در کمال نزاکت و استیلاوست بتاخت و تاز و راز کرده مانند ذیه انیکه امدادی از طرفی
باصفهان خواهد رسید سلک جمعیت خود را از هم نمی پاشیدند داعیان دولت فکری که برای کسر نزاکت خصم
اندیشیدند این بود که سلطان محمد میرزا نام ولد اکبر خاقان شهید را در هفتم شهر رجب الرجب بولیعهدی برآورده
بعد از چهار روز او را بدیار مرقا پور اجع وصفی میرزا برادر او را بجای او بر سند ایالت و ولایت عهد تمکین دادند
باز در بیست هفتم شهر رجب طلیع خلعت سلطنت جهانبانی را از زده کرده قرعه این فال بنام شاهزاده و را احضال
طلحاب میرزا زاده و در بیست نهم ماه مبارک رمضان در ظلمت لیل او را در لانه کفتان ساختند که شاید در سمت
قزوین و آذربایجان جمعیتی منعقد و لشکری مستعد ساخته شاه را مری شود بعد از خروج طلحاب میرزا افاغنه بنای
محاصره گذاشتند و اطراف شهر را سپه بندی و راه آمد شد را یکباره مسدود ساختند بسیاری تمام بحال خاص و عام
راه یافته روز بروز قوه ضعف و ضعف قوه پذیرفته آتش غلا و نایره بلا بالا گرفت بحدی که مردم برای اکل میته
میمردند و جمعی از بزرگان و اراذل و محلات اطفال خورده سال را دزدیده فروخته کرده میخوردند و لهابرای کندم چرن

کندم سینه چاک میپرورند و طایر خانها و غم دانه کرفارد ام هلاک برای کرده تا او در و نها چون شور بانش حسرت
میبرخت و چشم مردم قرصی برای نهاری برای پنجه کش خرشید نمی بافت از شورشی زمانه عهدی شد که شرین دهان
پیاد شراب خونش میکشید مذ شکران بجای ریزه خشد نبانات می خایند و بهوس میوه دامن از نخل قند کی بچیدند
و بیاد انگور خاک پای درخت تاک را از یک میل لاجون ترتیای عزور بچشم میکشیدند کنا که از جانه ابریشمی تن می
پوشیدند چون کرم پیله میرک خوردن افتادند و جمعی که بغیر لوزینه کام نمی آرودند از تشدت جوع بفکر خوردن پوست
درختان افتادند اکر دانه در زمانه میجستند ریش خود را بنخود سیاه میفرستادند و اکر جنه جاودرسی می یافتند در تقسیم
آن مدت بر خشخاش مینهادند کسی روی پیاز را سیر نمیدید ند و دانه ماش از شاه و انج عدسی عزیز تر کرویدند سایلان
سایلان در بردن اسم نان توی دهنی میخزودند و ویرانکان در حسرت خوردن سنک طفلان را چون خشت
لحد با خود بکور میبردند لاله رخان برای کباب دانج بر دل بریان بیکذاشت و قمری در حسرت شامی کرکو زمان
سیکشت او جاغ مطبخها کور شد و چراغ خود مانها پنز رشد اصفهان یکباره ویران کردید قحطی آدم علاوه
قحطی نان و امنای دولت را هر شته طاقت کسیخته و خاک عجز و هران بر فرق شان بیخته شد تا اینکه بداد ان
شهر مقدم کشته در پانزدهم شهر محرم الحرام سنه هزار و صد سی و پنج هجری مطابق پارس نیل خاقان شهید اراجع
آلا برده افسر بر و برابر آن حسرت کش تاج افسر زند و همان شب محمود کس فرستاده که ضبط کار خانه جات
و دفاین و خزاین پادشاهی که در اصفهان میبود روانه نماید و خود در چهار دهم ماه مزبور با فر فرخ و سپاه ظفر
داخل شهر کشته سکه و خطبه بنام خود کرده بعد از سنوح واقعه اصفهان در آخر محرم الحرام در دار السلطنه قزوین
بطهماسب میرزا رسیده بر اورنک شاهی جلوس نموده نکته سنجان قزوین آخر ماه محرم را تاریخ جلوس او یافتند و در
ماه صفر بعضی از افاغنه برای اعمال کار حضرت شاه طهماسب مامور بقزوین ساخته بعد از ورود بدهه زینی قزوین
شاه طهماسب با قلیل که همراه داشت بر خویش و راه آذربایجان میش کرفته امای قزوین پادشاه را در رود و شمن پابرزور
دیده بعد از معاهده و استیمان افغان داخل شهر شدند و افاغنه دست تعدی از آستین برآورده از کرتا
بنی بدست درازی پرداختند انبعنی با حوصله قزوینیان برشافته شمشیر حمیت آخته هر کس بمیان خود آورده جمعی
از افغان بر خاک هلاک ریختند افاغنه که در باغات خارج شهر بودند مراسیمه عازم کریز و بجانب اصفهان تکاور انکیز

کشته محمود با جماع اینجیر بفکر دفع قزلباش افتاده و در روز یکه افاغنه از قزوین برکشته دار و اصفهان شدند شروع بلاحظه
سان امرای معزول و معروف کرد یکصد و چهارده تن از ایشان نزد ایکجا از تیغ تیز کذرانیده و هر جا که کمان اهل اصلاح
و معروف میبرد کرفته در آشکار و پنهان بقتل رسانیده و جمعی را که تشخیص نیز از نام مرد ساخته نه ماه نیز از راحما صره و تعرف
در آورده و محمود قریب بدو سال در اصفهان دور و ولایات مزبوره را بیت حکمرانی برداشته آخر سر بشیطان اورا
بفکر دفع شاهزادکان انداخت جمیع اولاد و احفاد خاقان مغفور را که صغیر و کبیر و کیفر و محمود و ض تیغ سیاست
ساخته نقش ان نیز ابدا لدهرین قم زدسته و بعد از چندی جنون قوی و فالج شدید بروی طاری شده و بواند از
خود بیکانه و امر و نهی او بحکم جنون قوی از نفاذ جریان عاطل کردید و در حوالی شهر شعبان سنه هزار و صد
و سی و هفت هجری اشرف بنی عثمان که بانتظار مرکش و نیزیت جمعی را از افاغنه باخود اهمدستان کرده از کنج اعتزال
برآمده نوبت سلطنت بنام خود بلند آوازه ساخته کسی فرستاد محمود را در خفیه هلاک و من حیث الاستقلال جلوس بر سریر
حکمرانی کردید و در ایام سلطنت خود کرمان و یزد و قم و قزوین و طهران تا پل کرد پل کرد اس الکد عراق و خراسان است
بحیطه تصرف در آورده و در [illegible] ایالت [illegible] از الموت کردکوه بلادات

و در قزوین بر با فسر بروری آرامت اسمعیل بک نامی تا بین وزیر اعظم را بر سم سفارت و عزم اتحاد و محالفت رو سیه
فرستاد جمعی از روسیه بموجب طلب و اشارة شاه طهماسب لبر کرده کاسرو از روسیه آمده مقابل ایشان در زرده رشت
لشکر تفاندا خت و زیر رشت از دو مدافعه برآمده مغلوب و روسیه را باطی را که در نیم فرسخی رشت محل اقامت
ساخته بار تفاف کشودند و صرف روسیه اینکه مانجوا شش امنای این دولت راه خرد را زرا طی کرده ایم و ایلچی شاه
طهماسب بر کالت او کل دار المرز را از نیا زاباد تا حد استراباد بدولت روسیه تفویض کرده که حمایت این دولت
نموده بدفع دشمن پردازیم و باین او عا راه دخل بتصرف در ولایت دار المرز نجویند اما دست تعرض را کشیده
داشته بهیچوجه پرامون مال ویران و غیر آن نمی کشتند تا اینکه شاه قلب بردار بر کنار ایشان نامه بهزار کس آمده اخبار
جمع دار المرز از نیا زاباد بر جب نوشته که اسمعیل بک بر کالت دولت علیه صفویه بروسیه داده بود بنجو مرقوم
ساخت از طرف شاه طهماسب جمعی بدفع روسیه مامور کشته در خارج رشت ملاقی و تیقین واقع و قرارش
شلت یافته قرار در روسیه رشت و کهدم را مصرف و مدون شریک و منابع و سهیم حاصل و آن را فی بنقاط

قوضیح انیکه آن که در حینی که شاه طهماسب

واخذ اموال و وجوهات دیوانی پرداخته تا آنکه مقدمه قلندر مشهور بهمجل پیش آمد و ماسوله چنانکه مذکور خواهد شد اتفاق افتاده و روسیه
بدون جنگ و نزاع آمده لاهیجان و تلیجان را که در تصرف قلندر بود متصرف گشته بفاصله چند روز پادشاه
روسیه از راه خشکی از راه قلعه قزلار با عساکر بیشمار وارد دربند و از آنجا نیز از بیم غلبه لگزیه که اعدا و عدو دولت
بودند و ربندادن و رضای اعیان این دولت شده ارباب اطاعت درآمده اند پادشاه مزبور از تصرف قلعه
دربند نموده سه هزار تفنگچی که روسیه آنرا احتمالات گرفته بتحفظ آنجا گذاشته باد کوبه رسیاز متصرف بهمان اخذ
مقاطعه و مالوجهات حساب الکفاره بمنوط سلطنت خود معاودت نموده و دیگر تسلط استیلای روسیه است
بممالک آذربایجان توضیح اینمقال آنکه بعد از حرکت شاه جلمجاه از قزوین بجانب تبریز از دولت عثمانی
ابراهیم پاشا حاکم ارزنه الروم بکرجستان و عارف احمد پاشا بایبردان و عبدالله پاشا کرپرا و علی حاکم وان تبریز از جانب
پاشا حاکم بغداد و بکرمانشان و همدان مامور گشته هریک باعساکر بیشمار از خود و خود رایت عزیمت برافراشتند و پای
شکار از نشش جهت آذربایجان بچهار سمت درآمده ابراهیم پاشا تفلیس را بحیطه ضبط درآورده و عارف احمد پاشا
با جمعیت تمام بایبردان آمده چهار ماه قلعه ایبردان را محصور و چون از جانب ایران دولت امدادی متصور نبود اما از آنجا
طالب امان شده قلعه را سپردند و عبدالله پاشا کرپرا و غلام در آن سال در آنجا مراد روی ننموده عطف عنان کرده در
خوی رسل مساس قشلاق و در سال دیگر با گشته بقهر و غلبه بر آن بلده مستولی گشته اما از آنجا نیز اعماز تسخیر کرانیده
و حسن پاشا والی بغداد رایت عزیمت بکرمانشان افراشته در کرمانشان بعد از چند روز زمانه عمرش تمام شده
بدار البقا شتافت احمد پاشا پسرش از دربار عثمانی بر عساکر و معارف تسخیر همدان شده و فیدون خان مکری که در آن اوان
حاکم همدان بود بهانه جنگ پیرون رفته با احمد پاشا پیوست و قشون را الی همدان با نبید امداد و سماه خود داری
قلعه را نداده تا آنکه احمد پاشا تبریز بغلبه و قهر قلعه را مسخر کرده لوازم قتل و غارت بظهور رسید و بعد از او سار و مصطفی
پاشا تسخیر کنجه و صلح پاشا تسخیر اردبیل مامور شد بعد از خبک و محاصره محمد کنجه نیز بحیطه ضبط رویه در آمد بعد از آنکه
رویه متوجه اردبیل شدند موکب شاهی از راه اردبیل عازم طهران شده رویه آمده اردبیل و مغانات و زنجان
و سلطانیه و محال گرزان را بحیطه تصرف درآورده و در سال از جلوس شاه جلمجاه بحسب اقتضا یافته بود اما شرف
چون خبر اختلال آذربایجان و مراجعت حضرت شاه را بجانب طهران شنیدند بسرعت تمام عازم طهران گردیده قریه

اندرمان که در جنب طهرانست واقعه مضرب خیام حضرت شاهی بود با عساکر قزلباش بمقابله پرداخته و رسیدن
آباد طهران تلاقی فریقین واقع شده قزلباشیه مغلوب و بادی هزیمت شتافته شاه جلمجاه از اندرمان عازم ماهندشت
و اشتر ابادخم اشرف جمعی را بحاصره طهران و سیدان ناصر بر اسرار نموده بتقویت مامور و خود آهنگ اصفهان نموده و اهالی
قزوین لابد و رمقام اطاعت درآمدند و بعد از آنکه مرکب شاهی وارد ماهندشت شد از آنجا عزم اشتر ابادنموده شمخال خان
قاجار را بحکومت سمنان سرافراز و با جمعی از ترکمانیه و قاجاریه بدافعه افغان بطهران روانه ساخت شاه ایده در ابراهیم
آباد طهران متلاقی افغان گشته باختلال اضداد و سستی اهل عناد کاری نساخته پا بنیل مراد روانه اشتر ابادو طهرانیان نیز
مایوس از امداد در بافغان مطیع و منقاد گشتند اما از ساده و قحم تبریز که تا آنزمان با شرف افغان طریق مخالفتی نمیسپردند
راه متابعت گشوده بشهر را سپردند کفار در پیان محاربه پادشاهان روم با شرف افغان و شکست رویه
و قتله کار خاقان شهید شاه سلطان حسین در رسم مکان در سال سیم جلوس شرف احمد پاشا والی بغداد از دولت عثمانی لوای
منصوره و با فوجی عظیم خانمان پاشا حاکم بیان و عبدالرحمن پاشا حاکم همدان و قرا مصطفی پاشا حاکم مرصل طلب خاقان
مغفور شاه سلطان حسین و تسخیر ملک متصرف فیه افاغنه مامور گشته در همدان و از آنجا جمعی را بتبریز آباد و بشهر عود
و فرمان فرستاده ایلچی نزد اشرف روانه و پیغام دادند که افاغنه طایفه پادشاه سر و بدون رایت مالک سریر دولت
چون پادشاهان وارث پادشاهان است خاقان شهید را بایشان سپرده از راه و رسم سلطنت عارضی کناره گیرند
اشرف نیز از اصفهان عازم کلپایگان گشته چاپار فرستاده پادشاه مغفور را که در اصفهان بود از تسخیر جغاتو
شهادت چشانیده مراورا نیز ایلچی رومی فرستاده جواب ایشان از لیف و سنان سبیل ساخت ایشان نیز ایراد فوز خشم
رویه گشته احمد پاشای سردار رومی پادشاهان و عساکر آن مرز و بوم از همدان رایت افراز هجوم شده در شهر برا
تلاقی فریقین و استعمال نایره شور فین بین العسکرین واقع گردید رویه مغلوب و منهزم گشته رحل عزیمت از انجا
بوادی هزیمت کشیدند و طرح مصالحه انداخته بنای ممالک و تعیین حدود و تجدید مستور باین نهج و دستور گردیدند
که ولایت خوزستان و ارسنان قبلی گرزان و زنجان و سلطانیه و خلخال دار و بیل بدولت عثمانی و دولایات سمت شرقی
عراق و دار المرز ماقبانه متعلق و مستقل بشد و بین عهد و میثاق اتفاق و وقع غایله نزاع و نفاق گردد هریک عازم مقر
و مقام خویش گردیدند و در سال چهارم جلوس اشرف رشد پادشاهی از جانب سلطان احمد خان خونکار روم بر کرسی

سفارت برای تاکید مبانی صلح و صلاح و تثبیت مجلس اشرف وارد اصفهان و از جانب اشرف فتحیر محمد خان بلوچ با هجده
روم مامور و همراه ایلچی مزبور روانه دربار عثمان گردید گفتار در بیان چند نفری که در ایام فترت ایران بادعای
شاهزادگی خود را اظهار کردند اول صفی میرزا نام پسر کلانتر بختیاری بهبهان سید حقیقت احوال او اینکه مرحوم آیة الله شیخ جعفر
گرانمایه در سنه هزار و صد و سی و هفت هجری در خلیل آباد بختیاری مبعوث شده او عای شاهزادگی پسری خاقان شهید نمود
سابقا که نام مزاور ابا المعصوم میرزا بود و شایع ساخته بودند که کشته شده و مرحوم آیة الله زمان از تراهد اصفهان شاهد مدعا گردیده بادعای خویش
او را محترم و گرامی داشته سر بر بقعه طاهرش گذاشته و مرحوم آیة الله زمان از تراهد اصفهان شاهد مدعا گردیده بادعای خویش
در یکی از بلوکات اصفهان گذاشته بود از خلیل آباد خواجه مراد آدم فرستاده او را با احترام تمام آورده و در آنجا تاج
کلاه کرده ارقام با طراف نوشته و جقه زرین بکلاه او زده خطبه را در مساجد باسم شاه جلجاب خوانده سکه هم خود را
تا زمان اسم شاه کرده اند و عمال نوشتر را که بکلیه و روسای ایلات الفت نزد او جمع آمده کمر اطاعت بسته و امرا برای خود
تعیین کرده و در آن نواحی لحاف تملک بهم رسانیده تا اینکه از جانب حضرت ظل الهی در حینی که شاه جلجاب در مشهد مقدس
توقف بارکان دولت علی صفی میرزا امر و لاعز قصد و ریاف که چون شاهزاده ای منحصر بشاه جلجاب و ادعای او خلاف
واقع است او را گرفته بیاورند چون رسیدند اندیشه نمودند لهذا بر وقف اشارت والا در حینی که وقت متولی کبه
صفی میرزا بود او را گرفته بتقتل رسانیدند این قضیه در اواسط محرم الحرام سنه هزار و صد و چهل هجری واقع شد دیگر
آنکه سید احمد زاده میرزا داود که ترا مشهد مقدس بود ملخص احوال او اینکه بعد از واقعه اصفهان که شاه جلجاب عازم قزوین
گردید سید احمد بجانب ابرقوه رفت و در آنجا رقم مجهول المشهور بقویض اختیار محلات فارس و کرمان بهرشاه جلجاب
باسم خود ابراز و عوام کالانعام را فریفته این جنس کذب طراز کرده جمعی از اوباش را فراهم آورده عازم یزدیات
و مرده و شت فارس که در شش فرسخی شیراز واقع است گردیده و در آن اوان زبردست خان از جانب محمود حاکم
شیراز بر دو جمعی را بانتقام سید احمد فرستاده و در پل خان فلاقی و نیقین واقع شده سید احمد منهزم گشته پا برهنه آمد از
مردم ابرقوه از کیفیت احوال و تدلیس حکم مجهول او آگاهی حاصل نموده انداورا گرفته مجبوس و معزول ساخته اند بعد از دو
ماه از حبس فرار کرده بجانب چهرم شتافت و سلک جمعیت خود را تجدید انتظام داده از چهرم رفته داراب و نیریز را
بدایره ضبط و تصرف در آورده و جمعیت موفر منعقد ساخته و رفته کرمان را تصرف کرده و در چهاردهم ربیع الاول سنه

هزار و صد و چهل هجری مطابق قوی ئیل جبرئیل نزوه اسم بادشاهی برخود خوانده سکه زده بعد از چندی جمعی از جهات
اشرف بگرفتن او مامور و سید احمد مزبور در قلعه حسن آباد محصور را بالاخره گرفتار کشته او را باصفهان آورده با مر اشرف گردن
زدند و هوای سر دیرا از سر او بیرون کردند عاقبت بروز زیاده سری از پای در آمد و دیگر محمد علی نام زنجان گرمانی مشهور بصفی میرزا
تایید حقیقت احوال او اینکه در ماه محرم سنه هزار و صد و چهل و دو هجری مراق نخاقوی نیل و ریاس در ولایتی او را در تشنه
کشته از آنجا که عقل مردم در چشم ایشان چاشنی جمعی از اوراط او را دیده میگفتند که چشمهای نابلیس در نظر بچشم آن
صفی میرزا شباهت دارد شاید او باشد و او خاشی داشت و عوام از عین حماقت جمعیت کرده خریدار او شدند و او نیز
نوشتر از اجتماع انجمن خویش گشته اراده پشه ادمنزوند و او فرار کرده بجزیره رفت از آنجا از راه بصره روانه بغداد و خود را اعیان دولت
قیصری بیاها نا اینکه شاهزاده ایران پناه بدولت عثمانی برده است بدون تحقیق شاهزاده گی او را تصدیق نموده مراتب را
بدربار عثمانی معروض و بعد از ورود او بحوالی اسلامبول منزل مهمانداری تعیین و در خور شکوه از امکان نیکل و خراجات برای او
قرار دادند و بعد از خلع خلعت سلطنت سلطان احمد خان پادشاه روم با عتبار صدور بعضی حرکات او را بجزیره سیلانیک
که در سیصد منزل آنطرف قسطنطنیه و نزدیک سرحد فرنگست فرستاده اند و بعد از چندی او را نیز بجزیره مزبور فرستاده
و بعد او کسان او را مرخص ساختند و تتمه احوال او در سیان وقایع سال هزار و صد و پنجاه و شش هجری بسمت نگارش
خواهد یافت و دیگر سید حسین نام قلندری بود که از افراه بقشلاق رفته تو در قشلاق رو ریزه کرد داودی پیدا نموده
بود و از آنجا همراه افاغنه در کسوت درویشی باصفهان آمده بعد از قتل صفی میرزای کرانه در میان جماعت خود نیز
رفته خود را بعباس میرزا منسوب و او عای برادری خاقان مرحوم کرده بتمنای سروری گرفته کلاه هرسس بلندت در سر
این دعوای دروغ راست نشست و مردم جوانمگی و طوایف اطراف را فراهم آورده چون کارش مایه مدت جباب
آسا بهوای ریاست سر برآورده باز سر بیکبار سیان عدم کشید و شمع حرفتش چون از صدق فروغی نداشت زود بپایان
رسید و دیگر شیخ در دست شیل و مینای ربند رهبر سید باد عای پسری خاقان مغفور خود را سلطان میرزا محمد نام
نهاده شاهزاده خورا از شهرت یافته در شیل چهار صد و پانصد نفر از اعراب بناور بر سر خود جمع کرده از آنجا بتبرد
عبدالرحمان حاکم بلوچ رفته جمعی از بلوچ با خانه بر خود خوانده و از آنجا بسیان بازری آمده انطایفه با و منقاد عزیمت
بندر کرده با سید احمد زاده میرزا داود که در آن اوان او نیز در آن سمتها رایت استقلال برافراشته بود مجادله

کرده سید احمد را متهم ساخته بندر را با محال شمیل و میناب بخیله تصرف در آورده و با الاخره از جانب اشرف جمعی بدفع او
مامور گشته با وی محاربه و بری ایراد شکست یافته بکابل هندوستان گریخت و بندر با محال متصرفه فیه ضمیمه ولایت افغان
گردید و دیگر زنیل نام قلندریست که در لاهیجان بهمرسید ولد ابراهیم نام طبرسی بود که با چند نفر از دزدان دریا زده
کرده و قلندران مراحل نورد و درویش گشته و در قریه تکابن مازندران بمضمون اینکه مصرع بعد از درویشی اگر هیچ نباشد
شاهی: از گلاه خدمه پوست تخت بهرسن افسر و سریر و از جریده شاخ نفیر بنظر علم و نفیر افتاده از چاده قلندری پا بخرگاه
دارای سلطنت گذاشته پسری شاه سلطان حسین خود را اسمعیل میرزا نام نهاده جماعت صوفیان و دشتستان و دیلمان را
وظیفه رایت تحکم برافراخت و دیلمان را تا بیدار اکبر متصرف گردید و در آن اوان محمد رضا خان عبدلو قورچی باشی سپهسالار
و صاحب اختیار گیلان بوده و در لاهیجان توقف داشت لشکری انبوه بسرکردگی عازم دفع قلندر گشته و در گیلان
دیلمان با او محاربه نموده و شکست یافته بتکابن برگشت و قلندر حاکم رود رضل لاهیجان گشته لاهیجان را با تنکابن
علاوه متصرفات خود کرد و اینده سال آینده محمد رضا خان مجددا بجمعیت خود را مستعد ساخته عازم لاهیجان شده در
آنکره تلاقی فریقین واقع و قلندر منهزم گشته بگیلنکت و در آنجا مجددا اسلاک جمعیت خود را از
شاهسون و سایر رجال انتظام پذیرفته مالوله را اعمال رشت متصرف و از آنجا عازم خلخال گشته بر حاکم آنجا غالب
آمده باردبیل که دارالرشد میباشد در حوالی آنجا جنگ کرده شکست یافت و بعد از آن لشکریان شاهسون با بخود
جمعی از شاهسون با خود متفق ساخته و جمعیتی التقاط داده و بمغانات رفته و با علیقلی خان شاهسون که دم از
خواهی روسیه میزد جنگ کرده باز منهزم شده و مالوله آمده بالاخره جمعی از مردم مالوله که باردوسیه اتفاق و از
همجایات قلندر بجنگ آمده بوده اند بر دفع قلندر مصمم گشته در مالوله بر سر او ریخته او را کشته سرش را بجهت پیشکش
روس برده گفتار در بیان نسب و مولد نادر شاهی بر اکاه و دانان و دقیقه رسان که پوشیده زادگان
آباء علوی را واضحات سفلا نمود واضح خواهد بود که سعادت یاری که زاده لطف خدای یگانه و گرامی فرزند مادر زمانه
باشد نه سفاهت نیاکان سبب است و نه بیدانشی پیشینگان مکتسب زیرا که بعد از ان نقوص کن یا این امر بر پیشگاه نظر بلند
همتان نازکترین سلم پایه اعتبار است و پس ترین مرتبه از مدارج افتخار تیغ برنده را فخر گوهر خداداد و خویش است بیگانگان
آهن و گوهر شاهوار را نادانش و بی دانشی آب و رنگ ذاتی خود است نه بصیقل صیقلان حضر صاحبین برگزیده خداوند بزرگ کرده لطف بیزوال

توانا که بعد از الطاف الهی مستظهار شش بشیر خویش است نه بر فزونی ایل و عشیره و پیکانه و خویش و دودمان
او چراغ خود مان افروخته اند و خانمان او از دولت خانمان اندوخته اند نام صمصام جدید شش را دولت تیموری
در آستین داشت و در تاراج کندش سلسله چنگیز و تاتار حلقه بگوش نظم زهم خدنگش قضا تیز پر بترنج کمش رات
پشت ظفر: اگر آذر افروز دارد قدر چیز چو خورشید آتش تند بر سپهر: اگر مهر از نام رضش دم زند: دم صبح آتش بجان عالم
زند: در آتش گریزد سمندر ز بیم: نهد سر بکوه و بپایان نیم: در بصورت کلک سخن سنج را از نگارش انجلب
باز داشتن اولیست اما چون غرض برخ ضبط کلیات احوال آن خدیو بیهمالست و ذکر اسباب نیز از لوازم امتثال
است پس برسم اجمال نگاشته لوح بیان میکرد که آنحضرت از ایل قرقلو و یا قیت از تیره افشار و افشار از شعبه
ترکمان چپاقچور مسکن قدیم ایل مزبور ترکستان بوده در هنگامی که مغولیه بر ترکستان استیلا یافته از آنجا
کوچ کرده و در آذربایجان توطن اختیار و بعد از ظهور خاقان گیتی ستان شاه اسمعیل صفوی انار الله برهانه بتقریبات
کوچ کرده و در چشمه میاب دگربکان مرحال ایروان خراسان که در سمت شمال مشهد مقدس طوس و در پشت قدمگاه
واقع و در قرب جوار مرو شاهجهان است نزول جسته در نابستان آنجا ییلاقی و در زمستان در دشت مجرد و در
قشلاقی میکردند تولد آنحضرت در روز شنبه بیست و ششم شهر محرم الحرام سنه هزار صد و دو هجری مطابق لوی بیل در
قلعه دشت مجرد و در خرد سکاره که بالفعل عمارات عالیه در آنجا احداث و بمرور ایام بشهرت یافته اتفاق افتاده
بسم جد خود رفتلی بیک مرسوم گردیده و در پانزده سالگی قدم بر معارج رشد گذاشت چون در میان ما جنبک
و ترک و خود و بزرگ مظهر کارهای سترگ گشته در ابتدای حال آثار دولت و فرا قبال از ناصیه احوالش ظاهر و هویدا
عظیمه از دست موهبتش صادر میشد و چون در عالم خود نادر آفاق بود بهمین الهام نیاد رقلی بیک مشهور شد
گفتار در بیان آغاز کار نادر کامکار تا بدید جناب آفرید کار از آنجا که نقش بندی کارگاه روزگار بطرز
دیگر نهاده است تا پرده پای بقای نبی آدم ساخته باین جنس الکسون طراز جامه قوام و دوام بر بر دوش نیاز
بشر انداخته و تجرد مخصوص ذات خداوند صمد است و تفرد شایسته ایزد یگانه الذی لم یولد و لم یولد و لم یکن له کفوا
احد حضرت ظل الهی در آن اوان که آفتاب ایام شباب و جوانی و بهار گلزار زندگانی و هنگام ریحان عیش و
کامرانی بود و مایل ناهل شده با علی بیک کوسه احمد لو که از روسای افشاریه ایروان بود همیشه در آن ولایت با نجا به

طلیعه خیر جهانیان است بنحویکه در مقدمه کتاب سمت گذارش یافت بعد از آنکه ملک محمود در ارض اقدس آغاز خودسری کرد
رؤسای ایلات خراسان از راه ضعف نفس و قوه وهم بطوق خدمت او گردن نهادند و در اطاعت بر یکدیگر سبقت گرفتند
از آنجمله قلیچ خان پاپالو را مامقی خان امیر وی انشار بودند که از حرکت نادر مرعوب بر تافتند و نزد ملک شتافتند
صدور آنچه گفت از افتاریه بر طبع خیر رضدیر پسندیده نیامد و آنها را بجاره جوئی کار ایشان پیک خیال ابهار اف
روانه و در تدبیر این امر مطالب بهانه شدند تا اینکه ملک وسایل برانگیخته چون در ملک خراسان همیشه
از جانب آنجناب اندیشه مند بود و هراسان معتمد پرانیا فرستاده روانه نزد او کرده پیغامات مزکد بعهد و
یمین فرستاده که ما را از آزار عدل تا بارض اقدس بغیر از صیانت حال سلمانان منظوری نیست اگر در عالم
ایلی سر مخالفت مرعی کرده و مشیخ فرایدخیر و باعث اتحاد و راه افساد و غیر خواهد بود و آنحضرت نیز قبول مسئول ملک
کرده عازم ارض اقدس شد که بعد از حصول ملاقات در روزی با ملک اظهار صداقت کرده و حشت او را
دفع و بالفراین اتفاق در حضرت آشکار و جواثر او رفع کند بخت با افتاریه چلایر که در خدمت آنحضرت بود مهد
گشته فرمودند که در جریده بازی خود سازی کرده مهیا باشند منظور اینکه آنحضرت در اثنای بازی و اسب تازی
جلو اب ملک تاخته باتمام کارش پردازند و هر اخوانان نیز هر یک بخویشان و اتباع او در آویخته از هر طرف
هستی در اندازند روزی که در میدان کاوسلاک مشهد با ملک کرم جرید بازی بودند بعزم خان کبری ملک
دست انداخت چون زمام توسن امور در دست رایض فضلت ثبت دست یکه تاز آسمان در پیش انیجه
آفتاب پشت دست بر زمین گذاشته دست آنحضرت بر دهان اسب ملک خورده جلو بدنش شایدملک
از آنجا که پرست باده هوش ربای نخوت بود تفرسش اینمعنی نکرده بعد از انقضای میدان بجانب شهر عطف عنان
کردند اما آنحضرت پرسته در اکین وقت چیره دستانه اینکه بمصالح مشفقانه امالله قلیچ خان و المامقی کرده باظهار التیام
ایشان را بخود رام ساخت بعد از آنکه ملک را به ارض مشهد مقدس مرغب بشکار کرده ملک بخواهش آنحضرت
یکروز بیشتر حرکت حضرت ظل الهی روز دیگر قلیچ خان و المامقی را بتقریب شکار همراه برده بعد از ورود بقریه
باغ نارنج احوال مشهد مقدس چون صید بدام افتاده را از دست رها کردن مقتضای عقل ضد اد دانسته
تقریر اکه در ظاهر چون قبضش تیغ لاف و دستیاری و در باطن لبان دم شمشیر دم از خونخواری میزدند از میان

ادامه

برداشتند و از آنجا عازم ابیورد گشته ایلات آن ناحیه را جمع کرده و همت بدفع کینه جویان گماشتند
در بیان آغاز محاربه جناب نادری با ملک محمود بعون حضرت ودود ملک محمود بعد از وقوع این
واقعه وحشتناکیز چون دولت از شجره مخالف آن آزاده سرو حدیقه راستی بیخ برکند پسندیدگان بری نخواهد خورد
و بار گران زیاده سری ملاکه بر دوش دارد بر سر منزل نجات نخواهد برد عندلیب طلعتش را شنیع انیمقال کرد
نظم روز اول که دیدش گفتم آنکه روزم سیه کند امشب پس باکراد جنگ گرفت که با من متفق شده
بدفع جناب نادری پردازند یکراه را آماده سازند اگراد با جواب دادند که انجناب کردن فراز نیست بگردند
دولاور لیست مبسوط الید و جمعیتش بسیار و استحکام مکانش در غایت اشتهار لهذا تصور انیمعنی از خرصله ضمیر ما بیرون و این
خیال از خیر قدرت ما افزون است ملک چون عذر ایشان را مشروب بگرد انیده از کل رعنای جواب آنکرده
استشعام رایحه دوستی نموده عزم بتسخیر آن طایفه کرده چون راه کلات و چپنه مشتمل بر کوهستان عظیم و مخوف بر غلبوعات
محکم بود عزیمت آنصمت را معقود ان المصلحت ندانسته بناخ و شش هزار کس از راه راد کان روانه خبوشان گردید در
منزل مذکور مجدد ا از اگراد بمعذرت خواهی نزد ملک فرستاده پیغام کردند که حرکت او باعث وحشت اکراد
و موجب نزاع و فساد است ازین ما جراو رکند رو از آنجا که ملک محمود در اماده خرو بنی و ماغی شده بود فرستاده
اکراد را قطع بنی کرده باز گردانیدند اینمعنی سبب پیدا شدن عموم اگراد گشته برا ستیناف لوازم سرکشی پرداختند
و بعزم مدافعه پیش آمده از تاسا عدی بخت مغلوب شده فراری و در قلعه جات خود متواری شدند و ملک بلا
مانع داخل خبوشان گشته بنا گذاشت که قلاع اکراد را با خته جمعی از عورات و اطفال ایشان را بر سم یرغمال در
ارض اقدس ساکن ساخته زمام اختیار ایشان را بدست گیرد اولا تخت قلعه زیرا ملک که در روز سختی خبوشان و اقع
و مسقاق انجماعت بود پیشنهاد خاطر خود ساخته و بر جای سرقلعه پرداخته و در خلال آنحال خدیو پیهمال مانند بلای
ناگهانی بر سرقلعش رسیدند ترضیح اینمقال آنکه بعد از وصول خبر غیبت ملک بسمت خبوشان حضرت ظل الهی
چون بحر جوشان در عمد خروشان با شرکت وشان و افواج رزم کرشان از راه نهضت بانیت بعزم اعانت
اکراد اینطرف رود را ابتدای کار و در انتهای رود خبوشان بفوجی از اتباع ملکی اصحاب ترنجان را از مشهد
مقدس می آوردند چار گشته اکثر یا مقتول و معدودی از آنکرده از ورطه هلاک جانرا بسلامت برده

و ملک محمود از این واقعه بیخبر و کند قلعه گیر بر اسباب و تشمیر عاجز کشی بلا آب و لوده کرم اگر قلعه و در شرف تسخیر بود
که دفعتا حضرت ظل الهی با جوانان صف شکن و دلیران هر دانفکن عربده جو و نعره زن از یک طرف نمودار گشته
بخلیج تیغ زهره شکاف قلب لشکر محمودی را شکافته خود را بپای قلعه و میان قلعه خود را بپای اردو رسانیده از تلاطم
محمودی نجات یافته ملک چون پیش از وقت بنا بر اسم عزم در حوالی قلعه سنگری ترتیب داده بود
بعد از وقوع ملاقی و ظهور شکست از حصار قلعه قرار در سنگر خود تحصن اختیار کرده حضرت ظل الهی عورات
و اطفال اهل قلعه را با مال امان از قلعه در آورده در یک طرف قلعه در جانب دشت نزول و در آن شب
اکرادی که از خوف ملک در شیوها مختفی گشته بودند از مژده ورود موکب اقدس جیاد تازه و بجهتی بی اندازه
یافته بار دیگر قدم ساخته بخدمت آنحضرت پیوستند و به بخشیدها از زردی مصادفت عهد بندگی بستند روز دیگر
که ملک ملک نیم روز را عنی خورشید عالم افروز از قلعه افق تیغ کشیده آهنگ خود نمائی کرد ملک محمود
لوای عزم از آن حشر طرح جنگ انداخت اما چون حریف را قاهر دوست سعی را از دوام مطلب قاصر یافت کسته عنان
شکسته سنان روی بر تافت و تفنگچی و توپخانه را حصار خود ساخته بطرف ارض اقدس شتافت آنحضرت نیز
بهر جا عشرت آباد مرصد مشهد مقدس و خیر شان از اطراف ملک گردانگیزی کردند که شاید ملک از پناه توپخانه
بیرون آید فایده نکرد چون طایفه افشار و اکراد آنزمان ننگ یراق و تفنگ و همیشه منبع دستان خصم افگن
میدان جنگ میبودند آنحضرت ایشان را در آورخین بتوپخانه و تفنگ مناقی حزم دانسته ترک رزم و در عشرت
آباد اکراد را مرحض ساخته خود بجانب ابیورد مصرف مرام عزم کردند ملک نیز عزم دوباره را مغتنم دانسته دار الضرب
فیض نزام گردید در پایان تسخیر سنگی قلعه و باقی فلاح ابیورد و بیازوی ظفر پرور دانکه چون اهالی قلعه
ابیورد که در تصرف افشاریه اضداد ابیورد محمودی شده و رصد و مخالفت شده بودند از آنجمله جماعت امیر لو
سکنه سنگی قلعه که در رزم دستی ابیورد و اقع است هر چند مرسم رستمان و لشکر مرعا غازنگاب و تران
بود لیکن حضرت ظل الهی از آنجا که همیشه سر کرم نشاء تمایند ربانی بودند نسبت بر دارین عزم ظفر پرور ادا خیر
دول سر دانگشته نادیران عرصه نبرد قلعه مذکور را احاطه و اطراف آنرا بخاک و خاشاک انباشته و بند کرده
آب رود خانه را قلعه بست و آبادی را بسی گار نیامده پس حواله و مرکب ساخته قلعه گیان را هدف تیر و تفنگ

ساخته و بعد از چند روز که صراغی بلا نجر مرمتی انطایفه آشنا فروز بود اهل قلعه بجمل الدین سیمان تنبیه جسته
معذرت جویان و ندامت پویان کردن بر قبضه اطاعت گذاشته اند آنحضرت اساس قلعه را برکنده و اهل قلعه را
کوچانیده با پیرو دسایر محال پراکنده ساختند چون اهل قلعه با عزاده تیر اکسکن طایفه کوندز لوی افشار بودند نعره
اتباع ملک محمود انتظام یافته رخ از اخلاص کیشی برتافته بودند بعد از تمشیت کار بنگی قلعه رایت فرقه پیمان
صوب بلخ راحت و مدت سه ماه آنقلعه را بمنیق محصوری انداخته بخشت از هر طرف حواله تاراج نموده خاک
ریخته بلند ساخته استادان نقب زن و چاه جویان خارا شکن آغاز نقب زدن کردند مقارن وصول نقب بزیر حصار
اهل قلعه از گنج کاری بیل و کلنگ تفکر پرویزیان پی برده سر رشته نقب را بدست آورده خواستند آب بر آن
بسته آتش فشانند پیرویزیان تیر دستی کرده نقب را از بار و تا بنا شته آتش زدند چند نفر از قلعه گیان را
که داخل نقب بودند و از نهاد هستی بر آمده با دل سوخته و جگر تفته روانه دیار عدم شدند و دیوار قلعه تیر نهاد
شده اما قلعه گیان تیر چوب و خاک بلند موضع ریخته راه دخول را بآن سپاه نصرت پناه بسته چون نقب
زدن کاری ساخته شد بیل داران بیل تران از اطراف جمع آورده چهار طرف قلعه را بفاصله صد زرع حفر
پیش از خاک و خاشاک بنا به تل بلند که بست و سی زرع عرض و نه زرع ارتفاع آن میشد اشجار کوه سد
بسته آب را بآن جاری کردند و در عرض مدت آب اطراطه حصار کرده رخنه بر اساس ثبات و زور دیوار
انداخته چنانچه قلعه بزور دستی آن سیل پایمان چون خانه حباب آب بسیده در برج و بارات آثار خانه
علی عزد شهنا ظاهر گردیده و مردم آنجا کوکب طالعه را در برج آبی مقلب دیده دست از جان شسته دار امین
اضطراب بانند سرشک از خانه چشم روان شده از زردی ندامت بپای سروران فرو ریختند خدیو یگانه چهار
نفر از زرد سای آنطایفه را که سرمایه فساد بودند موردض تیغ سیاست نموده برات نام کد خدایان قلعه را که مرد و شیطنت
پیشه بودند بکلوله تفنگ نشانه قاتبه شهاب ثاقب ساخته برات جانشان را بآتش حواله نمود ساکنین آنجا را قطاع
دیگر فرستادند پس بجانب ابیورد در خرنیلای ظفر پیوند و بعد از چند روزی بهمت بلند عزم بیشه مردم قلعه
را فگنند گردیدند چون قراخان نام که بزرگ قلعه مزبور بود جمعی از تر کمانیه را با خود متفق ساخته بهوای دولت
خواهی ملک محمود آتش فتنه می افروخت حضرت ظل الهی در حین که مشغول محاصره باغزاده بودند لحظه بقلعه

وکیل جلایر را با چراغ بیک افشار و جمعی از ولیران نامدار با طقآن نایره مامور ساخته و چون آب زاغچه از چهار ده بندد
کلات منشب میشد مامورین در سر محمرآب بنای توقف گذاشته برجی ترتیب دادند که محافظت آب کرده نگذارند
که داخل قلعه شود و فراخان نیز باجمعیت تمام بعزم مدافعه بر سر برج آمده با مامورین مجادله و مشکست فاحش داده
جمعی را قتیل و چراغ بیک را گرفته دستگیر کرده همانا طاقعش خانه روشن میکرد و در روز یکه آنحضرت از نیشابور بابغواه
فراغت یافته وارد ابیورد شدند انجیر هلال انگیز بعرض اقدس رسید شبانه بعزم شکار زاغ زاغچند خلجال
جلادت را نیز در پنجه یلی راخز زبرسخه شکام شام بجناح استعجال حرکت کرده از پیرابه از میان جبال بادلیران موکبه
جدال خود را بچهار ده بندر رسانیده مقدمه سپاه را جمع و تهیه اسباب قلع و قمع کرده در برابر زاغچند جلوه آرای
اشهب برق جهنده گشته جمعی از پیادگان جلادت قرین را بدروب قلعه تعیین فرمودند که بنگهبانی راه اقدام نمایند
واگر ترکمانیه از قلعه قصد فرار نمایند اعلام کنند و آن روز قلعه گیان اقبالی نکرده خدیو بهمال بلند اقبال بچارده بندر
گشته آمد
از اتفاقات در همانشب جمعی از تاتاریه مرو بامداد فراخان آمده و فراخان با جمعی از قلعه بیرون آمده ایشان را در
کمین کمین بازداشته و خفیه باز بقلعه بازگشت شب پیادگان در ب قلعه خروج آن جمع را از قلعه تصور داده از ترکمانیه
نموده خبر بخدیو بلند اختر رسانیدند آنحضرت وقت صبح بعزم تعاقب برمرکب تیزتک سوار شده و در فرسخ کاریزجاده
بندر را دو برابر زاغچند نزدیک شدند فراخان و قشایبات مجروحی از قلعه سوار شده ترکمانیه از سمت میمنه و تاتاریه از جانب
میسره از کمین گاه سر انداخته با شمشیرهای آخته بر قلب سپاه کینه خواه تاخته آن حضرت نیکه پیاری جناب باری عزاسمه
نموده و بحمدالله و المنه بکمین مسلکم مائة یغلبوا الفا از قلت خود و کثرت آنگروه اندیشه نکرده با دلیران افشار پای ثبات و قرار
افشردند و دست باستعمال آلات حرب بیکار بردند در آنوقت زمان جمعیت آنطایفه چون طرة خوبان تاتار تار و در هم
شکسته روانه وادی فرار گشته و مرکب والا بانصرت و ظفر بچهارده بندر برگشته مقارن آن جمعی از تاتاریه برای مراسم
اعتذار بخدمت خدیو کامکار آمده استدعای معاوضه گرفتاران با چراغ بیک نمودند و آنحضرت نیز مسئلت پذیرفته
گرفتاران از طرفین مرخص و بجانب تاتاریه رخصت عازم مرو شدند روز دیگر که سلطان این بلند طارم از روزن قلعه
چهارم رایت اقلیم گیری برافراخت و فراخان شب در مقابلا رتوس مدبر الزبر انداخت خدیو ارجمند بعزم اتمام کار
زاغچند اعلای رای ظفر پرند کرده فراخان حال خود را تباه و روز خود را سیاه دیده دست در دامن استمان زده

قلعه در آمد و تعهد خدمتگذاری و تقبل رسم و فرمان برداری شد آنحضرت نیز بر این حرکات او را بالعفو مقرون و ترکمانیه
قلعه را کرچ داده بصرب ابیورد توجه فرمودند از آنجا بقصد تعرف شاهدان ناکه هر روزه در آرغوش تمنای یکی بود پرداخته شد
چون ترکمانیه علایله و بمرلی ایلی و تکه ایمرت که در رحمدره آنساوه در رون بیرون و در بیابانی آنحال بانوای سعید سلطان کلات
درون پا از جاده انقیاد بیرون گذاشته و لایت را تصرف کرده بودند حضرت ظل الهی بعزم تنبیه آنان از ابیورد روانه شده
تا زان عرضه نبرد دار و نساوه محمد حسین بیک مقدم سام بیک وکیل جمشک را نیز که از اظهار یکرنگی و اخلاص با میرحرومان ولایت
اساس سکرد حسب الاشاره اقدس با جمعی از راکرا د و هراخواه خبر شان بموکب اقبال مرسوم بیست سعید سلطان از حقیقت حال
واقف گشته چون تاب مقاومت نداشت با تمام ترکمانیه آنحدود را بباد داده سه فرسخی آنجا بخدمت سعید
با جمعی از زرد سالار و آستان آنحدود فرستاده اظهار ندامت و شرمندگی و تجدید عهد صداقت و بندگی کردند پس بنام
غربت بجانب ابیورد انعطاف و محمد حسین بیک وکیل جمشک را حضرت انصراف یافته در خلال آنحال باز قراخان زاغچند را
پرنجه خذلان گریبان جان گیر شده با چند نفر در خاطر شان خطور کرده که علی الغفله گزندی بذات مقدس رسانند
یکی از اخلاص کیشان عذر و کید بدانان را بعرض خدیو زمان رسانیده بمکی ایشان را معروض تیغ سیاست و نابکار بهای
ریاست نمودند در آنجا در رود رضاقلی خان از درباریان با برسرداری خراسان و مال گذار او دانتظای
ایجال رضاقلی خان نامی از درباریان با برسرداری خراسان تعین گشته از غوش راه در حینی که عازم خراسان بود بنا
بر اشتهار آوازه نهضت نادری که سابقا و فورا در روز نزدیک بود اعلام کرد آنحضرت نادر زمان او عازم خبر شان
شده سلسله جنبانی خود را با کراد انقیاد داده به پیشه ملک محمود پردازد چون برای والا معلوم و بر ذمه که معاملات
اکراد با آنحضرت مجمع الوقوع است بشهامت بادلیران کرین و زرم آزمایان نصرت قرین برای توجه بجانب ابیورد
منزل بمنزل میکوچید تا آنکه در یکفرسخی مشهد مقدس در رحمت خیابان علیا واقع است جولانگاه شهاب بادپای
ستیزه شده ملک نیز بستعداد تمام بمقابله و مشاقه و مجابه و مضاربه حرب و ضرب مشتعل و قبه و لوای ظفر توام
تیغ تیز بار ایشان حکم و جمعی از اعوان و درکردکان ملک دارو نه و یار عدم گشته ملک از صدمه چنگل شهباز بلارک
بلان مانند صید زخم خورده شکسته بال خود را به پناه شهر کشید خدیو بهمال نیز بهمان روز از اطراف شهر را بر قدام
جواد صرصر خرام ساخته قلعه طوس را که مرسوم بقلعه حاجی تراب ولی در سه فرسخی مشهد مقدس و در جانب غرب دولت

متوکل کرد نصرت انتساب کرده راه آمد و شد را بر ملک بسته هر روز یکی را با فوج خوان آشتام
در حوالی قلعه جولان میدادند و بر تهمتای کاری سیف و سنان زخمهای اندوه بر دل محمودیان میکشادند محمود چون
رزم سازی و میدان داری آنحضرت را میدانست و معلوم او بود که بجنگ میدان صرفه نخواهد برد از شهر بیرون
پشت بقلعه کرد فوجی سیکرد و سپاری از مردم آن توابع و نواحی خدمت آنحضرت را اختیار کرده همان پیاده و سوار
شهر را ملک مالک گشته در سیاق ایجاب رضاقلی خان وارد خبوشان شده شاهویردی بیک شجاع اتلو
با جمع دیگر که همراه رضاقلی خان بودند شعبده انگیز نذر بیگ شده بر رضاقلی خان حالی کردند که هرگاه جناب نادری
باین نحوه صه را بملک شاه سازد و لوای نام و ننگ افراز در سرداری تو ضایع و نقص در شان شوکت تو واقع
خواهد شد رضاقلی خان بعد از استماع این سخنان کاظم بیک نام خویش خود را بجناب نادری فرستاده پیغام کرد که
که جناب با ملک مفتون بخرم نیت عنان نهر رکشیده قدم پیش نگذارد بعد از وصول فرستاده او و ابلاغ این پیغام
پیام آنحضرت نبرد ستا را جناب برداشته منتظر ورود سردار همان قلعه حاجی ترابی متوکل گردید فیروزی مآب
ساخته سردار نیز در سر راه اکراد خبوشان را جمع کرده عازم مشهد و مرحله پیمای وادی مقصد گشته ملک بعد از
آنکه شنید که سرداره کوه زمام اختیار بدست سردار آمد چون حالت او و لشکرش معلوم ملک بود خود را
بنزدیک نظر و چشم روشنی کفته باستقبال سردار آمده از مشهد مقدس بعزم مقابله با ثقالی و توپخانه از راه سرولایت روانه
شده بدون اندیشه و محافظت طی مسافت کرده وارد جناب سردار نیز بنه و آغوق را در قلعه حاجی ترابی گذاشته
از راه دامنه کوه باتفاق اکراد خبوشان متوجه ارض فیض بنیاد گشته در باغ خواجه ربیع یکفرسخی مشهد نصب خیام اقامت
کرده در آن شب خبر ورود خود را باهل مشهد اعلام و ایشان را باطاعت خواسته و کشودن دروازه ترغیب نموده
هنگام صبح اهل مشهد بر مخالفت ملک اتفاق کرده دروازه را کشودند با تباع ملک که در میان شهر و بازار میبودند
در آویخته ایشان را مقید و چند نفر از اعیان را عرق ریز شتاب کرده برای ابلاغ این فتح الباب نزد سردار
روانه نمودند از امر را تفاقیه اینکه ملک بعد از ورود بجناب مطلع میگردد که سردار از راه دامنه دامن جهت بر میان
زده عازم ارض فیض انتساب و احوال و اثقال او و لشکرش در قلعه حاجی ترابی مانده از اتساع اخبار در جناب ملک
نگردیده بسمت قلعه مزبور روانه گشت سردار همانشب که وارد باغ حاجی ربیع میگردد و اخبار وحشت افزای معلوم خاطر اشرف

گشته با جمعیت خود بر سر راه ملک رفته تلاقی و تلاقین واقع و قوشون سردار دسته دسته از اطراف با جمعیت ملک
حمله ور گردیدند اما چون ملک توپخانه و ثقیلی را محیط لشکر خود ساخته و قوشون سردار بمقدار ثقیلی و استعداد نبود و حملات
آنفوج رخنه کرثبات و قرار ملک نگذاشته کاری نتوانست برخاست سردار جناب را بر وقوف عنان بجانب شهر طرف
معطوف رخنه بستر را مرتفع کسر ده و بر بالین عقلت تکیه کرده و لشکریان نیز شیوه سپهداری و خویش را پیش گرفته
هریک در گرفته مرتفع آسایش افتادند و ستادگان اهل مشهد بعد از ورود بباغ خواجه ربیع که جای سردار را خالی دیدند
متعاقب او شتابان گشته در مکان منزل دار و معسکر سردار رخنه رسان این اخبار شده سردار نیز با سپاه خان
حاکم ابیوارد و کاظم بیک با خویش خود را با جمعی از قوشون در کمال تعجیل بجانب شهر سیل کرده بمحیط قلعه پرداختند چون
چون ملک محمود صباحت حرم و مهربان خود را المهدی نام مشهدی که در آن اوان وکیل حمامات دلنشین بود محول داشته
او را دارای که گشته بود و مهدی آفتاب حرم و کان ملک را بر دوش گرفته از مرج اطراف دروازه ارک متواری و مشغول
دفاع و خودداری شد همان وقت کس و ستاده ملک را از این واقعه آگاهی بخشیده ملک ناظور با توپخانه و جمعیت
بجانب شهر ایلغار کرده از دروازه ارک که در تصرف مهدی بود داخل شد ابواب جناب کشودند قزلباشیه را
پای ثبات از جا رفته و راه صبر و قرار را کرده و شهر را گذاشته فرار کردند ملک بشهر را تصرف شد و با شهریان اتفاق
اندیشی راه مراوده و مصادره پیش گرفت حضرت ظل الهی هر چند که در آینه آغاز کار صورت انجام را بعین الیقین دیده
میدانستند که آن کار سردار نا پدار را در بیجا فرسا خواهد کرد اما بعد از آنکه عنوه بر بسته این امر مبهم در کلین رسوایی کل کرده
معلوم نظاره کیان این چنین گردید که رحمه رفاقت این طایفه را جز ثمر ندامت باری و گلستان احوال ایشان را امید بهاری
نیست بدون اینکه سردار را اعلامات نماید عزم ابیورد کرده سردار نیز متوجه خبوشان شده بعد از سه ماه با بنیه بر دار را
از سر آن تخته شسته و اکراد را برگرفته هوس جناب و بلهای حیات اعاده این تمنای مرده را نموده بر سر مشهد آمده
دوباره ملک محمود مقابله او پرداخته و او را بسمت خبوشان گریزان ساخته اینوقعه کار سردار بالمره از جاده انتظام عاری
گشته دیگر از برای اقتدارش قد علم نکرده و در میان سرداری محمد خان ترکمان بسلطنت ملک محمود و مجانبت
جناب نادری و در آن اوان آذربایجان متوکل کیه پادشاهی چه و چون از تغیر و تبدیع اعیان دولت رسیده
رقم غزل بر صفحه احوال رضاقلی خان کشیده محمد خان ترکمان را بسرداری خراسان منصوب ساخته اند اما پیش از آنکه

مهرخان وارد خراسان شود ملک محمود را احضار نماید والا تسخیر آن بولایت را بشجاعخان بپاید حاکم ابیورد
نقوض عهد و شکنای محاصره دیدند از در عجز درآمده قلعه را تسلیم و ملک محمود آن ولایت را بشجاعخان بپاید حاکم ابیورد
ارسلان سری چقر بر سر او لشکر سلطنت برسیم و زر زره چون خود را مرصع بگیان میدانست کلاه کیانی برای خود برتر
داد لیکن بمقتضای کشف لسان الغیب این بیت بر کاشی میخواند شعر نه هر که چهره برافروخت دلبری داند نه هر که
آینه سازد سکندری داند نه هر که طرف کله کج نهاد و تند نشست کلاه داری و آیین سروری داند چون اخبار
ماهین مشهد را بپرورد و سراز ربقه اطاعت او برتافته بود نداد و لاآهنک تسخیر آن کرده ملک اسحق را باین امر مامور ساخته مردا
برقیح میرزا حضرت ظل الهی استمداد نمود تا وصول آنحضرت بسر منزل امداد کار را نگذاشته ملک اسحق بر قیح را انصراف کرده
برگشته بود آن حضرت بعزم جولای مشهد بسمت رادکان نهضت فرموده ملک نیز از مشهد مقدس بیرون آمده که بدافعه
آنحضرت پردازد و از آنجا بر سر خجوشان آید و در آنشهر یکه از مواضع مشهد مقدس است تلاقی فریقین واقع افتاد بدیهی
تقدیر حرکت است نفوس تجاوز از اتباع آنحضرت قتیل و دستگیر گشته بقیه فرار و عزم خانه و با اخود کردند آنحضرت با نفوذ
کلمات و ملک عازم تخت خجوشان گردید بعد از وصول در این دامن و فور فرشت زیاد از ارباب حسد و عناد و دست اغیار
از زده قصور اعتقاد و رفته از ترکمانیه تیمه و دون اتحاد و انطایفه نیز بتبع بلیات ایشان تارک عهد انقیاد گشته آنحضرت
بساط مخالفت گسترده ابیورد را تصرف نمایند آنحضرت باز از کلات عازم ابیورد و در خارج قلعه سوکه آرای نبرد شد
اقتدار ترکمانیه شکست داده فراری و جمعی از ایشان را دستگیر متواری ساخت و از آنجا بعزم مدافعه ملک اسحق
تهور بجانب خجوشان براگیخته تا وصول موکب آنجناب بیاب ملک اسحق را در آنحدود سلک جمعیت انتظام داده
رایت اجتماع افراخته بود آن حضرت بکیاب ابیورد معطف عنان اهتمام گشته بزودی کوچ نمودند بعد از وقوع این تقدمات مهر
خان ترکمان که از دربار شاهی بسرداری مامور بورود خراسان شده فتحعلیخان پیات که از جانب ملک محمود بحکومت
نیشابور اقدام داشت بسبب وصول خبر آمدن سردار جری بملک در مقام خودسری برآمده بطمع مخالفت سازگرده و ملک را
از راه راست آهنک نیشابور کرده فتحعلیخان بمقابله پرداخته باقتضای تقدیر دستگیر گردن او عرضه شمشیر گشت
ملک محمود بشهر استیلا یافته ملک اسحق را بحکومت تعین و خود عزیمت ارض فیض قرین نموده بعد از تسخیر نیشابور و اعتنا
مدافعه آنحضرت جابکیر ضمیر گشته ملک اسحق را باستمداد نیشابور طلب و چون او با گروه انبوه از حصار سبزوار خارج شهر نقل کرد از

اتفاقات خدیو بیهمال نیز بالهام ایزد متعال رایات اقبال بجانب خلد مثال شد بردوار دجنابدو در آنجا بر مجرمانی که قید
ازین واقعه زن از قطغان روگردان شده بملک محمود پیوسته بود در آن اوان از جانب او سردار و محتفظ آن حدود
بود بمدافعه پیش آمده و مغلوب گشته بقلعه هرنیت و سرکب دلا پناه برد بلطایف الحیل قلعه مذکور بتصرف اولیای دولت
قوی شوکت شهریار عالم گشته حرکت موکب همایون بجانب قلعه مذکور بعد از ورود بکوشک مهدی
گیتی نمای مشهد مقدس مطابق افتاد بعد از استراحت چند روز عزم تسخیر قلعه مذکور مصمم گردید و از آنجا که
دولتخواهان ابد پیوند بر ضمایر انور پوشیده نیست که مقصود از تسخیر قلعه مذکور چیست و بچه سبب
و بپای سعی آسمان فرسای حاجت روا این حصن بلند حشرا از اخر آباد بزمی باشد یا من حسن الاتفاق و تایید خداوند
انفس و آفاق ملک اسحق هم از جانب هرات روانه دارالسلطنه مشهد مقدس گردید طرف عصر ملک اسحق از
بابا قدرت و ملک محمود از سمت باغی که بود با قدرت و شوکت بعزم ستیز و نبرد از نگیز حضرت ظل الهی و ایران گردون
قوار و پیاری خدای پناه از هر طرف سکه آرای ستیز و آویز گردید تا قول گرگین سلطان روز بیازده تیغ جهان سوز
خود از نهاد خوف و هراس قرار ایشان برآورده و جمعی کثیر را طعمه شمشیر آبدار و جمعی کثیر فارغ البال ساخته توپخانه و نقاره خانه
ایشان را تصرف کردند ملک محمود و ملک اسحق هر دو روی از معرکه برتافته بجانب قلعه شتافتند و در مامن قرار حصاری
شدند و از کثرت آنمعرکه که آنجا اهل مشهد بودند از دیوان احسان خدیو بیهمال علیه اندوزه فرمان نجات و جمعی از خوانین
ملک محمود بودند مامور کلات گشته گرگین و الابیگ بکلات انصراف یافتند اما محمود بعد از وقوع این شکست باعوانی
افشاریه که در رکابش بودند در سلسله اطاعت منسلک بودند نزد ترکمانیه نساو دورون و اکراد خوشان کس فرستاد
که چنانچه آنجماعت سازش و ایشان را مطمئن بوعده نوازش کرده بر اتفاق محمود در تعاقب و مخالفت آنحضرت تحریک نمودند
ایشان نیز عهد مراقبت با ملک محمود بسته و بکنکاش و مساعدت برداشته اخلاص را از آنحضرت گسسته آنحضرت بمجرد
اجتماع از خبر بشه ترکمانیه را پیش نهاد خاطر ساخته وقت صبح که ترک تیغ زن روز را غبی مهر کینی فیروز جلوه گر میدان
روز گردید از اپیرد و سوار رو در یک شبانه روز بیست و پنج فرسخ ایلغار نموده صبح روز دیگر در باد غاد نس بر سر ترکمانیه
ریخته لوازم قتل و غارت بظهور رسانیده و از آنجا مردم نساراجمع و دوالیت و قلوب ایشان را از هر جهت استمالت یافته
بازار زراه سیاب و کرکان بجانب ارض اقدس جلوه فرمای اشهب عزم و رایت افراز رایای برزم گشته جلادت
کیشان از آنهم حدتلک نشان عقاب پرور بخت و دستگاه کرده در دو کرنه کلان کین کین از زاده کین زه کرده خود با جهار

چون مرکب جهانگشا را بعد از ورود بطرف باعتبار و فور آب عبور از رود خانه میسر نگشته از آن
سمت آب کمتر واقع شد چون از مسیر گاه عزیمت تهی باز گشتن ناگوار آمد حواصله شاهباز طبع عبور و مخالف طایفه
اوبماق ارجیش بر گرد و کامروا قبا سلطان جغتای حاکم آنجا و اسنده او اواه مذکر ربود از کنار طرف آنها ناخت ارجیش کرده
از پراهه متوجه مقصد گشتند شب بر رو دست آمده باران شدیدی شد بحدی که لباس سیه فام ظلمت در قامت شب
برنگ آبی مبدل گشته و رخسار سپهر تغیر کرد و در آن سرزمین از کثرت سیل آب پای لبت لای گل گردید و آن سیل گر
بقدر نشیب آسمان اوج فوج فوج لبان سوج بگدیگر راکم کرده هر یک بسمتی افتاده نا مار شدت باران و کثرت گل حالت بگر
بود نه فرصت نزول بر رشته جاده از دست پیاده نگاه بدر رفته بهمان طریق آلتب را در خانه زین بسر برده در نگام طلیعه
لشکر فجر بخارج قلعه رسیدند مرور قبا سلطان چون نوازل آسمانی بر درخ دهمان دید خود القیاد چاره ندیده ابواب معذرت
گشوده پدر خود را بایزل پیشش بخدمت والا فرستاده مرکز کان قلاع دیگر نیز از اطراف بطریق اخلاص سپرد بچون
توبخانه همراه نبود لکار قلعه نبرد اخته بگرد چاپیدن بقعات از ایلات نامور الاعتصاد دریافت مجمع سلطان جغتای که بجای
قلعه جات اقدام داشت در مقام مخالفت آمده بالاخره مغلوب و منهزم گشته بقلعه تخص جست اهل قلعه از در اطاعت
در آمده مجمع سلطان را با اعوان و اتباع او گرفته بخدمت اقدس آورند اگفت ایشان را با سه هزار خانه وار از ایلات
ترخس و توابع گرچانیده بسمت کلات و ابیورد فرستاد خود نیز سایه وصول بر ابیورد و یان انداخته در یان محاصره
قلعه قورغان و بثه تاتار یه مرو و وقایع ازمان خبریت نشان از جمله فتوحات افشاریه قلعه غرغان میبود
که متعلق بعاشور بیک پایاروتان انکام شیخ آن در عقده تعویق مانده بود چون عاشور بیک با وجود اتساب با
حرمان تخم مخالفت در زمین دل کاشته رحق ولی نعمت ناشناس لم یکن انگاشته جعفوقلی بیک شاملو که از زود سای جنگ گ
خبرشان بود در مخالفت آن آستان مالا و اهدستان گشته باعانت او آمد لهذا رای ظفر انتبای فتح قورغان
گماشته در اطراف قلعه برجهای متین و سپرهای محکم ترتیب داد تخت جعفوقلی بیک اظهار اعتذار کرده بر حمت خطا
پوشش او را با طایفه او رخصت عبور از زانی داشته عاشور بیک متهمانه با جمعیت خود بمراسم قلعه داری پرداخت
از سوء بدات اقبالی که در اوان توقف گرکیه منصور در خارج قلعه مزور اتفاق افتاده انیکه چون در ازمنه سابقه بنابر عدم
مبالات ایام دولت صفویه بر حدات خراسان اگر اوقات جولانگاه ترکتاز اوزبکیه خوارزم و ترکمانیه بود غارتی

والی خوارزم بتصور ایام ماضی در مبادی عهد آنحضرت اظهار رشته جرأت و رزم سازی و بار سال خبر داور بانک و سنن ک
تازی کرده هر دفعه او را بیکه مغلوب و مقهور یکه تازان معارک سر بازی می گشتند پس تیر غازی ترک تطاول و دست درازی
کرده بار سال رسل و رسایل آمد شد تجار و تواصل بنا را گذاشته در همان اوقات جمعی از تجار خوارزمی و اراضی قفیز و بنا
بر انیکه ولایت چیچه و حدود دشت مراتع و مرد م آنجا و ولایت ملک را تابع بودند ملک بایان اعلام کرده که بدرقه همراه
کرده اثاثر ابطرف رسانند اهل چیچه بسبب مطالبه باج بتجار تعرض و اثاثر ا بقبل رسانیده اموال ایشان را متصرف گشتند
و چون در آن اوان آوازه شوکت و اقتدار آنحضرت که الحق مادهٔ الحیات مزاج فاسد خوانیان بود از سطوت شمشیر خون آشام
دلهای مردم نزدیک و دور بهراسان بود لبالبع و دست و دشمن رسیده دربار و لشکر قبلهٔ انام و مرجع خاص و عام بود
خبر غازی از نشستن آنچنین پادشاهی بخدمت آنحضرت ستاده قاصدی امرال مهوبه را استرقاد و نزد آنحضرت لازمه مهر بانی نسبت
بفرستاده او سپندل و در راستخلاص مال و استرضای تجار شرایط التفات معمول داشته امینی و سیع رفع غایله شر رشین و
باعث اتمام فیما بین شده با نصد نفر از غلامان خاص مرسوم با لتون جلو ریا برسم خدمت و اعداد روانه مرکب نظفر بنیاد
ساخته بود آنجماعت در پای قلعه قورغان وارد و عسکر ظفر و از زود رشات خدیو فرخنده فر بهره ور گشتند نیز بسبب
انقلاب اوضاع مرور و سای قاجاریه را پای تحمل و قرار از جا رفته بود روی امیدواری بدربار آن سپهر شهریار
آورده در پای قلعه نزول نمایند پرس سر بلندی جستند و هم از جانب شاه جلهاب که در آن اوان در مازندران
بسر میبرد حسینعلا میرزا لممالک بقارت و استقرار و تحقیق کار آن کوکب جلی الانوار را از راق خراسان طالع و در زمان
شد روز بروز فروغ اختر عالم افروزش بر دیده و ارشیان کرشمها بتافته نامزد گشته در ایام محاصره از قلعه
دیده او بسر نزد سلیمان مقدم والا نوازی و دستگاری را از کرز خدمت و لابجیدن کلهای رنگارنگ سعادت
کرم کل افشانی رخصت آنحضرت در ستاده نزد رزم آرای داشته بعد از چند روز ناوه را مرخص و کرکیه شاهی را بسمت خراسان
ترغیب و تحریص فرمودند چون ترکمانیه علایا ساکن درون باز تجدید مخالفت کرده بر عادت سابقه براز گریبان
سرکشی بر آوردند چنانچه آنطایفه را در جهت منصور و خلیر الدوله ابراهیم خان با جمعی از سپاه نصرت پناه راهی صوب
قلعه قورغان نامزد ساخته با همان اوزبکیه و جمعی از جانبازان خاص چیاول بقلعه جرنسند که سکن ترکمانیه بودند
انداخته اموال و مواشی آنطایفه را بغارت ساخته ایشان نیز از قلعه برآمده مهیای جنگ و جمعی از ایشان نباشت

همان شکنی هدف تیر کلوله انفکاک کردیدند و ایران بر قلعه یورش برده تیر حاجی را گرفتند و قلعه در ظرف تسخیر آمده و اهل قلعه
در دامن استیمان آویخته حضرت ظل الهی مجدداً از حرکت ایشان عذر پذیرفته رایت انصراف افراخته اند بعد از ورود
کوکبه والا بنزدیک قورخان عاشور بیک پایاق قلعه دار پیغامیده دیده قلعه را تسلیم نموده سر بر قبضه اطاعت گذاشت
پس کس ان تیر غازی که مدتی در رکاب سالک طریق رزم سازی بودند بعطای اسب و خلعت نوازش فرموده مرخص فرمودند
چون پرتو تابان بر پیشنهاد ضمیر انور پرتو افکن چهچه و حوضخان و عباس آباد ساحت مرور اسطرلاب پایه ای جوشید
فیما ساخته او تلاکس بدلالت فرستاده آنجماعت سر از اطاعت برتافتند آنحضرت متوجه ایشان گشته فیمابین محاربه واقع شد
و آنجماعت مرور شیر بلنج و جمعی از ایشان موض تیغ بیدریغ شده کوچ و کلفت خود را گذاشته بسمت بندر مرو شتافتند
و قلعه با مال و احوال و نسوان و عیال بتصرف درآمد پس حضرت ظل الهی مال و غنایم را بغازیان و امرای ایشان را مرحمت
ساخته عزم تعاقب مرو اندانجماعت از باب اطاعت درآمده آنحضرت طایفه مزبوره را کوچانیده و اصل مرو
ساکن و با فرقه قاجاریه صلح داده هر دو گروه را مرهم و عاطفت علیا و رسای فریقین را از خاطر ان رکاب والا خاسته
اجواب را باخانه و کوچ با پیوسته فرستاده عازم ارض اقدس و برا الا مشهد فرمان نوشته مژده رسان نوید مقدم
مقدس گشتند در ایان توجه اعلیحضرت شاهی شاه جلجاب بعزم محاربه با ملک محمود سیستانی بجناب خبوشان
و دره و جناب نادری بمرکب شاهی رو قایع آن زمان خیریت نشان بعد از حرکت مرکب والا بجناب
مرو ملک محمود چون کرپیان خود را از چنگ حضم قوی دست رها دیده بمضمون انیکه مهره خشنده چو بنهان
شود شب پره باز یکه میدان شود فرصت یافته از مشهد مقدس بجناب چوین و سفوزین مرحله پیمای گردیده شاید
در آن ناحیه بشاه جلجاب تسلط یافته باخلال کارش پرداخته و سر رشته دولت را انتظام انداخته و چون او از صحبت
مردانگی آنحضرت در حدود خراسان بلند آوازه و کلک از افسرده او ضاع آندیار از رجا بیا تیغ آبدارش تازه بتازه د
قرین طراوت بوده اندازه گذشته دلالت و نوازی بمرور مطلع ماه لوای فلک نوزده آنحضرت هیبت و شاه جلجاب که در آن
اوان در شاهرود بسطام توقف داشت بعد از استماع حرکت ملک محمود بچوین فوجی بسپهداری فتحعلیخان قاجار را
با سپیداری و مظاهرت اعانت و مددکاری آن زبده سریر شهریاری ارزانی داشته جاجرم و سفوزین روانه و در حین
حرکت خود حسینقلیخان معتمد الممالک را بخدمت آنحضرت فرستاده تمنای مقدم آنحضرت در فرزانه دنا در زمانه نمود ملک محمود

تا آن زمان در سر راه قلعه چرین را محاصره کرده بتصرف و تحول تسخیر سپاه ایران آمده بود که آوازه انصراف موکب نادری از مرو
آنحضرت بجانب ارض اقدس رخت اقامت خاطر ملک گسسته دست از کریبان سپاه ایران برداشته بسمت مشهد مقدس
شتابان گردیده مقارن آن حسینقلیخان معتمد الممالک بخدمت والا پیوسته چون خبر آمدن شاه جلجاب
بسامع وقوف و اقفان عتبه دولت رسید عزیمت ارض اقدس را موقوف و عنان بکران بهمان سپاه ایران جهت
معطوف ساختند اما در عرض راه همیشه در خاطر خطیر ش خطور میکرد که چون فیمابین آنحضرت و اکراد سابقه نفاق و نزاع
و غبار نفار در خانه اطاعت احتمال دارد که بعد از ورود موکب والا بجانب ایشان احداث فتنه و شر کنند
آنحضرت پادشاه دلاجاه بنا سازی منجر آید و از آنجا که همیشه خداوند مسبب الاسباب و سپهر اسباب دولت کامیاب
بود عکس اینمعنی از پرده نقد بر خلوت رنود و فرد صدر نشین طفل سر بریده شد ناظم او صاحب دیده شد توضیح اجمال آنکه
فتحعلیخان بعد از ورود شاه جلجاب بخراسان چون بعضی از طوایف اطراف رو بدرگاه شاهی آوردند از آنجا که از
طایفه اکراد جمعیتی کامل انعقاد یافته بود شاه جلجاب با خود در سر کران سپید عاقبت اندیش گاه خویش گشته و سپهر جای
آن شد که بغلاخر تند پرسنگ نفوذ در میان آن طایفه انداخته و خود را در امور دولت مقتدر ساخته و نجف قلی پاک شاه را
که از معتبرین جمعیتی کامل بود مامور ساخت که باتفاق ایل خود به مشهد آمده بر مشهد رفته با ملک محمود همکاسه و جناب کرام
کند تا کیت کوکبه شاهی کرم تمکن پذیرفته وارد شود و چون عقل خردمند از قبول اینگونه تکلیف تحاشی داشت بخفیه کسی
مراقب از پیش آورده شاه جلجاب تیغ تندپر فتحعلیخان او را کردن زده و این مقدمه باعث وحشت آن وحشی خصلتان
شد چون ابر اب قلعه را بر روی خود بسته دیدند بهجوم عام و ازدحام تمام دیوار قلعه را شکافته بهبات مجمری
ببالای بام تپه که کیفیتی خوشتر از بود رفته و در انجا بنای جیغ گذاشته و در آن شب غلغله و غوغا در میان اکراد
و قوشچی افتاد بلند هر جا که بکردی دست می یافتند از یراق و لباس و غیره هر چه از آنها بکذر امور غنایم شمرده
فیمابین آنحضرت را کراد متصاعد بود لیکن در ظرف چون آن طایفه دست از دوام محاربه کسسته دیدند از بام تپه جمعی از رؤسای
ایشان بتکایت انجکایت عازم خدمت آنحضرت گشته در منزل بیاب در حینی که آنجناب متوجه خبوشان بود بر رکاب
مستقبلش پیوسته و بحلف و یمین عهد بندگی بسته و جبه سام پاک و کیل جنگ را برای تزیید شاه جلجاه التیام
در همان مجمع نام زد آن زمان جلادت کرده برای دفع شر آب شیرینی خورند و بمضاد العدید بر واته بقدر

تدبیر فتحعلی خان صورت نمای نکس مطلوب باصورت پذیر حصول مقصود انجناب گردید القصه انجناب در صدد اتمام
اکراد و منع فساد برآمده چند نفر از فشار به همراه کرده نزد محمد حسین بک علدسام بک وکیل و شاهوردی بک شیخانلو
فرستاد که مقدم مرکتی شده منظور رود و مرکب والا بهشند و از آنمکان سیر الممالک را نزد شاه جلمحاب و فتحعلی خان مرشتار
پیغام کردند که هرچند این نوع سلوک و ناسازی در چنین وقتی که هنگام دلالت و ترغیب ایران غازی بسر کرد باز
مقرون بصلاح نبود حال بحکم تقدیر چنین اتفاق افتاده مزاحم متعاقب وارد شده اکراد را انجدمت شاه جم آورم روز
دیگر که خسرو سیارگان بزم فلک را بنور حضور خویش آراست آنحضرت با کرکنه تمام دارد خبر شان و شاه جلمحاب بملامات
کرده عذر خواه گشته اکراد شاه رفع مادهٔ شر از انجانبین کردید و در انجا حکمرست خبر شان باشاره آنحضرت بحرکت
تعویض مایهٔ بخطاب عتاد فایز شدند پس از ای جهانگشا در بیست و سوم محرم سنه هزار و صد و سی و نه هجری مطابق
لوی نیل از خبر شان بعزم تسخیر ارض اقدس نهضت فرموده او تا ملک را از عرض راه باطاعت دعوت فرموده چون او را
سر پنجهٔ غفلت گریبان گیر گشته بخوی او نگاشته کلک تقدیر گشته بود به بنداد ن جواب جواب داده بگریبی بر خواست
و دو از رک نشست و راه تمرد گشوده و شهر بریست و موکب منظور حضرت ظل الهی با فوجی از لشکر دشمن کوب تا وقت عزوب
در پای حصار ارک با محمودیان آتش افروز بایزه حرب شده انگام شام مانند خورشید جهانگیر عازم آرامگاه شدند و ملک
محمود از خلوص طلعه نیر طلعت خدیو بیهمال که هر روزه مانند خورشید انور از زیر جی و کناری تابان میشد بر زوال دولت
آخر دولت خود فال زده و در شد حیرت سر بگریبه کشت اما هر روزه خدیو ارجمند با طایفه افشار پای حصار شهر بند رفته
از قلعه نیز جمعی برآمده پشت بقلعه کرده فیمکردند تا انیکه قضیهٔ قتل مرحوم فتحعلی خان بر قوع پیوست و در بیان مقتول شدن
فتحعلی خان قاجار از قضای خالق کردکار چون در حین توقف شاه جلمحاب در اسطام خبر آمدن ملک محمود بسخبر
بسامع اعیان دولت شاهی رسید و حکمت قاجاریه انرا بابدو ن تدارک در استعداد القای نفاده ایام سفر نیز
امتداد و دم سردی لشکری اشتداد یافته سپاهیان را طاقت یساق نمانده هرچند فتحعلی خان مصدر خدمت نمایان
شده در آن وقت نیز بر تن رفتکار سلطنت را منظور رسیده است اما چون مزاج شاهی را از استقامت در رسیده دید از
کارکنان آن دولت چندان طپیدن ندانست ناچار پاسامانی لشکر را وسیله کرده مدار خدمت شاه جلمحاب بستعی رحمت
کردیده که با نزدیکان رفته تهیه اسباب سپاه کرده باز در ابتدای حوت حاضر شود از آنجا که رخصت او در چنین وقتی

موجب رهن دولت بود هرچند که امرای آنسر کار ظاهرا اظهار رضامندی کردند اما در باطن بفکر دفع فتحعلی خان افتاده چون
بدین اعانت جناب باری از عهده کرشمهٔ اوهی نر آمدند شاه جلمحاب در خلوت مکنون درون را در میان آورده
آنحضرت فرموده مذکر کشتن او با مشیره عزت سنانی و همان حبس و قید او را کفایت هرکاه خاطر شاهی با نبهی متعلق شد
او را کیرانیده روانهٔ کلات فرمایند مشروط بانیکه بعد از فتح مشهد مقدس باز بر حض بمشد شاه جلمحاب نیز بدین نهج قرار
نموده در روز چهار دهم ماه صفر آن سال فتحعلی خان را بارؤسای قاجاریه که در دربار شاهی حاضر بودند کیرانیده فتحعلی خان
در خیمهٔ آنحضرت محبوس ساخته اند شاه جلمحاب چون میدانست که آنحضرت بقتل او رضا نخواهد داد اظهار بارادهٔ خود
نکرده طرف عصر که آنحضرت بر تخت جهان مستقر و دربار شاهی مشغول رقص و نشاط امور سپاه و رعیت بودند بعضی
از نزدیکان شاه جلمحاب که کینهٔ فتحعلی خان را در دل مخمر داشتند فرصت یافته در جزو تمهید کرده مهدی نام قاجار را
که با فتحعلی خان حرفی بود از جانب شاه جلمحاب بقتل او مامور ساختند کماشتکان آنحضرت بخیال انیکه شاه جلمحاب
خود سر بر تکلیف لئیم از نکشته باشاره آنحضرت خواهد بود جراءت منع نکرده مامورین با تمام کار کشیده در خاستند و سر شرا
بخدمت آوردند پس حضرت ظل الهی مستقل امر سلطنت و مهمات ملکی خراسان کشته ایلک آقاسی باشیکری دیوان
بکلیعا بک ولد بابا علی بک و قشقچی آقاسیکری اعلاوه حکومت سبزوار شاهرودی بک شیخانلو تفویض یافت و در بیان
تسخیر ارض اقدس فیض اقتران بعنایت حضرت قادر سبحان بعد از وقوع قضیهٔ فتحعلی خان حضرت ظل الهی بتسخیر ارض اقدس
تایید یزدانی کرامت تسخیر ارض اقدس بسته هر روزه بر سر قلعه رفته سوکه ستیزه آویزی آغاز فرموده نیکدانست که چون
محمود بر سانحهٔ قتل فتحعلی خان مرحوم مطلع شده جانی تازه یافته ایمنی را موجب احیای دولت خود دانسته دلیرانه مصمم
شده که بعزم جنک بر سر اردوی شاهی آید آنحضرت از شنیدن انخبر سبقت جسته ساز رزم و تقصد ارض اقدس از باغ
خواجه ربیع عزم کرده ملک نیز از انجانبه در استعداد و مقابله بشتافت و در نیمروز سنجی خارج قلعه تلاقی و تلقین واقع شد
شکست عظیم بر لشکر ملک راه یافته جمعی کثیر از اعیان و اعوان او با برادرش خان نامی که از بکی باشی ملک بود بر خاک
هلاک افتاده ملک بکیاب قلعه هرئیت دکن اختیار کرده و دیگر روز نیز دکاه بنیاد و دو مدت دو ماه قلعه محصور و ویران جلالت
کیش و ملک لشکر قادر و طلعه حیرت در تزلزل بود که ناکهان دو روز دیک شتر که او را بهیچوجه روی بهبودی و کار او را مال
محمودی نیست انکی نزد یکان او رفته و از هم بکهتی از او در چید ند از انجمله بر محمد نام که در سوکه تون بر سته بدولت ملک

سردار جوانه الملک اداشده بود چون ملک را نقش برآب دید در رجز علیخان نام نامین خود را بگذشت حضرت
خود را بگذشت حضرت ظل الهی که از ناصیه حال همایونش انوار زیبندگی تابنده بود فرستاده پیغام کرد که اگر امراء خان
کامل از جانب آنحضرت حاصل شود شب متحفظ در دروازه پیرعلی آمریه را گشته در دروازه را میگشایم جمعی از یاران
در کمین بوده بمجرد اعلام من داخل شهر شوند و در شب شانزدهم ماه ربیع الثانی سنه هزار و صد سی و نه هجری مطابق قوی
ییل هنگامی که ظلمت لیل پرده غفلت بر روی خود و کان لم تر خاک آویخته و سپاه دار ما فواج انجم و اختر را تسخیر
بند سپهر یا لمحیت آنحضرت یاوه در آورده هزار پیاده از زراه به خواجه ربیع آنجا پای قلعه کرده و در سمت دروازه
معهود ملکمن در کمین ایستاده ظهر رو عده پر مجهر را منتظر و آماده شدند پر مجهر بروفق عهد نشب پاسبانان دروازه را
کشته برای ایشان را پای قلعه افکندند در دروازه را گشودند خدیو آزاده بیزوی بخت خداداد با پیاده کان
تیغ زن و دلاوران صف شکن داخل شهر گشته آن حوزه خلد برین را تا صحن چهار باغ متصرف شدند محمود بان
که در محلات و بروج مشغول محارست بودند از مشاهده ایخال خود را سراسیمه بارک ریسانیده متحصن گشته اند ملک محمود
بنگاه مطلع صبح از دو طرف یکی از اطراف خیابان چهار باغ و دیگری از جانب خیابان سفاد رکمال جلادت بتورش
یورش شهر در افکندند حضرت ظل الهی با پیادگان رزم کرشمه و سواران جوشن پوش پیش پا پیش انداخته بتسخیر
آخته از دو جانب بچپاک پرداخته تا پای ارک تحمل حیات لسپاه از ایشان نزاید برک ریخته بجماعت ابارک گریزند
و آن روز تمام شهر بتصرف لشکر فیروزنفر برآمده بعد از آنحضرت شاهی از خواجه ربیع عازم زیارت و طواف سعادت
اندوز بقبل آستانه مقدسه ملایک مطاف سلطان اقلیم ولایت دار رتضا نخل حدیقه علم مرتضی ابوالحسن علی ابن
موسی الرضا علیه و علی آبائه و اولاده آلاف التحیه والثنا شتافته بازیارت و روی خود انصراف کرد و روز دیگر حضرت ظل الهی
آنجا ارک کرده ملک چون راه ندیر را بسته و دست چاره را شسته دید از دروازه سنگان در آمده جقه زیبا بسری و در
درسم چاکری را از سر گرفته بتخت و اساس سلطنت را که مرتب کرده همراه آورده بسر و مهدی نام که در بدو حال تو
تاب کرمانیه مشهد و بنسبت آن عهد در ایام حکومت تو من با ملک کلخن آمیزش کرده و در دین اوقات بر مسند
وکالت ملکی تکیه زده منشاء اغوای او بود و پیاسار سانیده و سایر متجددان را عوان ملک بر رد عفو و امان گشته ملک محمود
از راه تلبیس بکسوت قصر تلبیس جسته بمغاد آیه ترک الدنیا للدنیا ترک ریاست را ترک تارک تجریده گفته سنگ قناعت

بر خود و بلت بخت را بپرست بخت تبدیل و از خرگاه دارای سلطنت بخیمه قلندری و دریشی تقل و تحویل نموده در یکی
از حجرات آستانه مقدسه بر سم خمول نشست و بر مجمر در اندیداد این خدمت حاکم ولایت جام و جرعه نوشان جام را
گشته بخطاب خانی فایز گشت و بیان توجه جناب نادری بجانب جغتان و صادرات ایام فرخنده فرجام بعد از آنکه
کلید فتح مشهد مقدس بزور بازوی دلاوری بتصرف آن زبده سریر سروری در آمده و چندی از ین معنی برآمده عزیمت
توقف در ارض اقدس بر خاطر انور تصمیم یافته جمعی از فشاریه را با برخی از اسکناپیره و توابع برای محافظت مرحلات
آن نواحی گذاشته و بقیه را با شاهزاده رضا قلی میرزا و جمعی از معتمدان بارض اقدس آورده و آنگاه بزیارت بنیاز اکه مظهر قوی
حسنت مستقر آمد مقاما بود درات برای توقف و قرار گاه دولت خشت چون در بساوی حال مهبط ضمیر اقدس آن
بود که بعد از تسخیر ارض اقدس فیض نمز و صفه و منارهٔ آستانه مقدسه رضویه مذهب و رز اندود شود لهذا اهلم دلالا بنا
آن امر خیر فرجام صادر گشته منارهٔ گنبد مبارک چون بپتو نیه بود منارهٔ دیگر در محاذات آن بارتفاع عیوق افراخته گشته آنچه
چرخ برین را در عمر خود ندیده مهر و ماه را در سیل نزاندود باشد الحق حضرت ظل الهی بعد از فراغ از حل عقد امور
خراسان کس برای عقد کوهر مقصود که سابقا در ایام بتیه خواستند معامله آن شده بود روانه خبوشان و جرون
بعضی از جماعت عراقی و آذربایجان که مقرب بساط سلطنت بودند از جانب آنحضرت تعلین نیافتند و اقتدار
آنحضرت در مهمات ملکی نا ملایم طبع ایشان بود خفیه و صد و اخلال برآمده شاهنشاه بجوانمردی مطلوب مطلب
ترغیب و بجانب نادری قریب گردند و ما یلفظ من قول الا لدیه رقیب عتید آنطایفه را ست عهد تیز بهمین بنخ بخت
شده فرستاد بحضرت ظل الهی را بدین مقصود باز گردانیدند چون تحمل درین قسم امور را حوصله مردم بازاری
که از زعارو حمیت عاری باشند برنمی تابد بنابچین سرو رغیور چه رسد آنحضرت قطع و فصل اینگونه امور را بقبضه
شمشیر تبر که محاکمه کار مردونامرد است حواله و رجوع و در دم با هر احزاب جان فشان عازم خبوشان گشته سران
خبوشان را مقرب خیام غرورشان کردند منظر اینکه در خبوشان که شاهنشاه را گرداده جای فیر باشند بهر نحو یکه مقرر
شده باشد آنگاه فیصل یابد مقارن آن شاه دیر وی خان نجوانلو حاکم سبزوار را در خبوشان گشته محمد حسین خان
حاکم آنجا کشته را که حضرت پادشاه در خصوص اینمطلب با و تحریر و پیغامها داده کشف نقاب از چهره شاهد مانی الضمیر کرده بود
بخفیه نزد آنحضرت ارسال داشت با وجود اینکه آنجناب صورت اینمعنی را در پرده خفا داشته تظاهر نکرد و انگاه شام

که حضرت تیمور و همدان منازل سپهر و طلوع عید و تن شهابی سوی شهرستان مغرب شتافته شاه طهماسب بر خان تدبیر مهتران رکاب
و با فقضای ایام شباب بدون اطلاع سرور فلک حشمت براهی سوار و مهتری از اصطبل برادر رفیق و یار گشته چریده
و شهادر لباس تواری خود را بشهر رسانید صبح که حرکت اوبر رای جهان آرا انکشاف یافت اسباب و کار خانجات اردو
در معسکر ظفر اثر بود برای اینکه پایمال تقلب و دست فرسود تصرف دیگران نگردد و مطبوخ و مجبوس محتاج که برای او در کار
بود بخوشان ارسال تتمه را با رضی اقدس فرستاد و از منزل مزبور حرکت و در یورف آباد که در سمت غرب خوشان
واقع و معبر آراد بود نزول و راه آمد و شد را بر قلعه کیان مسدود ساختند و در حین عبور موکب والا از خلاخجر خوشان
فوجی از اکراد بر سر راه جسته و جلادت پناه آمده بنا رفته پیکان تیر و گلوله تفنگ استعمال نایره جنگ کرده اند لم یأت شاه
طهماسب بتحریک سبابه تدبیر شاهپر دیخان و باقی اعیان دولت که نبض شناس مزاج شاهی بوده اند پرده از روی
کار برداشته ارقام باطراف ممالک خصوصا بحکام کرایلی و استراباد و مازندران نگاشته حضرت ظل الهی را بجنایت
استناد از آن کرده استمداد کرده بجناب محمود و ملک اسحق و رؤسای سپاه نیز کمر و رای همایون مجبور ندارقام
فرستادند که ترک وفاق آن زبده آفاق نموده طریق نفاق پیش گیرند ملک محمود اگرچه بخت ابرار و فرمان شاهی نگردید
چون دانست که عاقبت بروز خواهد کرد و بعد از چندی روز بنظر اقدس رسانیده هر چند که انعمی سبب اشعار خاطر والا
گردیده اما از زمره احدهٔ آن ناسپاسی حق نشناسی تجاهل فرموده اند بعد از چندی از ایلات اطراف بامداد قلعه کیان
آمده و آنحضرت نیز از ارض اقدس حرکت نموده و رقبه طوایف که بامداد آمده بودند از طرف بیرون قلعه کیان از
طرف اندرون بهبات مجموعی از نواره و پیاده هجوم آورده ستعد قتال گردیدند حضرت ظل الهی با دلیران افشار
و اخلاص کیشان جان نثار بجوکه کارزار برآمده فریقین بهم در آویخته و غبار عرصه پیکار ابرخ دوار بر انگیخته و جنود قلی که
شاملو که از شعارف جنگ آزمای بوده در آن روز بلکوله زنبورک کشته کشته جمعی کثیر از عرصه شمشیر آبدار دو بقید اسار
گرفتار و بقیه السیف گریزیدان فرار شدند روز دیگر جماعت قراچرلو که در میان طوایف گرد و صاحب شمشیر و
بدلاوری ممتاز و شهرت تمام دارند جمعیت نموده بعزم امداد شاه طهماسب آهنگ قلعه کرده حضرت ظل الهی بعد از خلاص و رسیدن
آن راه زنان سر راه بر ایشان گرفته از آنجماعت نیز جمعی قتیل و اسیر گردیدند و چون در صحرا وحشت حبس گرفتاران انظار نفیه
وحشی خصلت تعذر و اشت چاه طولانی حفر کرده ایشانرا آبا نکان انداختند بعد از چند روز لقای ایشانرا منافی مروت

و انسته بمقتضای مرحمت و رعایت البته رخص ساخته باو صف آنکه سرما و آنسال بندی شنیده بود نه که کوه و صحرا متصل
از برف در جامه پوشد و آتش زبان اگر از شیر نیستان بجاده خاکستر برمد بر میگردد بر جای خویش بر گشته میرود چنانچه شاهزاده در کمال
شدت محصور گردیده قلعه کیان را در سنگلای حیرت انداخته و آنحضرت مانند که پا بر جایات قدم و رزیده آنجماعت چون از
فتح محاصره کیان آمده بودند وسایط برانگیخته آنحضرت را بترک مطلب تکلیف آنحضرت بزبان سیف سنان قاطع جواب
آنحرف نخیف رسیدند طایفه مزبوره چون دیدند که از آن ارتباط وسایط کاری انجام نیافت مستعد شدند که آن عزیز مصر قتال
از یورف آباد حرکت و در ارض اقدس شده ایشان نیز مقاتله شاه طهماسب الا خبر شان بارض فیض نشان برده اهتمام
صورت دهند و کارکنان آن دولت را غرض اینکه شاید از خلاخ از احکام و لایاز که از ایشان اتحاد کرده اند مدد نرسیده
از اقدام خود نکول و امر مزبور را برای شاه طهماسب که آغوش تمنایش جنازه کشش شوق مطلب بی حضرت حصول دهند اگرچه
دلاوران رکاب از بسکه سر گرم رضاجوئی آنحضرت بودند برف ستان را البته قاهر تصور کرده از خدمت اظهار دل مردی
نگردیدند اما چون مراکب و اصحاب از شدت سرما و عوض تلف برد بلاحظه هوای کار و کار هوا حرکت و عزم ارض یارکت کردند
بعضی از سپاهیان خاصهٔ شاه طهماسب را برای او ستادند یا حضرت شاهی و اعیان آن دولت نیابا بعد از نه که اشتند
و طرق تامل مینمودند تا اینکه مقدمهٔ کرایلی واقع و از رسیدن کرمک مایوس گشتند توضیح این مقال اینکه محمد علیخان
قزلباش قاسی ولد اصلانخان بیک که در ایام اقتدار فتحعلیخان قاجار از زد بار شاهی حرد و از اب طاقب مهجور گشته
در مازندران بسر میبرد و بعد از قضیهٔ قتل فتحعلیخان از جانب شاه طهماسب مامور شد که خزینه و اسباب سلطنت را که در
مازندران میبود با و رسی شاهی انتقل نمایند مشارالیه بروفق فرمان عمل و جمعی از غلامان رضاقلیخان نیز که از شدت
دم سردی فتحعلیخان و قشلاق مازندران متواری بودند در از انجام و روی دل از ایام دیده آفتاب شده اهمراه شد
یوم امداد اکراد آنهنگ خوشان کردند بعد از ورود بجا جرم منا عمال کرایلی رحیم خان حاکم آنجا علی العقله شب بر منزل
شرف الدین نامی که ملازم حاکم استراباد که در ایام هرج و مرج صاحب جمعیت تشخیص و استبداد شده بود محمد علیخان
پوسته بود رخنه بسبب تراکم سابقا در القبل رسانیده روز دیگر که صبح از آفتاب پنجه خونین بچهره صبح نیلی کشیده آهنگ
منزل محمد علیخان کرده محمد علیخان تمامی اسباب سلطنت را گذاشته فرار رحیم خان همگی آنها را بجزه اغنیا خویش در آورد
اخبر متواتر بسمع شاه طهماسب و اکراد رسید یاس کلی باحوال ایشان راه یافت لابد شاه طهماسب از خوشان حرکت کرده

در حوالی زرنج وارد اردوی اقدس شد چون حضرت ظل الهی کس نزد رحیم خان فرستاده تمامی خزاین و اسباب بی‌بی را
واصل رکاب شاهی ساخت و رحمان اوان حضرت ظل الهی شبی بعد از تجرد از غلامان جمعیتی و دو حبس بقضا و باتصال بحرارت
علویه و مشاهده مصر غیبه و استغاثه از انوار قدسیه در عالم رؤیا دیدند که مرغابی بزرگ که آنرا قو گویند نمودار گشته آنحضرت
نقطی که در دست داشتند بجانب آن قو خالی کرده و قو را بدون اینکه آفتی بوی رسد و بغل گرفته بعد از آن بخیمه تاقدی
که مخصوص آنجناب بود آمده و در برابر آن خیمه چشمه و حوض در میان آن حوض ماهی سفیدی بود بمزگی بزه که چهار شاخ قوی
داشت آنحضرت باجانفزان فرمودند که آنرا گیرند همه رفته اند نتوانستند آقا آخوند ملا امر آنحضرت دست انداخته صید کرده
آنرا نیز در بغل کشیده و صبح این خواب را بمترددان حضور عیان نقل کردند شخصی از حضار این شعر را خواند فرد اگر خواب
مبنی مزخرفهای بی‌نمیری تا رسی بر پادشاهی بتحقیق این خواب حقیقت فرجام که آینه صورت نمای معنی و الهام است
و الحقیقه امیدست که چون بزرگترین مرغان آبیانست پادشاهی این صید بی‌همال نیز اعظم سلطنتها باشد و صید ماهی چهار
شاخ سفید اشاره براین است که تا جداری مملکت چهار اقلیم با آنحضرت تعلق یابد چنانکه ایران و هندوستان و خوارزم
و بحوفه اقتدارش در آمد از ذکر وقایع قوی پیل نرگی مطابق سال همایون فال هزار و صدسی و نه هجری نوروز فیروزی این سال
روز پیست و ششم شهر رجب المرجب که خسرو سیارگان رخش تابنده ستان حمل گشیده شاهد گل پیراهن بهاری بر شستان
چمن و دامن جویبار آغاز جلوه گری کرده عروس دل آرای لاله و ریحان در حجله گلشن بر نشسته غمزه خواست و مشاطه قوای نامیه
چهره لاله رخان نسرین و یاسمین را بغازه و گلگونه گلشن سیاهست عندلیب شوریده حال در عشق گل بدفع حضمان نوا انگیز
شتابند و بان نیز و فاخته رشته بال در هوای سرو سهی بجنبوی رقصان و گوگرزنان و ارغنیزه زخیز سازو برگ دشنه
و خنجر خونریز نمود اگراد که بخان ایشان مانند آب و رنگ بهار پیوند اعتبار بود از آمدن تقاعد ورزیده اگراد سکنه کلات
را بپورد را بمخالفت برانگیخته آنطایفه در حال در ره جزو بسر کرد گی نکر نام جسارت جبلت جمعیت نموده و آغاز شورش کردند تا آنکه
مرزبان تجربک ملک محمود طبیلی غلزی کوفته جمعی را از قاجاریه را معقول و قلعه را الطرف و قلعه را بناسم ملک محمود
بنوازش در آوردند پس آنحضرت ظهیر الدوله ابراهیم خان را به پشه اگراد و دره جزو تعیین و آنطایفه سپرده بشرحی بر رودی شتافت
با ابراهیم خان از در ستیز در آمده جمعی از لشکر خان مرزبان را شکری شکرشت فنا تبلیغ رشیدند از طرف کلات نیز
با تر تحایه بیره لی و علی ایلی از کمیت هر جنبان زعفر انگون شاهرید بخان شجاعت را لشکر سلسله جمعیت را انقیاد داده با عدت و

بمعاونت اگراد پرداخته ابراهیم خان را در دره جزو محصور ساختند حضرت ظل الهی بعد از شنیدن این واقعه و لگزابان
آهنگ دره جزو کرده در راه خبر رسید که جمعی از اگراد با کوچ و بنه خود عازم خبوشانند آنحضرت شاه جمجاه را در سایه عنایت
مقدس و خبوشان در قلعه موسوم بدست جرد برگذاشته خود بخبوشان ایلغار فرمود بآن طایفه مسلمانی گشته اگرچه
بمراعات آیین ناموس داری متعرض ایران در زمان آن راه زمان نگشتند اما تمامی اموال ایشان و باقی رؤسای جمعیت را
غارت و کام ایشان نیز الدت اندوز مرارت ساختند و از آنجا متوجه دره جزو گشته آنطایفه را الجا بمنتجی سعود فرض تیغ بیدریغ
ساخته تمامی تاب مقاومت نیاورده باسر کردگان خویش راه خبوشان در پیش گرفتند و جمعی از دلیران عرصه ستیز و مرز
آنحضرت بتعاقب فراریان تا حوالی خبوشان تگاور انگیزد و فوجی نیز با تازه و دلا برای احراق خرمن حیات و هدم بنیان
جمعیت ایشان انتهاب غزنیت برق تاب و صرصر خونریز گشته مامورین جان نثار عرصه تاخت و تاز و تدبیر و سر کرده آنجماعت را
که سلیمان نام شیخ آنلو بود دستگیر نموده چون از حق نعمت جواری آنحضرت چشم پوشیده بود بحکم والا چشمهای او را
عبرة للناظرین از حدقه برآورده قلعه خبوشان را محاصره کردند سر کردگان از قلعه برآمده دیگر باره متقبل و متعهد امر معهود
شدند آنحضرت نیز برای اتمام حجت قبول روایت جهانگشای را بجانب ارض اقدس پرتو انداز وصول نموده راند
از آنجا ابراهیم خان با شاره آنحضرت روانه مرو شد سلطان مرو را تشکسته تا ناریه آنجا که در مقام طغیان بود تاز
پا آبا عاجز شده قلعه مرو را سپرده در صدد اطاعت در آمدند و اما اگراد خبوشان با ز از عهد خود نکول نموده براه شورش
پیش گرفتند آنحضرت بفحوای لا تغتر و قد تثلث سیم بار بره مکر غزیت را خبوشان بجانب جولان داده شاه جمجاه
هر چند که در بالمن طالب این مطلب بود عاید و اما در ظاهر با ز مخالفت کرده بعد از ورود بخبوشان جمعی از رفقای همان جعفر قلی
بایرامعلی خان بیات که در آنزمان ناظر سرکار شاه جمجاه بود چون دیدند که از زین نیز نامها فش مراقبتهای آنان
از پرده خاصه ظهور ننموده و مهد کشته خواستند که اگراد را بهانه اصلاح میان سپاه آنحضرت داخل کرده بآن
وسیله کاری از پیش ببرند اگراد هر چند این را در روشی خود صادق و بآنحضرت منافق دانستند اما جرات باین امر
نکردند که مبادا آنحضرت بعد از ورود ایشان بمعسکر نصرت اثر و دین ماده سبقت این گشته قضیه بر عکس منتج گردد
بایرام خان و یاران او چون تدبیر را در مزاج اگراد پا اثر و تخل نمیدیدند را پا ثمر دیدند حضرت شاهی را بجانب مشار الیه زحمت
نموده شاه جمجاه با که حیثیه پای عزم شوق در راه پیمای تیز رو دیباک جانشان و شب و روز تازه ای رحلان و رتاب دلبود

چون قدم سعی خود را فرسوده و رنج خود را بیهوده یافت از جانب نادری عذر خواه گشته بجانب نیشابور شتافت و
حضرت ظل الهی بی‌اندیشه کمر همت بعزم تسخیر قلعه الموت بسته قلعه را بشدت تمام محاصره کرده محصورین چون صورت حال را
چنین دیدند بطایفه شادلو و قراچرلو که مردان شمشیرزن و بهادران صف شکن بوده اند اعلام و اوازان قبایل استمداد کرده
فوجی عظیم از آن جماعت بکومک محصورین رستم تهور برانگیخته اند اهل قلعه بسیدان جلادت قدم نهاده از قلعه بیرون
آمدند آنحضرت که همیشه فتح و ظفر در رکابش روان و تهمتن اقبالش از عقب او زرم آوران و حران است اولا
با قلعه گیان گرم ستیز گشته ایشان را بیشتر وادی گریز راحت و بعد از آن مزاحم اکراد پیرون شده قلب جمعیت ایشان را
بکوار زهره شکاف از هم دریده جمعی از ایشان بر هنهای فضاء چار تیغ اسیر شدند و لشکر خونشان بسیاه چال انداخت
اکراد چون خود را در ورطه عجز و زبونی دیدند از در استیمان برآمده بخدمت آنحضرت فایز شده استدعای انصراف
مرکب سعود بجانب مشهد و تعهد انجام امر معهود نمودند پس آنحضرت کرخاران را بالمراعات راه و رسم ایلیت مرخص و محمد
حسین خان حاکم جنوشان را با ولدش هوبردی خان و سرکردگان اکراد ملازم رکاب سعادت ساخته از راه سلطان میدان بعزم
طلاقات شاه جمجاه روانه نیشابور گردید پس برای تنسیق این امر بروق ضابطه و فارزین از مشهد مقدس بخدمت سلطان
فرستاده بعد از دیدن شاه جمجاه بغربت ارض اقدس کرده و در آنجا محمل کن ن امر و مروج مقصود از خونشان در
شاهد مطلوب بالشبستان حصول رسانیدند اگرچه در چنین روز نامچه ظفر اندوز عروسان دل آرای اکثر وقایع بملاحظه تقدم
مقال جلوه آرای خلوتسرای بیان نگشته در پرده اجمال میماند و ذکر اینگونه امور از فایده عاری و خارج از دایره مطلب نگاری
است اما چون مقدمه مراصلت با یاعلی بیک و بعد از آن این وصلت که خون دیرانش غازه آرایش و تیغ جزتش
گردنبند پیرایش بعد از تسنیات این دولت ابد پیوند نمرده بیند بر انگشت قلم نقاب بخفا از چهره اینمد عا کشوده همانا حکمت
بالغه الهی مقتضی این بود که بوسیله این وصلت تولید شایع دولت و تکوین مواليد قدرت و شوکت آنحضرت شده
ارکان اقتدار و ایلات اکراد که اعظم ایلاتند بعد از خود آرایی و خود آزمائی بجز خود اقرار و باخدیو آزاده عقد بندگی بسته
طریق خدمت اختیار نمایند والا این ماده چنان ماده قابله نبود که تولید این همه فساد و خونریزی و ایراث این زلزله
انگیزی کند و ذلک تقدیر العزیز العلیم و پریشان گشته شدن ملک محمود و ملک اسحق با شاره قهرمان آفاق در خلال
این احوال بظهور پیوست که تاتاریه که در مرو بنام ملک محمود نقاره عصیان فرو کرفته قلعه را ضبط کرده بودند ملک

در جلو هر روزه نوشجات بایشان نوشته آنطایفه را از حرکت بانصراف می‌فرمودند چون در مقدمه خونشان نیز چنانکه مذکور خزاقی
که از جانب شاه جمجاه مشهور بخالفت آنحضرت صدور می‌یافت مخفی داشته خواه از راه مکذر غبار آلود تکلیف جرود
و نیز وقت که روز بروز این خیانت ضمیمه افعال سابقه گردید اقتضای او بر اقتضا راجح آمده محمد خان چوله با مر همایون او را
بقصاص خون محمد بیک چوله که از اکشتگان تیغ بیداد ملک محمود بود با ملک اسحق بپاسارسانیده ملک محمد علی را که در
کوچک سلطان محمود بود بشابور نزد بابر اصلان خان پیات فرستاده او نیز مرحمی الیه را در عوض خون فتحعلی خان
برادر خود بعرصه تیغ انتقام گردانید فرد هر سری شایستن تاج بزرگی نمی‌شود * کرانسازی با قضا سر در سر دارد کانی و بعد از
قتل ایشان ملک اسدار حاکم سیستان را که در آن اوان در سیستان بخدمت آنحضرت آمده بود با اولاد و اقارب
و کوچ و منسوبان ملک مرخص و روانه وطن مالوف داشتند در پایان نهضت مرکب جهانمانک بجدود قاین و نبشه
حسین سلطان و کیفیت حبانک محمل سنگان و وقایع آن زمان و در اثنای توقف رایت جهانمانک در ارض فیض بخش
حسین سلطان که از بقایای سیستان و در حدود قاین چیره و باعتبار انتساب بملک محمود سیستانی و با غوای وساوس شیطانی
آغاز نشه جنبانی کرده نایبی را که از جانب آنحضرت در آنولایت میپرداخت و در رون پرون کرد حضرت ظل اللهی فوجی با
به پیشه او مامور ساخته کاری میسر نشد چون پیشه اقامت سنگان نیز منظور نظر والا نبود در نهضت شهر ذی الحجه الحرام سنه
هزار و صد و سی و نه هجری مطابق قوی بیل ابراهیت شاه والاجاه باشت هزار اقتدار نزدیک سنگان سوکه جان فشانی بهرامی
تابیده یزدانی از ارض اقدس نهضت فرمود و بجرد وصول آوازه متوجه کوکب منصور بآن سمت تنزل و بنیان حال
انجماعت راه یافته ملک طایفه ولد ملک محمود با ملک لطفعلی برادر زاده او و شبای سیستان که در آن مکان میپودند
فرار کرده باصفهان رفته بانشرف غلامی پیوسته دیگر ملازمت ایشان نکرد و حسین سلطان در قلعه نخص حبسته بعد از رود
رایات نصرت آیات در مقام ندامت و بندگی او صدور عجز و شرمندگی برآمده اعتذارش محل قبول یافت و بعد از انتظام
مهام آنسرزمین کوکبه سنگین بجانب سنگان حرکت کرده سه روز در قریه اسفندین مخیم سرادقات عز و تمکین گشته
روز ربیع منزلت همراه دل رتیب و انقباط لشکر هزبر نهیب و نعیق ساقه و جوانغار و آرایش طرح محاربه در برانغار پرداخته
وارد طرشاب آباد و بسبب نبکه مابین آنمکان و وزیر کوه ریگ و بوم بود نزدیک و ریگ نشسته پس آنحضرت جمعی از دلیران
بشتر های کوه کران برداشته خود بر بشتر مانند مهر بر بختی سپهر سریر شده و آتش عزم و پای همت برزده کاهر

[illegible] واره دگاه پیاده بکشیدن توپخانه می پرداختند از شدت صیف آب جوذر دیم بیاف نمیشد و آنهم نصف اعدا و بکشیدن
روز دوم آن سپاه رخت توپخانه کشیدند در دیم شهر صفر نزول جلال بهادرین واقع گشته چون جمعی از افاغنه در قلعه بهادرین
ساکن و چند روز بود که عساکر فیروزی مآثر در انتظار مصالحه گرانا غنه از راه گیدانظهار سیکردند شکدل جوبای قتال آن گروه عیان
گسیل بود اندمت ظل الهی مع آنطایفه مصمم گشته بجانب چون خود را در معرض بلا دیدند از راه خدعه از قلعه برآمده عهد
کردند که سر کرده ایشان رفته افاغنه قلعه نیازآباد را مطمئن خاطر و در رکاب اقدس حاضر ساخته قلعه را بتصرف جزو قاهره
دهند بعد از استقرار این عهد سر کرده مزبور را بقلعه نیازآباد رخصت از عهد خود باز گشت کرده باز گشت آنحضرت نیز در بهادرین
بسبب خلف وعده از تبع تیز گذرانیده مال حراب و عیال ایشان را بعوض نصب اسیر در آورد و در مزارعای آنحل را که با افاغنه بالفاق
در زیده بودند امان داده از سر آنجذبه ایشان باخذ سیر رسات و نصب کشتی اکتفا کردند و بعضی از قلعه جات باظهار اطاعت
کرده کلانتر سنگان از زادون سیر رسات تمرد در زیده کس نزد افاغنه باخوزر کرستاده غوریان فرستاده اتحاد او نموده پس از
قضا را مضاعف نفاق پذیرفت که جمعی از دلیران نصب قلعه کوب را از طرف اقدس بلایک مطاف از راه بالاخواف بر سر قلعه
سنگان برده قلعه را محصور و متظر ورود موکب والا و طلیعه نیز و نصرت را باشند و رایات منصور در چهار ماه مذکور آمده
قلعه مزبور را محصور دارند سپاه مرقوم ساخته از طرفین باندا ختن توپ و انفنگ مشغول شدند ساچمه
که در آنروز اتفاق افتاده اینکه در حینی که توپچیان باسر والا کرم پر کردن و انداختن توپ بزرگ بکباب قلعه بوده اند
حضرت ظل الهی بر سر توپچیان آمده و مجاذی دهن توپ بستاده و متوجه تعلیم توپچیان بودند در آن اثنا که توپچی توپ را
خالی کرده و همان مشغول بر کردن آن شد آنحضرت بالهام غیبی عزم همراهی حرکت کرده همین که پنج و شش قدم از آن موضع
خطرناک دور شدند ناگاه توپ از خوارت درون در افتاده شرارهٔ شرارت افروخت سعید سلطان کلانتر درون را چند
نفوار گرد بچیان و ملازمان بروں که در آنجا بوده اند بصاعقهٔ قدرت رحمتا گرچه وقوع این حادثه ملال فزای خاطر ها گردید اما
از آنجا که دل حقیقت منزل آنحضرت پایه جای جهان و تکل بغیر نیز شکر البز سپرد دریای تحمل بود بصبر و شکیبی رمیاح نوازات
دلطفه خیز امواج حوادث از جاد رنی آید ظهر این امر را احراق کواکب طالع خصم بد اختر محمول فرمودند و در هنگام شام که موکب
مهر از موکز سپهر دلبر منزل غروب گذاشت و ماه زرین کلاه بطلایه داری عسکر نجوم فلک رایت ضیا برافراشت طلایه داران
سپاه بالشکر و حراست اطراف قلعه پرداخته مانند دیده ابخم و احتراز نکهبانی نیاسوده و مانند طلوع صبح صادق از نشیب ثابته توپ

وانفنگ قلعه سنگان نمونه قلعه ذات البروج قلعه سپهر بود از شراره آسمان سوز برادی بارج شاهین و ضرب زن ذاتی باران
عرصه چرخ برین نمونه آتش کلوله توپهای صف شکن هیچ باره حصار رخنه افکن گشته روزی دیگر تیر بهمین نهج توپهای صاعقه
بارتش افروز خرمن هستی هکوه مرد و زن هیچ دژ و نیلکار رخصدمات توپ حصار قلعه مانندول قلعه کیان تزلزل یافته بکلی از
بروج فرو ریخت و دلیران میدان نبرد بوار شیر دژ شیر حاجی را تعرف کرده اند و افاغنه بعد از شاهده اینحال از دو اسیمان
در آمدند روزی دیگر صبح صادق تیغ مهر بکردان افکنده از قلعه اق برآمده کلانتر سنگان شمشیر اسیمان را بگلی کردن
ساخته دست در ذیل ندامت زده متقبل دادن سر رسات بپیروان قلعه شده بقلعه برگشت و چاره بر گشتی نیافته
نهاد این دفعه آتش قهر قهرمان زمان شعله در گشته چشمان انجم چشم بفرمان آن سرور قلعه را در میان گرفته مشغول تیر باران شدند
در شب هفدهم ماه مذکور بتصرف آمده مردان و زنان ایشان بعرصه قتل و اسیر گشته آسمان زمین للکوب جزو و غلوشان
دامن ان اسباب حمل و طایای گرده زنان گشته و بعد از انکه کار قلعه کیان ساخته و قلعه از تنفس برداخته نرخ جزو از تنفس
باخوزر رسید که هفت هشت هزار تومان افاغنه هرات باعاشت اهل سنگان دارد و نابود گشته کوکب والا بعزم مقابله
بیرآباد خواف راد ریکفرسخی سنگان واقع و قلعه محکم و مکان خرم بود محل قرار داده ببقاع دلکش نباستقرار برای هر
دکردی نزل مکان متوقر زمرده اند در دو دیگر افاغنه بجنبش آمده چون در مجاربه قرنباشته جوی بودند در حال
دلیری وارد در و سنجی او در وی همایون گشته غافل از اینکه فردکر بشیرات در کرفتن و شش توپ موکب
در مصاف پلنگ چون چشم مردم ایران عموماً از افاغنه ترسیده بود هراسان راه ال جنبک آنطایفه و سپاه
خراسان بود حضرت ظل الهی که دایافته رموز آگاهی و عیار سنج نقد حالت لشکر و سپاهی بود جنبک ایشان را
مقرون بمصلحت ندانسته مجوز شدند که آهسته آهسته غازیان را بابل خود طعمه خصم افکنی ساخته تدبیج و تعویت
دلهای باخته ایشان پرداخته بعد از آنکه ایشان را دلیر و در عرصه دشمن شکاری شیر گیر سازند حضرت میدان
جنبک و هند لهذا لشکر یان را امر فرموده اند که در همان لشکر گاه خود سازی و تیر و انفنگ بازی میکرده باشند
تا رفته رفته جری و بعد از خود آزمایی و جنبک میدان کارفرمای تیغ و دلاوری کردند پس آنحضرت بعد از ترتیب ضابطه
لشکر و استحکام سنگر با پانصد تفوار دلیران کار آزموده سوار و در تیر رس معسکر نصرت اثر بنسیم جلوه باد پای
خاک نورد آتش افروز نایره جنبک و پیکار گشته هر چند غازیان تهای میدان از جاد رآمدا ما تهمتن موکب

رزم با قضای روبه عزم عنانداری و حسن عزم ایشان کرده سپاهیانه بآن کرده کردند آغاز ستیز و با تو بقضا رزه
وخورد نموده جمعی کثیر از افاغنه را طعمه شمشیر چوب و برای نظور ایشان چوب کردند القصه تا سه روز دو سو که
قتال بهمین منوال آراسته هر دفعه غلبه و نصرت از این طرف بطرفین خواسته بفعل آمد و در شب چهارم که سپاه خیمه
نشین ماه در سوکه سپهر زواید زمانه سپر انداخت و احشام نجوم بدامن دشت فلک هجوم کرده افاغنه حرب را
بهرب بدل ساخته بجانب هرات برگشتند آنحضرت نیز تعاقب را صوفون بصلاح ندانسته حرکت بر سر هرات را
بوقت دیگر محول و موقوف و عنان بکران شهب کیتی ورز و عنبرین ستام را بجانب ارض اقدس معطوف گشته در
وقایع پنجین بیل مواقع سال فرخنده فال هزار و صد و چهل هجری داد در زرین کلاه مهر که در منزل حوت خلیار
نهنلی سیکرد و در روز هفتم شهر شعبان در ملک حمل از رشحات بهاری افشا، صرلت پلنگی نموده با تیغ شعشعه
فروغ و سنان اشعه بر خصم افلکی لشکر شتابرد و خنده و جهانگیر بها رکه منشور عزتش از دیوان قضا در رحمت
غبرا اشتهار یافته بود و بارگاه بر بارگاه حکم راز گشته افاضه بنگان وی را از دار المزر چین برانداخت پهدار بلند
مقدار چغاربتازی بزور بازوی قوت نایبه بر ممالک گلزار دست یافته مبسوط الید گشت و حکم گلهای آتشین و زمان
هوای فوردین چون آب بر بسیط خاک جاری گشت مجلس تخویل آراسته جشن عید بانصرت و تایید تقدیم
رسانیدند چون از دیوان بفضل ازلیت و بحکم مایرید حکم قضا بزوال دولت صفویه بقصد بر و بطلان آن نگاشته
کلک تقدیر شده بود در روز بروز امور چند از محکی غیب جلوه ظهور میکرد که عقل صاحب رای مستقیم بخواستباب
تقبیح آن دولت محلی قرار نمیداد مجملی از مراتب آن احوال اینکه ارکان دولت پادشاهی و دولاجاه سبک
مغزی را با گران جانی و سخت دلی را بآست رائی جمع کرده بتقویت اسباب شکست برای آن دولت ابد
درست میکردند و آنچه منافی مصلحت بود بجلوه ظهور می آوردند با وجود اینکه عکس امر و نهی ایشان پا از چغار دراز
دولت بیرون نمیگذاشت پاک جهان گردونت طاعه را در چهار رکن جهان پویه زن و جاذبه
طلب جلب منافع شخصه هر گوشه بر سنگ ریای و هر زه درایه حلقه کوب در دست و دشمن
می بودند و آنحضرت بنا بر مداجوی خاطر پادشاه همه وقت مراعات حال ایشان و منع مفسدان و بدانديشان
و بکفار نرم تالیف قلوب ایشان دل در شتاب آن نفاق کیشان میکردند مقصود اینکه آن طایفه دست بدخلی دراز

کرپان حال و لایات کرتاه سازند تا آنحضرت با تمام کار افاغنه هرات پردازد و بعد از آن این اختیار و حکمرانی
باین ان ارزانی باشد چون ذات انجماعت سرشته آب و گل غرض و نزک عادت بقوای العادة کالطبیعة انسانی
مرجع عرض بود از عین زیانکاری چشم از طمع خود پوشیده از مضمون مؤمن قمع و ذل من طمع غافل گشته و کار
دشمنان را یکسو گذاشته در اخلال کار دولت نادره سکو شیدند القصه پادشاه و دولاجاه در باب توجه بر کب
جهانگشای بجانب اصفهان مکرر بآنحضرت تاکید و الحاح شدید نموده آنحضرت در برابر کفتگوهای ناقاعده معاذیر بیان
موانع وجاذیر کرده میفرمودند که مثل ابدالی دشمن قوی را در هرات گذاشتن و رایت عزیمت بدفع دشمن دون
افراشتن رویه حزم و مقتضای استقامت رای و عزم نیست اول به پیشه اشتن همسایه باید پرداخت و بعد از آن
کار سفر اصفهان باید ساخت شاه طهماسب این سخن را ناشی از بهانه و دفع الوقت میشمرد اصرار از حد میبرد تا اینکه بهمان
چنین عهد شد که آنحضرت از ارض اقدس و شاه و دولاجاه از مشهد بوریجانب سلطان آباد و ترشیز حرکت کرده
در آنجا سلسله اجتماع را منعقد ساخته باستعداد تمام متوجه هرات شوند پس هر دو از سلطان آباد گشته
حضرت ظل الهی بتهیه کار سفر پرداخت بعد از زلزله کوکبه دولاجاه بهفت در آمد اعیان دولت شاهی نغمه
دیگر بطنبور افزوده و ترانه تازه شنوکرده اندوار دایره مواقفت خارج آهنگ گشته عزیمت بازندران نمودند
باخود مخمر داشتند که در انجام کار هرات و امور خراسان بروفق خدیو پهمال است محمد علیخان ولد اصلانخان ماهیب
و در اواسط عراق و آذربایجان بحضرت ظل الهی پیغام فرستاده اند که بمجرد یکه نهضت کرده اند متوجه هرات شوند
و خود بقصد بازندران متوجه سبزوار شدند پس خدیو پهمال از راه خاف و باخور عازم هرات گشته ماهیچه
لوای فلک سیر چند منزل را بآنسان منازل ماه منیر ساخت اعیان دولت شاهی شروع باضلال کار خراسان و در آن
از خود هراسان کرده از آنجلوبای پیکناه آنخدو دخضر صالکیان و مشربان جمعی که از ملتزمان لشکر فیروزی نژاد رکاب
دولا عازم سفر بوده اند تقدی آغاز دوست تطاول دراز کرده خواستند که باین تقریب بسامان تفوق در میان
لشکر آنحضرت اندازند آنحضرت چون رخ کار را چنین دیدند از غیرت سفر هرات تخرف و بجانب ارض
اقدس معطوف گشته اسای دولت شاهی بازار و کالت خود مستقاعد نگشته بر سر قلعه کهنه سنگان
که ماین سبزوار و نیشابور واقع و بکسای طایفه ارباغیری اختصاص داشت حرکت کردند تا ضبح اینمعال سنگه

چون طایفه ارتغایری سکنه آنقلعه سمت مواخواهی آنحضرت داشتند دلگرگذاران سرکار شاهی بتقویت او استقبال آن
نوع طوایف همت میگماشتند بتحریک بعضی از اعیان قتل و تدمیر آنطایفه را نصب العین ضمیر خشت باجمعی که همراه
داشتند از سبزوار بر سر آنطایفه ایلغار و قلعه را تصرف کرده بنهب و سیر قلعه کیان پرداختند و در خلال آنحال عرض
والا رسید که موسی نام وانلی که در زرسای ابدالامرات بود با جمعی از افاغنه بتاخت ناحیه سبزوار چند روزه حضرت
ظل الهی فی الفور بقصد سرراه آنطایفه تحریک لوای منصور کرده بعد از ورود بقصد میگاباد بزودی خبر قلعه کهنه سنگان
بسمع خدیو جهان گذار رسیده شاه والاجاه نوشتند که مقصد دانیان اگر بنیه ارتغایری بود بر وجه الحمل بعمل
آمده چون همچنان تمنای بنیه افاغنه داشتند حال آنطایفه بسیای خود بدام افتاده بمیان معموره مملکت ما پا نهاده اند
و در کهنه سنگان کاری باقی نمانده جمعیت خود را برداشته بسبزوار رسیاند که سرراه بر موسی گرفته شود شاه
طهماسب در جواب نوشت که شما بکهنه سنگان میائید که آب بنیت ما بسبزوار رانمی آریم که غله و ذخیره بنیت ما بدهد
اعیان اندولت از حکایت خبرشان نجربه آمیز نگاشته همان معامله سابق را پیش گرفته مجددا باتمامی ولایات
فرمان احکام نوشته و فرستادند که آنحضرت را از جمیع مهمات ملکی سلب الاختیار دانسته آنحضرت چون از
گلهای خود رو زد این جابها استشمام رائحه نفاق کرده دیدند در هر دم ازین بلوغ بری بر شاخه تازه تر از تازه تری
میرسد ذوالفقار محمد حسین خان صاحم خویشان را بجانبشان فرستاده اند که مشغول ضبط قلعه بوده اندا کر از اکراد احمدی
خواهد که بارعای شاهی باعانت شاهرودی خان که در رکاب شاهی بوده اند بر مخالفت پرواز زند و خود
باشکار انجم اشتغال نماید تمام عازم سبزوار گشته از آنجا باز از راه خیرخواهی بحضرت شاهی اعلام کردند که سبزوار
بارعایا نشایان شان سلاطین نیست از تقصیر آنطایفه در گذرند چون جواب بر وفق صواب نیامد روانه کهنه سنگان
گشته وقتی بسر وقت مذعا رسیدند که اتباع پادشاهی تیغ عاجزکشی را تیز و خنجر پیداد را خونریز ساخته بقوه
آنجا کرم ستیز را آویزش نموده بودند اعیان دولت در قلعه را بروی آنحضرت بسته از ارباب مخالفت در آمدند حضرت
ظل الهی کس بقلعه فرستاده و علت منع را استفسار و برای گشودن در قلعه تا عصر آن روز چشم براه انتظار
نشستند چون کار از تحمل و مدارا گذشت توپ بکصار و دروازه بسته بعد از آنکه صفیر گلوله با آواز بلند بمقام
جنگ بکوشش آنطایفه ناخوشند رسانید ایشان نیز بهیات مجموعی از قلعه برآمده پشت بدیوار قلعه آغاز

شلیک و اندافتن زنبورک و افلنگ کرده اند علیحضرت شاه بعد از گزارش آنکه کوچه نجات راین بست و سرکردن فرازیرا
پشت دیده از زبان آنکرده پرخاشجو اعتذار بر انگیخته بحضرت ظل الهی پیوست و شرط اکید نمود بعد عهد مصادقت نکرده
و از رضای خاطر اقدس عدول ننمایند آنا و رانثنای اینکه حضرت ظل الهی باطلاعات میکرد خفیه در سراب مهرخود را بالغل
آورده بمحمد علیخان تسلیم داد و را باسم نیابت سلطنت مامور عراق کرده غلامان و محرمان خود را با طاعات او قرطه تاکید
نموده شاهرودی خان نیز آنرا مرکه محرک این مفاسد و در صدد اختیالات فاسد بود فرار کرده حضرت ظل الهی شاه والاجاه
باغوا و اکرام در نزد یک خود مقام و در سبزوار آسایش آرام داده ندا امرا و اعیان را با محمد علیخان از حضرت او در رشته همان
شب جمعی از غلامان و مقربان پادشاهی بعزم فتنه انگیزی از کجا بجانب مازندران رفتند آنحضرت چون وجود عدم حضور
غیبت آنطایفه را مساوی میدانستند مقرر شد که احدی بایشان مانع نشود روز دیگر شاه طهماسب را با اتفاق چهار یک
افغار و جمعی از معتمدان روانه از ض اقدس و خود بر سر راه موسی با مجهولات ایلغار نموده و در آنجا خبر رسید که موسی با جمعی
چند روز پیشتر تاخته و از نیسان قاین و محولات گذشته بطرف هرات رفته اند امرا مرکب دولت را نیز مراجعت داده در جلگه
اطراف دارد و حوالی قریه فیض آباد که متعلق بمیرزا مهدی کلانتر اعراب غیظی بود کشته کلانتر مذبور در رباب قلعه بسته در
داردن سورسات باب نمود و کشودن پس غازیان با مر آنحضرت که از متن شهرها مانند طلال و رند اشاره فتح بروی او دست
بهجوم آورده قلعه را تصرف و کلانتر را اسیر ساخته اند و آنجا شهید مقدس را مقوکه بطور کرده بدست حضرت شاه والاجاه
دارالسلطنت مسبوط الید گشته در بیان کیفیت حمایت نمودن ابراهیم خان باکراد و نزگانیه در محل سوم بکربه خان چون
بعضی از فتنه جویان انکاره طلب و صدت بوده اند که محرک چنان فسادی و رخته گردد ولت خداداد و شرنداز آنجا نزگانیه تکه دیلو
و سار را بودند که مابین دروزن و استرآباد نواحی دشت سکنی داشتند بعد از وقوع این وقایع همه روزه بسمت مهنه و دروزن
آغاز و رازدستی میکردند های همایون فال لوای نصرت اشتمار در رکاب شاهی بعزم مبنه آنطایفه بجناح استعجال بحرکت آمده دران
دلالبقر نفاق پرست که اکراد جلگه رک و قراچورا هم درین سفر خیریت اثر در رکاب عساکر انجم حشر حاضر شوند آنطایفه خصوصا اکراد قراچورا
نخواسته محمد حسین خان حاکم جلگه را از اطاعت بازداشته با زوسای اکراد و دیستانه اسمعلقان مشهور بکربه خان بعزم خانه و حمیت
کامل کردند چون رکب والا متوجه بسمت مهنه و دروزن بعطوفت خلیل الدوله ابراهیم خان را با رحیم خان حاکم کرایلی با قشون مرتوره شده
انجماعت سر رشته خود از راه کلات را پیوند بر سر تزگانیه روانه شدند و در موضع مزبور فیمابین ابراهیم خان و اکراد محاربه

قوی دست داده او لا اگر او مغلوب گشته جمعی از ایشان را مقتول و منهزم نمایند که دلیران خون آشام بعسکر خود باز نگشته جمعی
بهجوم آورند خلل در پرستاران فوج لشکر ابراهیم خان راه یابد ثانیا قرار از جا رفته روشکست فاحش خزانه هزار
تفوار غازیان در آنحوالی احتشام بعوض تلف آرند ابراهیم خان با جمعی خود در ارگ بصار مشهور بقلعه یزدانی رسانیده
متحصن شدند در حیم خان و اکثر کردان دیگر از امکان خارج قلعه هریت و بخانهای خود غنیمت کردند ابراهیم خان که در ظلمت
شب کار قلعه را آشفته دانست در ظلمت شب از قلعه فرار بجانب قلعه نزار رشتاق در خلال آن خیال راه نصرت آباد
تا بخان داغی که در دشت قبچاق واقعست فرار قتل و غارت نرخانیه و اشرار آنحضرت فرصت و انصراف نیافته بر اکه در
عرض راه این خبر بسمع خدیو جهاندار جهان دار رسید با وجود اینکه حدود دامنه و سملقان در رود مشتمل بر کوهستانات
بهم فرو برف راهها را مسدود کرده تردد بر سوار سپاه دشوار بود آغوق بالا زراه نشناخته پیرود روانه شدند ارض اقدس
وجود مظهر فر ربانی را از راه جبلی کرمان بر سر اکراد بلغار و همه جا پیاده گذاشتن و کوچیدن برف مانع راه
سواره بر اثر پای ایشان بصعوبت آنرا هموار کرده وارد دامنه سملقان دکرمه خان گشته ابراهیم خان با بقیه لشکر از قلعه نزار
عازم خدمت خدیو گردون فر روانه شد چون از بیراهه رود الاکهر سر راه تدبیر و اهتمام حسین خان
فساد ضمیر منظور پرستیده بود بنا بر انتظام ضروریات و مقتضای قوا سیاست امر و اجبس بهرو صادر گشته اکراد
متمرد رحمی تمسا فرار در رنده تا چند روز بهر روز از قلاع و سقافات خود برآمده آتش جنگ می افروختند و از آن
معانده سودای خزان چیزی نمی اندوختند تا اینکه جمع کثیر از ایشان بقتل رسیده ناچار تعهد خدمت و چاکری و متقبل
و ذمان بری گشته عهد کردند که بعد از انصراف موکب والا تمامی سرکردگان بر سم گروگان بارض اقدس رود
شوند آنحضرت بر وفق استدعا عمل نموده و بجانب اقدس حرکت و در عرض راه ابراهیم خان و محمد حسین با از حبس بر حضور
و تمامی معارف اکراد و برطبق تعهد کوچهای خود را متعاقب برده رود رشهد مقدس اقامت در مقام اخلاص و
حلت خواهی قبول ثبات و استقامت کردند و از آنجا رحیم خان کرایلی را بدرگاه معلی طلب فرموده با یالت استرآباد
فائض و مرافراز ساختند و بسان سورخشش استرآباد و موکلت رایات نادری باتخذود و متقول شدن ذوالفقار خان نام
منبع قهر خدا بر زمان بتایید حضرت سبحان سابقا بقلمت تحریر یافته در روز یکه مقدمه کهنه سنگان واقع خزشاه و الاجاه
مهر خود را دخیل از بغل در آورده آویز گردن افتخار محمد علی خان کرده محمد علی خان نیز با فوجی از غلامان و خاصان

شاهی که صاحب سطوت ظل اللهی چوب بر او و منع پیش پای ایشان گذاشته بود وارد بسطام گشته ذوالفقار خان بنی غم
خود را به نیابت مازندران تعیین و از آنجا وارد استرآباد گشته و بعد از چند روز چون کار استرآباد با خلاع اضداد فی نزع
وفساد انجامید و هم او در آن ولایت رونق نیافت ایالت را بآللهقلی خان قاجار تفویض کرده بجانب مازندران شتافت
مقارن آن رحیم خان کرایلی که از جانب حضرت ظل اللهی با یالت استرآباد منصوب گشته بود وارد استرآباد و آللهقلی خان
وارد و هزار جوپ و امغان گشته از آنجا جمعی بارقاجاریه را به خود متفق کرده عزیمت دچون در میانه نشهر تجریک اهل
فساد مادهٔ نزاع استداد یافته کار بجای رسیده بود که اهل محلات خون و مال یکدیگر را حلال دانسته نهیب ایل
و قتل نفوس یکدیگری پرداختند رحیم خان پای ثبات بند نکرده عازم کرایلی آللهقلی خان داخل استرآباد گشته
کس روانه مازندران و ذوالفقار خان را که بارو مدد کار خود میدانست بامداد خواسته از نیز باجمعیت تمام وارد
استرآباد و دست نقدی بدو و نزدیک گشاده بعد از چند روزی سر پنجه او سر ایالت کرسیان کبر خاطر و ذوالفقار خان
گشته چون آللهقلی خان را مخل مدعا میدانست او را کرایلی شب کشته دار مرزوح ساخت بعد از آنکه این خبر بمسامع
مرزوح از وسیع خدیو گاه کار رسید بعزم دفع آن مادهٔ فساد با جمعیت زیاد بسرعت برق و باد شتافته عازم
استرآباد گشته چون آوازه توجه موکب همایون سامعهٔ ذوالفقار خان را کرشمال داد چنانکه روبه بال بندان میدان بلا
و خود فروشان بمانند بازار گرانمایه خانه را برهم انداخته خود بعزم استقبال پیش آمده اما از خارج شهر
قبقاج انداز بهم و صلابت گشته راه کج کرده بکران پهلو زده بجانب مازندران تاخت و بعد از ورود موکب جهانگشا
بسطام خبر فرار ذوالفقار خان بعرض والا رسید کس بآوردن پادشاه گیتی پناه فرستاده خود در ارض اقدس توقف داشت روانه شدند
چون در آن اوان ترکمانیه بیوت ساکن رشت فیجان اظهار بغی و شقاق میکردند بتنبیه ایشان از استرآباد نهضت
پیاده را روانه استرآباد کرده خود عازم از راه دشت کندی موکب ابهت را تیز تاک و در یکشنبه بسطام وارد گردید رود
اترک و فوجی را از آن گذرانده بدرک عرصه بلارک ساخته وارد استرآباد گردیده شدند و بعد از وقوع و انجیز شش روز موکب
شاهی نیز از مشهد مقدس بتعجیل وارد شده آنحضرت متوجه مازندران و شاه جمجاه را در مازندران متوقف ساخته
خود با چرخش کج خرد خویش عازم بازدرش گشته محمد علی خان که از توجه موکب منصور اندیشه و بسمت عامل رفته باعفو
خطایش آنحضرت مستظهر گشته بازآمده ذوالفقار خان که در غایت تهور چند منزل پیشتر از محمد علیخان پیشخانه بسیر

قرار بکوهستان لارجان فرستاد بود چون مقرر شده بود که حکام و امرای گیلان راه فرار بر آن جزیره مسدود نمایند
شاه الیه کوچ کرده از این بسته بافته روی عزیمت بر تافت و با جمعیت خود بصولت شیر و جرات نر شیر بکنار آب رود شاف
شتافته هرچند در بار او غور و اغماض مکنون ضمیر او نبود لیکن آن کم عقل زیاده سر باد غرور را در دماغ بدر نکرده با جماعت
اطرافی در کمال رعنایی و خود نمایی عزم آمدن کرده در چین و رود خانه شیتیلک و انداختن توپ بزرگ و تفنگ کی دو طرفه
شوکت خود را کوشش زده و نزدیک ساحت چون آنحرکت از روی ادب و رزانت فاز آن جاده او جلوه کرده خاطر
بود بعد از ورود بپیشگاه حضور دوستان او را که برای کرانه و سرداشت از بار رسیده بودند بر آن که خار راه جهان
در این که در تصرف قعانه بود جمعی را مجابر و شروع بآمد تعین و فوجی را بسر کردگی محمد رحمان خان شاطر مجافظت
راه بسمت بهمان و حسینقلخان تلمه را بسرداری گیلانات که در تصرف روسیه بود مامور و مقرر ساختند که با تفاق
اوغورلو خان زیاداوغلی در بینه های ولایت مازندران بمجافظت حدود گیلان پرداز زند و چون عزیمت هرات
در خاطر آنحضرت تصمیم داشت بعد از آنکه رخنه گران عرصه دولت را از این راه از انتظام مهمام مازندران فراغ حاصل آرند
ایلچی بطلب گیلانات نزد روسیه فرستاده رحیم خان گرایلی را در حکومت استرآباد تملن امر فرمودند با بیرا از گاه
در ابتدای نور و زر بوکب فیروز ملحق شوند چون حرم محترم شاه در سایه چودند دار گیلان بجنبه سرکار خاقانی در
و منوبان آنسرکار دیده پادشاه راد در مازندران گذاشتند که در موعد مقرر بعزم سفر هرات در مشهد مقدس حاضر
گردد پس عطف عنان بجانب خراسان کرده توپخانه را از راه اسفراین و خبوشان روانه و خود از راه جاجرم و شیروان
با بینبار ارض اقدس امقرو کوکبه منصور رسانیدند متعاقب اعلیحضرت شاهی و بعد از آن رحیم خان با پیشکش
در ارض اقدس بآنجناب پیوستند در ذکر وقایع سنخاقوی بیل جهان سعادت اشتمال هزار و صد و چهل و یک
هجری در پنجدهم شهر شعبان المعظم نقل کرد که بنیر اعظم بسر منزل محل گشته خدیو بهار سایه برگ لیاقت گلزار کرده
کردن فرازان گلزار بخود و سنبل غنچه و از نمار و روح بجوشش حضرت دخترهای سرو برآرست و سپاه شکوفه مقدمه الجیش لشکر
اردوی بهشت ماه نمود لرای جهان آرا از زمردی برافراخت بیلان قوی شاخ اشجار از رخنه و اغصان نیزه وسنان
نیز نمودند و چهره وسنان چنار از اوراق پنجه خضم افلکی گشودند لاسیر سپاه بر دوش افکنده و کلین عمود غنچه بدست
گرفته نیز کشیدان درخشان از شاخهای گل در راست نبرد کمان برداشتند نیزه داران چمن سنانهای شکین

طلوع طلیعه مهر کینی فیروز تابنیروز بوارق شمشیر و خنجر و لمعات سنان سوزنیپود و هزار نفر متجاوز را از آنان کرده بقعر سیف
آبدار بر خاک هلاک انداخته بقلب اتشناک شدت ترازنا بایجانب باد صبا شتافت هر چند که مقام اقتضای تعاقب
سیکرد اما مراعات رویه حزم مانع آمده احدی رخصت نیافت که قدم پیشتر نهد و همان روز نگاه متوکل به آغوز خانه
همین که آفتاب جنابش دو نشست با شدید برخواست بجدی که نزدیک بود که گرد خاک بباد و عالم عنصر از یاد رود و شبانه
روز مرا بین اکثرت کرده خاک چشم از جنابش پوشیده و در همانمکان لمحه کوتاه روز نسیم که شدت باد و کثرت
غبار تسکین پذیرفت و باد غدر از دامنه فلک بیرون رفت باز از جانب اللهیار خان آدم آمده طریق مصلحت جست
آنحضرت زبان حال فرمود نه نکیه بر عهد تو باد صبا شتران کرد تا مادام که جمعی از زردسای ابدال در دره حضر نگشته
تعهد خدمت نکنند شاهد مصالحت در آینه حصول صورت نپذیرفت پس از جانب اللهیار خان عبد الغنی علیگرزی
و چند نفر از معتمدین آمده عهد اطاعت بسته آنحضرت نیز مسئول انجماعت را قبول و بجانب سرور بزرگ اعطف عنان
ملوف شمول کرده مادند روز دیگر خبر اللهیار خان و عبد الغنی ابدالا و چند نفر از معتمدین که سر کرده ستیز بودند مشعر بر اینکه
ذوالفقار خان حاکم قزوین با جمعیت بسیار با عساکر ابدالا آمده آنطایفه باین اطمینان از رضا و اسیمان
پشیمان گشته اند بعد از رسیدن این خبر هزار نفر از دلیران سوگند رزم جوی بسمت قزوین که مقر ذوالفقار خان
بود روانه و در پیشپلان را تخیم اردوی همایون ساخته و در روز در آنمکان رحل شپلان انداختند اما ذوالفقار خان شب در ظلمت لیل از پشت شپلان کذشته و در کمین نشسته روز سیم با جمعیت افغان بمزدار
و اللهیار خان با فوجی از جانب ترقی آتش افروز نوایر حرب و پیکار و ذوالفقار خان نیز با جمعی انبوه از کمین در آمده
بر سر اردوی همایون رفته موجبه کارزار گشت حضرت ظل الهی فوجی از غازیان را بمدافعه ذوالفقار خان مامور و اورا
با تیر دلدوز دشمنان آتش افروز از نیزه و خدنگ و شمشیر و خنجر کرده از اقاغه جمعی کثیر بهدف کلوله توپ و تفنگ و زخم تیر و شمشیر کشته
و هنگام شام دیران طرفین دست از جنگ باز داشته در حوالی قلعه مرزم چاپاری کار و رحلی یکدیگر نصب برای
قرار کردند روز دیگر کوکبه رزمین مهر خاوری آغاز جلوه گری کرده آنحضرت کس فرستاده شاه و الاجاه را از رسیدن
آورده بایندو آغوزی و جمعی از تفنگچیان را در ترتل شپلان که گذشته و حربا بجانب هرات اعلای اعلام نصرت
آیات کردند اقاغه تا زرد رمایین شپلان و کرنتاباد صبا تهیه جنگ پرداخته بعد از تقارب فتین باقاغه

محمد

بجمعیت تمام دست بتسخیر حمله در کشاده از اطراف بشلیک توپ و تفنگ عرصه رزم را از کثرت کشتگان پر جیره
خون نمناک کردند صبحگاهان که مهر زرین رای مایچه فلک سقمونیا در ساحت چند نفر از افغان را در از جانب
اللهیار خان طالب صلح و امان شدند آنحضرت دستار کازار کرده پیغام دادند که مادام عظمای افغان خود
بخدمت اقدس نرسند تا یکقوا از غازیان از جان و تن و روح در بدن هست ترک رزم و فتح این مرام نخواهد
شد بعد از آن جمعی از زردسای آنطایفه شرفیاب حضرت سدره رکاب و نفوز و از زردی اعتذار جبهه سای زمین بنیاز
گشته عرض کردند که افاغنه غلجای و ابدالا هر دو رعیت قدیم ایران بوده و غلجای مصدر خیانت گشته تا و لا فذا را
بعد از آن اصفهان را که قرار گاه تخت سلطنت بوده تصرف کرده اند و ابدالا مدتها بهرا خواهی ایران با غلجای دو
مقام جنگ و جدال بوده اگر مقتضای فتوت پیش از این بشلیک و مبارزه و در مقام مواخذه اعمال زمان
ماضی نبوده عطف عنان ملطوف توانم و ریشه غلجای را اهم و اقدم دانسته بعد از ریشه انجماعت کرده ابدالا را بیاد بیاد
در صدد ایلی و اطاعت بوده حلقه بندگی در گوش و غاشیه خدمت بر دوش خواهند کشید هر چند انجمع
مخالف رای شاه و الاجاه و اعیان حوالی بود اما آنحضرت مسئول آنطایفه را بترفیع بخشیده ایشان را
رخصت انصراف و عنان عزیمت بجانب شپلان انعطاف دادند روز دیگر پیت و سی نفر از عظمای ایشان با
پیشکش و هدایا شرف اندوز تقبیل رکاب فیروزی نشان گشته بهر مند خلاع فاخره و چندی از زردسای ایشان
چاکر رکاب نصرت پرند گشته و حکومت بازیا تللیار خان استقرار و رقم باسم او عز اصدار یافت
پس فارسی زبانان از اکه در قلیجات و توابع هرات بوده اند با طایفه جمشیدی سکنه بادغیسات که جا بنده
بحال جام نشکر و نواحی ارض اقدس رسیده اند مقارن آن عریضه اللهیار خان رسید که غازیان نصرت
نشان که از ترتل شپلان بتاخت و تاراج رفته بودند و آنه را تاخته و اسیر و غنیمت بسیار بدست انداخته اند
از جمله اسرا زنان و اقارب ذوالفقار خان اند اسرای مزبر بایشان رد شود فرمان و الا باطلاق اسرای مزبور
عز صدور یافته در چهارم ذیحجه الحرام آن سال بفیروزی و اقبال وارد ارض اقدس گشته و مدت
سفر زیارت و ورود بمشهد مقدس در ماه اتفاق افتاده از آنجا مجدداً خلاع فاخره و شمشیر مرصع برای اللهیار خان
ارسال و اوراق ایشان مشتمل بر شکایات متصل رسیده اند که اکثر رؤسای طوایف غلجای از اصفهان بعزم تسخیر قزوین

در کیفیت محاربه همایون و انهزام او بعد از آنکه مشهد مقدس متعرض گردید در روز عید اضحی عساکر فیروزی
مآثر را حضت براجعت بلاد وطن خود داده مطمح نظر والا آن بود که در زمستان آتی بر سر تخت خانه دولت رفته موسم
بهار را در اصفهان منقضی سازند و تزویک برفع حاصل برای مملکت گیری بجانب اصفهان اقدام نمایند و اراده
شیبانی اسباب چون حکم قضا و نجام دولت والا برآراده آنحضرت سبقت گزین و هر تمنای بخش حضرت از خاطر
خطیرش کجا ممکن تخلف پذیرد بمضمون مصرع صید را چون اجل آید سوی صیاد زود سر پنجه تقدیر کرسپان گیر خاطر
دهقان خوشحال اشرف را که فتح خواهی نخواهی بسمت خراسان کشید و آن خان کرفه را تیر لذت عزب از زه است
خراسانیان چشید فلا تر نضیح اینمقال آنکه بعد از آنکه نهضت لوای فلک فرسای بجانب هرات و قوع و اینخبر در اطراف
ممالک شیوع یافت اشرف غلجی را که متصدی امر سلطنت بود عرصه را خالی و خدیو بهمال را مشغول کار ابدال دیده با جمعیت
وفور و کثرت غیر محصور در روز شنبه سیزدهم شهر محرم الحرام سنه هزار و صد و چهل و ثمانی هجری مطابق نکاوی بیل بگذرد
خراسان رایت اقتدار زرنگار برافراشته بقاصله چند روز که شهر غزنی خون از چین تیغ دلیران ریخته بود
در رکاب نیز کام بهادران چون اشهب زرین لگام مهر و نشیب نک ماه روی طریق آسایش و آرام ندیده بود و نوید بهجت اثر
بسمع خدیو فیروز فر رسید و زمان قضا این اجتماع لشکر صاعد و توپخانه را از راه سروالایت متوجه سلطان میدان
روانه ساخته و خود با اتفاق حضرت شاهنشاهی در چهارم ماه صفر از راه نیشاپور و سبزوار بجانب اسفراین
کوچ کردند و اشرف نیز از آنطرف بسمنان آمده از آنجا بسر قلعه بیرسید عدقانی سمنان که در آن نزدیکی بود و در قلعه را
بقرف و قاضی را بدست آورد و از آنجا بمجاصره سمنان پرداخت حضرت ظل الله بمجرد انتماء اینخبر باحتیاط اینکه مبادا
اهالی سمنان بتحریک قاضی بدادن شهر راضی شوند بوساطت چند نفر از افاغنه قاجار استرآباد خبر فرستاده
فرستاده که این نزار از زحمت مرکب منصور اجبار و قلوب ایشان را از این اطمینان ساخته و تزلزل ثبات قدمی
در صیانت قلعه تاکید نمایند و آنها از سبزوار بر مرحله پیموده اشرف نیز از آمدن توپخانه و اردو مطلع گشته سیدال افغان را
که مردار مقدمه لشکر او بود بر سر توپخانه روانه نمود چنانکه توپخانه نتواند قدم در قلعه مهرشتی گذارد اعمال سطام و از آنطرف
حوزه سنخی قلعه نیز بر مطلع ما بیچه اعلام ظفر فرجام گشته بود سیدال نیز سطام بلده را گرفته سنخی قلعه رسیده و از آمدن کوکبه منصور
آگاهی یافته در آنجا بلده را گذاشته روی بر تافت و در هنگامی که شهر بسطام متوفر گردیده انجم اصنام گشته چون بسبب کثرت

دار و حام سپاه توپخانه در خارج شهر قرار گرفته آنشب سیدال با فاغنه بخون بر سر توپخانه آورده کاری نساخت و بجانب
اشرف لوای عزیمت افراخت پس روز دیگر رایت جهانگشا متوجه ترشمن آباد و دامغان گشته سیدال از شهمن آباد
روانه همدان و اشرف هم از سمنان بیش آمده در همدان دست بیکدیگر برسیدند و در شب شنبه ششم ربیع الاول با
وسیل بلاد رجوشش و حجر مزاج در خروشش آمده در کنار آب همدان دست طرفین دستار خان شسته بمقابله
یکدیگر شتافتند و در آنروز حضرت ظل الله تعالی لشکر فیروز را بر ایک قول قرار داده نقلچیان پیاده را که هریک بابهام
سوار برابر بودند فوج فوج با توپخانه صاعقه بار محیط آن دریای خونخوار ساخته و مقرر شد که افواج ظفر موج در دو طرف ایشان
انجم شکوه برهمان نهج کوه کوه در جای معین در کمال آرام و وقار ضبط عنان ثبات و قرار کرده بدون امر حاکم
از جای نجنبند و دست باستعمال آلات حرب نیالایند زهی خدیوی که در میدان چون بهمن غرنش لشکر بحر
اشارت نماید موج لشکر ارطغان شود و زهی خدیوی که جنبش کوه کران را امر فرماید صخره صماء سکسار از یک روان
گردد و در شام کین چون منع آتش افروزی کند برق را قدرت و قوت جهانی زدن نبوده با شلاوقت شبگیر
چون بخار شبی دهان دهلیز اجوات نفس کشیدن نه افاغنه نیز جمعیت خود را سه دسته کرده از سه جانب جلو ریز
با تیغهای کشیده و سنانهای تیز بجانب قول نگاه را نگیز و شغول ستیز و آویز شدند جمعی از جوانان نامجوی ایشان که
همیشه در معرکه جلادت پیشتاز و در عرصه خصم افگنی رزم ساز بودند پیاپی پیش آنطایفه از پی یکدیگر روی بر تعب جلد در
گشته همین که بتیر رس گلوله رسیدند توپچیان دونالی نژاد آتش دست بدست یاری سوار قبول امر والا را بر سم
مرکوزی بگوش توپ رعد خروش رسانیدند از تراکم بخار آسمان آثار یوم تاتی السماء بدخان مبین آشکار گردانیده زمین
آیت یغشی الناس هذا عذاب الیم بر کره خصم پدید آورده و گلوله توپ آن یکتازان عرصه پیکار را با چند نفر دیگر
دشمنان زبونزار که بخط مستقیم در محاذات توپ بوده اند از پیش برداشته افاغنه را از مشاهده اینحال مانند توپ
آتش بجان افتاده حواس از نهاد بر آمده آنطایفه از هر طرف که بهجوم آورده شدند خود را در دریای آتش مشاهده دیدند
بجانب قپه خود شتافتند پس قول همایون بهمان ضابطه و ترتیب متوجه قپه قپه افغان گشته توپ دیگر علمداران
از پا در آمد اشرف لوای اقبال را سرنگون دیده دم را غنیمت شمرده توپخانه و خیام و اسباب خود را که انداخته مانند بخت
خود برگشته روی بگریز نهاد آنروز را از زمانه ساعتی روز تا عصر شب نزار بر جناب و براق توپ و تفنگ فروزان بوده

وجمعی کثیر از افاغنه و علمای ایشان مقتول و رتبه دستگیر شده اند هر چند کیت تیز گام شرف دلیران بقصد تعاقب ایشان
سرکشی و جولان میکرد و هنوز تجربه آموزگار راه و رسم خنجر نبرده اند حضرت ظل الهی ایشانرا عنانداری نموده فرمودند که
هر وقت ضمیر اقدس را برادرات یعنی مقرون بالصلاح دانند بتعاقب بآن خواهم شتافت در بیان امری چند که در آن
حال صورت وقوع یافت آنکه بعد از وقوع شکست افغان که رایت عزم شرف نگونسار شد مرکب جهانگشا را در
دامغان گشتاز آنجا که رای جهان آرا از آینه صورت نمای امر آینده و پرتو حال ماضی و مستقبل بر تابگاه خاطر الهام
پذیر اقدس تابنده است پرتو بخت بیدار پیش از وقت مالک زمام دولت دیده از همانگان معتمد بر الطلب و لایت ارزنجان با
برسم سفارت روانه روم فرمودند پس رای کیتی فرز دانقضا کرد که متعاقب اشرف کوچ بر کوچ عازم اصفهان نرسند
بآن عزیمت متوجه تنزل آبهران گشته در اثنای راه باشاه و لاجاه بتوجه مکالمه برند لشکری حقانیت امر حضرت ظل الهی
بفداییه الخلق بر رایت مبارک شاهی ناگوار آمده نقاره خانه و خاصان خود را از مرکب فیروزی کوکب جدا کرده از روی
طرح و خشم بجانب تبریز روانه شدند آنحضرت کامی چند بر خاقت کرده هر چند نصایح مشفقانه القا کردند مفید
نیفتاده پادشاه کامگار روز دوازدهم ربیع الثانی سنه ۱۱۴۱ از قزوین رحل اقامت انداخت حضرت ظل الهی محمد علیخان و سید علیخان عرب را
که دخل کامل در مزاج پادشاه داشتند بارشاد و تقریر لوله قول ایشان روانه ساختند که بهر زبان باشد او را از رطریق بازگردانند
برگردانند و هر روز و زمان بانتظار شاه و لاجاه توقف کرده پادشاه هر از چند گاه غلیظ افاقه حاصل شده بازگشته از گردراه بخدمت آنحضرت شتافته بتذلیل استغفار از خاطر مکدر پذیرفته فرمودند پس حضرت ظل الهی بحسینقلیخان
تکلمه سردار داود خان زیاد اوغلی چوچی باشی که در سمت کیلانات بمحافظت حدود مامور گردیده اند مقرر
فرمودند که از میان قزوین و طهران وارد ساوجبلاغ شوند و خود بهمراهی شاه و لاجاه بعزم تعاقب اشرف نهضت
لوای عزیمت اشرف کردند سانحه بیچه که در آن اوان بظهور رسیده اینکه افاغنه طهران بعد از شنیدن خبر شکست اشرف
بموجب اعلام او معتبرین بلد را که در میان ارکی که در کنار شهر احداث کرده بودند جمع و بصدد تسخیر بلا جوزه
ایشان قلعه را خالی نموده بجانب اصفهان شتافتند در جاله و عوام شهر بعد از فرار افاغنه بمیان ارک بخانه مشغول
نهب امرا آن انجماعت شده اند و در آخر روز نوبت کسب بخانه آن ستاره سوختگان دیار نا دانی که هرگز چنین روزی را
در وقت متخیله روزگار خود تصور نکرده بودند دراز قوط شادی سر از پا نمی شناخته اند بمشغل فرو خته خانه آمده ماکهان

شراره از آن مشعل بیاروط افتاده چراغ شرارت و بیداد را کدر خاندان افغان بیادگار مانده بود روشن کرد
هشتاد نفر تجار از ایشان را بپروانه دار بالش پایه بر دوایه رحشد در میان محاربه بر دره خاور کسر ایت شوکت
افغانه بغایت بجاند و در مرتبه ثانی اما اشرف بعد از واقعه همانند دست دارد و در امین و در آنجا اسلام خان
افغان حاکم طهران داد و طلب گشته با توپخانه سنگین و پنجاه زنبورک افغان جلگوی آمده سر دره خاور را که در میان
دو کوه واقع و سختی معبرش مورد امانع از مرور است بوجود دلیران فولاد پرش سنگ آهن بست آن گذرگاه
خشک را با توپهای آژدر شکوه دوزاژ کوهرا با تفنگچی ابزه دوزگرفته خود با سواران جلادت در کمین گیین نشست
غافل از اینکه مشت خاشاک راه بر اخگر سوزان و شعله تابناک نتوان بست و شیشه بیمغز سنگ خارا نتوان شکست
پس قراولان دیده ور دویده بایشان تیز نظر القا نمودند بسمع خدیو غضنفر فر رسید آنحضرت بعد از وقوع بر اینحال از
سمند سیک سیر پیاده گشته پنج و شش هزار کس از تفنگچیان خزینه و تحی و لالای که پلنگ قلعه جلگوی بودند و پنج
فوج مقدمه الجیش کرده بسمت شرقی و غربی کوه تعیین و توپخانه و زنبورک خانه را از وسط راه راهی کرده و خود بجوان
کوه پا بر جاده امن همت بر کمر استوار کرده بپورش پرداخت بحکم عالیون تفنگچیان و توپچیان چابک دست آتش
چنگ از میان آن دره تنگ بعد دفع تیغ جانسوز و توپهای برق افروز القاء و زایر جنگ کرده تفنگچیان سنگین
پوش پلنگ سیرت و دلیران بهرام کین مرتیخ سطوت از جانبین کوه بشکافنه گیرودار گرم و بانش فشانی گلوله های
تفنگ لاچون سنگ خصم را نرم ساخته لطایفه را چون پای توانا یابنگ آهن مانند سیل از فراز
کوه آهنگ نشیب نموده سواران ایشان نیز از میان دره توپخانه و ثانیه خود را کنار گشته در کمال جلدی و چابکی
از روی شرساری بجانب اشرف که در راه امین میرود فراری و جمعی کثیر بپیوله فنا مترادی شدند اشرف
بعد از ملاحظه اینحال از قلعه که با که از اصفهان همراه آورده بود و قبل ازین در راه امین گذاشته بود
در همانجا نگاشته رشن گریز بجانب اصفهان انگیخت و چون حکومت قزوین در آن اوان از جانب اشرف
بسید ال اختصاص داشت و کوچ و اتباع او با مدد او جمعی از افاغنه در قزوین میبودند سید ال خواست
که خود را بقزوین رساند بنابر آنکه حسینقلیخان داود غرلوخان پیش از وقت بامر و آلا مامور بسمت ساوجبلاغ
و تسخیر قزوین بودند سید ال راه دره دلبوزین را مسدود و یافته خراب و خاسر بازگشت و بانشرف پیوست و دلد

او بالا فاغه حق تحقن بنا برین قلعه قزوین گشیده ما مرین بنا را با تمهال و دفع الوقت گذاشته اشرف بجمعه تجدید
تهیه و تدارک وارد اصفهان و اقوالا امر بقتل سکنه پایتخت آنجا کرده سه هزار نفر تجار و ز اعلما و معارف و سایر
رجال را ترتیغ تیز گذرانیدند از انطرف حضرت شاه جلمجاب پناه را لا بنا بر تنظیم و تنسیق مهمات ملکی در اطراف
توقف و بنا بر آنکه تو بخانه از زراه قهر رود متعذر بود که عبور نمایند کوکبه همایون از زراه نطنز عازم اصفهان گردید در
هر منزل قراولان طرفین ملاقی یکدیگر گشته بر وزنده از آنجماعت بپیشگاه حضور میرسید باز اسلام خان
افغان در حوالی کاشان با فوجی عظیم بعنوان دست برد دست از آستین جلادت برآورده داد طلب گشت
قراولان این سمت که عدت ایشان زیاده بپنجاه نفر نبود و چار افاغنه مزبوره در کوهی محصور گشته ناچار قراولان
با تیغهای آخته برآنکرده تا خته مسلم از میان آن فوج بیرون شتافته شرف خلعت اعز تمس و الاد ریافت داری
اگر آنجناب صفی دست آموز تر تیب آنحضرت شود و شبها زلبند پرواز در آویزد و اگر روباهی بقلاده تمس تعلیش
درآید با شیر زیان ستیزد در جلوه گری تمس خانه عنبرین شمیم در میدان میان جناب مرچه حضرت
و مغلوب شدن افاغنه در مرتبه سیم بغایت ایزد حکیم اشرف غلجائی پیش از وقت از سر عسکر روم گذشته در
همدان مهیا و استعداد کرده بر عسکر روم نیز چند نفوار پاشایان جلیل الشان را با جمعیت شایان بمعاونت اشرف روان
ساخته بود این دفعه رویه را نیز رفیق غنیمت ساخته با کوکبه استعداد تمام و احتشام و احتشاد و مالا کلام طریق
مقابله سپرده در مرچه حضرت سایه نزول انداخته و ماهیچه رایت جهانگشا نیز از این طرف بساغ میران پرتو وصول
افکنده و هر فی نیخ بین الفریقین فاصله بود حضرت ظل الالهی تخت فوجی از اکراد ذاجور لور را که بقراولی لشکر و هراول
طلیعه نصرت اثر مامور بودند بمقدمه افغان ملاقی رشاد مشکین کلاله تیغ و سنان ایشان بپر کردن همانه عزم
ساقی گشته اول کار را چون آخر کار رزم بدستان ساخته و بیک کوشش میدان سرخهان از باده ناب آب
شمشیر تابناک گرم شده چهار صد تن از ایشان سرت بخاک هلاک افتادند و از تقویر کفاران خبر ورود
پاشایان روم بعسکر اشرف موقوف خدمت اقدس شده از آنجا که دریای عزم آنحضرت بحر محیط توکل بر سته
و در هواری خیر بحر حوصله اش سفینه امید را بناخدای لطف خدای یگانه بساحل تحمل بسته است اینمعنی را نیز از شایع آمد
اقبال دانسته شب دیقین در هامکان با سپاه انجم خشم چشم براه طلیعه طلوع طلیعه مهر زرین علم آلوده صبحگاهان

که سیم ماه ربیع الثانی آن سال بود نخست از طرف اندروی کیهان پوی همایون طبل زرم سازی بلند آوازه و اعلای علم
جهانتاب فلک فرسا کشته کوکبه سطوت سلطانی و دبدبه هیبت سلیمانی بجانب اشرف روان و با لبخش گرد
هیجا بر سر آن طایفه خاک بیز غبار خذلان و هران گردید چون پشت مرچه حضرت محل نزول افغان گشته و کوه
بلندی که در آن موضع واقعست راه بر میدان جنگ بسته بود آنحضرت اراده کردند که بر سر او روی ایشان
فرقه ازدهاغه متوجه اصفهان شوند افاغنه از پشت ده رو معرکه رزم آوردند بعد از آنکه موکب نصرت پژوه
مقارن آن کوه فلک شکوه گردید اشرف چون از جنگ مهماندوست بتفقد خود در شب آرا آنحضرت
کار آزموده و از طریق جنگ خدیو جهان تجربه اندوخته بود این دفعه در مقام معارضه نشد و آمده بضابطه
آیینی که در محاربه مهماندوست از شهریار کشودکی دیده بود در نمالستجنگ بخیه افواج لشکر خود را در یک
سلک انتظام و انتظام و اطراف آنرا بتوپخانه کوه پیکان احکام داده آتشهای شتابان جهانسوز را از جای
تیر رس که گلوله داخل فوج لشکر رزم آرا نمایش شر رعد آواز ساخته جمعی از یکه تازان آن افغان قدم میدان
گذاشته بعد افعه پرداخته آنحضرت از آنجا که همیشه خداوند عالم یار و مددکار و از روز شب جهانساز در نظر همت
و همواره میدانست معقد نصفت و سنی سکان گذشته بجانب ایشان روی آوردند چون شهریار جوان بخت با بار شاه پیروز
در نهای الهام خداوند صمد در هر جنگ بگشاد و لا نقلیجان بهرام کین را که پیاده روانه لشکر فیروز جنگ ساخته بشیر و پلنگ
در فلاخه اقتدار حکم خدیو با فر و هنگ بود سلسله خود داری از کف بر گرفته با جنگ و چنگال و لیری بر سر آن جانه
روان و متعاقب ایشان اعلام ظفر نشان از انقدر کن ساخته قول نصرت قرین را حرکت دادند پیادگان دلاور
صدای رعد برق و شفق آوا در چقانه و جنگ و آتش توپهای زلزله زاد و در بازار جان فروشی تو پطلس کلنار
روم و فرنگ تصور کرده در آمد ریای یورش برده توپخانه افغان را بتیر و ستی اقبال خدیو جهان تصرف و با تیغ
آتشباران شعله جهانسوز را که زبانه فشرار اتش بر زبانها میرسید فرو نشاندند و جان بازان عرصه کین که بر سم
طلایه و کمین سواره و مهیای امر والا بودند باذن آنحضرت سورن انداخته مرکب جلادت بر انگیخته و از فرجات
پیکد بگر آویخته چه دریای خون شرم همه دشت و راغ چهان چون شب آسمان چون چراغ زاد و از ابشان
کرد سیاه بنه خورشید پیدا نه تابنده ماه بود و راتشای گیرودار از شعشعه سیف و بارقه سنان خیره کن چشم کارزار

دولت اجل سبکی زن چهره روزگار بود سپاه انبوه جمعی عظیم از پشت لشکر ظفر شعار روی جمعی از افاغنه از نهضت دلیران بجانب
قزل حصار گشته آتش حرب و ضرب برافروختند اما لطف جناب باری و اقبال خدیو کامگار مدد کاری و دلیران چیره
دست پایداری کرده بسیاری از ایشان را از کوتل حیات شماری و تشنه را از مرحله پیمای وادی ذلت بخواری
ساخته اسباب نصرت اندوختند بعد از آنکه شهر فکار خود را بناه و روز دولت خود را سیاه دید جمع توپخانه و آنچه
سلطنت را گذشته بادل افگار خاطر ریش در کمال خونان و تشویش بر خویش و راه اصفهان در پیش گرفته روانه شدند از
وساعتی روز تا حوالی عصر میان قتال اشتعال داشته روز زنده بسیاری از ایشان طایفه درویشیه بدست آمد و آنچه
از رویه گرفتار گشتند اقتدار دلیران منبر شکار گشته بودند خدیو کامگار تمامی را امر خلاص و مرحمت فرمود از آنجمله
از ایشان نزد ابطر تبی لایق راه روز دادی و بتغلب الاباله سرور آغاز نمودند و در روز جنگ که غازیان مشغول ستیز آویز
بودند جمعی از بنگاله خوان نشاط به کف در بند سستی چوار متاع کاسدتن پرستی بیاشام از میل ترک نبرد
اطلس شیفته را از لوزینه اقبال برافگنده بریکه گشته بر کیسه و آخر مه پرداخته مطایای آمال خود را گران بار مال غنیمت
ساخته بودند آنحضرت بمراعات اینمنع که مبادا غازیان بطمع کار از افزونی مال کرانبار روز فکر جنگ را مانده بدست خیره
اندوزی که سرمایه آفات و دشمن جان بی نوع انسانست گرفتار کرده اند تمامی فواخر ملبوسات و فروش خیمه
و خرگاه دارایی و منقولات و اسباب نفیسه که از آن طایفه خیانه بر جا مانده و قضای لامرون از آنها مشحون و قیمت
آنها از بیان و قیاس بیرون بود یکسر بجا جمع کرده چون در نظر همت والا خوار بود مانند خار آتش زدند چنانکه
کفه غرل مالش دشمن را رهی خواهی نه باید اول نوی نود دشمن مال نه زانکه مشغول از اهل عقل بود نه دشمن مال است دشمن
مال در میان تنجیر دار بسلطنه اصفهان و در دو مرکب ظفر توان بآن شهر نهضت نمایند چون اشرف از سر حد
خورت حرکت بجانب اصفهان کرد بنگام شام بار بر سیاه زار و اصفهان گشته فی الحال با فاغنه بار بخشی بر گشته
بخشی بسبب شبیخون بر ایشان حوالی شهر واقع گشته بشهر هجوم آورده با اهل محلات افاغنه را که
در خانها فرصت گریز نیافته بودند از برای زندگی بیرون کرده بنهب و غارت اموال افاغنه مشغول شدند بعد از خبر
معارف اصفهان در روی شهر را بسته حقیقت حال بآنحضرت ظل الهی عرضه داشتند در بیست چهارم شهر ربیع الثانی
سنه هزار و چهل و سه هجری که لوای نصرت بعازم طرف شهر بود از تجسر بعرض خدیو فیروز رسید که کس برای ضبط خزاین و

دختایم تعیین و خود با دولت رایت سعادت بجانب شهر افراشتند بعد از آنکه خاک اصفهان بمن قدوم میمنت لزوم
همایون حکم بر سه اصفهانی یافته و پرتو طلعت جهرآمایش بر در و دیوار آنها بتافت مردم اطراف و دیار مانده گان و جایا
افاغنه را که مانده بودند فوج فوج گرفته آورده اصفهانیان که از مرده افغان بیکر بخشیدن انتظار نداشتند بکارد و تیر
روانه ملک عدم میساختند و بفحوای و لکم فی القصاص حیوة یا اولی الابصار حیات تازه می یافتند و بعد از
سه روز که اموال افاغنه بحیطه ضبط در آمد شرور و بلیان سپاه و ملاحظه لشکر نصرت پناه کردند غایم مالا کلام
از نقد و جنس و اسباب طلا و نقره و غیره بر سم جوایز و انعام بذل غازیان ظفر فرجام گشته کس برای ایصال این مژده
دلپذیر و آوردن حضرت شاه روانه ملهران ساختند فرد نوید فتح و ظفر چون بپادشاه رسید نزای عیش و
نشاط بمهد و ماه رسید: از آنجا که غرض اصلی این سوانح نصرت اصفهان بود که بسیاری از بدی میسر گشته دشمن
آواره دیار و ادبار گردید و خیر خواهان و طن غازیان و مرحمات آثار رایت مستغنی از بیان بود حضرت ظل الهی
بعد از انتظام امور شهر بازار گاه که خارج از شهر است نقل کرده غرض آنحضرت آن بود که بعد از ورود موکب
شاهی و تمکن او بر سریر سلطنت روانه خراسان شوند شاه والاجاه مرحله پیمای طریق ساعت گشته در هشتم شهر جمادی
الاولی وارد اصفهان و در عرض راه بمنزلی که حضرت ظل الهی اقامت داشتند نزول نموده هر چند که قلبا بر قرب
آنحضرت بصوب خراسان رغبی در رفع مخل را طالب بود اما چون میدانست که اگر آنحضرت عنان عزیمت
بصوب خراسان معطوف دارد اوضاع سلطنت مختل و کار بالشکال آیل خواهد بود و در باب فسخ این عزیمت
نیازمندی اظهار و برای توقف مبالغه و اصرار کرده آنحضرت بنا بر تامل گذاشتند روز دیگر باز شاه والاجاه
سران سپاه را طلب و اعادهٔ امر مطلب کرده ایشان در جواب عرض کرده اند که جناب پادری تا نبید بافته از
آنجا نروند و تا پای همت را میان گذاشته دست سرکشان و گردن فرازان کوتاه گشته کار ایران که مزاج فقد دست
فرسودهٔ شاهی بود رواج یافته و در صورت بعوض انمطلب می نرانیم پرداخت لهذا آنحضرت فریدا مدار الیه خاتم سلطنت
بوده راه و حیل غیر سدود کرد و خود سنانی سلیقه پادشاهی است و عقرب بابراب غرض در محفل دولت بازرد و مهمات
ملکی اقتدار یافته مانع پیش رفت امور و بعث بنای آنحضرت در پیش هست و دشمن و نزدیک و دور پیدا خواهد شد
همان بهتر که پادشاه خراسیان را معاف و دیگر از اشغل مهام درگاه جهان مطاف سازند و اگر وهنی و قصوری

رود مهرزه درایان حمل برنهادن آنحضرت نمایند و مجلس کفتکو از ظهر تا عصر امتداد یابد شکامی که نزدیک بود انکیز
آفتاب از کف سلطان عصر برون رفته خسرو زرین افسر سپهر دیهیم کوهر نکار مهر را بر زمین زند شاه طلعتان آشفتکی
خاطر و ملال باطن ظاهر کرده از روی طرح مهر از نعل برآورده بر زمین زد آنحضرت چون دیدند که این سخن بر طبع او
نامرافق و حوکت هم بدون اتمام جایز نالایق است در مقام اعتذار توقف اختیار کرده اظهار نمودند که اکر این
مسئول مقبول خاطر پادشاه نباشد رضای ماهم منوط بر رضای ایشان است کفته بودیم که پای بخت بدست آورد و
حضرت پادشاه را متملق سازیم و اینمعنی بعمل آمده الحمد لله تعالی دشمن را بالمره آورده دیکر چیزی نمانده توقف رایت
مرجعا ذایم از وقایع ایام توقف اینکه خبر رسید که معتمدی که از دارالامان لبسفارت روم تعین شده بود در تبریز
سوانحوت اختیار کرده لهذا رضاقلی خان شاملو را در عوض او باین امر مامور و روانه و حکام تبریز بجزیره و کوکچه به
و کلیایی رود لایات تابعه تعین فرموده اند و چون بنجکه سابقا نکارش یافت حسینقلی خان زنکنه و اغرلو خان
زیاد او غلی با جمعی و فوجی مامور بسمت ساوجبلاغ و قزوین بودند لیکن چند بانتظار اصفهان از ایشان اهمال
نموده بود و مقارن اینحال نبی سخت طین را غافل کرده باکروه دهسیاب بجانب سلطانیه که در تصرف روسیه بود
فرار کرد پس حکومت قزوین و ضبط مال خاصه لبعهده و اهتمام مهر رضاخان شاملو مقرر کشته حسینقلی خانرا بسمت
ذاران و کلیایکان مامور ساختند و در آن مرز و بوم از جانب عسکر روم خبردار نباشد و مدت چهل روز در آن
ملک دلفروز منظور و فیروز ایکاری و حکم لاعزت اندوز کشته در بیان توجه رایات همایون بجانب تبریز از
و کیفیت محاربه رزقان و انهزام افغان و تسخیر اغلب نزهت نشان بعد از چهل روز که حضرت ظل الله الهی
برنشانه عزو و کمال تاسی فرع باصل در اصفهان و تکمیل خلعت سلطنت و اخاصه صورت فرعیه تشخیص مملکت
فرمودند بسمع آنحضرت رسید که اشرف با فاغنه بمجرد اول اخذهم علیهم الشیطان فاسیهم ذکر الله ضرب دست ایران زرم
کوشش را فراموش کرده ملک را مشغول استعداد و جمعیت اسباب بیلقان و هوله و باقی عشایر بر سمت فارس و بنادار
دست حضرت ظل الله الهی مجددا ایمان همت بدفع آن فرقه برسته در روز سیم جمادی الاخری کوس قیامت غریو
زرم ساری بلند آوازه و رایت جهانکیری آسمان فرسا کشته و رعین شدت زمستان از زاده ابر قره و مشهد مادر
سلیمان عازم تبریز کشته و شدت سرما بحدی بود که اکر قلم وصفش آغاز دماسندی بر خویش لرزه دار کردد

بذکر رود دلشن این کتاب رطوبت درکاشن افسرده کرد و بعد از رود و مرکب نصرت طراز برزقان نشست فرنجی شیراز
اشرف با تجدید جمعیت و احتشام کرده باستعداد تمام بمقابله پرداخت و از طرفین لشکر بصفوف در ترتیب ایستادکی صرف
کشته اغاغه بهبات مجموعی بجانب قوال حمله و کشته جنود از حد اعتدال کذرانیده به پیاده کان مقارن شد پیاده طرفین
چابک دست بکلهای جانسوز آتش زا بابت کردند زبت دیکر طرف میمنه بهجوم آورد شدند باندا خفتن زبرک
و تفنک غریو و غلغله بخرخ فیروزه رسانید حضرت ظل الله با فوجی از دلیران عرصه دشمن کاهی بامداد میمنه
شتافته بجلات زهره کداز و صدمات طاقت پرداز اساس افلس بنیان قرار آنکرده کشته جمعی زانان از انهزام
هلاک اند خفتند اشرف با فاغنه بجانب شیراز رایت فرار افراخته افواج خصم افلس را فوج فوج بتعاقب ایشان تا حدود
قضای یامرن را از خلل دشمن لاله کون و دامن دشت را جاری مجری رود جیحون کردند روز دیکر که میاصدق
صبح صادق از شفق رغفران برچین سرود میاصدق و ملا رغفران افغان با سبدال بر سم سیستان وارد زرقان
و شرف اندوز تقبل عتبه خدیو جهان کشته جبهه مذلت را نیذ کر فضل الی خروج من سبیل زمین سامی اعتبار
ساخته از جانب خدیو کرجستان جناب با بین نخوشد که در حالتی راه نجات بجبهه ایشان میسر است
که امرای خافان مغفور با اسرای ایران که همراه دارند دکر را دانا تسلیم نموده خود و سته استدعای مملکت
محروسه سلطانیه را قاست کرده و سرکردکان ایشان نیز در رکاب نصرت انتساب خدمت نمایند و ایشان را بوعده
امان و وعده عفو ماسبق مستوثق و مرخص ساخته صبحکاهان که اقطار رنجبی بهفت آسمان بهبوج زرین مهر تابان
از آستکشته جهانبان قضا محمل کشن این عماری زرنکار شد میاصدق و ملا رغفران محمل مهد علیا و ستر
کبری که آفتاب سایه پرور حفظ الهی و دوره نامسفته درج در دومان شاهی بوده اند با خواجه سرای لبسرای دولت
رسانیده بر باره رفتند که اشرف را طمئن ساخته پاورند اما سیدال که در روز رزم پیش یاور جری همایون آمده از خلاصه
کرج و دولده و شموران خود که در ارک قزوین محصور بودند آکاهی یافته مهانب اشرف را بصرف کریزآورده از اهل
حرم مرحوم نفوشاهزاده انکشا کرده اسمعیل و ابراهیم ولدان محمود را با سه نفر از اولاد نبی اعمام و سیزده نفر از اناث
که زنان و دختران و همشیرهای او و محمود و میرحسین بی فرصت بردن نیافته در شیراز کذاشته بود خواجه دیوصرت و برای
قتل آنجماعت بر ایش یقین و خود تکاور کریز را بجانب قندهار انکیزداده و خواجه مزبور همان قدر فرصت یافته

بود که خاطر از زد جات که یکی خواهر محمود بود نقل ساینده اتم الفطام مادر محمود را رخم منکر زده پنهان کرده بود که بعد از
دخول لشکر ظفر مآثار او نیز جان بقابض ارواح داد و هنوز میاصدیق و ملا رغفران با اشرف پیوسته بودند که اشرف
از غلبه اضطرار بسکه ضبط قرار نکرده فرار و قراولان موکب نصرت شعار را رسیاهی کرد لشکر افغان تفویض بمنهزم
کرده برای اخبار بخدمت خدیو کامکار می آمدند که در عرض راه بمیاصدیق و ملا رغفران رجحار و ایشان نزاباده و با تزوز
نقوا خاخه رقعای ایشان باز گردانیده آوردند حضرت ظل الهی ایشان را مرخص ساخته فرمودند که چون باحشمتیار خود و ایشان
درگاه آمده بودند نگاه داشتن ایشان در کیش مروت و شرع فتوت جایز نیست هرگاه در جنگ دستگیر شده اند مقتضای
وقت عمل شده بعد از مرخصی ایشان با فوجی نصرت نشان بتعاقب اشرف پرداخته نا نیز در یکی پل نساکه در سه فرسخی
شیراز واقع است رسیدند چون بسبب شدت انهزام اعراب غازیان از کار و مراکب از رفتار مانده شب نیز بر سر
دست آمده بود با نتظار رسیدن عقب لشکر عنان باز کشیده در نیم فرسخی پل منزل کردند از اتفاقات بالبد
نقوا از افغانیه و اکراد و فراجه که مقدمه الجیش ساخته در رکاب نصرت کیش همجا در پیش بودند در سر پل نساز از
عقب افغان رسیده اول از رود خانه عبور و بر محمد خان مشهور بمیاجوکه پسر ارشد محمود و اشرف و در میان ایشان
صاحب غزو اشرف بود با جمعی از سربازان و فدویان افغان که محافظت راه و ضبط سر پل را در وظیفه خود گرفته
بودند قرار و لانرا بخاک متحول ساخت که اغاخه بخاطر جمعی از پل گذرند و با وجود آن اغاخه از بیم جان منهزم
و جمعی از غلبه خوف در آب غوطه خورده متاع هستی را باد فنا داده و سه هزار نفر از اطفال خورد و سال و پیر و جوان
با بسیاری از زنان در آن ظلمت لیل که روز نامه بوم نفیر المرء اخیه و بنیه و امه و صاحبته و ابیه بود خود را
بآب انداخته سالک طریق این المفر گردیدند قراولان سر دوندند و اخر نه بسیاری بدست آوردند و از جمله
مقتولین میاجیو بود که بعد از گروه فرار غضب کشتگان بسوی دیار نیستی روان گردید و از فرقه کرخاران میاصدیق
و ملا رغفران بودند که دست اجل بازیر قضای ایشان زده اسیر فراک دلاوران گردانید هر چند که مامورین حضرت
شایسته گردند تا غلت عظمی کردند که حضرت ظل الهی را در آن وقت از این واقعه خبر دارند خشد حانا و راجل بعضی
از انطایفه تاخیری و در انتظام قهاری زده می مقدار بوده در حینی که لشکری از انطایفه از پل گذشته بودند
اکثر لشکر جهان آشوب چون سیل بنیان بر سر پل رسیده چشمهای سرکرده اکراد را بعبرة للناظرین بانباره

الم

ثلثت تخجر خونریز از صدقه برآورده سر کردنا فغانیه را بالقطع کرشن کشمال داده مکرر بسکرای جمع کردن امراء الطغال تعیین و خود
با فوجی از چوشن منصور بتعاقب آنکروه ایلغار روشت فرسخ راه طی کرده چون اغاخه تجمل گذشته بودند باز بشیراز معطف
عنان فرمود ماندوار ارقام قضا انجام باطراف ممالک اصدار یافت که از هر راه که آنطایفه اراده عبور نمایند سر راه بر ایشان
بگیرند و از آنجا اولاد و همشیره و زن محمود و اشرف را از راه کرمان روانه ارض اقدس و میاصدیق و ملا رغفران و باقی
کرخاران افغان را با منسوبان و اسرای خاندان خاقان مغفور که از نیشاپور فوصت برون بردن نیافته بودند روانه اصفهان
ساختند و از بخت کاری دیده خدیو پیهمال که مرآت نغز دانشناسای و میار حقیقت سنج و از الفرب بینا یه و دانا یه است
آنکه در حین روانه کردن کرخاران بزبان الهام بیان مستفطان فرموده اند که ملا رغفران را خوب محافظت نمایند
که خود را زنده باصفهان تواند رسانید بعد از ان ارباب الدول ملهمون صورت وقوع یافته در سر پل رود خانه
نشینی که مجمع سین مفرسین فی الاصفهاد عبور میکردند ملا رغفران برای رفع ذل خاکساری خود خود را بسبک تر
از باد بآب انداخته آتش سرکش حیات را تسکین داد و بقیه را بعضلان باصفهان رسانیده و رسیدن نقش جهان
بکام فرمان شاه و الاجاه نقش هستی آنیان را از صفحه جهان سترد از علامات اقبال اینکه کرشنی اندیشه برجهان نگارنی
خدیو پیهمال فال میزد در ایام توقف در آن بلده میمنتشان روزی که در هنگام سواری عبور و مرور کوکبه آفتاب
اشراق بتکیه گاه سلیمان الغیب خواجه حافظ شیرازی افتاق افتاد و سر مراری پیش آمد کار بدیوان عندلیب خوشگفتار
تفاءل کرده اند این غزل آمد غزل سزد که از زبده دلبران مستانی باغ : چراکه بر سر خوبان عالمی چون تاج : بچشم مست
ز پرفشه جلوه نرگستان : بچین زلف ز ما چین و هند داده خراج : بدان شهد نوش داده با آب خضر لبا : لبی چو آب حیوان
برده زخشه مصر رونق : بلبش روان ارزانش داده لقمه اورا بازو یه بتر که شاهنشه عرصه امر عمارت فرمودند و از صدمات
ایام توقف اینکه چون همیشه از بنیادی دولت علیه کورکانیه و صفویه فیمابین اساسی دوستی تحکم بود و در ایام فترت
ایران نیز که روسی و در دسر و هر طایفه مصدر مخالفت و کم و بیشی شدند از جانبان دولت ابد پیوند امری که
مخالف وفاق بوده باشد بظهور نرسیده بود علیمراد خان شاملو را برای تبلیغ خبر فتح اصفهان بسفارت تعیین و روانه
هندوستان و در ضمن آنمطلب اعلام کردند که از آنجاکه در این مدت افاغنه قندهار نسبت بهر دولت لاالحال
مخالفت ظاهر و باعث فسادهای متواتر گردیده اند و تسخیر قندهار پیشنهاد خاطر میباشد از طرف کابل جمعی بسیدراه فرار

دعبور آنجماعت مامور گردند و بعد از چندی که شهر شیراز از قدوم همایون رشک نگارستان چین بود باتساق و انتظام امر آن مملکت پیرداخته تارسم بستان افتضا یافته خورشید جهان تاب از پس پرده سحاب آبستن آفتاب عوشش پنهان از اسی خانه خوت بایران حمل خواسید چون قلع ماذه دشمن شد فتح فارس مبشر شد وحال خصم اتبر گردید هر چند که غربت خراسان در خاطر اقدس تصمیم داشت اما آگاه از نست ارمان بر میگشت بیابان بود و راه چول راچندان غله و ذخیره که کفایت اهل اردو کند در خرمن ملکت موجود نداگر از راه اصفهان متوجه مقصد میگشتند بسبب ظهور قطاول افغان و عبور و مرور لشکر که بقصد تسخیر احتمال وقوع تحمیل در بارهٔ بالمالی نجا بیرفت و اینمعنی راحوصلهٔ مروت آنحضرت برنمی تافت و از حوالت عتبهٔ عثمانیه نیز جواب صریحی در باب ولایات آذربایجان و همدان و کرمانشان برضا قلی خان ایلچی داده نمی شد در چهاردهم شهر شعبان المعظم بعزم استرداد ممالک عراق و آذربایجان متوجه بسمت نهاوند و همدان بوده و از راه دشت ارزنه و کازران روان گشته و در آخر ماه مزبور منزل باشت عز اعمال کرمانشان مضرب سرادقات عز و شان گردید در پیان وقایع ایت پیل سال فرخنده فال هزار و صد و چهل و هجری در نهم شهر شعبان المعظم خسرو کواکب چشم اعنی تیر اعظم از نهانخانهٔ حوت بدرخشان محل علو افراخت و از دیوان چدید خطهٔ امکان منشور دوالیکری عرصهٔ خاک بقلم نرگس و خط ریحان بنام نامی سلطان نامیه اصدار یافته سرو صنوبر ای و کلبن ارغنجه و کل صاحب چقه و افسر گردید و جنود قوای ربیعی رومیان کم فرصت دی را که ربقهٔ اقتدار در سر نهین چین دو انیده بودند از چین دو انیده ممالک کلزار را از دست بیکی پریان فشه جری حوادث زمانیه لشکر شتاکه در دیار گلستان آغاز فشکری میکردند از بیم وصول موکب سلطان ربیع رحشت و غیبت بسر منزل آخرت کشیده اند و جنود دفاع انگیز بر کرم غارت گلشن بودند از ظغطنهٔ ترکت نوروزی آواره دیار عدم گردیدند و از حضر اقدس گلزار از ذ فریدند و در دین بانواع ریاحین و ایلات گوناگون صحرا نشین ریحان دسنبل را بفرمان قهرمان بهار در اطراف دشت و ساحت گلگشت دسته دسته بورت و مکان معین گشت و از سحاب نوروز مرور در بزم چمن مهیا شده و ذخیرهٔ غنچه در شبستان باغ در آغوش گلبن آرمیده و سرو سهی با گل نیلوفر از دواج و خرد سن باغ از زید بهجت و مسرت نزید و انتهامن کل زوج بهیج ابتهاج یافت جشن نوروزی در آنجا دوی داد یافته تمامی رؤسای سپاه و عظمای ایلات که در رکاب نصرت انتساب بودند تحفهای فاخره بر دشن ارائه

دمانند

مانند غنچه نشت چب را بر از زر و زری کرده بجاهای تربه دار زرنگین قامت خویش بر استند سه روز آنروضه دلفروز مقر رایات فیروزی گشته از آنجا روانه بهمدان و در راه مهریز و الجویزه و شانخ اهراب و بیکلر بیکی که ایلیدر یا بر رسای آن ممالک ادراک سعادت تقبیل رکاب نصرت انتساب یافتند حسینعلیا بیک معتمر الممالک نیز از جانب شاه جمجاه وارد و در اینداء فتح نیز از افسر سلطنل بگوهر برای آنحضرت رسیده دست خلعت برای رؤسای سپاه آورده خبر رسانیدند که حضرت شاهی عهد علیا راکه اشرف بر سلطت بیاصدیق و ملازعقوان از شیراز بر زرقان فرستاده بود مخصوص شبستان انتخاب ساخته و چون شاه والاجاه در ایام توقف خراسان حبیبه بیگ زاده رضا قلی بیز از بیدمصاحبت میداد و درین صورت که معتمر الممالک دارد مجدداً او را با تفاق میرزا ابوالقاسم کاشی که در رکاب بود و رتبهٔ دربار شاهی و از جرم سلطنت از دواج یکنفر از بنات حرمات خاقان مغفور را بحبالهٔ شاهزاده رضا قلی میرزا اختیار شده پیغام دادند که چون غازیان راحل اسبی درین حوالت است هرگاه خواسته از ممالک سلطنت موضع دلخیار آن بین طرف محول و مرجوع گردد هر آینه خراسان سد سدیدی مابین دشمن و ممالک شاهی خواهد بود لهذا کوکبهٔ اقبال از راه مهریز باحت اهر و نیز فول پرتو وصول انداخته از آنجا دار و شوشتر و ایالت آن ولایت را با ابوالفتح خان حوالت محمد علیخان قولار آقاسی رجوع فرموده اند چون بندر و خانه و شوشتر که از بنای شاپور خواالاکتاف است بسبب مرور و هور قصور یافته بود همت والا که در مثابت سد سکندر است بمرمت آن پرداخته معماران مهندس بر مشق و نگارگران دستاندیشه بر سر کار آن تعین و اخراجات آنرا از خزانهٔ عامره مقرر ساختند چون از طایفهٔ عرب نرگسنازی بسپاه عجم واقع میشد شانخ الشیز اگیرانیده روانهٔ خراسان و الجویزه را رخصت انصراف داده آنجا عازم دیز فول و بعد از ورود و مرکب والا بآنجا محمد علیخان بلوچ از طرف اشرف افغان با پیکری رفته بود و همدان استیصال حالت افغانرا شنیده ناچار دارد و معسکر فیروزی اثر خدیو فرخ سیر گشته نامه و زنجات که از جانب سلطان احمد خان خودکار روم و اعیان آندولت آورده بود بنظر انور رسانیده چون از دربند که در آمده بود بغایت خاصل رجند و با یالت کوهکیلویه سر بلند گردید و بعلت اینکه رود خانه دیز فول طغیان داشت بفرمان والا کلکها ترتیب یافته بکمک داری سیاحان و نردبنی آب باران جنود مسعود از آن رد و در چند روز بنداز کلک مانند فوج نجوم از رود و پل فلک گذشتند و در عرض راه از ایلات کوهکیلویه و الوار دیجاری و چلی و اعراب

حویزه و باقی طوایف هر جا که بودند مخالف بودند به بهانه و سیاست مضروب و حکام بهبهان و ولایات منصوب از راه جایدار
و خرم آباد فیلی وار و یزدجرد شدند و در قصبه یزدجرد حسینقلی خان زانکه که بسرداری حدود و فراهان مامور بود بموجب
حکم والا با پنج و شش هزار کس استعداد و ارد و ری نصرت نشان و به ایالت کرمانشاهان سرافراز گشته از راه لرستان
فیلی مامور شتجر کرمانشاهان و عازم آنصوب بودند و شایان گردیده در همان منزل حسینقلی بیک میرالممالک و میرزا
ابوالقاسم کاشی را خدمت شاه جمجاه برگشته عهدنامه والیگری خراسان را رسانیدند مشعر براینکه جمیع ممالک خراسان
از قندهار الی ناپول که راس الحد عراق و خراسان است بضمیمه مازندران و یزد و کرمان و سیستان متعلق بدولت ابد
باشد هرچند که خدمت سرشار انخضرت از حقه و افسر سرکران و طبع پایدارش از قبول اسم سلطنت و الیگری برکران آبا به تکلیف
غازیان و استرضای خاطر اهل خراسان که جوهر شمشیر شانرا با العوض ناصر اینده دولت خداداد و تقویت بخش این دولت
قوی بنیاد دیده انشد رضا داده در ولایت مزبوره سکه بنام نامی سلطان اقلیم ولایت دار رضا علی بن موسی الرضا
علیه التحیه والثنا زدند و پیمان اغاز محاربه خدیو سریر بلند بارویه و فتح نهادند چون بعد از ورود یزدجرد از
جانب رضا قلی خان شاملو ایلچی رو در خبر رسید که اعیان دولت عثمانیه بنابر اجرا بر تعلل گذشته جواب صریحی که
افاده مدعا کند نمیدهند و نیز کلانتر نهاوند بعرض خدیو ارجمند رسانید که رویه آغاز تاخت و تاز و دست تطاول
بجانب عجزه دراز کرده اند حضرت ظل الهی ز ظل بایزد کردگار و از آن نزل استفتاح کار کرده در اول شب بایکه
تازان جلادت شعار بر اکب مبارز فگار سوار در برسم سپای ده فرسخ راه ایلغار کرده در هنگام طلیعه فجر لشکر کران
بسپهداری خدیو خراسان خورشید لسپاه سپای شب تاخش آورده ما بیچه ز علم ظفر پرچم با طلیعه اختر صبحگاهی
تزام آنگار کشته رویان وقتی از خواب غفلت بیدار شدند که اجل را بر بالین و سپاه بلا را در کمین دیدند عثمان
پاشا نامی که سردار رویه نهاوند بود همیشه اهل ایران را مغلوب و زبون خویش دیده بهمان خیال عرصه قتال
را سسته بعد از اشتعال نایره کیروداری شلت مایقه و بجانب همدان روی برتافته فرار و هزار نفر متجاوز از
آنکروه با چند نفر پاشایان در روسای پنکچری و اکراد که در معسکر سردار مزبور بودند عرصه شمشیر و حربی گشته
و دستگیر گشته امرای عظام بیشمار بدست دلاوران نصرت شعار آمده ساحت آنولایت از وجود رویه
تخلیه یافت در پیمان فتح همدان و کرمانشاهان بعنایت حضرت منان بعد از آنکه نهاوند بحیطه تصرف

ایدپیوند در آمد لمعات اقبال سید که تیمور پاشای حاکم وان و خانم پاشای ولد سلیمان پاشا که از دولت
عثمان عثمانی حاکم ستدج بود با چند نفر پاشایان عظیم الشان و جمعیت فراوان قریب بسی هزار کس از قوی
ارکان گذشته بعزم جنگ وارد ملایر گشتند حضرت ظل اللهی که صیقه این قسم بشارات را از عطیات
ایزدی شمارند فی الفور بهمعنان ظفر و هرکابی توفیق خداوند اکبر شقه کشای اعلام نصرت پرور گشته در صحرای ملایر
که مکان بسیط بهناور بود سپاهای عسکر رویه نمود ارشد خدیو بیهمال براق ضابط و قانون که در اکثر معارک
داشتند سپاه منصور را دسته دسته برقرار کرده قول اعتضد وجود همیشه نمود ارشدند رویه نیز جمعیت خود را
بدو قسم اقسام داده و پای جلادت بمشتهاده رایت اژدر آتش حرب برافراشتند چون رود آب در میانه فاصله
بود از دو طرف شعله آتش افشان آهنگ رود و کرم سر دود و شعله آوار برق خرمن سوز حیات دلیران جلادت نمود
گشته همین که بازار کیرودار کرم از آتش حرب و قتال گردید دلیران میمنه میسره قرین از آب گذشته با شمشیر دو دم
بجانب میسره رویه تاخته و تیغ کین از میان آخته تا یک ساعت شمشیر جنگ سکه زدند و سری چوگان از خوی دلیران عرصات
پیران خضاب گرفت و نهال پیکر دلیران از شلش شکر فهای جراحت گل صد برگ گلشن مصاف گردید
و سر و قامت دلاوران از خارهای نیزه سنان و گلهای جراحت گلبن گل سوری گردید بنوعی بهادران
جانبین پیکدیگر درآویخته بودند که علمدار رویه بقرب دست دلیران از پای درآمده علم ترو یاب رکاب اقدس
سرنگون و لشکر رویه را پای ثبات و قرار از جا پرون شد تمامی ما یعرف و ورا یعرف و اسباب
خود را ریخته بجانب کره که در چنین اوقات پناه عافیت گزیر گاه امان دست و پا کم کردگان است ریخته
بهادران خراسان که کره و پایان و بجرد بر در پیش شب برق عنان صرصر جولان شان یکسانست سنگلاخ
آن وادی پر نشیب و فراز را خاطر طایر چین و طراز پنداشت تازی سرکان و هوا را همدان متعاقب الیانی سرکشان دیری
برانگیخته چون اسپان رویه در اصطبل قهری بجز و دو خراب معتاد و مراکب برق تاز دلاوران همه کره پیکر
و صرصر تراد بودند باندک مدت اکثر رویه در کام تحتین اسیر دلاوران مظفر قرین گشته فوج عظیم عرصه شمشیر آبدار و دو حربی
دیگر پاشای مشتر و دو چند نفر پاشایان معتبر زنده گرفتار گشته غنایم بسیار و اسبان قوی سیکل ایرفتار بحوزه
اکتساب درآمده پس قوی سرکان مفوکه که نصرت اقران گشته بهادران لشکر زنده و سر و احشر سه را فوج فوج عرضه

پیشگاه نظر حشمت مورد جوایز و عطایا گردیدند روز دیگر که مرکب جهانمای برجناح حرکت بود بعرض والا رسید که عبدالرحمن
پاشای حاکم همدان سرمایهٔ زندگانی را معدوم خود دانسته با لشکر رویه سپاهی و جریده بیرون رفته و مرکب فیروزی نشان
از توی سرکان وارد همدان گشته جمیع اثاثه و توپخانه و قورخانه رویه را که در شهر مانده بود بحیطهٔ ضبط درآوردند و ده
هزار تفنگچی و سیر که رویه از ولایات عراق و آذربایجان بدست آورده و درین وقت فرصت بیرون بردن
نیافته بودند غلامی یافته خدیو جهانگیر انسانی سلیم النفس تعیین نموده همه کی را جمع و حصانت و دامن عصمت
از آلایش لوث پیمانگان و دست تعرف متجدده صیانت کرده مرخص گشتند که روانهٔ اوطان خود و نشوند اما عبدالرحمن
پاشا بعد از تخلیهٔ شهر از بیم آفت و فرط مخافت از همدان نامتسدج که بیست فرسخ راهست در یکشبانه روز طی کرده
از همان راه نزد احمد پاشای والا بغداد شتافته اکراد اردلان و جلیلی عبور سر راه بر او و لشکر رویه گرفته بقصد
تقویت روزنده از ایشان بدست آورده بودند که رئیس مفرقین با لشکر فراوان در همدان ملحوظ نظر حمایت خان و بار عظمت
مدار گردید رویه نیز از ملاحظهٔ اجمال نزل بستدج کرده از آن بوم و بر تخاشی جستند و بعد از پنج یوم که گوکبهٔ عز
و اقتدار در همدان مقام داشت خبر شکست حسینقلی خان نزنکه حاکم کرمانشاهان که از یزد وجود منتخبهٔ کرمانشاهان
مامور شده بود توضیح اینمقال اینکه حسینقلی خان از نسبت کوهستان فیلی همه جا از خلاف جاده عازم کرمانشاهان
و در دره فرخی قلعه حسن پاشا نام که حاکم آنجا بود با لشکر رویه بمقابله پرداخته و بحسین قلی خان غالب آمده
جمعی از زنکه و کلهر راه عدم پیمودند بمجرد وصول این خبر بمسامع آنحضرت رای توجه بجانب کرمانشاهان برافراخته
واز دلیران عرصه و غابر سم شقاوای یکهتل هیتر از مرکب جهانپوی روانه ساختند حسن پاشا بمجض شنیدن آوازهٔ
نهضت رایت منصور و توپخانه و قورخانه و اسباب خود را بر تخته بجانب بغداد گریخته حسینقلی خان بدون نزاع
و مقارعه قلعه را بحیطهٔ تصرف درآورده چون نشیمن مکارم آذر بایجان مکمن ضمیر خورشید لمعان بود بعد از استماع
این خبر از سنندآباد همدان صرف عنان عزیمت کرده لسان فرستاد اند که در کرمانشاهان بنای قلعه جدید گذشته از
جماعت زنکه و کلهر جوانان کار آمده ملازم رکاب و کار ولایت را منتظم ساخته شهر و قلعه قدیم را خراب سازند
نیز سابقا امر والا بنفاذ پیوسته بود حاکم بختیاری در وقت عبور از معارف بختیاری را که چاپیده و در حوالی اصفهان
جا و سکنی دهند و درین اوقات که آن طایفه بمرکب والا ورود یافتند باستحکام جا و مکان مغرور گشته از رفتن

ناوانی در دادن خانه زار نافرمانی کرده اند پس حکم والا صادر شد که هزار نفر از آنجماعت را که در سلک طوایف سالک
طریق خدمتگذاری بودند از آب دیراق عباری و بعضی از زرده سای که مرکزان راه فرمان برداری بودند منتخب
بمیر جمعه سلطان حاکم جام سپرده شد که بعد از اخذ سیلنی ترجمان بجای دربست خانه زار چهار صد خانه زار از زرده سای
آنجماعت بالکای جام نقل نمایند و غیر چون طایفه در جرین در سمنت با اخاغه اتفاق در زنده لازنده غیرات
و اسیر و نهب و غارت بظهور رسانیده بودند بعد از تسخیر همدان برای تنبیه آن طایفه جمعی مامور شده قلع و قمع آن طایفه
بروجه بلیغ بعمل آمده و درین حوالت از خراسان فوجی از ترکمانیه کرکلان ملتزم رکاب بنصرت انتساب بودند از آنجا که
هرگز آن طایفه بتاعب لیاق و تحمل اسفار شاق از زاده خودسری کردن نمی نهادند و درین سفر صلح مانند آن کردار
و بانس شدید لبسیان حضرت ظل الهی لبشارت خواهی نخواهی بزیر این بار گران کشیده جمعی از ایشان بجانب
دشت روانه گردیدند و زار گردند هر چند که وجود عدم آن طایفه غدار در جنب لشکر قرون از شمار امری بود خارج
از دایرهٔ اعتبار لیکن چون نهادن خوابات مورث فساد و کلیات بیکره و صده را نجرکت از ایشان بر خاطر
خطیر آنحضرت گران آمده طوفان نام قاجار را با فوجی بمقابله و ارسلنا علیهم الطوفان بگرفتن ایشان تعیین
و فصل مزبور در حوالی خوار بایشان و چار و مضمون فاخذهم الطوفان و هم ظالمون در باره آنگروه بوقوع پیوست
و متعاقب آن باقر خان بیگلربیگی را روانه ساختند که رفته سه چهار هزار نفر از ایلات حوالی استرآباد جمع و منتظم از
هر دفت که از ترکمانیه دشت با اخاغه هرات نافرمانی بظهور رسد با مراد استصواب خلیر الدوله ابراهیم خان مراسم
خدمت گذاری بتقدیم رسانند پس مدت یکماه آن ولایت را محل اقامت موکب نصرت علامت ساخته بضبط
و ربط امور و نظام و ترتیب سپاه منصور پرداخته و کارهای انجا را انجام داده در سیان نهضت رایت فتح آیت بجانب
تبریز عزت انگیز وصول خبر قتل اشرف افغان بعد از آنکه از انتظام مهام همدان و کرمانشاهان فراغ حاصل
تسخیر تبریز در خاطر اقدس نوق انگیز گشته مستقبل حال را از دیوان لسان الغیب خواجه حافظ تیرازی تفاءل
فرموده اند این غزل آمد نظم اگرچه باده فرح بخش و باد گل بیزاست بیا بیار چنانک مجلسی که مجلس تست
عراق و فارس گرفتی بشعر خوش حافظ بیا که نوبت بغداد و وقت تبریز است و در غرهٔ شهر محرم سنه هزار و یکصد
و چهل و سه مطابق سنه ثبل رایت گیتی گشا از همدان بعزم تسخیر آذربایجان دارو سیح گشته هم در آنمنزل ملازم اعتوان

نام از جناب حسین والد بزرگوارش برادر محمود دارد و عریضه بنیاز مندانه مشعر بر اظهار اخلاص و استدعای آزخصت اولاد و دودمان
محمود که در شیراز از فشار شده بودند بنظر اقدس رسانید چون قتل اشرف را بدین نمط و پایه صحیفه عرض مطلب کرده بودند
که بعد از آنکه آن برگشته روزگار از شیراز بر جاده پیمای وادی فرار شده بود بجانب بلاد رفته و چون همه جا را قتا
قضا زجام تزلزل در رباب منع عبور آن طایفه را صدده ریافته بود و اهل قلعه لار در برابری آن مخالفت بسته راه مخالفت
گشوده و ندانستند که بعد از آنکه شاهزادگان مکرمه را روانه نمایند اسرای او رخصت خواهد یافت و نیز
از وقایع اینکه در ایام توقف رایات همایون در شیراز از قرب نهاز نفوذ افاغنه در چنین بسمت لار ذوالقرنین کرده
فرمان استمالت از طرف اقبال بایشان مرقوم و مقرر شده بود که از زردی اطمینان وارد و در ربار عزوشان
گردند آنجماعت حکم مبارک را دست آویز کرده از لار الی حوالی اصفهان چرخ بازیافت و هر جا دست می یافتند
بناخن تسلط سینه خراش دلهای ضعیفان گشته مال ایشان را غارت میکردند و همین منوال از آنجا که گذشته در
حوالی سیلاق بختیاری بمیرمهر خان حاکم چهارمحال که محصل آنجماعت بود برخورده چون فرمان مطاع را که حرز الحیب
حصت و دشمن و تعویذ بازوی آشنا و بیگانه است در دست داشتند بمیرمهر خان متعرض ایشان نگشته ا

بخاطر جمعی گذشته خود را بقلعه جات و حرزین رسانیدند چون قبل ازین جمعی بقلعه برگشتان و حرزین نقل شده بودند
در بوقت که ایتجر معوض خدمت والاشتاز کرد فوجی را بمعاونت مامورین و قلع و قمع محصورین روانه خدمتند در میان
محاربه بارویه و فتح و هدم و مراغه و تبریز نشانیدات جناب رب العزیز در حینی که صفاخانه افشار مرکز دایره اقبال
شد خبر رسید که تیمور پاشا حاکم وان و علیرضا پاشا حاکم ارکی با اتفاق پاشایان آنسمت در قلعه میان حرات که مابین
مقدم و دمدم واقعست جمعیت عظیمی متقدساخته بتاخت و تاراج ایلات آنحدود اشتغال دارند خدیو کامکار بهادر اخونزاده
در هانگام گذاشته طرف مقر رباب دولت قرار و با دلیران خونخوار ایلغار و بیشتر و فرسخ راه طی کرده هنگام خلوت
گوکچه مسعود بکنار رود خانه جقتای که آرامگاه تیمور پاشا عسکر رومیه بود واقع شد از آنطرف و بیه از دور لشکر
منصور مطلع گشته بنوید الوف و تسویه صفوف پرداخته و متهورانه پیش آمده پیدقهای کلکون او آخته هینکه ازین
الویه ظفر نهضت یافته گرد سپاه خونخوار بچشم ایشان در آمدهای ثبات و قرار ایشان از جا بدر رفته بدون تلاقی
و تلاش عطف عنان بجانب مراغه کرده و دلیران ظفر نشان نه فرسخ ایشان را تعاقب کرده جمعی کثیر از ایشان
قتیل و فوجی از معتبرین ایشان زنده دستگیر شدند توپخانه و اسباب بدیه بدست آمده ولایت مدم و ساوج
بلاغ مکری و مراغه و دهخوارقان ضمیمه ممالک محروسه گردید روز دیگر اغوش و نیه اورد و عسکر ظفر اثر بسنه عسکر
منصوره سر و زنده و احشره را از نظر همایون گذرانیده مشمول عطا بانگشت بعد از چهار روز که ساحت مراغه مخیم اردوی
اثر بود بعرض اقدس رسید که جمعی از زرویه بسرکردگی تیمور پاشا بدخوارقان رفته و فرسخی مراغه بر سم قراولی
موکب ظفر توپین عازم آنجا گشته رویه بخیمه ظهور راغه ماهیچه لوای جهانشاب بسمت قراغان تاب گشته بعد از
طی یکفرسخ مسافت گرد عظیمی که آثار غبار رویه بود از دور دانسته گردید که سرخاب که در حوالی تبریز رفعت ارتفاع یافت
حضرت ظل الهی توپخانه را با جمعی از تفنگچیان در آنجا گذاشته خود با سپاه جرار رود دلیران تیز گذار بعزم آنکه راه
گریز بر آنگروه گیرند از پیراهه که مقصد اقرب بود شتابان گشته معلوم شد که گرد سپاهی و فوج است که یکی از
سمت تبریز رویکی و فرسخ بیشتر نمایان میباشد پس آنحضرت فوجی از دلیران گزین را بتعاقب فوج پیش تعین
و خود با بقیه سواران و تفنگچیان پیاده متوجه فوج اخیر شدند مفارن آن قراولان خبر رسانیدند که گرد فوج اول
مصطفی پاشا حاکم تبریز و بیگلربی آقاسی و تیمور پاشا و سایر پاشایان است که در اول شب از تبریز حرکت کرده

که در محاربات روسیه بدست آمده بود روانه ارض اقدس ساخته و با ابراهیم پاشای وزیر اعظم بشرط گذاران بمقالات
دوستانه مرکذار نمرات صلح و صلاح فرستادند مقارن آن خبر خلع سلطنت سلطان احمد خان خونکار و جلوس
سلطان محمود خان برادرش وقتل ابراهیم پاشای سرعسکر و وزیر اعظم بعرض اولیا رسید توضیح انکه آنکه در وقتی که
تبریز و همدان در تصرف مصطفی پاشای سرعسکر و عبدالرحمن پاشا بوده تمامی فراء و مزارع و دکاکین و رقبات آن
و ولایت از دولت عثمانیه بتبری که باصطلاح روسیه عبارت ازویرانه باشد قرار یافت و تا زمان حال پاشایان
باستدعای طایفه بنکچری و صاحبان اوجاق آنها را باذن و فرمان قیصری بانجماعت تملیک و مبایعه کرده قیمت آنرا
که بسلطنهای میشد گرفته صرف عسکر کرده بودند و بعد از تسخیر اصفهان که رضاقلی خان شاملو از جانب آنحضرت بطلب الباب
بسفارت مامور و وارد و استنبول شده و سلطان احمد خان و ابراهیم پاشای وزیر اعظم بنابر اشتهار آوازه مرکب ظلم
اللهی راضی بقبول مصالحه نرده نموده ولایات گذشته طایفه بنکچری و در رساسای اوجاق که ریشه تصرف در کل زمین
ولایات محکم کرده بودند بنوعیکه غیر از دو هر تیغ سپر بریغ نهال توقع از آن سرزمین برنمیکنند بدعوا برخواستند
که در یکجا ولایت را باجانیفر دهند و یکجا یعجم رد نمایند از متعلق بمیری هم مبرد قبول ایشنی نمیکردیم چه جای اینکه
رزداده عزیده باشیم اگر نزاع خون رمال ریبرت عجم مباح بود چرا محرک سفر عجم و باعث سفک دماء بین الامم
شده آشوب خوابیده را بیدار جهان آرمیده را فتنه زار گذشته را که مباح بود چرا در انجام استرداد ولایات
شده ایدر ما بین قیل و قال و مانع انجام کار بودند تا اینکه آوازه قلع اساس دولت افغانیه و اضمحلال برای ناگهانی
بگوش آذربایجان افتاد ریافته بقیته السیفی که از تهماوندو همدان رخت بحر و سلامان کشیده بودند توانستند وارد
آنحدود و کیفیت حال را رجال سایره بعزم سفر آذربایجان وارد و اسکودار گشته بعد از ورود گرکه قیصری بانگهان
پادره نام دلاکی که در زمره اوجاق بنکچری بود مالی ناپاکی و اسرته پیباکی را بسنان غرارت تیز کرده تیغ زردی
خلیفه اسلام کشیده و این را اصلاح نامیدند یعنی در استنبول احداث فتنه کرده جمعیتی عظیم و رسوکه افساد فراهم آمده پادشاه
و وزیر اعظم ناچار برای تسکین نایره شر تقتل و اردن بر آنش عزیمت سفر نموده باستنبول برگشته و چاره جوی دفع
آن فتنه گردیدند چون کوشش بی ثمر بود پادشاه برای استرضای ارباب فساد رأی بقتل و اعدام نیکو نهاد شده وزیر اعظم را
ملاکشته جنازه بیالای عزاده انداخته بیرون فرستاده نظم چنین است آئین کرونده و بهره بیطفش بود پایدار

در خت کز بیشه از راه صرفیان عازم دز بندو کرد نا ناز از تعقیب عسکر روست که بقدر سی هزار کس از تبریز جمعیت داشته
بعد از فرار پاشایان ایشان نیز متعاقب برخود گرفته میروند و لاوریانه که دنباله رو کاروان ایشان بوده اند بسبک عثمانی
بادپایان برق جولان خود را بآن فوج رسانیده جمعی از ایشان را عرضه شمشیر خون فشان ساخته و شیر دلانکه در ظل
رایت از دو ما پیکر چنگال طمع بخون فوج خرم تیز کرده بودند بستوه آمکرده نزدیک شده بحفظ تقارب
فیمابین آنطایفه تغلبی زنان و دلسران خود را و اسرای آذربایجان که همراه داشتند که گذشته از بیم جان خود را بدانسته
گوه خواجه سرجان که در حرم سرای تبریز اسیر گشته و دیران ظعون زین تبریز اطراف ایشان را زده افکن و تب ریز گشته و از من گوه خواجه سرجان را
از تیغ الماس فام لعل گون خسته برای مقتولین که عدت ایشان فزون از حوصله قیاس و تخمین بود سه هزار
نفر زنده بازنان حور پیکر و اسرای بنیک منظر و غنایم موفور و اسباب نامحصور تبریز در آمده معدودی از انکرده
گوی سرخود را بچوگان دستاریدان ملاک و تزلزل بدر بردند هنگام شام که خرد جهانگیر مهر تیغ رخشان شعاع
در غلاف داز نموکه سپهر زنگ مصاف کرده قریه سهلان که در آن نواحی واقعست چنگل چیول سهل جنبی
و مقر کوکبه ظفر قرین گشته نزدیکان رحل همت و شتابان میخ صلابت بجمع آوری اسرا و غنایم اهلی را معتمدان
سپردند که در شهر تبریز باطلاع امیان محکمه شرع انور باولیای ایشان رسانیده نگذارند که از مردم چشم پاکنه باطلاه انتظار
دست درازی بذیل عفاف ایشان واقع شود و پس روز دیگر که بیست و هشتم شهر محرم بود برای جهانگشای بجانب تبریز
نور بخش گشته از مهمات اقبال اینکه رستم پاشا نامی که از دولت عثمانیه حاکم هشترود و بود با فوجی با عانت مصطفی
پاشا حاکم تبریز عازم و در عقب شب چند نفر برای ایصال خبر شتر روانه تبریز ساخته چون تبریزیان هنوز سلب اسکر روسیه
از خود نکرده بودند با طوایف سپاهیان مخلوط و تمیز تبریزی از زوی مشقد بود لشکریان ایشان را تصور مردم تبریز
کرده معترض نشدند و ایشان باز سالم اردشهر و از اردو رستم پاشا را از این واقعه خبردار ساخته در چینی که پاشای مذکور
پا بر کاب گزیده بود عساکر نصرت قرین در خارج تبریز با وی چار او را با جمعیتی که داشته گرفته بخدمت خلیفه
کامکار آوردند و از کرفتاران رویه آنچه پاشایان دستگیر بودند بعلاوه جان بخشی مردم جان گشته بر حسب
اشراف مرور بقیه اسرار بعزاوه زنجانه مامور فرموده اند و از آنجا توپهای گرفتیان و مدافع از تبریز روان آستانه

نه پرور دکس با آگاه نگشت ؛ که در عهد نرم ست و در کین درشت ؛ با وصف اینمی آن طایفه ترک از اقدام و رفع هجوم غوغای
نکرده سلطان احمد خان را قلع و قمع سلطنت از پیش پای سلطان محمود خان برادر او برداشتند القصه شهر قندهار که در
دست روسیان با مال جنود عدوان شده بود بروز مقرر الویه فیروزی گشته و عزیمت تسخیر نخجوان و ایروان در خاطر
خطیر خدیو کشور ستان تصمیم یافته بود عقاب رایت نصرت از فراز رخ هفت بال بر بسکشود که در آنگاه در غره
ماه صفر چاپار از جانب شاهزاده رضا قلی میرزا وارد و خبر آمدن افاغنه هرات بر سر ارض اقدس و وقایع ادبست
بعرض مقدس رسانیده سبب انصراف رکب عالیان بجانب خراسان گردید و در بیان آمدن افاغنه بر سر ارض
اقدس و شکست یافتن ابراهیم خان سابقا و در ذکر واقعات هرات بسمت گذارش یافته که بعد از وقوع
محاربه با الله یار خان و افاغنه ابدالی حضرت مجدد ولایات هرات را با الله یار خان الکان مفوض و مسلم داشته
عطف عنان عزیمت فرموده اند و بعد از نهضت رایات منصور بجانب عراق و آذربایجان حسین علیجا که در قندهار
استقرار داشت چهره دستی ساعدان دولت را دیده میدانست که امیر مایه فنا ایران میرویس پدر مرحوم برادر او
شده اند بعد از طی این سفر نوبت کار او خواهد بود با طایفه ابدالی زود در ساز کاری در آمده ایشان را انجا الفت جسته
و آنجماعت را در سوته او مؤثر افتاده هوس تسخیر ارض اقدس ایشان در سر پرورد اما الله یار خان بنا بر انتشار اخبار
فتوحات متواتره از روی عاقبت اندیشی دستی بر دل گذاشته پا از جاده پیمان منحرف نمیساخت تا بنهضت جماعت
ابدالی از سر کران گشته در جوار کس در سنار الطلب حاکم فراه و نیز بقصد خلاف از غلاف برآمده وارد
ناحیه هرات و الله یار خان از دو جانب در آمده هر فرقه در میان افغان بهم رسیده سه ماه برانیموال نایره آشوب و جدال
اشتعال داشت تا اینکه ذوالفقار خان غالب آمده در بیستم ماه شوال سنه هزار و صد و چهل و دو داخل شهر و اللهیار خان
با کوچ و ایل خود در قلعه مارو چاق گردید پس آن طایفه افاغنه از خوف غایت حضرت ظل الهی چشم پوشیده
و از نقض عهد کوشیده ذوالفقار خان را الحکومت اختیار و بعزم تاخت ارض اقدس اعلای لوای اقتدار کرده اند اللهیار
خان نیز کوچ و منوبان خود را در قلعه مارو چاق گذاشته با وجود قلی خان جغتای حاکم هرات و بعضا از خکام اولیا که
که با او اتفاق داشتند در روز بیست و یکم از ورود افاغنه وارد ارض اقدس گردید و از جانب ظهیر الدوله ابراهیم خان نیز ابواب
اکرام و مراعات تمام نسبت باو بعمل آمد از آنجا که ضمیر منیر حضرت ظل اللهی آئینه صورت نمای احکام قضا و قدر و بمقتضای

از شیار سندی نادیده و نا شنیده و از اسرار غیب با خبر بوده یقین میدانست که آن فرقه عهد شکن در وقت رفع حاصل
آمال از حشت خراسان خواهند کرد و بعد از تسخیر اصفهان فوجی از خیره سران را از رکاب نصرت انتساب روانه خراسان
و از همدان نیز نخجوانیکه سبق ذکر یافت باقر خان بختیاری را برای جمع آوری سه هزار نفر تفنگچی راهی استرآباد و نواحی دشت
مقرر داشتند که در حین عزیمت معسکر ابراهیم خان پیوندد و با ابراهیم خان نیز فرمان و الا بنفاذ اقران یافت که غله
و اقوه ذخیره بشهامه در شهد مقدس سامان کرده بعد از ورود و شمن بنیاد القلعه داری گذاشته از سعادت ملازمت حضرت
امام قلی خان باشد هزار کس از افاغنه آمده در زاویه خواجه ربیع منزول گزیده آغاز تاخت و تاز کرده ابراهیم خان
خبر ورود ایشان را عوض نموده با نزده روز نهر روز نهضت بدیار قلعه داده گروه سیکر و تا انیکه در هنگامی که ربیع مقو
کرکب سعود بود معوض سنه جلال گشته مجدد و در باب جنگ میدان تاکیدات بلیغه بعمل آمده اعلام نمود که بدستور
از روی حزم و هشیاری بشغل خود داری باشند که اگر تقاعد شود به رویه تبریز از آنها گرفته بر دن کرده خود را
با طایفه مذکور صحبت میرسانم و مقارن وصول این خواب باقر خان نیز با چریک و تفنگچیان بر زند و در ارض اقدس گذشته
بعد از چند روز با وجود اینکه از اردوی سما خاطر ظل الهی و ارباب امر صدای قتال گرم خطاب بابراهیم اعوض عزم او نازل
شده میدانست که کلام فرموده انحضرت مظهر آیات و ما ینطق عن الهوا نیست جمعی از همراهان معذور و نیز عناد
و رشن طبع غیور سپاه منصور را بپیروی شتافته روزه ما نور ساخته و بسمتکده سنگین کوه زنگین زابیت
جنگ انداخته افاغنه نیز مجاربه پرداخته و در اثنای کیرودار باقر خان که سر کرده تفنگچیان پیاده بود و خود از کشت ذوجی
ارباب دکان او که نوآموز راه و رسم جنگ بود و مذاق دست داده روی برتافت و ابراهیم خان با چند نفر اسپ انگشته
که انیان را از راه گریز برگردانند تفنگچیان که در پیش خانه بستیز آویزیز اگرم کرده بودند حرکت او را تحمل بر فرار دانسته از
جنگ باز ایستاده و لشکریان نیز عنان خود داری ضبط نکرده روی بشهرستان هریت بگذارند و آن زن راه
سپاه از ترکیب هستی پیاده گردیدند و جمعی از پیادگان خود را بچاه و قنات انداخته در ماتم خود لباس آبی پوشیدند
ابراهیم خان از مشهد مقدس تخلص جست و این واقعه در سیزدهم ماه محرم الحرام سنه هزار و صد و چهل و سه هجری در سمت
صحرای علمدشت و زرکران مشهد مقدس اتفاق افتاده بعد از ظهور این سانحه حیرت انگیز چون ابراهیم خان را حجاب
حالت غرض خدیو کامکار ساخت چون حضرت شاه جلباب بر زبان جاری میساخت که مراقی عهد نامه انتظام

کار عراق و آذربایجان بر دولتخواه و لیای دولت شاهی است و جناب نادیر اعلیحضرت علاحده است و مارا بکنوز آن کاری
ایشان کار و احتیاج نیست لهذا حضرت ظل الهی امر خواستار از اهم وجوه سرکردگان بمشهد مهرات را لازم دانسته
بتدبیر مشارالیهان مصمم گشته مصوب چاپار ربیع الثانی بشاهزاده رضاقلی میرزا اعلام کردند که در حصار استوار
قلعه داری شبه دیوار قلعه الموت داده رخصه در پیشان ثبات و قرار ندهند که بعنایت پروردگار
کار باد ویران نصرت شعار مانند چاپار سلطان فرخ کیش فیروز ابلق مهر و ماه شب و روز در اسبه مرحله پیمای
گشته بسرعت خصم تبه روز کار بیرسم پس پشتان بلک افغان را بایالت تبریز و خطاب خانی و سپهداری آذربایجان
سربلند و جمع غنایم و اسباب دو خایر روضه که در قلعه تبریز مانده بود و صد هزار تومان پیشتر عشیر باو عنایت
و امر و الاصادر شد که جمعی از ایلات افشار و مقدم و ترکمانیه را کوچانیده در تبریز سکنی دهد شهزاد نفوذ خان
کاری را در سلک ملازمت منسلک سازد و حکومت هریک از ولایات آنحدود را بالحکام کاروان نفوذ فرمان
و مقرر فرمودند که ولایات را متعلق بحضرت شاه جلباب دانسته در خدمت آن آستان بکیان و جانفشانی
کوشند و در آن سنه فرخنده اثر ایلات که از فارس و عراق و آذربایجان کوچانیده و اسب و اولاغ و خرج
داده بخراسان فرستاده بودند و عدت ایشان به پنجاه و شصت هزار خانوار میرسید از آنجمله دو هزار خانوار
افشار را از جمله افشار دو هزار خانوار زرقلو میشد که شرف قرابت بآنحضرت داشتند چون میاب و کیکان
بهنج که سبق ذکر یافت بورت قدیم آنحضرت و سکن طایفه قرقلو بود و جمعی از آن طایفه گزیده بامر آنحضرت
در ارض اقدس سکنی اختیار نموده عوض ایشان را از قرقلوی جدیدی در میاب جا و تمته اختیاریه را در کلات
ماوا دادند و چهل و پنجاه هزار خانوار دیگر از ترکمانیه و اکراد و بختیاری و سایر ایلات متفرقه و طوایف مختلفه
بودند که بدستور آنها را تدارک دیده در باقی ممالک خراسان موطن و مسکن داده سکان ییلاق و قشلاق
بجهة هریک معین ساختند در پیشان انصراف مرکب ظفرنشان از آذربایجان بجانب خراسان بعزم
بقیه اقتران بعد از قبض و بسط امور دولت و کشاکار تزدیک و در ربیه و آغوق را گذاشته بایکه تازان عرصه
دغا بجانب خراسان ایلغاری کرده بدون مکث و درنگ وارد قزل اورن گشته در آنجا چاپار از ارض
اقدس وارد و خبر رسانیدند که بعد از واقعه شکست ابراهیم خان افاغنه گفته بودند که حال مرتکب این کار بمال

شده

شد بشمشیر عداوت بر روی این دولت کشیدیم و دست این کار را که برون میکند و هنگامی که خبر آوردن مقاتل
مطلق عنان بانصوب نموده بمقام انتقام در آید چه جواب خواهیم داد پس بشیر انگیز شرارت و حواز تهاد
قراولان مزارع و خرمنهای محصول قرابع شهر برآورده نزدیک آورده خبر دادند که نزدیک شهر که از شرارهای آتش
آن شور و شر خوف افتاده دسته سبزه و انبار کهکشان و خوشه پروین در مزرع چرخ برین در گیرا بهه جنبه
دیگر زر در حوالی ارض اقدس بنکبت عهد ملکت کرده مراتع و مزارع را علف تیغ سپید ریغ ساختند و بعد از ظهور
کمال نفی و فساد روانه هرات شدند آنحضرت از استماع این خبر ترک ایلغار کرده در شانزدهم ماه صفر وارد قوچان
و آنچه قشون عراق و فرقهای مختلفه بودند برای قشون تمام را مصوب مهرخان ترکمان بخدمت شاه جلباب
فرستاده اند که در دایره امر و نهی آنحضرت بوده بر کار و اثر سر بر خط اطاعت شاه بلند اقتدار گذارند و در آنجا
خبر رسید که ابراهیم پاشای وزیر اعظم قبل از مقدمه افاغنه را بسرکردگی محمد آقای غلزائی را از جانب سلطان احمد خان
پادشاه دنجاه روم بر سم سفارت بطلب صلح روانه خدمت والا نموده مقصود او اینکه پاین نفوذ احوال
و اوضاع حضرت ظل اللهی را ملاحظه و از دایره احوال آنحضرت مطلع شوند امر و الا بتوقع پرست که محمد آقای
مزبور را بعد از ورود تبریز روانه خراسان نمایند و سرکردگان افاغنه که در روجرد همدان و بارونسای و برجرد
از دستبرد در آمده بشفاعت اسحق سلطان افغان که در ایام سلیمانی اشرف حاکم یزد و بعد از استیصال
او روی نیاز بپایین دولت عما جز نواز آورده بود جبهه سای سده سلامت و زمین بوسی گشته و روز آنگان تربیت
آیین منظور گردیده غره محرم گشته و بعد از سه روز از راه طهران وارد و ایران گیقباد و چون ترکمانیه بموت ساکن دشت
قبچاق هیئت طریق تمرد و نفاق سلوک و ترکمانیه کرکلان که در حدود دکرایلی سکنی داشتند در تقدیم خدمت
و ادای نذر یان همدان بنحویکه سبق ذکر یافت رسم فرمان بری مرعی نداشتند از منزل مزبور تجدید منازل
کرده چهار هزار نفر از دلیران جلادت نشان را از راه بسطام روانه و موکب جهانمانی از راه مازندران متقه
کنای اعلام ظفر فرجام و عهد شده که در روز سه شنبه دهم ربیع الاول مرکب والا از ترشیش سیدان چهار
فرسخی استرآباد بر سر موت و ایشان از دهنه گرایلی بر سر کوبلان چپاول اندازند که تا خشم هر دو طایفه در
یکدیگر افتاد آنحضرت خبر بسکه بگیرند رسانیدند پس که بمنصور صبح روز موعود از آب ترک عبور

وسکان مشهور بصیاد مطار عقاب لشکر لوای ظفر انتباه در آنجا معلوم شد که آنطایفه بتوسط ترکمانان آنجا
که در میان ایشان سکنی دارند از توجه رایات اقبال آگاهی یافته بسبب فرق وجماعت کوکلان بطرف آلا
داغ وسبار فرار نموده اند پس سعادت یار آباد کرده فرامین مطاعه موکده بعموم سرحدات خراسان فرستاد
که راه معامله را بر ترکمانیه مقطوع دانسته ذخایر ممنوع سازند ودر غره ماه ربیع الثانی از آب جوجان
گذشته از کنار دشت وصدود مانه وسلقان روانه خراسان ودر محال قراباغ فراغال کرایلی وجمعی از متمردین
در وسای کوکلان از ره عجز وامان درآمده وارد خدمت آنحضرت شدند عفو تقصیر ومتعهد دادن
بر غرامال گشته مسئول آنطایفه قرین قبول وفرمان همایون نافذ شد که خانزاد رویر غرامال را متعاقب
روانه خراسان نمایند پس عساکر ظفر توامان را فوج فوج مرخص ساختند که روانه دیار واوطان خود گشته
دلجمع وبالعزم سفوهرات در ارض اقدس حاضر شوند ودر آن مکان از جانب آنه یار خان افغان که
در ارض اقدس میبود عریضه مشعر بر التماس عفو تقصیرات ابراهیم خان بدرباب مرحمت نشان رسیده
جواب اوبرین نهج از محکمه عزت اصدار یافت شرح فرمان همایون که بالاله یار خان افغان در باب
عفو تقصیر ابراهیم خان قلمی شده آنکه عالیجاه آنه یار خان بداند که شرحی در خصوص اخوی ابراهیم خان عرض
داشته عالمزده بود که چون مشار الیه از بیمطالعی خود شرمنده واز وقوع شدت که در قضای آسمانی بوده
شدت دل بر افکنده است من بعد بزبان قلم او را نیازاریم ودلشکستگی وخجلت زده که خویش ما ارباب
غیرت وحمیت را عذابی بدتر از آن نیست واگذاریم بر آن عالیجاه مخفی ومستور نخواهد بود که طالبان نام
ونشان را در معارک جنگ کشش وکوشش بقدر امکان درکار است اما بعد از آنکه چهره شاهد فتح از پس پرده
غیب جلوه ظهور نماید موجب ملامت کسی ما قبض وبسط جهان معنی کاری وبر تقدیرات الهی اختیاری
ندارد وبخواهد بود زیرا که مضمون صدق مقرون کریمه وما النصر الا من عند الله ابواب فتح وظفر منوط و
بتائیدات حضرت داور است نه بروز نیجه سعی شیر با وصف انیکی که دلجمله از غیرت بهره ورند بتیر
وسنان اعدا سینه سپر میسازند اما بطبقه پردازی نیزه خطی کمک امثال واقران تن نمیدهند وتیغ تیز
دشمن برکشن را کون تسلیم می نهند بچوبکاری عصای خانه پدر وما در راضی نشده وند حرف شد از کشنده

از سیف قاتل وردی ترسش نامختر از زهر هلاهل میدانند ومیفرمایند که فرد در رزم بخلق ونام کنه میزند گاهش بکری
عرق القتال بیت: ودر صدد در چنین امری ما دام الحیوة در شیشه مجالت وکارزاری قید علاست بوده مماشات
بر حیات را جح میشمارند چنانچه اظهر من الشمس است که پسر بعد از آنکه از سر که پسر با تیغ کشیده
رو بهزیمت میکذارد واز زنگ رزمی بر زمین فرو میرود وهر وقت که رایت جهانگشا بر او از سر لطف
التفات منحرف میسازد واز قطرشرسازی آفتاب عمر خود را قرین زوال میبیند هر چند که بنا بر معاذیر مذکوره ملامت
بر شار الیه وارد نمی آید که چرا از دشمن شکست یافته ونمیتوان گفت که چرا شمع آسا این همه نزاش بر خود
روا ساخته واز تیغ تیز رو تافته ولیکن سخن در این است که با وصف اینکه مکرر از جانب پدر در باب جنگ
رو بر و ممنوع واز اوج سمای خاطر الهام مظاهر خطاب یا ابراهیم اعرض عن هذا او را مسموع شده باز دیگر
بر خلاف مامول مصدر اینگونه جهل وفضول گشته با این همه بر هنوز عقل طریق مصلحت پوید ورضای خاطر
ما را بر وقف اشتباه جوید درین صورت که سالک طریق احد الامرین وتابع مدلول آیه کریمه وهد بناه النجدین
نگشته طعن وتریخ را سزاوار شایسته رنجش وآزار میباشد حال چون آنطایفه در مقام شفاعت والتماس
درآمده بر وجب المسئول آنطایفه بایند فعه زبان قلم را از آزردن او کوتاه وبهمان توبیخات سابقه او را
مورد اشتباه ساختیم در جهان ورود موکب سعود بمشهد مقدس وصادر اتا یار توقف در ارض اقدس چون
حضرت ظل الهی منازل ترهت مراحل را بآن آفتاب وماه جهانتاب برسم ایوار دشکر می پیمودند
ودر آخر ماه ربیع الثانی مصجکاران که تا جدار اقلیم چهارم وسریر آرای این بلند طارم از سمت جانب غرب
انصراف یافته از دروازه اق شرق قدم بشهر بند نیلی حصار سپهر گذاشت خسرو ملک سروری اسطرلاب
بهرامی وتخت عضنفری وار دار ارض فیض مدار ورود در عمارت جنت سرشت چهار باغ مانند ارواح در قالب
عنصری قرار گرفته وچون در آن اوقات حادثه شدت بدلهای مردم آندیار راه یافته بهزاد در عالم
کشتگان خویش برادر تا سینه آتش بمضراب ناخن چنگ زن واز جور افغان با تگرو فغان در کوش زمین
فلک خروش افکن ودل سرخشکان طاق نمای دل از استخوان بسینه چوب بندی نموده از نالهای
واویلا طرح چراغان میریختند وبرای اینکه عالم از نور جگر التهاب زبانه بر می انگیخته سوسنان آه التهاب زن

هرشب آسمان بیرونق و کاخ کیوان دل شرربارشان در هر طرف از آتش غم در جوشش میکشند صدای کوس و نقاره که آلت
سرور و سرور بر دارآیین عیرت و رد اشته در روز و رود اهل شهر را از تراکض نقاره شاد یانه و آیین بندی ممنوع
ساخته بهمان تونهای ارعداوا دیده جهانگیری و لمنظمه در وخود را لبامع دوست و دشمن رسانیدند و بعد از
سه روز که نوکران از رنج راه آسایش گزین شدند نخست بملاحظه سان افتاریه و ایلاق که از فارس و عراق و آذربایجان
فرستاده بودند پرداخته و جمعی از جوانان نامی را نیز بر سم ملازمت منتخب ساخته فارسانه فرستیت بیشه
و چابک سواران فراستاندیشه برای تعلیم فنون سپاهگری برایشان گماشته با آیینی که ترک سپه پیشه جهان
و مردم خنجرگذار دیده فنان دلیران باگمان سیه تر از بر و تیر دلدوز مژگان قلب شکنی و قیقاج اندازی کند بشق
و تعلیم فنون پرداخته در اندک روزی هر یک در فنون سواری رستم یل و در خنجرگذاری فرزند رشید چرخ و جلاد
اجل شدند فرد اگر از نگار فرمارودی و دستی در میان بگرم بناخن سنگ را آئینه سیما میتوان کردن بنوچون نوادر
در خاطر الحضرت تصمیم داشته یار خان گرآتر مان در ارض اقدس مهمان و نواله خور خان احسان بود ستدعی
آن نگرکه رفته در مارو ق توقف و مشغول دلالت افاغنه بوده مابزودی بسرهرات ابدراک ملازمت پردازد لهذا اورا
بنقود وافره و خلع فاخره و خنجر مرصع و عطایای خواص اختصاص داده مرخص و روانه مارو چاق ساختند و چون
بنحویکه مرقوم کلک بیان نگراوزبکان کرکلان در قراباغ محال ابیورد بخدمت آنحضرت آمده اظهار بایعت و تعهد
کرده اند که ولایت خانزاد بر سم یورغه مال بمشهد مقدس آورده سکنی دهند و چون در انجام این امر تاخیر نظهور رسید
احتیاطاً امرو الاصادر شد که قشون استرآباد بهانه سفر هرات آمده در سنخواب توقف و منتظر صدور امر آنحضرت
باشند و حضرتش در روانزدهم شهر جمادی الاخر با قلیلی از خاصان جریده و سبای بعزم بشه آنطائفه روانه و مقارن
ورود موکب والا بخبوشان ترکمانیه نیز باستقبال فرمان واردگشته حضرت ظل الهی عطف عنان بجانب ارض اقدس و مرو شد
و آنجماعت خانزادی مهرده را بارض اقدس آورده سکنی داده متعهد گشته که جمعی از جوانان سپاهی ایلی خود را
در سفو هرات حاضر سازند و چون بنهجکه مذکور شد حضرت شاه جمجاه ذره صدف سلطنت و شهریاری فاطمه
سلطان بیگم خواهر قدسیه خود را نامزد بهین پیشکه از ازواج عاصره اجرام و مهین فرزندان دریای والا یام شاهزاده
رضاقلی میرزا ساخته بود و بر قفله کوکبه متعاقب بیت الشرف ارض اقدس تحویل نموده ارقام مطاعه صادر شد

لمعانی

که نامی امراء حکام و سران سپاه بنصرت فرجام و عظمای احشام بانجم احتشام در بزم ارم تنظم سرود محفل عیش و سور خاطر
گردند پس کارگذاران بدایع طراز و نگارندان صنایع پرداز در مقام فرمان پذیری و دست و بازوی هنر پروری
بازیده در اندک روزی عمارت چهار باغ را نزهه انشت بهشت آیین بندی و طرح چراغان رشک مینو برشت
ساختند و روز جمعه دهم جمادی الاخر حضرتی که قبه خضرا و ارآستانی شاک چنبر طاس بر و بسیط غبرا در فرح بخشی
خلعت اقزای جمله خورشید آفتاب ضیاء و ندمت و قمر کله خدای خانه و زهره سرود سرای چنگ و چغانه مجلس آرای
باهزاران قرو رنپ و تزیین پایه و هزار دست خلعت ارجمند در آنروز زیب گردگان سپاه و امیران بارگاه و بندگان
دربار و چاکران جان نثار از خانه خانه نوازش غایت یافته بروش هر یک مانند که از آستینه خلاع خضرای
سلسبین و بیان شاخ گل حلقه پوش اقتراب بوته دار رنگین گردیده ساکنان عرصه خاک لباط نشاط آراسته
و شرخ چشمان افلاک پای کوب سرود و بر قص برخواستند تا لیلهغه برین نهج جشن و چراغان آئین بندی و دلهای
خلایق از مزاید گوناگون لذت اندوز انواع کامیابی و خورسندی گشته این هفته را هفت زینت شاهد ایام
و کلکونه جمال شهور و اعوام ساختند و در شب جمعه هفدهم ماه قران سعدین و اتصال منیرین واقع شد آن عمارت
دلنشین از پرتو جود سعود آن حضرت بیرج سعادت رشک بیت الشرف آفتاب گردید و بعد از سرانجام کار زری بر سم
پیشکار بجانب ابیورد و کلات که مسکن اصلی آنحضرت بود توجه فرمود و بجناح مرحمت سایه گستر فرق آمال ساکنانش داشت
که حسرت کشان دیدار خانیقی ان نزار بود ند گشتند و چون ترکمانیه خوارزم اکثر اوقات آمده و در طرق که منهای معموره
مرحلات پیموده است بکوالان و ابیورد اطاله دست تطاول و اضرار میگشودند اگرچه ابراهیم خان بیرحم جلم و لا
با جمعیت هرچه در و رناحیه در دون متوقف توجه آنطائفه مامور بود اما چون قوم بلند و همت آسمان پرند آنحضرت
هرگز قرع امداد کسی ننداشته دکار را بامید برادر دچار گذاشته لهذا ظهیر الدوله را با پیروه حضار و دو هزار تن
شجعان با فوجی از قندوبان جان نثار ایلغار و چهل فرسخ در شش روز طی کرده در محال طرشخوان مزاحم
بر بروفت آنگروه رسیده رجال ایشان را غفته شمشیر فنا و عورات ایشان را اسیر گشته و نهب اموال و اعراق بورت
و ساکن آنطائفه بر وجه اکمل بعمل آمده ابراهیم نیز از همانجا مامور بتوجه بشه ترکمانیه گشته و آنطائفه مهارکش ایلدستاری
سعی و لیران کردن فراز کرشمال گامل نخشیده روی توجه بجانب ارض اقدس نهاد و سابق صورت نگارش یافت

که حین خلجا در حین ترجمه رایات نصرت بطرف آذربایجان افاغنه هرات را که باین دولت والا اعتماد بندگی کشته بودند
غرض نجا لفته بسلوک جنان فساد جهود و زیوف که خبر غیبت رکاب همایون بجانب هرات شنیدند
نزدیک اوه رسیده دید و وانقضا رخان نزد حین در ستاد بقا و الوفی نسبت بلکل جنبش از و اتحاد و حین نزد یک
انبره بعزم اعانت ابدالی اوه و اغوز اک شاید بیاری یکدیگر از دم تیغ تیمور طالع فولاد پیکر خدیو جهان پرور را جو هر
دانز نا الحدیده فیه باس شدید و منافع للناس سپه انور عشر در عالم وهم چاک افلاک قلوب اعدا ست رخت ایمان
نجات کشیده بجانب راه بر سیلاب دنیا خص کذر بر آفتاب بندند بعد از ورود بدامغان از میثاق تجار از طرفین صورت
انحکام نیافته حین انحلاص برای خود راه وسیله اعتذار ساخته عریضه استکانت آمیز مشعر بر استدعای رخصت ایران
نسوان محمود نکاشته بکلک نیاز مندی ساخته محجوب بلا غفران معتمد خود را نحق سلطان ناصری حاکم سابق یزد کان از جمله
آزاد کردهای عفو خدیو انه بود روانه خدمت و الا نمود و مسئول او در رجه قبول یافته تمامی اسرای او را که ذکر آنها
چهارده نفر بودند تسلیم فرستادکان مزبور کرده ایشانرا با نیل مرام و حصول کام باز کردانیده حسین تیز و انفر مخدرات
سراوق سلطنت صفویه را که در نشستان اسار و حجاب استتار داشت با ملازغفران روانه درکاسپه روانی ساخت
دهم فه در جنک و صلاح در ملک و درنک نذیده از فراه عازم قندهار کردید اما با وصف مشاهده این نزح لطف و
قدرت که بالبت ما دام الحیاة سراز ربقه صداقت نپیچد باز ف و باطن را ظاهر کرده و سه هزار تفنکچی ازبک را
بسرکردکی سیدال یاعامت افاخته هرات فرستاد حضرت ظل الهی بعد از ورود انجیز معتمدی تعین کرده آن نوا خشر
بیرح عفاف را از همانجا راه باخراجه سراوا عزاز باصفهان روان کرده بحرم سرای شاهی سابند و در روایات
افزوزی قلم خجسته رقم در مضمار وقایع شکرزیل بر اق سال فیروزی اشتمال هزار و صد و چهل و سه هجری و در
مرکب فیروزی غایت بجانب هرات روز چهارشنبه چهاردهم ماه صیام که تبیر اعظم بعزم تسخیر شهر بند حلالت
اعتلا افراخته شوکت شان شهرستان ربیع بالکه در زیح بساق وی در سرای جو پاره و زوایای باغ و کلزار
قشلاق داشتند بر سم موکب در رسیدن و فرزشان بافزود شان نامیه اطراف چمن و فضای دامن را
از جوش لاله و ریحان لبریز دهای رنکین و جام کلکون برآراستند و لاله و صنوبر داد بیخانه شمشاد و عرعر
باساز و برک تمام بعکر خدیو بهار در آمدند و افواج فاخته و قمری نزاق بند کان ربیع را بکردن کرفتند

سبزه دامنه و خیمه و سه برکه سپر شیشه پرداخت و چشمه سار از موج زره در بر و درخت از شکوفه کلاه خود بر کرده و جیره
اردیبهشت ماه راه فشه بر یغماکران رستان بست و هجوم سپاه شکوفه و انهار شاخ سرکشان شاخسار را شکست بزم
خسروانه ترتیب یافته و ایران آراسته طلایع رزمناری کوناکون و جیب و دامان آمال شان از زر زیر خ و سفید لا
مال و شحون کشته بعد از انقضای مجلس جشن و سرور ایام عیش و حبور روز پنجشنبه بیازدهم آن شهر سعادت فرجام
باذ فرخنده زود کوکبه کیکاوسی از ارض فیض انتساب بحرکت در آمد و منزل طراق نصب جنام زرین قباب کرده و ایران
و ایران که چند روز نه از خونخواری دشمن چون دمان روزه داران لبیذ و بسته بودند آن روز را عید خود داشته
از لذت خون آشامی کام جستند و دلاوران که تشنه خون خصم شده خشم و بخورد ن مال غنیمت کرسنه چشم بودند
شمشیر کجرا براستی هلال شوال انکاشته عهد روزه از دمان کنجه رزم شکسته بعد از وصول بر کب نلوفر جام بنزل
پرچکام رزم محال جام نبه و آخوری را که داشته مراقی اداب سپاهکری و رویه رزم کستری تعین چرخچی و اجناح
و ترتیب قلب و مهاول و تسویه ساق و صول منقلای و قتل نموده لشکر محشر حشر را سه قول مقرر کرده و برای هر قول
ساقه و صول و طرح تملین از نیزه کذاران رامح ذین و تفنکچیان مرخ آئین و توپخانه و زنبورک خانه جداکانه تعین
و با قرقشش روزه از راه رباط قرمان آغاز ره نورد وادی کین شدند و فوجی از مقدمه الجیش دکه وهی از لشکر
پرچرخش و طیش از رباط نزول چیاول بحال پیش و پلیان و غرزبان انداخته تمامی نخال بعرض نهب و یغما دادند
قلعجاتی که در سر راه بود بحض حرکت مفاتح اراده و ایران مفتوح و مقدمه نظفر و فتح کشت و روز چهارم شوال الکرام
مکان مرسوم بنقره سه فرسخی هرات مقرر و بین نشان زرین کمر و آهن خابان فولاد پیکر دیده و دیده بخصم از هر
در چهار آینه یکه تازان ستیزه جو از شش جهته روی مرکب معاینه دیده و بعد از سه روز با فوجی از خبک جویان
نصرت طلاز رود ایران کینه پرداز در حوالی شهر رایت آوازه و رزم ساز کشته و رالفقار خان نیز برای اظهار جوهر
جلادت از غلاف برآمده آنروز نزدلاوران نصرت نشان بادست حوصله تا عصر بنک تزویک با غات شهر
با آنطایفه برآمده نکاره سازنومه رجنک کشته حوالی شام که طرفین دست از حربه و پا از مضمار طعن و ضرب کشیده
در کشتند سیدال غلجای با جمعی کثیر از سواره و پیاده بعزم شبخون شهر شکسته راکه بار وی همایون پیوسته بود
جاده مقصود ساخته از بیان آن چون سایه در بنا له رو شکر ظفر اثر کردید چون بحر خروشش را پرده داری

سوده هر یک از ایشان و سرداران لشکر بهمت خود خندق و سر پل ترتیب داده جهان لزی در عرصه خاک
مبتلا نهادند بقایا صلوده یوم که هشتم ذی القعده الحرام باشد ولاد خان نائبی که بحکومت اربه دست فلان و غوریان
سربلندی داشت باسه هزار نفر تائبی داد یافته دار و معسکر فیروزی اثر و از زوار شات غدیر بیده پرور و بهرور
از نخوت پیامبر و در همان ایام روز یکه خدیو کامکار وقت عصر از برای مراجعت کرده بودند در میان خیمه عالیان
اسلحه حرب از خود کنده بعزم تفرج جانب شهر بکوشک بلندی که بحکم والا بنا شده بود برآمدند همان دم ترکمان
افغان خیمه مبارک را بنظر در آورده تو پنداشت که کلوله آتش صفت چاپاول را شکافته در جایگاه که مسند والا ساخته
بشد در کنار دشمن زمین آمده یک زخم پیشتر در خاک نشست و همانا که نشستن این نوع خطرناک از روی قایع بعیده است
جز پرداری حفظ حضرت داور دوران قبال صاحبقران از عضنفر ذو محمد دیگر ندانست چون بنجو یکه رقمزده گلک سپاه
گردید بسمت غرب هرات که عبارت از سر منزل نقره باشد متوجه گردیدند آهن خاد و جانب جنوب شهر که بسمت پل
مالان بود مغرب خیام فلک فرسا شده طرفی شرقی شهر خالی بود لهذا در چهارم شهر ذی القعده الحرام فوجی از لشکر ظفر اثر را با توپخانه و تدارک شایان مامور ساختند که از آب هرات رود عبور رود در محاذات راه که
در جانب شرقی شهر ای توقف از خانه راه عبور و مرور بر افاغنه سد و سازند و روز یکه مامورین عازم سمت
شرقی شهر شدند حضرت ظل الهی از مستقر جلال عساکر منصور بسمت شهر کشتند که افاغنه بسمت شرقی شتابند
پرداخت و مامورین از روی اطمینان خاطر در مکان مقرر مقام و مقر و برج و سنگر برای خود تراشند راحت
معهذا سیصد نفر از افاغنه غلجای ابدالی از جلادت در آمده سر راه ایشان گرفته جنگ در پیوست و ایران
نیمه و میره در کردکان قلب و طرح با قدام توکل بعد افته اقدام کرده آنطایفه را شکست فاحش داده مرد و اندیشه
بدست آورده و بعد از چند روز چون محل توقف از روی شرقی از قلعه در رود آنحضرت بسمت تغیر مکان
گماشته شب یکشنبه دوازدهم شهر ذی الحجه الحرام با جمعی از خواص خیمت آنطرف کرده روز دیگر بهنگام صبح که
لشکر نجوم از معسکر فلک عزم کوچ و سلطان رزین کلاه مهر با رایت کیتی فروز از لشکر شرقی آغاز طلوع و خروج
کرده و در راه از آنجا حرکت داده متوجه قریه اوره خان که یکفرسخی شهر است گشتند افاغنه چابک باز
مانند خاشاک که سر راه بر آتش تابناک گیرد و خود بهیات مجموعی از ارباب مخالفت در آمده یکه تازان طرح

محل تردد اردوی عزت نشان گردید گروه افواج قاهره از چند میل راه سر بر کشیده بدیده انقشان گشته تصور چیاول جهان
لشکر ظفر گردید دیرانه برآمده بپیشباز در آمدند چون آفتاب از حصن عامر بود آماده و در جنبش شده اند حضرت ظل
الهی که مشتاق چنین روزی چیره و ظفر سر و بر را مدیح و مغفر لطف خدای یگانه آراسته بر رکاب گردون جناب سوار
و مهمای کار زار گشته فلکیان پیاده و توپچیان را باتوپ عیاران از پیش و بمقابله افغان فرستادند که آنطایفه را
مشغول جنگ سازند و آنحضرت با فوجی از دلاوران اژدر دار و بهادران عفنفر ذو الفقار بجانب یکه آویز جزایر چاپکار
و با برق سیف رستان تیز جوز خون همه خاک تیره را توده خاکستر مبخشند از پشت سر انکوه برآمده مابین ایشان و
قلعه فاصل و بسطر تهای مایل شده گریز را حایل شدند از یکجانب دمان آتش بار ترتب و انفکاک از دم نقشه
زمانه اعصار بیه نا گرفته حرف مشتمل ساخته اند و از طرف رمح و سنان زبان طعن دراز کرده بخطاب هیچ مخورون
الا ما کنتم تعملون بنواسازی پرداخته آنطایفه چون بقهر خدای یگانه از دو طرف خود را در چار پنجه بلا دیدند تاب
فرار کرده شیر شکاران که تا آنزمان از تعاقب افغان قلاوه منع بر گردن داشتند بانازه آنحضرت سر از ربقه خود داری
کشیده از دو طرف چپاک و چنگال دلیری بازیده بگسستن و بستن و دریدن و شکستن پرداختند جمعی از افغان را
آب دم شمشیر آتش بار از مرکز گشته بگردون رسیده دوجی را نهرهای عمیق آب بگردن رسیده از مرکز گشته سه هزار
نفر تجاوز از زن و بچه در خاک و آب سر بباد فنا داده علم و اثاثه خانه ایشان بدست آمد پس چند بر فلک
جناب مظفر کامیاب بگیاب متزل عنان تاب گشته اسب و سلاح مقتولین را بدیران و نقد هستی گرفتاران را
بمالک غیران عطا فرموده اند انیکه چون جمعی از قشون بیات در سنگر نقره بضابطه متقره و در آن طرف رود
خانه بقراولی اقدام داشتند از بیجان کرد که بر فلک تیز گرد میرسد استباط فرار آنطایفه کرده از صفحه دشت
مرز شت کار آنفرقه تیره روزگار را که کلک قضا خط غبار رو نشته بود و بر یافته بگرفتن سر راه ایشان از هرات
رود گذشته با آنها رود چنگ چنگ سازد و تا پای حصار هرات مخالف نرازی آغاز کرده بمضراب
شمشیر زخمه زن چار تار پیکر عنصری ایشان گشتند روز دیگر که خورشید فیروز جنگ خورشید خاوری بگرفت
نیک اختری آنها سر پل مقتولات این رود نیل فام گردد عازم پل مالان گشته از چاشتگاه بقریه ناگهان
که در کنار پل واقع بود نصب خیام کرده بحکم دادار رحیم بر جهای متین در اطراف اردوی ظفر سر بر سپهر برین

بحکم والا برایشان تاخته نا گهان بقلعه رسیده شهر تعاقب کرده جمعی را هلاک و جمعی را اسیر کردند و مقداری از اغنام و مواشی و اسباب و اثاث البیت ایشان را غارت کرده مراجعت نمودند و چون این خبر بسمع همایون رسید بجهت تنبیه و تادیب ایشان و تسکین و تسلی رعایای آنحدود و تعیین سرحد و ثغور آن ولایت و تعمیر قلعه مذکوره و تعیین سرحدداران و سرکردگان و سپاه و ضبط و ربط آن سرحد و ثغور

اسمعیل خان والد ابراهیم خان استعجال با فراج قاهره مامور بجاصرا استوار زد بقاصله چند روز جمعی را بسرکردگی
سلطان ذاجر روانه نمود بسترده روانه ولایت مزبور شده مزبور بن شب داخل قلعه جزان و در کمین گیز
نشسته هنگام سفیده صبح جهان افروز معهود دی جلوه گر میدان ظهور و بروز گشته افاغنه قلعه نیز بسیاهی آن تجمع تقلید
چشم بخت سیاه کرده پوباکانه از قلعه بجلادت برآمخته رزم جویان بهرام کین از کمین در آمده و تیغ
در میان نهاده سه روز تمام بسپار و حراب و اقسام جنگ بدست آورده اند روز یکشنبه بیستم محرم سنه هزار و هفت
صد چهل چهار باز افاغنه با ذوالفقار خان تجدید عهد کردند که تا مقی از جان ایشان باقیست در کشتن کوشش
کرشند پس در وب قلعه را مانند چشم بصیرت خود بسته با جمعیت تمام از رود خانه هرات عبور و باوقات
آغاز نزدشه رکردند حضرت ظل الهی از فراز ایوان منظری که برای تماشای فضای شهر و دشت ترتیب یافته
بود بعادت هر روز مشغول نظاره بودند که بدیده باز دیده ادراک فهم این معامله کرده قبل از آنکه فراولان
خبر رسانند بر مرکب اقبال سوار و با فراج خوشگوار عازم کارزار شده فوجی از جانب شرقی بر سر ایشان
تعین و خود با جمعی از پیش روی آنطایفه اهبا انداخته سر فرازان را از ایشان بدست آورده تمامی از فرط اضطراب
خود را بآب زده جمعی نامه زندگی را در آب شستند و ذوالفقار خان نیز در رود خانه از اسب غلطیده بتردستی
طالع بد در رکاب اقاسب سواری او بازین و یراق بدست آمده و همچنین یکدسته نیز چون نمک زیاده بر سایر
ماکولات در هرات نایاب بود در ظلمت شب فوجی از آنطایفه نمک نشناس برای تحصیل نمک بسمت کرخ
رفته بودند بحکم والا فوجی بتعاقب آنطایفه نمک گیر پرداخته بشمشیر زهر آبگون تلخ شور از جان شیرین ایشان برآنگیختند
دهر روزه دست قضا برابن نهج از پرویزن چرخ نور چشم نمک بر چشم آنگرده می بخت تا آنکه زمان محاصره
چهار ماه امتداد یافت سیدال که از جانب چشمه نمکجار با فوجی از ابدالی آمده بود چون اکثری از لشکریانش
در محاربات عوض تیغ قابلیه از فقدان قوت کرفتار رجوع و عاشقند در تعاقب غزنه صعوجریای مقهور از نهضت
در آمده روانه وادی گریز گردیدند افاغنه چون پای بخت را سست و اسباب شکست را درست دیدند چند
نفر از رؤسای ابدالی ترا که بایرخان که در تردد آنحضرت پیوسته روانه کرده بتوسط شفاعت اوسند عفو جنایتهای
کار هرات و معهد داون خانوار جمعی از رؤسای ابدالی کشتند هر چند که عشقای بلند پرواز همت بلکه فرت

جزور قلعه فاخته تسخیر آنملکت دلپذیر نشین نیکو انما بر صلاح وقت و امتزاج کار آنطایفه بحسب ظاهر از رخت گیری و با
در بیامدند بعد از روانه نمودن فرستادگان ایشان چون ابراهیم خان نیز روز آنروز از اردوی همایون روانه قزوین
گردیدند مظفر افاغنه آن شد احسین از قشد با عاشان ایشان می آید که باعث رفتن ابراهیم خان شده لهذا از
ذیل خود دلگیر کرده پیغام دادند که افاغنه برای تحقیق اخبار کس روانه کردند بعد از رسیدن مخبر بمقتضای وقت عمل
خواهد شد مخبر کیت مردم جنبان نایزه غضب آنحضرت گردیده فرمان والا صدور یافت که مقاطعه این مرحله را بشمشیر
تیز استیصال نمایند بعد افاغنه از آمدن ممنون بوده در مخالفت و قلعه داری کوشیدند روزی که هندوی تیره روی شب از
انجم و اکواکب سنا سفته رلاز دوام فروزیخت آفتاب رزد ایش بعد از تیغ کشیدن بردامن چرخ نیلی آبخت از
تیغ دروازه هرات از زهر دروازه چندتفنگ از سر کردگان ابدالی دار و اداوری معاد و متعهد انجام امر مقرره بودند کل
صدور فرمان همایون دستبار سندی تفویض ایالت هرات بالله یار خان شده اند دوباره این تمنا پذیرای نجاح گشته
اللهیار خان بابالت سرافراز و فرمان همایون را زینت فرق افتخار و امتیاز خود ساخته سرکردگان و رؤسای ابدالی
روانه هرات شده بعد از سه روز اللهیار خان با سیصد تفنگ از غلمای نیچ دروازه دورساسی صاحب نام آوردزه
دار و اداوری ظفوز نزد پشلشهای لایق معروض پیشگاه نظر اشرف و بر طبق عرض آنجماعت مقرر شد که ذوالفقار خان
با برادرش احمد خان مرخص بوده روانه قزوین شده افاغنه کرین زاوبه اغزال که دنداله یار خان با سرکردگان رخصت
انصراف یافته بقلعه فاخته رسند و دیگر افاغنه قلعه یار خان افتخار از دستاده عرض کردند چهل هزار تومان نقد از خزانه عامره
ابدالی فراه می آید از مرقد مقدس مرخص باشند که از راه بیشه غلجایی پرداز ند چون از تخریب و تسخیر دروغ
داهی دهاری از فروغ دیاد آوری از لاف و جیلوری سیدال پیغام کردند بیت آن دلبری که می طلبید بر سایبان
پرسیده راه خانه من بر در آمده غلجایی و ابدالی هر دو با یکدیگر ربط ظاهری و سنی دارند ایشان باید باهم اتفاق
کرده بسپاه نصرت پناه در رسوکه کین خود از نمایند و از قفت در مجادله بروی هم کشایند پس مقرر شد
که دلیران بارستعد چپاول کشته نهال نیزه و سنان را که در آن چندروز در باغ انتظار بهار کارزار و میدان
حدیقه ظفر خنک لب و تشنه کام مانده بر داز جویبار خون خصم سیراب سازند اللهیار خان با سرکردگان از بشتن
انجمن آنحضرت حال گشته بازروی نیاز بدرگاه خدیو دشمن گذار آورده چون عهد آنطایفه را مانند آفتاب رشن

و اصحاب تابستان اعتباری نبرد عبد النبی با بعضی از سرکردن مامور بتوقف در اردوی دالکهیار خان رخصت معاودت
بشهر یافت و در چهارم ربیع الاول عریضه از جانب سرکردگان مامور و باسفراز رسید مبنی بر انکه فدا القفار بعد از استیلا
باسفراز بسیدال که از آنجا رفته از آنجانب توقف داشت اقاغه اسفراز را که چاپیده روانه قراء ساخته خود
با جمع از دلایل و انجه نفاق بود بر سفر نام سرکرده بار کرده را با یکنفر از چاکران در بار روانه قلعه ساخته دالکهیار خان
و سایر سرکردگان تهدیدات و خشت انگیز و پیغامات دهشت آمیز فرستادند و خان مادر کشته خبر را شنیده
که اقاغه دالکهیار خان بطغیان همداستان گشته در مقام سرکشی میباشند پس عبد النبی و چند نفر از سرکردگان
که از مرده داری همایون بوده اند چون نظر بخته و باقی سرکردگان را که از مرده جهل مرکب بودند مانند مدار سپنا
چال فلنده یکقلم خط البطلان بر اوراق سازگاری کشیدند و در سر نامی چون دوباره صداقت در رزیده بود از حکم
اقتدار ایرفا و طرحوه از رضا مصون مانده رخصت معاودت یافته در پیمان سرکشی و طغیان و محاربه با دالکهیار خان
چون دالکهیار خان بپرداری حصانت حصار و سخت روی متانت دیوار کار خود را در نفاق و در رزه یکرو
کرده دست امید خود را از حبل المتین ایندولت پایدار گسیخته بمرمت بروج و استحکام در بند مارنگ ستیزه رو در
در سیزدهم ربیع الاول اردلا فوجی از زرد کرتان نفاق پیشه در شب سیاه بقلعه سفید فرستاد آنطایفه از تیغ تیز دالا
روی خود را رنگ یافته برگشتند محمد احمی را بطرف باغ میسی روانه کرده ایشان پیاده شده بسر باز آمدند و همچنین
موسی و انلی با جمعیتی کامل از حوالی چشمه و نفل بتاخت و دستبات رفته و الغرض با سردار الا جمعی بتعاقب او مامور
و اکبر و الا با جمعی از بهادران هزاره که هر یک در قبض روح نامی از عزرائیل بودند عازم محل مرسوم بگیریل که معبر چاپلیان
بود گشته اقاغه نیز بهیات اجتماع از قلعه بیرون آمده بسیاه کان ایشان از جانب کره کوچک و سوره دار پشت دیوار
پست نایک ساعت شب آغاز جنگ کرده شب تار را بستاره بری کلوله نمونه روز قیام مجلله منجب شعله انفاق و زرد
سطح زمین را مانند مرغ نیلی فام ساخته و آن شب را عید و فیروز روز کار اهالی کهه که پهناور و وسیع بود بر روز رستاخیز
و صبحگاهان باز دالکهیار خان آمده در بند گاه و شیر حاجی آغاز خیره سری و دست جلادت گشوده پای قرار افشرده
و از قرب دست دلاوران سرکرب منهزم یافته راه گریز پیموده و در آنجا بهوش آمدند که دوازده نفر از آنکه مامور بتعاقب بودند
با سیصد نفر بر خورده از تشنه نابناک سیف لامع که پرتو نصرت و ایران بر هامت قاطع سپاری از اقاغه سیاه پایه نشین

و یار عدم و باشاهد فنا هم آغوش شده پس از انحضرت عطف عنان بستقر دولت فرموده اند و نیز بلید فوجه خاک عرصه سیاه شد را
بر افتاد تیغ دلاوران روئین تن چون خون سیاوشش رنگین و بار دشش زمین مالا مال اجساد کشته کان سنگین ساخته
و یکبار هم اله یار درست کرزان و رخیب هراتره و باخور و برزک قلعه نشکاره آرای عرصه کارزار کشته از ایوان نگاه
بقابله پرداخته در بامستان صفوف منهزم یاغی تیزدستی زنجیان آتشین دم کلهای آتشین دمیدم بری و میدود و از لب
آب رود ارزمان زنبورک زبانه آتش بزبانها میرسید تفنگچیان قدر انداز رود بار بازار بیچ و شری اشد جان از رخم
زخمهای کاری مشچار از قرانه تفنگ بر یکدیگر میشمردند و ایران یکه تاز عرصه هستی اعدا را از روز ناچه ایام مرگ یک
تیغ جان ستان میسردند و هنگام شام که صولت قلعه دار سپهر یعنی مهر زین چهر شکست طرفین عازم جاد
مقام خویش گردیدند و همچنین هر روزه بکر آن کرسه چشمان و یار فحطی در راه تحصیل آذوقه از خوردن زخم سیف
دستان از رخان سیر میگشتند و باوصف اینکه از هر طرف کرد از کبان حصار بر بدر میکردند تیغ مستوفکاف ایران
در سر انتش ایشان سر موی خودداری نمی نمود و تیزه بلند بهادران کرتاهی در دل آزاری نمیکرد و مابازار شدت جوع
در دل شبها برای توشه خوشه پروین در می آویختند و برای شب گاه بطلب مرغ آبکنان می بستند و البرق شبیر بتابش
صبح چشم سفید میکردند تا که طلوع کند از دمان ترب پروین بچت یکان و دل انفاق میکردند و در عرض ماگل فتنه تیغ
دستانرا از نشش جان کرده زخمهای کاری میخوردند و روز بانشام و شب بصبح نمیرسید که سی تیزه سر معروض عرصه
عرصه حضور نمیشدند و اسیر و مال غنیمت زیاده از حد و حصر عرضه خدمت انحضرت نمیشد چون کرج و متعلقان آنجا
خان در مارد چاق می بوده اند حضرت ظل الهی جمعی را باحکام و بادغنیات بمحاصره قلعه مارد چاق مامور ساخته
مامورین قلعه را تصرف و کرج و دکن او را بدست آورده در پیمان جنگ بسمت کنبر خان و قوع فتح نمایان
بتابید ایزد سبحان در پیست و یکم شهر ربیع الثانی بنیاز را جمعی اقاغه را بهوای بلند پروازی بسر افغان بسمت کنبر خان
بال پرواز گشاده مدار حسن اتفاق آنشب جمعی از رشت بهادران اوج و شمن شکاری بقرا دلی بسمت مامور گشته بودند
طرفین مانند شیشه و حجر و پشه و شرر تلاقی یکدیگر گشته جمعی از آنکروه بطور عدم و تلل جسته و بقیه بویرانه حصاری
که در نزدیکی قریه کزران بود بقصص جسته و ایران نیز با جاطه آنکان پرداخت هنگام فجر که خسرو روزین افسر مهر با
برکاب اشهب تیز گام سپهر گذاشت قهرمان جهان از سر قهر و کین با دلاوران غلو فرین متوجه آنجا گشته دالکهیار خان

نیز از قلعه برآمده فوجی از قشقچیان گزین را بعد و محصورین تعین کرده طایفه جادشان را بشش زخم ساز و حرب کنان
و با وارله و افغان روبانگان گذاشته در پای شکر فیروزی اثر گرد تعاقب آن دویرانه رود تجریک عصای موسی اعجاز آسا
انگشت اشاره و الابعد لول فانفلق البحر فکان کل فرق کالطود العظیم گرچه دادند فلا طایفه داخل حصار گشته سیلابان
خود پیوسته پس انحضرت سواران خنجر گذار و دلاوران تیزه گذار را احاطه کرده و هر دسته را در سر راه ایشان
یک سمتی تعین و قشقچیان چالاک و نیزه گذاران چابک را در محاذات راه باز داشته افاغنه بعد از لحظه در
پشته پشته و ماننده موج از پی یکدیگر روان و چون سیل گرسار ان عربده کنان بجانب قلعه شتابان گشته
چون بحر خروشش تیز موجی و حال منهما البرزخ فکان من المغرقین بظهور آورند و جمعی کثیر از افغان غریق بحر فنا گشته
و آب سنان بگذرانده و از سر ایشان در گذشت و جمعی هم بقید اسار گرفتار گشته روز دیگر مجلس منیر شان آراسته عبید
الفنی و باقی سرکردگان افغانرا که در اوروی فلک مثال بودند بحضور قدسی بار داده و هنوز آفتاب بگذرانده نگشته
بود که هزاره و بیصد و سر بسر نیزه بلند کرده بدست سرکردگان مرور عطا یا و نزال و روسای افغان سر بزیر افکنده بعزت
بحر خجالت انفعال کردیدند در بیان تصرف افاغنه قلعه اوبه را بعد از وقوع این فتح و دلاویز در همانروز طرف
شام خبر رسید که افاغنه قلعه اوبه را تصرف کرده اند و اسمعیل خان استاجلو را که اسفراز مامور باحتفاظ آنجا شده بود
با برزا ابراهیم کلانتر عشیرت که در آنوقت بجلوگیری غوریان سراوزی دانت و رفقای ایشان بقتل رسانیده اند
انفعال آنکه چون فارسی زبانان اوبه در جزو با افاغنه دمساز و در شرارت همراز بوده اند اسمعیل خان بارفقا
بتحقیق حال ایشان مامور گشته با علام کلانتر اوبه و هزار نفر افغان لبیر کرد کا شیدم و اشرف سلطان و ابازنام از
هرات عازم اوبه شب در خارج قلعه کمین کرده بنگام صبح که دریچه مهر انور مفتوح و دروازه قلعه کشاده شد افاغنه از
کمین گاه بیرون آمده قلعه را تصرف و اسمعیل خان و رفقای او را بقتل رسانیده اند و نیز در خلال این احوال خبر ارتفاع
در دولتخانه علیخان بعرض والا رسید توضیح انفعال آنکه بعد از ورود موکب اقبال بهرات چون در پیش علیخان
بنا بر محاورت با افاغنه شدت از جبهه سایه درگاه آسمان جاه سرباز زده و دلاور خان نامی با جمعی از دلیران
خراسان به پیشه او مامور گشته مامورین یورش برده قلعه تمر از اکه مسکن او بود تصرف و او را دستگیر ساخته بدرگاه
معلی دستگاه اندوه مالیه در روز ورود بدربار حالت سرای که بر سرکان بود تیغ تیز کردن تسلیم نهاده

دوش از خجالت بار کردن سرکشی پرداخت در بیان تسخیر دارالسلطنه هرات و انجام کار افاغنه در اوایل رجب
المرجب اللهیار خان شیخ الاسلام را با سعادت نام معتمد خود راهی نموده در باب اطلاعت مدار ساخته تعهد نمود که هرگاه
افاغنه که در قلعه اوبه محصور سیبا منصور را ندیده بکرم او کرده و از روی معذرت پیشه مرخص گردیدند بدون عذر و عذر
جبهه سای آستان آسمان قدر خواهند شد و از جانب انحضرت نیز این مسئول پذیرای قبول و سایط طامر بر توقف
گردیده فرمان و الا در باب رخصت یکرخ اللهیار خان و اطلاق محصورین او به بهزاد صادر و قرین شد اللهیار خان بعد از
حصول کام و نیل مرام شیوه مردی بکار گذاشته زن خود را اطلاق ساخته و خود باز چادر مشیری بر کشیده و رایت مخالفت
برافراخته در چهاردهم ماه مزبور که انحضرت بافوجی بسمت کارزگاه توجه فرموده بودند اندراز راه جبل و غرو آوازه بلند آوازه
نفیر بل بجزئی غرور بگوش دلیران غیور رسانیده ماپین تخت خود کارزگاه را هر که جنگ شتافته و جاده عرصه سپاری
از افاغنه قشقه جواز جوبار شمشیر آبدار گشت و نشر یافت و همزه سلطان فولادی در حینی که ایالت هرات اله یارخان
معوض شده بر تبه وکالت اعتبار یافته بود در حینی که اللهیار خان بقلعه هرات شتافته و در دارزین آستان نامه فتحا
تمرد اسکندر اللهیار خان شده بود و در اثنای فرار گرفتار حقوق عنایات خدیو کامکار گشته و چون محافظت
یک دروازه از جانب اللهیار خان بطایفه فولادی محول بود همزه سلطان مستعد گشت که هرگاه از قتل او
اغماض شود طایفه مزبوره دروازه را بروی لشکریان نابند دولت خواهند گشود برای امتحان این اتحاد شب
شنبه هیجدهم رجب امان فولادی که از جمله اعاظم افغان و چندی را قبل از زنار اللهیار خان او کردان و دخیل دار
الامان حرمت ابد بنیان گشته بود از خدمت اقدس مستدعی تقدیم این خدمت گشته روانه شد اللهیار دانست
که همزه در کمی بنداشت از زور منع و جدال در آمده روان و در اثنای محاربه بقتل رسید بعد از ظهور این واقعه همزه
نیز بحکم و فرمان قهرمان قهر تیغ قضا بر امان از قعب امان شتافت پس در هر طرفی از اطراف شرذه و جنوبا
و شمالا هرات تر دیک بقلعه تبازگ قلعه بلند اساس بنا نهاده از هر لشکری فوجی از نهاد ران بقلعه جات
مزبوره مامور و مقرر فرموده اند که بشدت محاصره کار بر قلعه کیان شناسد تعدای ایشانرا منحصر بگلوله توپ تفنگ
سازند بعد از چند روز که آنجاعت دیگر مقوی ندیده اند از باب استیمان در آمده مستدعی رخصت اللهیار خان
و عفو ذلات و متعهد استدراک تلافی ما فات شدند پس در غره ماه مبارک صیام که باشاره ابری اعلان تسخیر

ویران البدار خون آشامی فرو بست و از نظاره خانه اقبال آرای نصرت مآله و فتح قرین برخواسته گرد فتنه نشست
مدای بخشش آویزه گوش جهانیان گردید سلطان حسین میرزا و سایر امرای افغان که بر سر قلعه تعین و طوایف
افغان هر یک از دروازه سمت خود کوچ کرده آغاز پیرون آمدن کرده بقصوای اولیچدرون ملجا و مغارات او
مدخلا لو الیه و هم بجون رخت بخارج قلعه و قرای و دوزاری کشیدند اللهیار خان و رفقای او که مشمول عاطفه
امان شده بودند با منشور عفو و بدرقه عنایت سالم و غانم روانه ملتان گردیدند و برای حمل گوج افاغنه دواب
و اولاغ مرا تجام بافتاز ابتدای ارض اقدس اپرورد الی انتهای راس المقدسان مکان و مسکنی بجهة ایشان
معین و ایشان را فرح فرح روانه خراسان ساختند و پرچم سلطان حاکم جام که کیفیتا و سابقا نگاشته لوحه
تحریر گردیده بایالت هرات سربلند و بخطاب خانی فایز و بهره مند گردیده در هفتم رمضان المبارک با جزو نصرت
قرین و دیده بآیین داخل قلعه گشته بساط تمکن گسترد و در بیان همه وقایع فراه و کیفیت تسخیر آن بعون
حضرت آله بنحویکه سابقا نگارش یافت ظهیر الدوله ابراهیم خان بعد از مراجعت از طبس بدفع و قمع طایفه کرکلان
مصمم گشته بعد از ورود بشنجواب آن طایفه از کرده خود شان پشیمان و فاتح ابواب ایتمان شده جمعی را که برای
سفوهرات تعهد کرده بودند روانه دربار فلک مدار ساخته ملازمان مرزبر و زغره محرم وارد درگاه جهان پناه
و مامور بقراه گشته و ابراهیم خان نیز بعد از انجام این امر و تنظم مهمات مرحلات خراسان بموجب اشاره والا
باسپاه اپرورد و سرحدات دار و اورد ی فلک جاه و از آنجا روانه فراه گردید روز نوزدهم ربیع الاول بر سر قلعه
فراه تحریک نصرت الزا کرده فیمابین محاربه واقع و شکست فاحش بحال آنطایفه راه یافته سرکرده افاغنه بموجب
قضا در آمده پس ابراهیم خان باشاره همایون در مقام تعمیر سنگر بر آمده قریه مرسوم بقمبر را برای نزول اختیار
و با فوجی از ایران بانجمکان آمده مشغول بنای برج و حصار ساحتن شده افاغنه از مشاهده این حال جهای قتال
گشته از قلعه بر آمده از هر طرف هجوم آور شدند و لیران خراسان نیز تاب نیاورده گرد و کنار جهان را قبال خدیو کامران
صف آرای معرکه کارزار گشته و از گرد انگیزیدان که منظهر آثار و خسف القمر بود از هر رفته سپاه اوارد و لوله در شب
بهادران که مدلول و یقولون الان ان یولد این للمقبر بود قیام قیامت هویدا گشته در یک ساعت هزار و چهار
صد نفر مرد و هوشه سیدان چون کری غلطان خرد و سرکردگان و جان سپاران بعطایای خواص مختص با فتند

و چون در آن اوان مذکور می شد که فراهیان از خشین غلجائی استمداد کرده و از جانب او جمعی باعانت ایشان می آیند
و تحت بلوچیه گریزاند در حوزه اختیار حسین خان میبرند مطمح نظر آفتاب اثر دولتخواه جلایر بر مجرد
بشنیدن این مقدمه رقم اثر را بانوچی روانه فرموده سفارش کرد که اگر از افاغنه قشقای اثری ظاهر شود بالتفاق ظهیر الدوله بدفع و قمع
پردازند و الا طهماسب بیک از راه نجم الدین و بابا بیاب بتاخت قلعه جات بلوچ رایت عزیمت افراز ند بعد از
روانه شدن طهماسب بیک چون مجددا ان حسین برای اظهار اطاعت و اخلاص با پیشکش و سوغات
لایقه دار دربار فیروزی اختصاص گردیدند اقتضای عاطفه بیشمار حقایق شناس اقدس اقتضای تاخت گریزات
کرده طهماسب بیک را بمعاودت مامور ساختند اما مردم فراه بعد از آنکه همراه از اردو رمانده روز بروز بر شورش و
حیرت و تشویش دیدند از امداد ایشان مایوس گشته چند نفر از روسای فراه بر سم استمداد نزد حسینخان فرستادند
حسین میرزا هزار نفر از جوانان نامی خود را سپرده که سیدال بعاد شایان ارسال داشته بوه متقارن آن آنه یار
خان وارد فراه و اهالی آنجا را از فتح هرات آگاه و بمظاهرت سیدال طاعت ایشان دولت را در حوصله قبول امر
محال داشته افاغنه غلجائی از آنطرف بنگام شام داخل قلعه و فراهیان نیز از اینطرف آغاز کوچ کرده بار
برنجی فرار و بعزم قتال ریان خود را استوار ساخته نصف شب انجیر بانها فراولان بعرض ظهیر الدوله رسید
در ساعت جمعی از سربازان عرصه دلیری را بتعاقب ایشان فرستاده سر و زنده بسیار بدست آورده چون
اکثر سپاه رزم ساز از راه غلبه طمع که در چنین اوقات حجاب دیده بینا و بر و رده راه شناسا نمیباشد
بکمپ و غنیمت پرداخته بودند بقیه السیف خود را بسرحد رسانیده قلعه فراه با وجود لاراهم و لوازم تابع
بحیطه تصرف در آمده تمامی اموال اهل قلعه که برجا مانده بود بدیران ظفر قرین عنایت و مرحمت خسروانه مقرر گردید
کرا براهیم خان با افواج نصرت قرین روانه مرکب همایون گردید پس حضرت ظل اللهی بعد از فراغ از ضبط و بسط امور
خاص و عام و روز دهم ماه مزبور جام صیام پسر شهر آبانکه سنه آزادی را باشهب عرعرنگ عنبرین رنگ
و با لعل بدخشان هم سنگ فرموده از کمون و بروز این ظلمت و نور آثار فمحونا آیة اللیل و جعلنا آیة النهار مبصرة
نظهر بر پست و نفش جاء الحق و زهق الباطل بر صفحه وقوع نشست خدیو فلک جناب با سند بدرازیان شهر لاهور
تا بای سپاهای خارج شهر بند تشریف برده بطرف عصر مستقر دولت مراجعت فرمودند در بیان رفتن حضرت

شاه طهماسب بجانب ایروان روبه نبیل مقصود بازگشت سابقا تحریر یافت که حضرت ظل الهی بعد از فتح تبریز بجانب دصول
خبر سانحه خواسان فتح عزیمت سمت ایروان کرده برای توجه بجانب مزبور اقدس از خاصه بایین خیمه دست رویه را
که از نگاه رفته بود گرفته ای دولی از دست رفته ایشان را حاصل کشته باطمینان خاطر بضبط ولایات پرداختند
وچون شاه طهماسب مکرر اظهار میداد که حضرت ظل الهی مملکت عبدالکاه نیست و در اشتر داد ولایات آذربایجان
اعتباری بر وجود ایشان نمی باشد بعد از آنکه رایت عقاب پیکر بجناح تمیل بال گشای بر جم ظفر بجانب خواسان
گردید اسنای دولت شاه والاجاه را منظور انکه بهای هوی دست انتقاد ایشان طایر سنله بال رویه آذربایجان
قطاع روم کرده منع مراد پرسته بدام وکنج تمنا دربسته بدست مرام ایشان در خواهد آمد هنوز رایض اقدس متوکلا علی الله
دولت بود که برای دفع مایقال اراده خاطر فکنون مصمم را بجذب بوکشور گیر اعلام کرده ندا از آنجا که آنحضرت ایجان
دولت شاهی را مرد میدان جنگجوی و مملکت داری نمیدانستند تا بملکت گیری چه رسد در مقام منع و دفاع
ایشان نیز تعجل تامل بر خود نمیده اند لیکن بمجرد کلاغ صباح امرای صاحب هوش و رای شاهی بار
قبول نیافته در اباحی که کوکبه والا در تسخیر هرات بود بتقدیر آنحضرت کراجتهاد بر میان بسته در ماه جمادی الاخر
سنه هزار صد و چهل و سه هجری مطابق ایت بیل از اصفهان بارکاب تمام و احتشام ملاکلام بعزم تسخیر و باقی و
لایات آذربایجان رایت اقتدار افراخته بعد از ورود بهمدان و بلتقاط خاطر از برای تهیت جلوس سلطان محمود خان
بنامه عنبرین شمامه و کلمه دشمامه عنبرین روانه دیار روم ساخته خود وارد تبریز شود و آنجا ایالت تبریز را از آستین
بلک اقتدار که جمعیت کامل و مستعد و ایل و احشام را بهوای خدمت گذاری منعقد ساخته بود تغییر داده بمجرد خاقان
سعد و تفویض و از تبریز تمامی فتنون عراق و آذربایجان و حکام و ولایات اینطرف رود ارس که عدت ایشان
بهجده هزار نفر میرسید بجانب ایروان نگاه را انگیخته جماعت رویه اورده باد و بخوان را خالی کرده بقلعه ایروان
نزد علیپاشای حکیم او غلی که در آنوقت از دولت عثمانیه بر عسکر روم و باتیر پاشا علی مستحفظ آنمرز و بوم بود پناه بردند
علیپاشا نیز از ایروان برآمده در رود خانه کر بازه دستجی بر ایشان موجیل سنگر لیس ترتیب داده راه بر جنود
قزلباشیه بست که لشکر شاهی باد ریای لشکر از گذر چاپا شد نزار سیل عبور رود علیپاشا بمقابله آمده میانه ملاقی دو
در رویه آب صدمه فوج منصور زیاده رده منکوب و نگانه و اردوی خود را بر جاکذاشته بجانب ایروان منهزم

کشته در جانب غربی قلعه در سه فرسخی در محل مرزوم بکنار گرجیان نزول فرا خشده و بعد از چند روز چون قزلباشیه را لوازم
جلادت سرکشی و نعل بای غرشان در آتش بی خودداری از دست داده بیجا بادونک اسب بهوکه جنگ رانده
تا بای قلعه جلو باز نکشیدند رویه نیز بارتب و تفنگ از بالای حصار و پایین قلعه از استیز در آمده قزلباشیه را عنان
خودداری از دست و پای قرار از جا رفته روی بر تافتند بجانب اردوی خود شتافتند و بمجرد روز آنمکان را کرکه
شاهی بود چون راه آنرا قبل مسدود دیده باغلا انحطاط و غلا بار تفاع روی آورده و دیگر در آنمکان مکث و توقف نکرده و جرکت
دلرزاه در قرب بردم از آب ارس کذشته از راه خوی و سلماس وارد تبریز شده اند و در آنجا خبر رسید که علیپاشا از جانب
ایروان را حد پاشا والا بغداد از طرف بغداد بر عسکری منصوب و متعجز آذربایجان و عراق مامور شده موکب شاهزاده
تبریز عازم زنجان و سلطانیه کشته بعد از ورود تبریز ال بهر یعنی محمد خان قزلباش را قاسی بیلربیکی فارسان قشون خود و بادر وی
شاه پرست و انیقی مایه اختصاص و مادهٔ استظهار ایشان کرده ندا از آنجا از راه دربرجین متوجه همدان خیام توقف برافراشتند
احمد پاشا نیز بعد از استماع خبر سلطنت شاه والاجاه جمعیت خود را در ست نموده حرکت و در منزل اوروی شاهی رسیده
واز آنجا اظهار صلح و الینام کرده اسنای دولت شاهی که تهی دستان مشایع خود و سرمایه باشکان قماش عقل و
شعور در بازار تمیز نیک از بد بودند بجد جان خریدار کلای این سخن کشته یکی از اعاظم اورده را بر سم سفارت
نزد احمد پاشا فرستادند در روز دیگر طلیعه عسکر رویه نمودار کشته اسنای دولت شاهی که کریبان ضمیرشان در کف کشر
پرنجهٔ خوف در جای صلح و جنک و امان خاطرشان کرفار خار خار کریز و رنک بود ناچار سراکشته جهیای
کار زار کشته و درین اثنا فرستاد این طرف از قلب عسکر رویه با بلاغ مژدهٔ مصالحه بعرق آرد شتاب آهنک
کرده هنوز باد وی شاهی پرشته بود که از نیطرف صفیر خوش تقریر توپ کوه کوب کرم خطاب کشته آواز بلند
صیت تهور قزلباشیه را بکوش جهان رسانیده و در آنروز حضرت شاهی قلب را بمحمد خان بلوچ و میمنه را بیاقر
امرا سپرده خود در جانب یسار ماندند قلب قرار کرفته چون تدبیر امور جنک حواله برای محمد خان بود مشار الیه
با جمعی از قول جدا شده مبادرت بموجب باندک طعن و ضرب عنان جانب چپ کشته روی تیز کام خوف
سرکشی کرده بر میمنه خورده و قرار میمنه را که ستقر ای خاص پادشاهی بود از قرار انداخته و بعد از آن رویه
بجانب قول هجوم آورده کشته رایت قرار ایشان را منکوس ساخته و چهار پنجهزار نفر از قزلباشیه در آن معرکه قتیل کرفار

و نمای ترکخانه و اثاثیه شاهی و اهل اردو متصرف روسیه در آمد پس بقیه السیف لشکر فراری را جمع نموده هر یک بدیاری از خود شتافته پادشاه با قلیلی از خاص و عام وارد اصفهان و احمد پاشا کرمانشاهان و احمد از راه بیستون سلطانیه و افغان بحیطه تصرف درآورده علیپاشا هم از راه خوی و سلماس آمده قلعه دمدم که مسکن و مأوای افشار است محاصره کرده اما رخنه در اساس قلعه داری افشاریه نتوانست افکند بعد از سه ماه رفته تبریز را متصرف گردیده محمدخان در منزل ساروق مزاحم احوال قوم یاغی خود برده با جماعت بلوچ و هزاره و ذوالقدر و تمر و افشار گرد و بالاخره با شهامت محمدعلیخان و غیره بازگشته بخدمت پادشاه آمده و از فتایع غیرت انگیز آنکه شاه جهانخان را برادری داشته مرحوم اسمعیل بیزاده یعنی که محمدعلی لاابالی قتیل شاهزادگان نمزد الناس ما می که سایر خدمتگزین دامن رفا و متحفظ شاهزادگان بود و چون اسمعیل بیزاده را الفت داشته او را تحذیر و رجا کرده از میان برون برده اسمعیل بیزاده حیران بهر طرف نمک پری و روی سیاه تا عبورش بولایتی که همگی پناهنده و از اتفاق صفی بیزاده نام مجهول نسب خود را برادر شاه جهانخان دیده در کوهگیلویه برای اقتدار افراخته بود از ورود او اطلاع یافته او را احضار و اکرامش نموده او را برده اسمعیل بیزاده را بازمانده در صحرا افزوده و وادی حیرت پیموده تا اینکه وارد اصفهان و در محله عباس آباد ساکن گشته بود و در اوقاتی که شاه جهانخان از نخوا بروان مراجعت نموده بود و مرکب همایون مشغول محاصره هرات بود ندا باعیان دولت شاهی رفته رفته برانیمنی مطلع و تحقیق احوال او نموده بعد از تظلم و تحت نسب او و رخصت بازگشت او راه آمرزش گشوده همدستان شده بودند که شاه جهانخان را بر طرف دارا برادر او زنگ شاهی متملق سازند یکی از اهل طومار یقین عهد کرده شاه والاجاه را از نیمنی مطلع ساخته روزی که معهد بودند که مکتوم و درون را بظهور رسانند پادشاه سابقت جسته در خلوتگاهی که اسمعیل بیزاده در حمام بود جمعی را فرستاده بر سر او ریخته او را دستگیر و بحضور طلبیده بعد از سوال و جواب و تحقیق علامات و احوال از صدق مقال اسمعیل بیزاده اجانی اهل نموده در حضور خویش برادر را بقبح جفاکردن زده و خون او را بگردن گرفت در بیان مصالحه شاه جهانخان با ممالک دولت عثمانیه و فسخ آن از جانب حضرت ظل الهی چون بنهجیکه سبق ذکر یافت رضاقلی خان شاملو از اصفهان از جانب جناب نادری بطلب ولایات و دولیقیا خان کنکرلو بمنصب جربرس سلطانمحمود خان پادشاه سکندر جاه تمیز یافته مامور شده بودند بعد از آنکه خبر ورود مرکب شاهی بر ایران

و شکست ارباب دولت عثمانیه رسید رضاقلی خان را بجزیره فرستاده جربرس را جهت صلح چنانکه با احمد پاشا و الابغداد تقریر نموده بودند بعد از سرح واقعه شکست همدان باحتیاط اینکه مبادا جناب ظل الهی از بادوار از خراسان بعزم اعانت حضرت شاه و بقصد گرفتن جوی مترجه روم شود احمد پاشا باذن و فرمان پادشاه والاجاه روم راغب صلح گشته راغبا قندی و فرد را بدربار شاهی فرستاد که امر مصالحه را انجام و هدایا و تحف شاهی نیز فرستاده رضاخان عبداللهی که در آن اوان قورچی باشی بود مامور بانجام این امر گشته بدارالخلافه بغداد و متعاقب صلح را باین نهج بنا گذاشتند که ولایاتی را که جناب نادری مفتوح و استرداد کرده بود اولیای دولت صفویه متصرف گشته این طرف آب ارس با ایران و انطرف بدولت عثمانیه متعلق باشد و بعلاوه آن نیز نه محال از محال کرمانشاهان که از ایران بوده بضمیمه آربایتی لبرکا را احمد پاشا مقرر کرده و بدین دستور حدود و ثغور فیمابین دولتین معین و مقرر و مرقوم قلم معاهده شد و سواد صلح نامه را بحضور جمعی پاک سیر المالک و بیزاده گان خلیفه الدهر گاه معاودت سفیر و چگونگی را اعلام نموده شاه الیمادر آخر ماه شعبان در حینی که گاهرات نزدیک باتمام بود وارد و در بارسپهر احتشام خدیو کرسی غلام شدند چون این قسم امر خصوصا بعد از شکست بالفین با طبع غیور حضرت ظل اللهی درست نمی آمد لهذا صبح مزبور را با سفرا قبل مفتون نساخته در اواسط رمضان محمدآقا نامی را که در عهد سلطان احمدخان سفارت از جانب ابراهیم پاشای وزیر اعظم آمده و بسبب خلع سلطان احمدخان و قتل ابراهیم پاشا جواب آن در عقده تعویق درمانده و محمدآقا در ارض اقدس توقف داشت او را بهدایات طلبیده مزبور را با مشارالیه روانه استنبول دیار شاه والاجاه روم اعلام کردند که با نامی ولایاتی را از تو نخواهند و مایاده خبک و ستیز نباشند و خبر توجه موکب والا را بجانب بغداد و صریحا با احمد پاشا نیز انشا کنند که در تهیه جنگ بوده مهمان پذیر نباشند و محمد براز فرستاده نیز روانه اصفهان ساخته باعیان دولت شاهی نوشته جات شنیده و بسیاری از مقام شیعه شعر بر توجه موکب ظفر شعار باین مضمون عزاصدار یافت شرح فرمان همایون که بولایاتیان نگاشته گلک دیران شده بمسوده مزوح آذربایجان و عراق آنکه کلانتر و مالداران و اعیان ممالک محروسه بتوقعات یزدان موفق و بتوجهات خاطر خطیر والا مستغرق بوده بدانند از آنجایی که میرکات عنایات یزدان جل شانه متتابع فلک فرسای والا را در فتح شهرها خاصیت ماه زوموکب سعادت قرین را همیشه نصرت ظفر مشیر و هلال آسا

وجنود اقبال پیرایش را صدای ریزش غنچی را بهره و بازوی غیروی نجف فیروز را در کنش قلاع و بلاد دشتی و دیار
وراین اوان میمنت نشان اعوالف فارستان اغاغه ابدالی هرات کاردم شمشیر غازیان غضنفر فرو بهادران از دل
پیکر کانهم جرم مستوفزة فرت من فسورة وزری و بمصداق فطرزان ما نفهم حصر نهم در قلعه هرات متحصن و متواری بودند
بمقتضای وقذف فی قلوبهم الرعب کرشته احوال ایشان مبدل و بتجوای ورزلزلوا زلزالا شدید بلرزه در ارکان صبر و قرار شان
تزلزل یافته از شدت جزع بجان و از خوردن زخم سیف و سنان بامان آمدند ما نیز بمقترن کریمه وان احد من المشرکین
استجارک فاجره و مدلول احسن العفو عند القدرة آنطایفه را بگرچیدن از قلعه هرات فرمان دادیم و از شصت هزار
خانوار ایشان آنچه تا حال در عرصه فلاکت و دور طه هلاکت بودند اهلی را با خانه و کوچ گانهم جراد منتشر متفرق ساخته
بممالک خراسان الاحوازرم و شهر باز فرستادیم الحمد لله تعالی بمقالید تائیدات ایزدی فتح قلعه هرات میسر
و تمامی ایل هزاره با طوایف غلجا و قندهار که بآن طایفه الفاق در زیده بودند مطیع و منحرکشته طرق اطاعت
و چاکری و حلقه خدمت و فرمان بری بگردن گرفتند و در خلال این احوال که از انجام مهمام هرات فراغ حاصل
امرکان صدور خراسان را بپایه کامل فرموده بودیم رشته عالیجاه مهر رضا خان عبدالله رسید بشرف بار انیکه فیما بین
او و اولیای دولت عثمانیه چنین قرار یافته که ممالک آنطرف رود ارس بروی و این طرف بقرار سابقه تعلق داشته
باشند و این مصالحه در نظر ما حکم نقش بر آب بیرج بر آب دارد و نیز اگر مقصد اصلی ما خلاص ایران است که
مطلقا آن نپرداخته و آنرا در ضمن صلح هیچ مندرج و مذکور نساخته اند و جود امثال ما بندگان که بتوفیق کردگار تشنه
برتری و اقتدار یافته ایم برای همین است که بمقتضای کلکم راع و کلکم مسئول عن رعیته یاری ضعیفان نموده شر متجاوزین
از مسلمین دفع و مادهٔ فساد را از مزاج مزمنین رفع کنیم نه اینکه فضل غفلت بر دور زده تابع رای دشمن قاهر خود
خاطر خصم عهد شکن بهشیم بحول الله تعالی و قوته امروز روز اعادی نیز و دست اقبال حرزی چیره و ضعف بدخواهان
قوی دست و غلبه از دین مرتضوی است در غیبورت از آنطایفه کمتر هست که کریمه اذ زجا الخوف را نیهم نظروا ان
الیک تدور اعینهم کالذی یغشی علیه من الموت فاذا ذهب الخوف سلقوکم بالسنة حداد مصداق حال ایشان
است تحمل این امر کردن از حیث دور و سنائی غیر راست طبع چون صلح مزبور بمغایر رضای جناب سبحانی و مخالف
قدت خاقانی بود لهذا البته امضا مسنون نفرمودیم از آنجا که سرنجه اشرفی طراف ملایک مطاف حضرت امیر المؤمنین
ومولای متقین غالب کل غالب و مطلوب کل طالب علی ابن ابیطالب کریبان گیر دل و ضمیر حقایق گزین خلاصه
امرای مسلمین را از درگاه احدیت سایل چنان اند که تعالی بعد از عید سعید فطر بهمعاونت جنود غیبی و همرکابی
تائیدات لاریبی از خدمت سلطان اقلیم ولایت دار رضا علیه التحیه والثنا هرخص گشته
باچهرهٔ پرخاشجوی قوی چنگ و عساکر ببر خوی فیروز جنگ بدون تامل و درنگ کوچ بر کوچ عازم کعبه
مقصود خواهیم نمود مصرع تا یار کرا خواهد میلش بکه باشم و لا تقولن لشیء انی فاعل ذلک غدا الا ان یشاء الله و امید
حافظ اگر قدم نهی در ره خاندان بصدق بدرقه رهت شود همت خفته نجف و هرکس درین امر داخل نشود
از کسوت حمیت عاری و بهره از سعادت و بیداری و نزد اولیای حضرت باری بوده از حوزهٔ اسلام خارج و معدود
در زمره خوارج خواهد بود و ذکر وقایع پسندان ئیل سال میمنت اشتمال هزار و صد و چهل و چهار هجری از روز
فیروز این سال در پست و دوم رمضان المبارک اتفاق افتاده بحکم سلطان فیروز افواج قاهره نسیم فاتح ارک
توی برتوی غنچه و قلعه دربسته از زمانه گشته و سرخ لاله و قلعه سفید سنگرزده و منحر سلطان بهار گردیدند افغان عنده
از گرده و شاخ شاخ آهنک شور رابک شور انگیزی نموده لشکر یغما گردی و بهمن از شهد سبز چمن بادام و جشت
بام گشید و قوت نایه که پشتیبانه گشن سلطان فریدون جشمت ذوردین است بعزم دار السلام چمزم و محرم گلنز
بگلگشت زود خدیو افسرده مزاج دی که باعث اختلال اوضاع تابستان بود بامر قهرمان طبیعت بهار از
شغل و عمل گوشه نشین و نوباوه گل که زاده قوت مرتده و غنچه نفس بناله بود ناقذ هم صفه خاک و بسیط زمین
گشته در دار القرب چمن زرخ گل روی و در هم و دیناری لالهٔ عباسی بنام نامی سلطان نامیه رواج یافت و خطبای
قمری و هزار با هزار زبان و در بنایر شاخسار بر ترنمه دعای پادشاه زمان رطب اللسان گشته مجلس تحویل رابعه
بافته هزار دست خلاع رخشنده و اثواب ارزنده بسران سپاه و چاکران درگاه از جامه خانه احسان عنایت
گشته بعد از انقضای جشن نوروزی کارکنان سرکار والا بامر همایون تهیه لیاقت سفر عراق پرداخته
روز عید سعد فطر از پل هالان نهضت و در چولگای گرزان قباب خرگاه آسمان جاه بنا نهاده مهر و ماه
افراخته و دوانه صحرا را از سراوقات رنگین رشک گلستان چین ساختند ابراهیم خان نیز در آنروز
با فواج نصرتشان از جانب قراه دار داور دی نصرت پناه در روز دیگر اهلی برایه پرستش خلاع اقتدار

شجاع گشته ایالت قراه را بعلاوه حکومت قاین با سمیل خان خزینه دار حکومت انقوا را با سمیل خان لشکری ولد
یحیی سلطان که در زمین داور سکنی داشت مقرر فرمود و بر یک یک را روانه محل خود ساختند و خطاب یک جلایر را
بحکومت محال راز ارق تخته و چرمقان و جاجرم بخطاب خانی سرافراز و جمعی از اقاغه را همراه او کرده مقرر
داشتند که سه هزار نفر از ایلات و قشلجیان سرحدات آنجا ملازم رکاب شده در چند یزک که در جانب دشت قپچاق و
قلعه سنین احداث کرده در آنجا توقف نمایند و بروقت که از ترکمان حرکتی صادر شود به پیشانیان
پرداخته و بعد از انجام امر مزبور روانه جهانگشا بجانب خراسان در اهتزاز آمده چون همیشه فتح و ظفر
باستقبال موکب همایون می آمد در لشکر و جام از جانب الطف پاکسرشت احمد لو و عاشور یک یابالو
که از مرحله فرمان مامور به پیشه تر کمانیه طرف بودند چاپار وارد و خبر رسانیدند که فوجی از تر کمانیه تیمت یکده لک
و چشمه خلیجان عبور کرده آن ناحیه را تاخته سر کردگان با جمعی بتعاقب ایشان راه پویان و در سمت سفلای
قریه پویان سر راه بر آن فتنه جویان گرفته سرو زنده بسیاری بدست آورده و اسراء و غنایم را تماماً از آن
طایفه استرداد کرده ماندبس گردیه طلا در روز پانزدهم ماه مزبور وارد ارض اقدس شده مردم دیده ایمان
آنجا از ادراک طلعت مهر پرورش همه یکسر از چشم روشنی کفشده و ضمیع و شریف از شرف اندوزی خدمت
فرخنده گوهرش لالای شکر الهی را بمشقب زبان سفته چون حسینقلیک پاک و میرزا کافی بجویکه مذکور شده
در هرات از خدمت شاهی برای ابلاغ مژده صلح آمده بودند مقدمات سفر عراق و عزیمت جانب بغداد
و صلاح و فلاح بعضی مراد بایشان مذاکره گشته ایشان را برخاسته ملا عبد اکبر ملا باشی و میرزا ابو القاسم کاشی در
پانزدهم ذی القعده روانه اصفهان ساختند که چگونگی را پیش از وقت بحضرت شاهی عرض و حالا عنایت
که این مصالحه مقرون بمصلحت نیست موکب شاهی بجانب قم و طهران نهضت فرمایند که در آنجا ملاقات
ولی محالکات واقع و از آنجا بجانب بغداد اهتزاز لوای نصرت لوامع شود پس بسرانجام اسباب سفر عراق
و تهیه تدارک لباق پرداخته چون بعد از واقعه مشکلت حضرت شاهی در همدان در هر یک از ولایات
ارباب بغی و نفاق بخودسری اتفاق کرده تکلین حاکم و عامل خود نکرده بودند لهذا پیش از توجه موکب منصور جمعی
از سرکرده گان را با سپاه بگلپایه و اراستان و فارسین و سمت سیلاخور و چاپلق و قزوین و سایر ولایات

عراق و سفانات وارد و پیل تعیین و اختیار مهمات آذربایجان را بلطفعلیک پاک کرسه احمد لو تفویض فرموده بهمگی
حکام ممالک احکام مطاعه فرستادند که مترصد ظهور طلیعه همایون باشند و چون در حوالی هرات خدمات
پسندیده از جبلالغنی علیکرزائی بظهور پیوسته شایسته ترقی و ترغیب بوده لهذا او را بالخطاب خانی و حکومت
ابدالی صاحب رتبه و قدر عالی ساخته با همگی رؤسای افغان پرابه پوشش تشریفات فاخره مرخص گشتند
که لباس خود رفته در روز حرکت رایات عهد اشراق بجانب عراق با اسب و یراق مزین الاتفاق در رکاب
فیروز اشتاق حاضر باشند و در بیست و هفتم ذی قعده بعزم اشتاق با ضابطه و سیاق و انتظام ضوابط حدود و دشت
وارد بورد که یورت قدیم آنحضرتست از راه کلات وارد و ایرد گشته و در روز در کلات که قلعه خدا
آفرین و از اماکنه غریبه روی زمین و در وسعت و رفعت نمونه چرخ برینست بسیر و شکار پرداخته از آنجا
بجانب ابیورد توجه فرمودند و در آن خطه ذوالفقار خان نیز با برکردگان و رؤسای عساکر سرحدات و حدود
تون وارد حضور اعلا گشته ضبط و ربط مهمات خراسان و بستن بند سلطان مرو شاه جهان باو مفوض و بعد از
یکهفته از راه دره جز دیاب کوبلکان و خرم دره که مرتع ایلجیان خاصه بود اردوهم رزین ستام را مرخص فرمود
ساخته از نژادهای کلکون نژاد تیز گرد و خانه زادهای رخش پیکر امران نمود که در آنجا بودند بعنایت
عنایت و چون محل موسوم بر ادکان که در حوالی قوچان و سنخی ارض اقدس واقع و از خشبات آب و هوا
برا کثر ولایات خراسان رواج است از تحدثات معمار رفعت بلند و بنای مهندس طبع ارجمند الحق نشئت
و سابقا در آن عرصه دلپذیر عمارت عالیه که در نزهت و صفا پاسخ به نظر و در رفعت و اعتلا همرنگ
خورنق و سدیر است طرح افکنده بودند وارد آنمکان گشته نجدید آن ابنیه دلنشین و بمین قدوم میمنت لزوم
غیرت افزای ارم و بهشت و فردوس برین و در پنجم شهر ذیحجه الحرام ارض اقدس را مفوف کوکبه سپهر آیین ساختند
و مقارن آن اون بیلیان ترکمانیه کوهلان که هنوز چندان نکشیدن بار کران اطاعت ننموده بودند وارد
ارض اقدس گشته امر و الا بصدر پیوست که کوچ خود را از سمت شمالرود خانه بابه بجانب جنوب آورده
از رمانه الاحد کرایلی سکنی و هزار نفر از جوانان کاری بجهته سفر عراق در سر راه حاضر سازند و در دوازدهم ماه
مزبور آدم ارجانب سرداران روسیه که در رشت بودند با پیشکش و تحفه لایقه وارد گشته عزایض فرعت

نیز بنظر رسانید چنین برآنکه مقدمهٔ تخلیهٔ گیلانات حواله برای رزتین اقدس و موقوف بامرواشارهٔ مقدس است قرح
انجال آنکه سابقا تحریر یافت که حضرت ناذری در حینی که مازندران را مقهور کوکبهٔ فیروزی نشان خسروانی ساخته ایلچی اللیب
ولایات دارالمرز نزد پادشاه خورشید کلاه روس فرستاده اند بعد از آنکه خبر فتح اصفهان و تبریز و دیگر
ممالک از زرد نیه بانظایفه رسیده بود تخلیهٔ رشت ولاهیجان را قبول و بانجام این امر الیسر داران خود که در گیلانات
چیره اند محول و موکول و ایلچی را رخصت انصراف داده در هنگامی که هرات مغرب سرادقات دولت بود
ایلچی معاودت و حقیقت حال را معروض خدمت والا داشته از آنجا بموجب اذن و فرمان همایون روانه
اودرهی پادشاهی شده فیمابین اعیان دولت شاهی و سرداران روسیه امر مصالحه چنین انعقاد یافته
که محال گیلان تا انعطاف سالیان متعلق بایران بوده باشد که بدو رسند و سایر محال آنطرف گرز بعد از آنکه ایران
دولایاتی که در تصرف روسیه است انتزاع یابد بتصرف ایلچی دولت روسیه داده شود و از جانب شاه والاجاه
هم وزیری برشت فرستاده شد چون دوست و دشمن ذات نادریه را باعث قویم و بنیان
و موجب قرار و ثبات اساس ارکان دولت ایران میدانستند و هنر نگار هرات فضیل یافته نزدیک
و در چشم براه انتظار و گوش بآواز مآل آنکار میدانستند لهذا روسیه در تخلیهٔ ولایات بنا را بدفع الوقت
گذاشته وزیر مذکور در لاهیجان بصفحه شماری افتاده و فرجیرت روزی شب بر میدانید تا آنکه کار هرات
بانجام و توجه موکب والا بطرف عراق تحقیق یافته سرداران روسیه از راه عافیت اندیشی کس روانه
خدمت اقدس نموده تشبث این کار امر را منوط بامر و فرمان آنحضرت ساخته اند پس از جانب آنحضرت
تیر و تفنگ انیاران مامور گشتند که اردوسیه را الذدار المرز اخراج کرده هرگاه آنطایفه بنا بر فرسش بخیه طوفان
باد بان کشتی عزیمت بنوازند و در دریا کنار طمع لنگر توقف اندازند چکرنلی را سریعا و صریحا بعرض والا
رسانند در پایان هفت هرکت آفتاب اشراق بجانب عراق بتابیده ملک الملک بالاستحقاق
چون بهمه جنبه فراغ کلی از انتظام مهام خراسان حاصل گردید روز جمعه بیست و ششم شهر ذی الحجه الحرام سنه
هزار و صد و چهل و چهار هجری مطابق سیچقان یل که بحکم فرمان روا از حلقه قضا بیست و چهار دقیقه از ظهر بقضا
دار قضا
یافت از عمارات چهار باغ عزم طواف روضه رضویه رضا و استمداد از روح مطهر پادشاه کشور ولایت

نمود عمارات قدیم را باشنه ماه سرعلم رشک بیت الشرف نیر اعظم و در شب مقدم ماه محرم با نزل کبری و جم خاوری شهرا
مغرب خیام انجم حشم و مقاور دری که اکب خدم خشت و از نزل راد کان زنجانه و قرخانه را از راه سبزوار و نشتا
رکب همایون از جانب خبوشان کوچ بر کوچ عازم مقصد گردید چون بترکمانیه در ادای تهنیت اظهار تهاون و تمرد
نمایند از راه دشت به پیشه آنها پرداخته باشتر آباد منعرف و اکراد سیه نیز در تخلیهٔ ولایت اهمال نمایند در استرآباد مقدم ایران
برای ناکهان و نوازل آسمانی یعنی دلاوران عرصه جان فشانی را بر در خانه ایشان مهمان سازند و در روز ورود بجانب
پانصد نفوار ترکمانیه مامور بر سم یساق و از رکب خورشید اشراق و بقیه بسمت دشت قزاق روند چون بر سم شتاب
تابستان و آب و دشت نایاب بود و هزار مادیان از اسپان سواری غازیان انتخاب و هزار نفوار دلاوران
نصرت اشاب را رفیق رکاب ساخته تاب و آوازه ده روزه قدم برادی نابلغار گذاشته و چون در حین حرکت
از جاجرم مقرر شده بود که کلب خان جلایر که در چند پرشتول ساختن قلعه بر دلدزاده دشت بجزو ظفونمود ملحق شود
شار الیه باجمعیت خود عازم خدمت جذیوکاسکار و در عرض راه بجمعی از ترکمانیه بموت که از سطوت سپاه نصرت
شعار فرار و در آن مکان اقامت اختیار کرده بودند دچار گشته مردان ایشان طعمه شمشیر آبدار و زنان ایشان غ
اسار گشته باغنایم بسیار بر موکب والا پیوست و ناحوالا گره یلخان بتعاقب آنطایفه ایلغاشی کرده مانند ریگ بیابان
دمع رسیده نشانی از آنطایفه ظاهر نشد لهذا صرف زمام عزیمت نموده در حین انصراف کلب خان جلایر را
بتعاقب افسر سرداری قندهار سراز از روستقر و فرستادند که رفته چند پرراکه از آب و آبادی درست خراب و از آنجا
عازم هرات گشته و با پرمحمد خان بیگلربیگی هرات هر یک شش هزار نفوار ایلات و طوایف ملازم رکاب آمده گ
باتفاق یکدیگر بهمات آنسمت انتظام داده مهیای کارزار و باظهار شوکت و اقتدار رعب افکن و دلهای
آن دیار باشند و او را از هما بخارا مرخص و روانه ساخته موکب والا از راه ترک منعطف و در بیست و چهار ماه
بکنار رود جیحون وارد گشته اراده توجه بسمت گیلان و مازندران را تصمیم داشت که عریضه محصلان و امالی گیلان
رسید مشعر بر اینکه بمحض انتشار آوازه موکب منصور تمامی گیلان را خالی کرده سپرده اند پس حکم بسیاست نشان
باحضار عمال و رؤسای گیلان نوشتند یافته موکب والا از راه علیا بولایتی و اصفهان روانه و در منزل فوشه باو رود
همایون ملحق گشته و از آنجا ولایت طبرستان مخیم حشم محتشم گشته عمال و امالی گیلان و مازندران شرفیاب تقبیل

خبر بسپهر مبان کردند و بعد از تفحص محاسبات و تشخیص معاملات آن ولایت با ان نزام حفظ و شروح بلاحظه سان سپاه فرازی
فرمان کردند و پنجاه هزار تومان برای تجدید اوضاع و تدارک اسباب برسم انعام بجانفرین رکاب عنایت فرمودند
و در منزل شهر با مهرخان بلوچ که از جانب شاه و الاجاه با یالت کرمسیر سرافرازی داشت بگذشت و الله خان
کشته چون حلیفه بلوچ و امارت ولایت از جهات اوراب شکایت کنند لهذا امیر خان مصاور آمده و محمد علی
بیگلربیگی فارس نیز جمعیت کامل از قشون فارس و عراقی منعقد ساخته در رقم برکب والا پیوست و منتظر نظر ابد اثر
آن بود که از زاویه فرمان عازم مقصد شوند بحضرت شاه جلباب تکلیف آمدن بتقم و طهران شده بود او از این معنی بنظر اقدس
و بداند نبی افتاده کس تردد احمد پاشای والا بغداد فرستاد بار دیگه بنای سازش گذاشت چون در چنین وقتی مرخیلی
مثل سفر روم پیشنهاد خاطر والا بود و مخالف حضرت شاه فعل فاسد و متضمن مفاسد بود برای اصلاح حال او عطف
عنان بجانب اصفهان کردند بنا براینکه عجز لشکر منصور سبب علت اسیر قهر و متعذر بود از حرکت مرکب دولت
افواج قاهره فوج فوج بعضی از راه قهرود و برخی از راه نظر متوجه اصفهان گشتند متعاقب او به آسمان ساو اعلام
فلک فرسا حرکت و بمانع هزار جوپ برای نزول کوکب برفروز پست تعین یافت در پیان ورود مرکب سعود با صفهان
و خلع خلعت سلطنت از شاه طهماسب و القرانیق با و شاهی بشاهزاده عباس میرزا ولداو چون خدیو روزگار اجتناب
لیب شدت گرما نشین آفتاب چون ماه جهانتاب که با فواج کواکب شبهای منازل نماید برسم شبگیر قطع
مسالک و مراحل مینمودند در شب سه شنبه چهارم شهر ربیع الاول وساعت قبل از طلوع صبح از منزل جری حرکت داده
که از جانب شاه طهماسب باستقبال آمده بودند از ورود رایات سلطنت باهر و از دحام جنود فاهره عزر کاب بوسی دریافته
هنگام طلوع طلیعه فجر ما هیچه رایت ظفر آیت نور پاشش شهر گشته در حین ورود کوکبه والا توپهای ارزه ردان کوه
ثوران که در بروج شهر و میدان نقش جهان و حدود ظفر اصفهان تکیه بر عماد های کوه پیان داشتند عقده غم را که در دل
گره کرده بودند بازدودمانند لوای شعبده باز در عرصه انشاط از زدودمان آتش فشان آغاز کردند و از غرندین توپهای آتشین
دم امالی اصفهان که مانند بخت خود در خواب بودند بیدار و از نشیه مستی طلایع هر شیار گشته بتماشا گاه آسمان سر بر کشیدند
و صبح و آفتاب را با هم در یکزمان طالع یافتند الفصه شاه و الاجاه نیز وارد سر منزل اقدس و بهره یاب ملاقات گشته
بعد از انقضای مجلس و عمارت خلوت بساط نشاط گسترده آن روز و آن شب با خاصان عشرت طلب تجرع اقداح راح

ریحان ز رشک دیدن یاد از رخوان پرداخت شد غرض از بزم خلوت آن بود که آنشب بحضرت شاهی بمهمانی بیرون و باده
زنشند و از گذشته ها و رگذشته بصداقت و وفاق گرشتند تا بعد از انجام کار روبه انصراف آنحضرت بخراسان
با آنحضرت شاه بدستور سابق برونق خاطر خواه بکار مملکت پردازد و هریک از رخنه گران ملک را که خواهد بکفیل و
وخیل دولت سازد هرچند آنحضرت از دراصلاح حال آمد که هرگز از دراصلاح نیامده بود شاه و الاجاه با القای جوابهای
بی اصل پرداخت چون آنحضرت این وحشت و نفرت را در طبع او ثابت و مکرر راسخ دید روز دیگر با حضار سران سپاه
در رونمای کار آگاه فرمان داد جمع کثیر شان را نشسته و کفلرای در شیه راپیان کرده فرمودند که اگر در مدافعه دشمن
کوتاهی واقع شود مفاسد عظیمه متصور و اگر اقدام بآن شود در صورتیکه پادشاه همه جا با رای ما مخالف و با ما مخالف
موافق باشد چگونه از اهمیان برای ما خیر خواهد بود و اعیان و ارکان دولت همگی عرض کردند که سررشته نظم و دولت ایران
بکف کفایت و شمشیر قوی پنجه از کف رفته بود و بزور بازوی حضرت بدست آمده شاه و الاجاه از رای اقبال پیری
و کفایت اهلیتش جاری از طراز ضروری است ممالک رونق از توجهت و سلطنت حق تست و آنحضرت از قبول
آن تحاشی کرده چاره را در تغییر اوجلوس شاه زاده عالیگهر عباس میرزا ولد شاه و الاجاه که در آنوقت بیست
ماهه بود دیدند بنا بر نظام کل و مصلحت ملک اقرو خطاب شاهی را بر عباس میرزا گذاشته نوبت سلطنت را
بنام او بلند و او را در حضن اقدس بالجبهه شاه و الاجاه سلکی و مقرر داشتند که در آستانه مقدسه رضویه بجبهه سای
زمین نیاز و بندگی پادشاه بنده نواز کسلطنت عالم منوط باستانه آنحضرت است بسر برد و در چهلم ماه مزبور او را با تفاق
اهل حرم بمشهد مقدس روان و تدارک شایان از راه یزد و راه خواسان ساختند روز دوشنبه بیستم آنماه و طلایه
طویله بزم خسروانی ترتیب داده بنجدار دست مناح گرانمایه و اثاث مهر پرایه فراخور رتبه و پایه با میران عظام و
ذوی الاحتشام عنایت فرمودند در بیست و نهم محمد قلی خان قوللر آقاسی و بیگلربیگی فارس را بطرف هندوستان
برای یاوری امیر طلب احمد خان نقلیی آقاسی پسر ذالفقار خان بجهات رودبس برای تبلیغ خبر جلوس مامور
گشته دارالسلطنه قزوین برای توقف اعلیحضرت شاه عباس و پرده لیان حرم سلطنت مقرر گردید در خلال این
احوال خبر طغیان جماعت بختیاری و مقتول شدن احمد خان حاکم ایشان معروض گشته بسپهر نمود و محرک این
منظور با نگذرده گردید توضیح این احوال اینکه بعد از ورود رایات همایون باصفهان احمد خان ولد قاسم خان

بختیاری که در شهرهای اصفهان و شهرکرد و بلوکات بختیاری منصب گشته بود مرخص
بعد از ورود بخلیل آباد در مقام ستم و ضرب بکیخو بختیاری در آمد شخص مزبور در زیر چوب مقتول گشته اقوام او نیز
بر سر او ریخته احمد خان را از پا در آورده کوچ کرده بجانب کرمسیر فرار کردند فرمان والا بغرنفاذ یافت که
سردار جوینده که در بهبهان بود با جمعیت خود عازم سرکشتر و با باخان چاپوشلو مرکوه در لرستان نیز با آن طایفه
بانطرف رود خانه که معبر آن طایفه است برآمد سر راه بر آن طایفه مسدود و سازند و در بیست و نهم ربیع الثانی
تا بند بجانب با فوجی از جنود ظفر نمود بعزم بیشه آن طایفه روانه و مقرر داشتند که او روی صعب با توپخانه و آغوق شش روز
بعد از حرکت مرکب منصور بتعاقب از اصفهان روانه گشته در زاویه مقدسه امامزاده سهلی توقف و منتظر صدور
امر مجدد باشند و در روز نهضت لوای آسمان سا محمد خان بلوچ را منظور نظر مرحمت فرموده به نیابت کوکبه آ
سرافراز و مامور ساختند که با تفاق امیر خان بلک قرقلو ناپ فارس به پیشگاه احمد مذکور و اعراب بهوله و سایر اشرار
سمت فارس و بنادر پرداز ند پس از زاویه مزبوره متوجه گردستانات بختیاری که در رفعت و بلندی بپهلو پنج برابر
یزدند گشته سر بفلک بین رخشنده قافیه فانوس یعنی قلعه فیروز گشیده محصور شدند بعد از چند روز که سرتاسر
بسنگ آمد از قلعه برآمده قاتلین بحکم شرح در راه اشتهام بیاسار سیدند دستگیر گردیدند که سه هزار خانوار جماعت
هفت لنگ را کوچانیده روانه خراسان سازند پس حکومت با ابوالفتح خان ولد دیگر قاسم خان غایت گشته
رایت جهانگشا از میانه لرستان فیلی از راه ایلان وارد کرمانشاهان گردید ساحت اقدس بپرتو فیض
سعد خاور زند گان از ایام استیلای افاغنه تا آنزمان در سمت سر بند و سیلاخور بسرکشی و نزارت مشغول حکم والا
بعهده با باخان چاپوشلو و سرکردگان که در نزدیکی بودند عز اصدار یافت که بر سر آن طایفه رفته بتنبیه در یاره
ایشان بعمل آورده و چند نفر از عظمای ایشان را بقتل رسانیده و ما باقی آنکوه را با خانه و کوچ روانه خراسان نمودند
بعد از آن افواج قاهره که در لرستان و نزدیکی و همدان بودند بامر والا در معسکر نصرت اثر که در کرمانشاهان
بود حاضر گشته چون قطره بدریا پیوستند در پیشگاه توجه موکب همایون بجانب کرکوک و بغداد و وصادات
آن ایام بخجسته پیام از کرمانشاهان اعلام گشتی نور دفلک فرسا و طنطنه شوکت در بسیط زمین آسمان آ
گشته در بیست و چهارم ماه مزبور که اواخر قوس بود بمرج حمل محل کوکبه نیر اعظم یعنی صحرای ماهیدشت منزل

که علم گردید چون احمد پاشای بابج آلان از جانب احمد پاشای والی بغداد بگمرکات ذهاب که آخرین نرل ایران
واقع است منصوب و جمعی از پاشایان و عسکر عثمانی در آنمکان بمحافظت مامور بودند لهذا بنه و آغوق او روی عاصیان
در تپهای اژدر مهابت را در ماهیدشت گذاشته مقرر کردند که کوچ بر کوچ متعاقب می آمده باشند و خود
بدون مکث و درنگ با فوجی از تفنگچیان بجه جنگ از ماهیدشت بعزم شبیخون اعتیار و بعد از وصول بمنزل گنه
مسلوم شد که جمعی از زرویه در طاق گسرای در راههای معروف که گذر گاه لشکر فیروزی اثر خواهد شد
بقراولی اقدام دارند آنحضرت بعد از ملاحظه اطراف بین دیلمار در جانب جنوب کوه بلندی برفدار که
بر کوه کلهر وان اشتهار داشت بنظر در آورده بقلاویز الهام ربانی در راههای تاسیدات بجانب عثمانی خواهند
بانطرف منحرف ساخته بلدهای مهارت پیشه که صحرا گرد و کوه نورد آن وادی قریه بقریه بیشه بیشه بودند بدست
الحاح و نیاز بنیان نوشتن عزم خدیو صاحبقران اندیشه در آویخته عرض کرده اند که طایر وهم و عنقای عزم همچو کردن
دار از نقطه قاف این کوه فلک شکوه آهنگ صعود نموده آنحضرت قبول این معنی نکرده باز بلند پروازی را
در رای عبور از این مکان پر و بال گشوده هر جا اقبال آسایت پیش لشکر افتاده گریبای آنکوه و سنگلاخهای آن
موضع پر سنگره راکهای پیاده و گاهی سواره پیمودن شدند و آن راهی بود پس صعب المسالک که راه
عبور مرغ چون چشم بخلان شک و بای شهاب اندیشه از تصور بیت و بلندی جایش نالک بود و آسمان منظره
رفعتش هر روزه کلاه آفتاب از سر سیر کرد ان آن امر محالست و چرخ موقوس هر شب بقصد قلعه
رفیعش ناوک شهاب انداخته تیر مراد ش در پای آن بسنگ می آید باز گشته عان خیالت القصه
آن کوه بلند و آن قلعه آسمان پیوند را بصوبت طی کرده هنگام غروب آفتاب بشیب آمدند چون پای کوه بقوز دل
خدیو فلک شکوه سر بر سپهر برین سود نظم افواج منصوره را دسته بدسته مرتب کرده باز جواد تیز تک را
مرحله پیما ساختند و در عرض راه بنا بر پرده داری ظلمت لیل سر رشته جاده از نظر گم گشته آنحضرت بجستجوی
راه پرداختند با قصد دشمن صد فرار از دلاوران که در اطراف رکاب ظفر انتساب جمع بودند آنشب تا سپیده جان سپاران
شمع بودند از خدمت اقدس غافل نگشته بقیه لشکر از عقب می آمدند بملت اندک مکثی که واقع فرصت بخت
غراب راه زنان خواب و جولان پذیر فیض رکاب ظفر انتساب شدند مقارن طلیعه صبح که آنحضرت بجانب

قلعه میرسید ندانستی معلوم رای جهانگشای گشته ازانجا که همت آنحضرت جز وفتحی را یار رسپاه تائید الهی را مدد
کار خود دانسته در قید قلیل و کثیر فتوان و حشر منتظر نمی باشد بعد از ادای نماز ما حاضرین رکاب بر سر زماب
چپاول آنار و مرکب ترک تازی را جلوه ساز کردند روبیه ارسنبیل اسبان و لاوران پیدا گشته بقصای فاجوا
ذوالارحام چاخین اجل را با خود قرین و همگنان را از بستر خواب برداشته مرگ را بر سر بالین دیده سراسیمه آنها
از پا کرده جمعی از ایشان عوض تیغ کین گشته و احمد پاشای باج آلان با اکثر یران و معارف روبیه زندگی
کمند اقتدار گشته و اسبان فلک خرام جز اهرمه و ماده یا نهای خاک نوردان آتشین سم با اخترمه و کسب سیار
نصیب ملازمان نظفر شعار گشته اگرچه از ماهیدشت تا زماب براه راست بیست و چهار فرسخ مسافت
اقاز پیرامه و کوه سی و پنج فرسخ مسافت میباشد که آنحضرت با وصف اینکه کوه را برف بسیار گرفته
بود همراهی تائید الهی در یک شبانه روز طی کرده شبه و اغوق نیز بعد از پنج روز بمرکب دولت پیوسته علاء
قلعه زماب را مخیم لشکر نصرت و اده جمعی را برای ضبط غله جمعی را برای ذخیره و تحف قرای حوالی بهریز
تعین نموده و فرمان داد که لطفعلیبک کرسه احمد لو تاب تبریز با سپاه او از بالجان حرکت و فتنه نهای
اردلان و همدان در سر راه با خود رفیق شده از زره قلعه چوالان روانه اردوی معلی شوند بعد از انجام
این مهام روز جمعه غره رجب المرجب از زماب با هتزاز لوای ظفر مشاب کرده چون استحکام قلعه
بغداد معلوم و محقق بود که اگر موکب والا متوجه بغداد شود احمد پاشا بقلعه داری و تحصن خواهد پرداخت
منزل بمنزل از زره قلعه علیبک عازم الاوک شدند که شاید احمد پاشا باین تقریب بیدار از اوسیع و ده
بعرکه جنگ برآید میدان مقابله و از زره تا بلدی بلد ا بعضی از اسباب و حوایج اهل اردو در حوالی عبور
از آب دیاله با دقایق آنحضرت که در بسیط خاک تبریز دستی اوراک آنرا سالم از آب بگذرانند
لشکر نهنگ پیکر را از عبور منع و بقدر نیم فرسخی بالاتر بر نهای الهام ایزد داور معبری خالی از خطر
پیدا کرده اردو را بدون آفتی می لف گذرانیدند و در منزل حرمانو قباب جنان عزو تمکین بدروازه
موضع برین پرستنه نهزار نفوار نهادران را منتخب و بده دسته مرتب ساخته هر فرقه را بتحف سنی بنفوذ
و خود فوجی را بر گرفته بجانب الاوک ایلغار و هنگام طلوع صبح چپاول بسمت قلعه انداخته سر زنده و غنیمت بسیار

بدست آورند افواج ماموره نیز بسمت ماموریه تاخته سر و زنده و اسیر و مال بگیر بدست انداخته با اردوی همایون پیوستند و هزار
خانوار از طایفه بیات که در دشت دستی الاوک سکنی داشتند ایشان را گرچه پیاده روانه خراسان ساختند و از عاقبت ایشان
هزار نفوار انشاء منصور را بحاصره قلعه الاوک مامور فرموده اند و ای نصرت اثمار بجانب دشمن کوب بهضت داد مرزه آنرا
عازم بغداد گشته لطفعلیبک با تاب تبریز با شصد نفوار غاز آذربایجان و دو هزار از اکراد اردلان و اردوان و اردوی ظفر
نشان گشته چون راه بسیار تنگ بود مقرر شد که لطفعلیبک با جمعی بر سم مشعلی از دوش کوه پگذشته باشند
قراولان جلادت اثر در دو فرسخی اردوی ظفر کشر سپاهی فوجی را از زره دیده خبر رسانیدند و الفرخ بیو
تبریز خبک با جمعی از یکه تازان بر اثر ایشان شتافته معلوم کردید که فتاح نام سرکرده لشکر با بکراست که با دوازده
هزار نفوار روبیه از جانب احمد پاشا بقواد آن ناحیه آمده و ایران ما تسلط الاوک را سد چشم که بر افواج غنم تازد نخست بکشتن
فتاح استفتاح کرده و جمعی را هم مانند ره پیش انداخته با اردوی همایون آورده اکراد ان در سلک عزاده کشان
انتظام یافتند روز دیگر بعد از ورود بمنزل رباط خان سیزده فرسخی بغداد اردوی همایون در نیکجه مامور
فرموده خود هنگام شب که افواج نجوم سیاره قطره زنان از چهر کهکشان آغاز عبور و خیل کواکب از شوارع مدارات
فلکی عزم مرور فرمودند با فوجی از ایلان منصور متوجه بهریز کشته که چهر بهریز را از تصرف متعصبان و برآرند آنشب تا حوالی
صبح ایلغار کردند ظلمت شب مانع وصول بمطلب گردید از آنجا بسمت بغداد چپاول انداخته در یکفرسخی جمعی با
از قراولان روبیه بعرض قتل آورده و جمعی از اعراب کنار دجله که در کار عبور بودند بشمشیر و نهب در آمدند و
چون بسر حد تلفین پیوست که احمد پاشا در کاه دل را از غبار تفوقه و تشویش خاک ریز ساخته بقلعه داری پرداخته
از آنجا بجانب نیکجه که قرارگاه اردوی ظفر نشان بود عطف عنان فرمودند از اتفاقات نادره اینکه خبر اقبال
شاه و سپاه قراولان که ببغداد رسیده بود محمد پاشای حاکم کوی با جمعی از بنیاشیان و روسای روبیه و هزار
نفوار سواران چوار تبریزه گذار را از جانب احمد پاشای استجار حال چیزه نظفر نموده و تحقیق مقرر کرده بسعودی بجانب نیکجه
کرده آنحضرت از سمت دیگر بر سر بغداد قدم فرسای اشهب توجه شدند و بیچک از آمد و رفت یکدیگر واقف
نگشته بوده اند صبح که آنحضرت زمام عزیمت بستقر دولت انعطاف دادند نشان پیشگاه مشهود دیده دیران
قراولان گشته بر اثر آن روانه و عسکر روبیه نیز گرد و سپاهی اردوی گیهان پوی را در سمت نیکجه دیده از

بجانب بغداد برفی گشته که در عرض راه ذبیحین و چار یکه برگشته او تا خدیو کاسکار با سه هزار نفر توازنده ایران نامدار که پیشتاز
وصید گاه دشمن نگاری راشهباز تیز پرواز بود ندا ایشان در آوبخته بهر شیر شیری و بهر ضرب دستی دلیری را از پا
درآورده نشه آبنک قرار کرده ماندند اما چون خلیجیان رزم ساز در میان آمده و قلعه فاصله بودند راه گریز بنا نه در
طرفه العینی همگی ایشان عرضه تیغ کین و بسته خم کمند افواج مظفرین گشته مجهر پاشا رتمدد سلسلهٔ کفاران پرست
پس این جهانگشای فیروزی طراز منزل نیکیه گشته یکروز برای تقسیم غنایم در آنمکان توقف و روز دیگر
از آنجا حرکت کرده برای تعین مکان نزول خسنک فلک مسیر نظر را در اطراف قلعه کرم جولان ساخته بر آن
نبه که در محاذی مزار معظم و روضه معظم حضرات ائمه معصومین کاظمین علیهما السلام و در حوزه شهر بغداد
واقع است اختیار و در غره شعبان شاه روان نزکت شان را در آنمکان احداث سپهر دوار ساخته
از بدایع و قایع اینکه در روز ورود پیش که قراولان رومیه با مجهر پاشا صید شکاران گشته بند علی نام افشار کنیفر
کیفر عثمانلو را از مرکب هستی در انداخته سرش را آویزه فتراک جلادت ساخته سرکرم تعاقب بود که از زرقاء
افغار سر اسنه جاده را از دست داده شب در آن صحرا سر کردان بسر میبرد در شکاری که ترک تیغ بند صبح سر بزیر
خورشید را از دامن فرو آورد و بند علیا خود را در کنار قلعه بغداد دیده مقارن آن چند نفر از غنائمی اهل قلعه بسر
وقت او رسیده چون پای گریز نداشت تیز دستی کرده سر را در گرته پنهان و دلیرانه با ایشان ملاقات کرده
کفه بود که از قدست حضرت تاجداری می آیم و با احمد پاشا پیغام زبانی دارم پس او را بقلعه نزد احمد پاشا بردند و مراتب
باین نهج از جانب آنحضرت ادای پیام و رسالت نمود که چند روز است که این ولایت جولانگاه خیول اقبال
قلوب شما پرورش آمده خلیفه کن و قلعه را بسپار و احمد پاشا در جواب گفته بود که آنحضرت بزرگ و فرمان
روای ممالک ایران و دارا تمدولت صاحب اختیار حل و عقد امور ند لیکن ما از حضرت قیصری نه پسیرون قلعه
مامور بدم و نه بجنگ کردن ما را نیم پس جمعی از ینکچری همراه کرده او را از خارج قلعه سیر ساختند بعد از اینکه این مقدمه
معروض خدمت اقدس گردید فتاح سر کرده دیار بکر را بعذر خواهی اینکه تبلیغ این پیام بالقای خدیو بخت فرجام
نه بوده و صورت واقعه بخود دیگر بوده نزد پاشا فرستادند و در چهارم شهر شعبان جبر محمد و دلکشان شان برای
نقطه بزیر صورت انجام و اتمام یافت و جمعی از نجوم پرچیان بحافظت امام اعظم ابو حنیفه معین گشتند که احدی از غوام

خلاف احترامی نکند و چون قلعه گیان ذخیره آن نواحی را پیش از وقت بقلعه کشیده بودند مقرر شد که حاب سپاه
فیروزی مآب از فرات تا زمان بمنابع آذوقه حمل و نقل ارزاق نماید و بنا بر آنکه کشتیهای دجله را قامار و میه در
اطراف دجله جمع و ضبط کرده بودند بعد از تفحص بسیار چند فروند کشتی در میان ولابها یافت شده جمعی از افاغنه را
سوار کرده بآن طرف آب فرستادند که شاید سنگری در آنجا ساخته تواند شد فوجی از قلعه بمدافعه آن
پرداخته چهل نفر را مقتول و بقیه را بگشتیها نشسته خود را باصل نجات کشیدند چون احمد پاشای والی بغداد و قراقی
پاشای والا عرق آب دجله را در میانه حایل دیده با فوجی از زرد میه از سمت کهنه بغداد آمده در حوالی
معاد آن طرف آب منظر این سر رحیل کرده با توپخانه و سباه کارزار رقیب برای قرار کرده بودند ملکزن
خاطر اقدس آن بود که شاید الیاس نراز انجیر دریا بند بر سلیمان بندی شخص فرنگی پل چوبی بر روی آب بقیه یا شد
که اب دشمن بالای آن نیکذشت ترجمه این مقال آنکه در خلال این احوال شخصی مزبور برسم سفارت از جانب
احمد پاشای حاکم بهیفه دار دربار عظمت مدار گشته بود بتعلیم او و حکم محکم حضرت ظل الهی فرمان بران شتافت
دست از نخلستانات آن ناحیه نخستهای بطیر عظیم و چوبهای بزرگ صنجم بطول چهار رنج زرع قطع و بحمل
شتران کرده کرمان در محل مرسوم بدو خانه که در هشت فرسخی بغداد واقع است حاضر کرده خدیو ثریا جناب بعد از
نقل اسباب بهنگام شام با جانثرده هزار نفر سوار ره خون آشام روانه آنمکان و هر یک از سواران تخته چوبی پیش
زین گرفته صبح دار و حوالی نهروان وده فرسخی بغداد وارد گشته آلات خشب با سیمانهای محکم و طنابهای قوی
بیکدیگر بسته و خیکهای بزرگ پر باد کرده بر آن چوبها بسته مانند جسر بر روی آب کشیده و طرف آنرا بقایم
عمود بزرگ محکم کرده خدیو دریا دل با چهار هزار و پانصد نفر از آب عبور کردند هنگام شام که غره ماه صیام را کشیدن
تیغ هلال بر فرقت عاقان بلند اقبال براوت استهلال میکرد چون آنحضرت با سپاه و اثقال جنود ظالم ترد ما از
عالم غیب چنین رسید مقدر بکمی بسیاری لشکر نگشته با همان فوج قلیل آنجا سکناه کرده مقرر داشتند که بقیه
لشکر هر قدر که میسر شود از پل یا کلک از آب گذشته متعاقب موکب فیروزی اثر ملحق گردند ناظهر روز دیگر هزار
و پانصد نفر موفق بعبور یافتند که پل بر داشته طاقها را در زیر پای آن کردن فرازان از دست داده کمیت وقت
تاخت هم متعاقب موکب اقدس روان گشته تا حضرت ظل الهی آنشب تا صبح ایقاف کردند که شاید غفلتا بر وقت

پاشایان رومیه که در مقابل اردوی همایون و خطه مامین همایون کاظمین علیهما السلام پای اقامت افشرده اند بر
نسیب شتی بلده و اعوجاج و شکستگی راه هنگام طلوع فجر بجاوی بلکجه شش دستی بغداد رسیدند قزاولان
طرفین در چهار یکدیگر گشته و نفوار قزاولان رومیه از دم تیغ دلیران زنده بدر رفته خبر عبور آن سیل از اعیان
جهان آشوب را آفتاب برومیه رسانیدند رومیه و الغوریه و اغوزق را رخته بجانب بغداد شتابان گردیدند
چون در آنحضرت تا بغداد یک ساعت بیشتر راه نبود آنحضرت آنروز در آنمکان توقف و طرف شام از آنجا عازم بغداد و حوالی صبح در
روز یکشنبه که نوزدهم شهر رمضان بود بجوار مسجد یونسیه رسیدند هر چند که آنمکان مشتمل بر شیب و فراز بسیار بود لیکن در هنگام
که تایید الهی یار و بازوی اقبال پایدار و مدد کار باشد هر پستی و بلندی در نظر همت عالم نورد سهل و هموار است
حضرت ظل الهی آن فرخ اندک را که پروانه پا بر دوا شمع جهان افروز خدایگان فریدون فر بود بدهبشت قسم نظام داده
رایت ثبات و قرار افراخته احمد پاشا ملاحظه کرد سپاهی لشکر نصرت اثر دید و بقلت ایشان و کثرت خود
مستظهر شده حصار قلعه را ملاذ و ملجا خویش دانسته سی هزار کس متجاوز زره سوار و پیاده رومیه و بلکچری را بار بانجا
و استعداد تمام بسرکردگی احمد پاشای والی عرضه داشت مصطفی پاشا بمقابله و مصادمه آنطایفه فرخ فوج از اطراف
شتران پشته مصاف بصولت زهره شکاف طرح هیکل افکنده بخت اکراد قراچولر مامور گشته بودند که دست
بشمشیر بر قلب آنگروه تازند و در آنخاک پرخاک که از کثرت چاه و سوراخ حکم خانه زنبور داشته بنیزه سنان الله
شهد زندگی را در کام ایشان تلخ سازند پیادگان رومیه که ماشه را بر تفنگ سرازیر و رکین گاه انتظار بودند و فضا
مشتبک تفنگ آتشین دم و دلیران شیر درش مانند شیر از آتش رم کردند پس ترکمانیه کرکلان را بمقابله ایشان تاخته
ساخته آنها نیز بهمین منوال روی برتافتند و همچنین دسته بدسته بامیر والا مرکب جلادت بمیدان تاخته و تاب
التهاب نوار تفنگ نیاورده باز گشتند برای دلاوران افغان که در جای خود شیرانه پایداری پیش گرفته هر دفعه
که رومیه بایشان حمله ور میگشتند سینه را هدف تیر بلا و آماجگاه سهام قضا ساخته بزبان سیف و سنان و دندان تفنگ
جوابشان میدادند چون افواج رومیه تا بکثرت پیاده و کثرت و عدت ایشان از حد زیاده و توپخانه و استعداد شان آماده
بود و سپاه ایظرف لشکر کم و همه سواره و چند روز بود که در سعی و تردد قدم فرسا بودند آنحضرت در مقام دلداری
آنها آمده ایشان بصبر و تحمل امر فرمودند هر چند معلوم دلاوران می بود که اگر از دشمن روی برتابند مانند جله

عدای خونخوار در هفت آچون صدمه اش بیشتر میگردد و دامن این اوباش بر اشرف افزا و حضرت عازیان را از کشته
مرتزیک له با صابه علی الکمال گرفتار کرده خدیو بحر و بر را از این واقعه دل پر مانند های اشکبار اضطراب افتاده طاقت از کف داده
جهد سعی بنا زد طالب امداد از فضای کارساز بلجه اند که در هنگام ازل که او سیاهی بر نوح ثانی از آب گذشته می آمد از چندین اصل
طبان گشته تیر در چشم ظفر و غبار دیده مختصم خیره گردیده پس ناچار امیر همان همایون جهشتی الغوریان یلان را برای دفع
شعله برق و نفته صرصر آتشین دست افتار انگیخت و دیگر طلایه بجانب رومیه تاختند تا بید الهی و سطوات اقبال
ظل الهی اساس قرار رومیه منهدم و بجانب قلعه بغداد منهزم گشتند تیغ بازان پای قلعه سر افراز ذره پیچ از تعاقب
ازان ناکسان باز نگشتند و تیغ سنان آبگون از پشت بادپایان بخاک هلاک انداخته توپخانه و اثاثه ایشان تا لدی بغداد
در حیز تصرف در آمده هنگام شام با نبال و بلنج مرام مظفر و مجاهدات اولیای ظفر فرجام لشکر رومیه بود با گشته بعضب
خیام و اعلام نصرت ارتسام فرسوده اند در آنروز طایفه اغاجه چون مصدر خدمت شایان و در حقیقت فتح این
فتح نمایان شده بودند بهره یاب جایزه و احسان و مشمول عنایات پیکران گشتند و چند نفر از قزاچولر و مزکانیه که روی
از دشمن برتافته بودند عوض تیغ بنا گشته بر گردنشان لیشتر الطبع سنان زبان زخمهای کاری بر دل جان زدند
دو فوجی را بضبط ترعه رای و حله و نخیف اشرف و کربلای معلا و حلله تعیین فرمودند و حکمی آنها را بضبط تصرف در آورده
و همان قلعه بغداد در تصرف احمد پاشا باقی مانده که آنرا هم زیب و حوالهای سرکوب بسته هر روز تزلزل در اساس
خاطر والای پاشا و سایر قلعه گیان می افکندند پس حکم همایون صادر شد که اسباب پل چربک از نهروان
از روی آب بآنمکان آورده در محاذی روضه مقدسه کاظمین علیهما السلام بهمانطریق که مذکور شد جسر از نو ببندند
که افواج ظفر توام بآن طرف آب آمده شتابان گردن بسیران زبیران تیه کوچ کرده و در نزدیکی امام اعظم قبله شاهدان
عز و تمکین ما سایه گستر فرق سپهر برین گشته و از جانب حله و رماحیه کشتیهای سپاه را فراهم آورده جسری متینی بترتیب
ترتیب داده اند و نیز بجاری عزم رزین قلعه محکم در جانب غربی کهنه بغداد و در طرف شرقی و قلعجات دیگر در جانب
جنوب و سمت شرقی و همچنین حصون استوار و رکنار رود حله صورت اتمام یافته بهر یک از قلعجات فوجی مامور شدند
و در سمت شمالی قلعه و رکنار رود حله قلعچه ساخته جمعی را بحفظ آنجا مامور کشتیهای فلک رفعت علیحده ترتیب داده
و تفنگچیان قدر انداز بر انها سوار و در میان شط لنگر انداخته که بهیچ جنبه راه مسدود نبوده قلعه گیان از زدن

آب بصره وغیره تردد نتوانستند کرد و آن اوان شیخ عبدالعلی شیخ الشیخ نبی امام که صاحب جمعیت زیاده و همیشه تابع
بغداد بود وارد درگاه معلی گشته مقرر شد که با والی جزایر سلک جمعیت خود را انتظام داده متوجه تسخیر بصره گردند از صادر
امر رایات غنی خان حاکم چهرم با امیر خان بیک نایب فارس آغاز مخالفت کرده دارو رخ خود را به درآمد و میرزا
باقر کلانتر را نیز جمعی را از اعراب قلعه عوض که مسکن شیخ احمد مذکور بود جمع و بر سر امیر خان بیک اجلاح
لار رفته او را مقتول و اموال او را غارت کرده بکر میرات نزد شیخ احمد مذکور گسیل نمود احکام و سرکردگان جزایر
و کرمان باتفاق امیر خان بیک به پشت آن مرتفعه مامور گشته هر دو را بر ادبه عدم فرستادند ذکر وقایع او در
مطابق سال فرخنده فال هزار و صد و چهل و پنج هجری بعد از آنکه رکاب عزیمت خواه دی از جوشش و خروشش سحاب
و اظهار رعد و برق معارضه با والی خراسان زمین شرق نموده با قضای اقصار یف زمان جزو گلشن را به بار و بر
و ترکان فیروزی جناب چنگیز را میز کستانی عاری از جوشش و روح و خودی ساخته بود سپهدار انجم احتشام خورشید
چارم و رسیم شهر شوال سال هزار و صد چهل و پنج هجری بعزم تجدید اوضاع جهان پیر منزل حمل تحویل کرده عزم
شان کرده ساز و برگ قوای ربیعی نموده کردن فرازان گلستان را از غیرت می خار بر تن راست شده
و خون حمیت در عروق افسرده لاله و نقابق بجوش آمده نیزه داران شاخسار بقصد کینه جوئه بشاخه و شاخه
برخواستند و بیابانیان قوه نامیه افواج ریاحین در ساحت دشت و کلزار صفها برآراستند یلان نیلوفر
ذوردین بلشکر بهمن آغاز محاربه نمودند و رویان نیز منوشه را پای ثبات و قرار نمانده و بنکجیان بنفشه
انگیز برف و یخ را از ظلمت طلیعه اوروی بهشتی زهره آب گشته راه عدم پیمودند جشن نوروزی بصد فروزه
در خارج قلعه بغداد ترتیب داده زرهای کامل عیار در خشان تر از اختران و طبقهای سیمین صافی تر
از اطباق آسمان برابل بزم انبار و هفت هزار دست خلعت مهر شعله و ناز اب خورشید شعشعه بر سران
لشکر و غلامان عسکر عنایت گشته در آن اوقات از شدت محاصره کار قلعه گیان بغداد و بجد اضطرار
انجامیده نوعی آتش غلما بالا کرف که هر روز جمعی از رفوط آسمانی از بالای حصار و بروج خود را بزیر انداخته
دار و عسکر ظفر اثر بیشمار در رکاب غفران مآب قوت و احسان قادر بیچون مواید کرناکران گشته بمطلق
العنان دارا و رویان همایون می گشتند تا اینکه در آخر محرم راغب آقندی و قرداره محمد آقای که خدای بغداد

از جانب احمد پاشا بر سم ایلچیان وارد دربار سپهر مثال و در باب پیروان قلعه بغداد تا آخر ماه صفر تعهد و استهلال کردند
القصه هر روز آمد و شد سفرا و ارباب کفالت و رسالت احمد پاشا و ایلچی دولت ابد مدت والا مقرر بود
و در خلال این احوال تر پال عثمان پاشای صدر اعظم سابق که وزیر و لشکر عسکری منصوب بود با صد هزار نفر
از سپاه پیکره خراسان وارد کرکوک و چون این ربایس بدل این خبر را بقلعه رسانیدند احمد پاشای در ایفای عهد
سست و در قلعه داری سخت کوشید بعد از ورود لشکر مزبور بسامره حضرت ظل الهی حواله هزار نفر از خود قاپو
لشکر کرده که ایران کار را تمام کنند بجانب موصل قطعت بروج و قلعه جات که در اطراف قلعه ترتیب داده بودند ماموره
ساخته بجدی ضابطه را مضبوط کردند که بر قلعه گیان معلوم نگردید که قطره از آن بحر پیکران و ذره از زیر و خور شید
تابان کم گشته پس افواج نصرت پژوه را فوج فوج کرده قبل از حرکت رایات از دو ما پیکر مشاقب و متوالی
یکدیگر فاول و مشعلهای لشکر ساخته روانه و خود در شب یکشنبه ششم ماه صفر با بقیه افواج بحر امواج از خارج بغداد
برسم ایلغار حرکت کرده روز دیگر بقشله نهای سابق ملحق و از اطراف نیز کوکبه عسکر و کنار و جلو لنود اراسته
چون رویه از کرکوک همه جا کنار و جلو را معبر خود ساخته می آمدند همین که آن بحر خونخوار و دریای آتشبار
قرین یکدیگر شدند در همانگان که مرضع سلسله و ناهموار و سمت غربی آن ممر و جلو و خارپر و نشیب خیام قرار
رویه طرف دیگر را امرای چهل منقلیس قرار داده قلعه آهنین و حصار آتشین از غوغا و هو تر تب و باده اطراف
منقلیس بنا نهاده قورایم آنها را بزنجیرهای گران بیکدیگر پیوند داده مقام اقامت و استقرار تفنگچیان و تفنگچیان
کردند پس شبانگاه بمقابله پرداختند چون چیان لشکر جلادت اثر که هیئت مانند ستاره سحر مشهور کوکبه خورشید
انور بودند بصولتی که ترک نیزه گذار رهبر سپاه شامی ظلمت را هزیمت و هد پیک حوادث از پیش برداشته
بشعشعه سیف و سنان برق خوفزهی جمعی از ایشان کشته و تتمه بدون استیله به پناه لوای عسکر زیندار
خان حوالی کاه یحاب الکرک شتافتند و ایران طرح باشاره دولا مانند فوج بخرم باد داده و چون چیان انجم
کوکبه تقلب رویه هب اندز هجوم کشته آنطایفه غان پایداری از دست داده بمنقلیس خود تحصن جسته
از اطراف آن خروج یا فوز ختن نیارند توپ و تفنگ و بیشتر ارمی توپخانه آتش فشان جنگ و اندرخانه
تمتد هنگامه گیر و دار گرم بود تا اینکه حضرت ظل الهی بضبط توپخانه آنطایفه میان همت بسته پادگان تفنگچی را

از سه طرف ماموریش ساخته خود با ترتیب از تفنگچیان جلالک حافظه پاک بر بران حصن آتشین حمله در گشته چند نفوذ
بودینه خبر را مدارک مستقر بقرب شمشیر برق اثر در هم شکافته داخل توپخانه و بعضی از توپخانه را تلف کرده از
دیگر متوجه منظر لیس ایشان گشته مقصود آنکه در هماندم از ایشان تفصیل رسانند رایات عقاب پیکر نیز که قول برات
در پایه چناح آن استقرار داشت بلند پروازی بر کردکان جلادت گستر بهوای نظر از پر چم زرین بصید گاه
خصم افگنی بال و پر گشود بدون امر قدر نمون از نگان مقرر پیش آمده سواره و پیاده بیکدیگر آمیخت در هر کس
بتمنای خود راب بر انشاند بستی بر انگیخت القصه زمان حرب و ادان طعن و ضرب از چاشتگاه تا عصر
تمام امتداد یافت چون مرضع جنگ در سمت شرقی معسکر دولتیه در جانب قشلاق افتاده آب
و علوفه از طرف روضه و موسم شدت تموز بود از یکطرف لشکر شدید الصولت کرمها و از یکجانب سپاه
قلب در غطش بعدی نابرده کین را اشتعال داد که حرث و نسل ملک بران و عین الشور بر تشنه کامی
گیران پشه و خاکریان میشد نظم رخ خورشید کرن مزوش همه که بود آب آن چشمه آتش همه چنان اخگر
آتش افروختی که نامش زبان در دهان سوختی چو مرغی شدی در هوا جلوه گر ز تاب خورشش بسوختی بال و پر
دل خاره کاب از لف تاب بود ز سر که در چشمه آب بود بسمندر کز و آتش افروختی ز ادگری آب آمدی
سوختی ؛ القصه خدیو بیهمال در حینی که با فوج پیادگان در سر منظر لیس مشغول گیر و دار بود و نفوذ از پیادگان روضه
در زیر دست و پای اشهب زرین ستام آنحضرت در آمده چتر سفله نواز را شاه اندازی بخاطر رسید مرکب
تازی نژاد همایون در زیر پای آن سرور دارا دولت سکندری یافت پس چابکی کرده بدستیاری تائید
کردگار و عنان داری رایض اقبال سوار و شربه کارزار گشته چون شعله طلعت آن شهریار مهر آثار در
میان آنجهان لشکر شبانه خورشید انور در برابر فوج اخگر ظاهر بود شهود دیده روضه کشته دیدند که خدیو
بحر بر مانند سمندر که از آتش شرر روی بر نتابد گرم ستیز گشته از اطراف آنحضرت تفنگ بر خاک کردند ما
حفظ آلهی سپر داری و عنایت حضرت باری نگهداری نموده گزندی بذات مقدس نرسید خدیو بیهمال
در هنگامی که سفینه عرش سیاه با نوفر لیم با دپای بحر لرزه در بحر آتش و دریای نیرو دستمند در بوده چند نفوذ از
سواران روضه را بنوک سنان جان ستان بخاک هلاک انداخته بگیتی فروز جان به تیره روز ند که مردوز

مرد بصد رقرب آنحضرت لبر غلطیده از پرتو شش آنحضرت نیز رگشی کرده بر مرکب دولت پیکر آن شخص خورده و باره
لبر در آمد چشت گنان از جنابت خاص پیش آورده آنحضرت باز قدم بر حلقه چشم رکاب گذاشته سوار گشته نهم
چون زاویه عطش الانتهاب افگن چکر تیغ و شتاب و قلب سپاه از قوت تشنگی در تاب و تاب بود و غلطیدن اسب گردن
خرام آنحضرت نیز علاوه گشته دلیران را گمان آن شد که مگر رو گشتن رتا جدار بر از زخم کاری و کل اقبالش راد
گلش و رنگ جهان برسم خاری رسیده زمام اختیار از دست داده اند شقچیان زمل بیت پیکر دیو پیکران
بیخ منظر از ضبط و نظم لشکر عاجز شده دست باز داشتند خدیو گردون توان ناچار از مشاهده احوال جنگ گران
عطف عنان کرده کس فرستادند که اردوی همایون را با قلبی تاز از اطراف بغداد کوچ کرده بمرکب همایون
ملحق گردند و خود بجانب بهر نیز توجه فرمودند و در آنحین که جمعی از دلیران از آب دجله و دریاکرده خود را بر آن دریای
آتش زده جوعه نوشش باده قاشدند و برخی دیگر از پناه باد مان خشک و زبان تفیده بلب دجله روان
گشته دست از آب تندی شستند ملخص این احوال اینکه بهمه جهته و هنرا نفوذ از سواران لشکر و پیادگان تفنگچی
دجله توپخانه عرصه تلف گشته و توپخانه بتصرف روضه در آمده و جمعی که در سمت شرقی دجله بودند بلا مانع
آغاز کوچ کرده در بهر نیز بمرکب والا پیوستند چون پیش از وقت یکنفر از روضه کریخته این خبر را ببغداد برده
جمعی از قلعه گیان بیرون آمده جسر دجله را قطع و جمیکه در جانب غربی دجله و جلو قلعه آنحضرت اقامت داشتند را
عبور بسته دیده جمعیت دار زراه حله و حلکه باعانت طایفه نبی امام و بلدی شیخ داود خود را بامن عاصمیت
رسانیدند مدد رعسکر ببغداد را نیمقدمه دار و بغداد و سه روز مکث کرده رایت عزیمت بجانب کرکوک افراخت
و مرکب همایون بعد از ورود بسنجق ابراهیم شاه و رفتن بروی سران و سرکردگان لشکر گشوده فرموده اند
اول شکستی که بود مقدر بود در پرده غیب پستر سر از رشته تقدیر غیوان پیچد و از حکم قضا نمی توان پیچید
چنانکه ناطق کفه نظم بس نکته بین و نکته دان باید بود تا دل ندهد بدست هر فکر گمان باید بود
بدست بهر زشت و نیک اول هر چه هست ؛ حکمی بران و سرکردگان سپاه بالقاء ما انفقت غیب بعقیدت صاف و
اخلاص خالی از ریب بخدمت آنحضرت عرض کردند شعر توان سایه بر زمین از خدای ؛ که دارد در آن سایه تمثال های
اشارت رز گین گذاری زمانه بشارت ز توجان سپاری زمانه ندانم اندیشه از کار زار ؛ ز تدبیر ما و تقدیر پروردگار

پس آنحضرت با اطلاعی کیشان باین عزم خانه خانه آنچه از خیمه و حباب و اسباب و باقی ما یحتاج که در آن شوشه نفت و ذخایر
شده بود بولایت حواله کرده فرامین متركه در باب سرانجام آنها باطراف ممالک صادر قلمی آمد و نیز به الکای رستمدار فیلی
و کرمانشان و همدان و حکام صاحب اندیشه و امینان اخلاص پیشه تعیین کرده و رایات گوه گیر به ایلچی خان بلوچ که
تا آنزمان بنیابت اشتغال داشت بعلاوه تیول سرشتر دو بزرگ بکرست و مقرر فرموده اند که با لحاق امیر خان بایک
قزلباش فارس روانه گشته نامدت چهار ماه کمابیش لوازم ضباع مسیاه خود کرده بمرکب دولت ملحق گردند و نیز از قراولان
سفاه مقرون گشت که پیرمحمد خان بیگلربیگی هرات بمشهد آمده در هرات بوده بصیانت حدود قندهار پردازد و حکام
قیلخان جلایر سردار قندهار بحکام قزاوه و قاین و سیستان و تون و غیره بمشهد از لشکر فیروزی اثر که تابع امر و فرمان
او بوده اند در موعد مقرر در همدان حاضر باشند و همچنین جمعی از جوانان غیرتمند خراسان که تربیت یافته رکاب دولت
آموز خدمت خدیو ثریا جناب و شیر پشه دلاوری و دلیری سوگ جنگ آوری بودند بستجاق دار اردو و در حوالی العضرت
استعمال کرده اند و از سنندلج عازم همدان و در بیست و دوم شهر صفر وارد آن خطه نزهت بنیان گشته و چون تا قلعه
برای گرجانیدن ایل جلیل افشار اردوی رندارک ایشان صد هزار تومان نقد و نزد و محصلان موجود بود بعد از
وضع سانحه مزبوره که چیدن افشار و الوار جلیل و اکراد اردلان بسبب اینکار در بیست و یک اتفاق افتاد
تخلیه صدور اعراق از ایلات و احشام مقتضای مقام و مناسب وقت و هنگام نه بود که چاپیده آن طایفه را بجنونی انجامد
آنوجه بعلاوه ده هزار تومان دیگر برای تجدید اوضاع نقصان سفوسته بدسته و جوقه بگنجور و سردار خزانه
احسان ملازمت گشته چیب و دامان آمال لشکریان از نقره و غایت مالامال و هریکی را اسب ده تومانی اسقاط
شده بود اسب بیست تومانی عطا و همچنین از شتر و اشتر و خیمه و سپر و جوشن و مغفر و شمشیر و غیره آلات حرب و اسباب
سوختی نفل و نخ و اب و غیرنیات دیگر که بروش زمان و اهمیتی قدر از ممالک محروسه روز بروز میرسید
و فیما بین آنکوره جلادت پژوه بقدر قیمت اقسام یافته و در عرض شصت روز جمیع امور یکه مرتوف علیه نهضت
رایات نصرت قرجام بود صورت انجام یافته لشکر فیروزی اثر و افواج حمیت کستر در سبعه مقرر منوال کمیدیکر مانند
ابر بهاری و سیلاب کوهساری که بیکدفعه بریزند مدار اردو اوری نصرت بروز رود و داخل معسکر نزلت گشته از
وقایع خیریه اثر آنکه در ایام توقف رکب والا در همدان تیمور پاشای ملی حاکم وان بعد از شنوح واقعه بغداد از جانب عسکر

باذوجی از اکراد و جنود در رویه عازم تبریز گشته و است قرابه و اتباع رستم جلادت را جلوه داده و تبریزیان با قشون مامور
بعض شنیدن آوازه حرکت تیمور رستم زار در صدد تحکیم حصار شهر تبریز در آمده آغاز کرده کردند هر چند لطفعلی بابک با
تبریز محالفت پرداخته بود معهذا بتقلل شهر را ضلالت اظهار نافرمانی و بدسگالی کردند لطفعلی بابک آوازه زنان نام معدودی
از افشاریه و ملازمان خراسان که همراه داشت در شهر بند حیرت بسر برده چون حیات قلعه را بآن جمع قلیل در
خور امکان خود نیافت ناچار با اتباع بجانب هراه شتافت عبدالرزاق خان مقدم که در آلوقت از جانب
حضرت ظل الهی حاکم آنمملکت بود در بروی لطفعلی بابک بسته راه بدیخی گشود ناچار عازم خلخال گشته
حقیقت حال را بعرض اقدس رسانیدند پس از صدور فرمان اعلی بعضی از عساکر منصوره بحراست دارالمرز مامور
و ایالت استرآباد به بکتاش خان قزلو عم آنجناب که در اپرد میبود مفوض بخطاب بهادری و سرداری دارالمرز مامور
مفوض و همراه او زده با جمعی از سپاه خراسان بسرعت روانه گیلان و سپاری از ملازمان آذربایجان که بواسطه شکایه
حالت گشته از بعد لطفعلی بابک فراری و در زرباری جنگل دارالمرز متواری شده بودند بحرب امر و الا مامور
در ابتدای این بهاری تیغ سیاست بر ایشان جاری ساخته و جمعی هم در اطراف ولایت در دست شحنه نابود
گشته اند و نیز طایفه بختیاری که در کرمانشانات خود زاریه نشین پیشوا نه زاری بوده اند از استماع واقعه بغداد
هراسان گریبان حمول برآورده یکباره ترک طاعت و فرمان برداری کردند چون همیشه پیشه ایشان بوده و الا آن روز
که بعد از فراغ از مهمات روم با حضرت شاه جمجاه راجلس بر بر ساخته بمهاد و الارض اتره و اسکنه شاهباز
بلند پرواز کشور ستانی راه رهوای فضای اقالیم دیگر با ل کشا سازند در ایام توقف کرکوک ظفر اثر در بغداد اوکاری
صورت نوعی و کسوت تکمیل ظاهری یافته ملا علی اکبر ملا باشی و میرزا کاظم حنفا را برای آوردن حضرت
شاهی روانه ارض اقدس ساخته بودند مامورین در چهاردهم ماه صفر آنحضرت را از مشهد مقدس حرکت داده
در ارض راه بودند که سانحه نابغداد و حادث و تعویق مطلب را باعث شده چون سلطنت او و چنین وقتی که اعزم
همایون ظل الهی معقود و باتمام و کمین خواهی بود در مصلحت حدوث حوادث بعضی امور می بود فرمان واجب الاذعان صدور
یافت که مامورین از راه و اصفهان در رکاب شاه جمجاه وارد و مازندران و محمدرات را پرده سلطنت منیر
باشاه عباس که در آن اوان سکه و خطبه بنام او میبود از قزوین حرکت کرده روانه مازندران گشته آن خطه

والیر خان بک بقشون فشنه و خواستار که همراه او می بوده اند عازم درگاه معلا گشته اند اگرچه در جنبی وقتی از انکار بای
و زمان خدشه آری بود صدور آن کوکب فساد انگیز از بال آذر بایجان در خفیه جزیره و ظهور این امر حیرت آمیز از آثار سیاه
در مواقف محمد خان بابتی که در عزم قوی اساس صورت دهن و قصور و موجب خلل و فتور گردد و اتفاقا چون وقوع
اینگونه حوادث در پیشگاه دول و ریاحه صولت حکم خار و خس در برابر لجه زخار و اطلاعات کیاه خشک در جنب
شرف دارد و لطف و ذهنی در عزم و تزلزلی در خاطر اقدس راه نیافته متوکلا علی الله با جنبش لایح همت ثابت بعد از
پنجروز که نبه و آغوش برکب همایون ملحق شده بقصد مقابله لشکر عصی گرده و در بانزدهم جمادی الاول وارد
حوالی کیلان سه فرسخی اردوی گشته روز دیگر سلطان خاوری ما هیچه بخوق بر اوج عبوق افراخت بتمنای اقتحام
لشکر جهان دهمان لشکر در حوالی موضع موسوم بعبدران کمر محاذات قلعه اردوی واقع است نشیب
صفوف فتح و ظفر و تسویه جنود و خدمت و ذکر کارفرمای مآل کرده با آئین رعد قتال فوج فوج و کوه کوه
نظم پیال دادند ظفنه و لاوران دولت رزم گستران و دیده کوس رویین و غریو نای زرین بدرنوه چرخ
برین رسید کوکبه آئینی از ان سلک و نظم و قره سکوهی از ان رای و عزم شهود دیده اربا ب رزم گردید
که آسمان با هزاران چشم بنظاره آن حیران و در بان دست و دشمن در عالم انصاف بنا دره کاری آن همت بلند
آفرین خوان گشت سلطان سلیمان بدینگونه لشکر نداشت پیچین و ستکاهی سکندر نداشت بکس اینگونه رسم
ترتیب و آئین ندیده و نشنیده عثمان پاشای سرعسکر که بعد از معاودت از بغداد و اتمام
افتخار و مباهات مینمود در خارج قلعه کرکوک بکیر مرتب لشکر ظفر شعار نصب خیام قرار و رفیع لوای اقتدار در
اطراف اردوی خود را بخندق استوار کرده بحفظ کار و رادر تعارض دیده و لشکر معارضه پهلو تهی کرده پهلو
بر بستر نزول نهاده جمعی از ان لشکر روبیه بقوعان اربیل بقلعه دزدبخلک آرودند دست و لاوری بیاز مودند
از ین طرف نیز دلاوران فیروز جنگ روبی جنگ بصولت شیر و جرات پلنگ بدون تامل و درنگ بسوی
کین آهنگ و بیارقه تیغ و سنان و نوای کوس توپ و تفنگ آتش افروز زمانه جنگ شدند جمعی از ان طایفه
سرمانند گوی در زخم چوگان نوایم مرکبان غلطان و فوجی دیگر سر خود بر گرفته بسمت اردوشه الروم شتابان
بقیه در قلعه محقن جستند رایات منصور تا مصر شاک در دستگاه جنگ قامت افراشته بچه گونه

آن

آن کرده را پیمان کین اشارت میکردند چون اثری از عساکر ظفر مظهر نرسید و در اعماق نا کشنده تر از پیش
از تحیر مضمون آن هر سلسله طلسم تحریر در آورده مغلوب بگفتار اشرار ان گردیده اند مشعر
بر اینکه بشوق ملاقات آنجناب راه عبور و مرور از طی کرده ایم اگر از مردی نشان دارید بهر که رزم قدم رنجه ساخته نان
و نمک او جای شما نرا بر خود حلال سازید پس با انتظار جواب نشسته و در نمک از آنجا که وقت ماندن احدا نمک
بر عطف عنان مستولی خود شان فرموده و در روز دیگر بهمین سوال هر روزه بر سر قلعه رفته چون کیت غرم تو پال
پانترا در مضمار کیرو دار نمک دیده اند مقید بانجام کار او نشسته منتظر قلعه بود اشرا که در روشنرا کرکوک بر واز
کرده بلند اساس و مقام جیغ بیه و بیلسون و شمون بذخیره و غله پیلاس بود و جمعیت سپهر حماس ساخته لذرا
آنی در بند متوجه آنصوب گشتند که شاید انیغی حرکت سلسله جرات بر عسکر شده از در مقابله در آیند در روز یکه مرکب جهان نما
سایه وصول آنمکان افکنده قلعه مزبور بحیطه تصرف در آمده جمیع از اکراد و ایلاتی که در محال بعیده باستظهار مکانت کوهسار
از هجوم سیلاب شور انگیزی سطوات جنود قاهره پناه بان قلعه استوار برده بودند معروض تیغ آبدار و سپاری
از ذکور و اناث بقید اسار گرفتار گشته غنایم موفور بحیطه آمال سپاه منصور گردید با قضای جهان برابر بر داشتقال
یافت و چون محاصره بغداد پیشنهاد خاطر قوی بنیاد بود در این مطالعه بعرض اتفاق پیوست که امیر خان بک با قشون خراسان
و فشار به کرمان که در رطاق وسطای کرمانشان منتظر فرمان بوده اند آمده در کنار آب دیاله در حمشاه که از اردوی
اردوی فولاد پاشا بود رحل اقامت انداخته بروج متحکم در آنمکان ساخته حکام اردلان و کرمانشان نیز
با جمعیت خود در قلعه غلات شهره روزبه و توابع را برای رابطه ایام محاصره بغداد ضبط و از کردستانات و نواحی آن
حواب داد و ابلاغ گرفته غلات مزبوره را بقفل معسکر امیر خان بک نموده در بروج انبار نمایند و بعد از سه روز اعلام
فتوحات از آنمکان آغاز اهتزاز نموده در منزل خرم مجمع گشایش اعتضاد داده در باب غزیمت بغداد و تعیین استشاره
کرده فرمودند که اگرچه اهل خراسان را راه صعبت در پیش و بار گران مشقت است که بردوش خویش گرفته اند اما اهالی آنجا
آن سیر و سفر مهد بدر کامل نگردیده و قطره نیسان تا دل دریا نگرده بجرد خار نا ویزد که گوهر شاهوار نشود و در این حالت
که اهل قلعه از رخصات عسکر ما یوس و تشنه لب قطع و غلا مایوس شدند هر گاه این سیل خروش از تخریب اساس قلعه بغداد
روان و آنمکان محاط لشکر با امان شود حکم خانه جاب و بنا در آتای قلعه گیان صورت ملتفش بر آب خواهد

فرد بازی ما کرچه اوّل خام می آید پختیم ۔ و عجب دارد تماشای رنگین نرد ما پس همگی متفق اللفظ عرض کرده اند که ما
تا جان در تن است باز طریق برمازی نخواهیم گشید و در جان سپاری و فرمان برداری خواهیم کوشید بعد ازین مکالمات
امروان ایصدد رپیوست که اهل او در وحاب زانیده خود را در دامنه شهر روز و غله یکماهه را حمل کنار و بیاله نمایند
که بعد از ورود مرکب دان بغداد از آنجا بدخانات قفل عسکر ظفر پیشه نرود در بیان آمدن تو پال عثمان پاشا
سرعسکر مقابل بجناب نادری و قوع محاربه و نقل رسیدن سرعسکر و کیفیت آنزمان ظفرنشان پس مرکب
والا وارد و مجلی مرسوم نقرا نپه گشته اکراد ملاحظه کردند که سپاه ظفر پناه ذخیره و غله بکنار و بیاله جمع و بآن نواحی کشکر اده
سیر روند کمان کردند که ضعف و قصوری بحال اینطرف راه یافته یا امری در جانب ایران حادث شده که مرکب
عطف عنان عزیمت آنحضرت گشته سرعسکر از بخبر آگاهی دادند و نیز اینمعنی را قبول و بر ضعف حال آنحضرت محمول
عثمان پاشا نامی را که عمده پاشایان بود و حمایت کرده هزار نفر فرستاد که بهمجا و منزل متعاقب او رحوی همایون
جلادت اجولان سیاده باشد چون فراتپه متقر کوکبه جلال برد او نیز آق در بند هفت ذرعی سوردیش را که
مکان مستحکم و در میان دره واقع و همران منحصر بیک راه بود ما نع خود ساخته جنام اقامت برافراشت لیکن
مژده دلپذیر بایشان رسید که اولان جوش چندیکنار گیر رسیده روز پنجشنبه غره جمادی الاخری طلایع عسکر با فوج ازین
از راهی که جاده غیر متعارف بود و مظنه عبور از آن طرف نمیرفت کوکبه ایغار را تیز تک ساخته از اتفاق
خواب غفلت دیده بصیرت فراولان روتبه را که در خارج راه بودند بسته از عبور موکب منصور دور داشته
هنگام صبح در وقتیکه جهاندار مهر انور بدر بندان کوکبه وصول افکند فوج چندیو عده بند کشوکشای بدر بند فرا رسیده
زین رای تیره بخت جمعی از خزاپر چیان پلنک صولت پلنکیه پرشن و تفنگچیان برق دست رعد خروش را از
دو طرف برفراز کوه جاداده داخل در بند شدند در روتبه سرایه متبوعه صفوف پرداخته از طرفین نیران قتال اشتعال
دوست بازوی دلاوران نجم افکنی و خونریزی اشتغال یافت سرعسکر بعد از ورود آنکه کردن عثمان پاشا بخیال اینکه
مبادا عثمان پاشا بجناب بادری غالب آید دلکوی نیلیماهی از میدان ربایند دست اجل بر قفایش زده بتعوب آباد
و معاقب روان گشته در حین گیرودار که بارقه باد بیج و تفنگ چشم مهر و ماه را خیره و کرد عنبا عرصه کارزار روی
سپهر نیلی را تیره و نار ساخته بود طلیعه رایت سرعسکر نمدار و سپاهی لشکر از مخاذات آق در بند مصدقه

لیل و النهار کردید هر چند که وصول کوکبه سرعسکر و رسیدن چنان فوج چند و متر و انتظام و تجهیز بمیوکه نرود و شرح مرتب
دلپری روتبه و نقره خاطر دلیران نظفر اثر کردید اما بعد لول رنج راحت دان چه رنج مطلب بزرک کردکه زنبای چشم
کرک آنحضرت ایمنی راعین مدعا دانسته جزو غلبی با عانت آن داور جهان پرور کوکبه ران فتح و ظفر کشته
بعد فتنین بمسافت ربع فرسنج رسیده بود که حملات مردانه و صدمات دلیرانه افواج نصرت قرین صفوف روتبه
از پیش برداشته بتعقیب سرعسکر اضطراب دور سلک فرار شان انقلاب راه یافته سر بتراب کریز نهاده
سرعسکر روتبه که با حال نزکت و شان در تخت روان می آمد ناچار بر جنیبت برق رفتار سوار و عازم فرار کردید که
دلیران سهمکین و یلان عرصه کین متعاقب رسیده با جنان در آویخته و چون حضرت ظل الهی بعد از ورود بند
فرجی را از دلیران افغان ابدالی از جانبین کره بمتهای در بند مامور ساخته بودند که بعد از ظهور علامات شکست
سر راه بر آن طایفه بندند و مامورین نیز از جانب بخیم افغانی پرداخته و سر رسیده آن طایفه را احوالکان تیغ و سنان
ساخته و قریب ده هزار نفر از آن کروه عرصه شمشیر و سه هزار تن زنده اسیر سلسله تقدیر شده سرعسکر اولیای
عزیمت الله یار نام کرایلی از ترکیب هستی افکنده سرش را بر سنان مظفر معنی برداری ساخت و جمع اوردای
عثمان پاشا را حال و انتقال و توپخانه و خزانه سرعسکر بتصرف لشکر نصرت اثر در آمد و چون اخبار سرعسکر بر کاران
رودران لازم بود سرعسکر را بخشی اولیای و مصحوب عبد الکریم افندی قاضی عسکر عثمانی که از کرفتاران آنجا بود
بدخت روان روان ساخته که برده در مملکت روم مدفون سازند و از آنجا باز بقراپه که مستوعز
دشان بود مظفر و کامران عطف عنان کرده بایاخان چاپارشلر بیکلر بیکی ارستان را با جمعیتی تعین نمودند
که در حوالی ترقه رای کلک بسته از دجله عبور و حله و نجف اشرف را و کربلای معلا را بخط التعرف در آورده راه
ذخیره را از طرف آب بر قلعه کیان سد و ساخته منتظر ورود موکب والا باشند چون اساس خصم برانداخته
و ساحت ملک از وجود شوم چره دست پرداخته خبر به پشته تیمور پاشا که در بیان روتبه بر نور جوهر جلادت مشهور بود
جارم و با فوجی از بهادران جریده و سبای بیجانب آذربایجان عازم کشته بعد از ورود رایات جهانکشا
بیاندار نباوج بلاغ مکری خبر رسید که تیمور پاشا بخیر و ورود خیر شکست فولاد پاشا که در کان ریبله بود بوقوع
پیوست بنیز را خالی کرده بدیار روان روان کشته لطفعلی بک مامور بنیز کرد که در آن انحکام در مراغه توقف داشت

وارد و خبر ورود قلعه را تعرف کرده چون این خبر حضرت تحقیق مایف خان عزیمت بجانب قرا کاه اردوی همایون بود
انعطاف داده مراجعت بسلیمان طارم و خمام نموده و آنگاه خبر اقتدار محمد خان بلوچ تواتر معروض خدمت جلالا
گردید توضیح اینحال آنکه بعد از یکه بسبق ذکر یافت بعد از آنکه محمد خان از جایدر راستان برگشته بعزم قلع و قمع
استیلا و براه خوف و رجا ابتدای کار طغیان اخبار را تعریف کرده قاسم بیک که در قلعه دیزفول بود مقتضای
سرشت زشت و رویه های نکو آئین فوشت قاسم بیک از قضیه احوال او استنباط آثار نفاق کرده از دیزفول خارج
و شتر گشت و شتریان را باشاره محمد خان اورا تکلین نموده قاسم بیک روانه بهبهان گردید بعد از چند روز محمد خان
بر سر او رفته او را با اتباع بدست آورده محمد حسین خان حاکم سابق شوشتر خویش محمد علی خان و تلار باشی
بکلربیگی شوشتر و دستاده الماله آنجا مقدم او را مغتنم شمرده بجانب آبگاه نشاط بر هوا انداخته غافل از اینکه عنقریب
آسمان این هوا را از سر ایشان بیرون خواهد کرد و پیاده اش این خیال خام آتش طرفه بخته گاه ایشان را محرق خواهد
ساخت اسباب و تبع جویزه فیروزه را بر سر موافقت بیش آورده دست شایعت داده و جویزه را السید رضا از اولاد
سید علی خان و کلیبه به الشیخ فارس آل کثیر تفویض نموده آنها شیراز و در بکنوسنجی شیراز احمد سلطان
مروی با فوجی از قشون خراسان و غیره که عدتش سه هزار نفوس میرسید بعد افته برآمده مغلوب گشته بقلعه بختیار
بعد از سیزده روز که در قلعه مزبور محصور بود از فقدان آب و آذوقه عاجز شده مطالب راه نجات گشت
محمد خان قبول کرده احمد سلطان با الفوره از قلعه با اتباع بیرون درآمده روز دیگر محمد خان لوراباد قضا را
در مجلس ناکامی پهلو نشین قاسم بیک ساخته و اعراب بنادر تیز باد موافقت در رسیده شیخ احمد مذکور
چنار رؤسای آلقوم روبندوم را برگرفته و ساق اوزوندر فته رایت اقتدارش ارتفاع یافته عدت لشکر
بدشتکار رسید بعد از وصول اخبار مزبوره چون محاصره قلعه بغداد محتاج بجمعیت زیاده نبود محمد حسین خان قاجار
بکلربیگی استراباد را بسرداری خوزستان و رتبه مقدمین اعراب و تکلمن سید علی خان والا حویزه مامور و قشون
استراباد و غیره از راه لاهیجان با و برای روانه و اسمعیل خان خویشه حاکم فارس را با یالت کوهکیلویه سرافراز و بهمراهی
ازدولایات فارس حاکم فارس را با یالت کوهکیلویه تیز آواز و بهمراهی یک از دولایات فارس و حاکم جدید
از رؤسای خوانسار تعین و مباهی نموده هزار نفر از عساکر فیروزی مآثر را بموافقت حکام مزبوره روانه فارس گشته

دعا

و حکم والا مقدر شد که طهماسب قلی خان جلایر که صاحب اختیار عراق بود از سمت اصفهان و اسمعیل خان خویشه از
جانب کوهکیلویه باحکام و جنود انجم احتشام در روشتان جمعیت و بدفع آن فتنه پرداز تندر و رایت از ترل مزبور تو
عازم ترسن رای گشته شرف اندوز زیارت آستان فیض بنیان شدند و در آنجا وظیفه یابا خان چاپشلو منظر
جناب مبارکه سپهر احتشام رسید که بعد از عبور از دجله یکشب در حوالی کهنه بغداد با منتظر ان نیلوفر شاید عساکر
از قلعه عزم مقابله نمایند مکث کرده چون قلعه گیان از زمی ریه سابق که در آنگاه واقع شده بود سلسله فرود
پرداز خوف جان هر شش پای وهم شده بر دلها اگر عنان آن لشکر در راجه آن بوم و بر ارتباب کنیه جویه
سالها حلقه بر در ریز و نفس کشیدن جواب باز نمیدادند لهذا روز دیگر که ترکتاز تیغ بندی مرض کمر قرحله
زنگار عهد الوزه و بر کرده یابا خان بجانب مقصد روان گشته الاصله و الماکن مقدسه تمامی باج گذار رایات
اقبال شده و مرکب جهانگشای او مرتقرای عازم بغداد و در رجب و ششم جمادی الاخر سنه خدیم متوکر به
فیروزی بنیاد گشته سراد قات جلال بجایگاه ستی قرارشان مرکب اقبال مخیر تا از خاطراف و جوانب
آنمنزل محل قرار و مقام استقرای عساکر نظفر شعار شد احمد پاشا بعد از سه روز معتدی را از زاده اعتذار
بارخلاف مدار و ستاد اظهار عجز و خجالت و از زولت عثمانیه در باب استقرار چند دستور و رود ولایات
او تمای کفالت و ابراز فرمان و کالت نموده بعد از تکرار معاهده که چند روز این عهد و ملتمس زبان نیاز
معروض خدمت خدیو عاجز نواز میکرد یدسکارم جسر رانه پذیرای این مسئول و تمنای او در بیگاه رای انور
قرین قبول گشته احمد پاشا فرامین موشح بخط شریف و قانون عثمانیه پاشایان کجه و شیروان و قلیس و ایروان
و باب بخیه قلاع رشته باستعداد خود و همراکاهی لحاشتگان این دولت روانه کرد اگرچه در باب
بیرون آمدن از قلعه که منافی قانون دولت عثمانیه بود معذرت خواست اما شکشهای لایق گذارنده
و اگشادان این طرف را که در جنگ همدان از لشکر شاهی و در جنگ عثمانیاشا از لشکر نظفر توأم که در کنار
خط بدست روبیه افتاده بودند بمحبوب عبد آزادی قاضی بغداد روانه ساخته لوازم خدمت بتقدیم
رسانیدند از یطرف نیز تمامی رؤسا و سرکردگان اوجاق و طبقات رومیه که در محاربات عثمانیاشا
در آتاق در بند گرفتار گشته و ایران نظفر پیوند شده بودند مخلع و مرخص گشتند اگرچه در اوائل نوشته نظر

برسم عقدت بدرگاه جهان پناه آمده در اصفهان توقف دارند حضرت تقبل لباط مقدسی یافته چون مضمون نامه
در بشارتین بود که عبداله پاشای کوپرلو ایلخانی ایروان با قبچاری لبرداری مامور به اصلح و خبک ماوران و در دیار بکر
توقف دارد و معتمدی نیز از این طرف نزد پاشای مزبور رفته امر بر یکدیگر مقرون بمصلحت و تلقین علیتین باشد
بخیر علی تقادیم هر چند که بر ضمیر الهام پذیر والا لایح بود که مدعای او بیای حالت خفاذ تاخیر و دفع الوقت است
لکن بدنوای جهانبانی و از این عقد تحرف ساخته بهانه اظهار درستی مشاهای کار خود را درست نمایند
چون حضرت ظل الهی بجوانب ایغلب بفتح سازگاری مفتوح شده بدون تضیع نفوس و مفک دماء
بدعای کهمل پرداخته و برای اتمام حجت احدی را بهمراهی افندی مزبور از راه بغداد نزد عبداله پاشای روانه
و پیغام دادند که مقصود ما ولایت انطاف آب ارس است اگر منصرف دادند فبها و الا جهای جنگ و مهمان
پذیر باشند که ما خود در این اوقات بهنا از آنجا علاقات رسیده بنای کار را میگذاریم و چون قبل از این ایلچی
دولت روسیه کیلانات را بموجب اشاره آنحضرت خالکرده سپرده و در باب تخلیه و رنبدد باد که به تاخیر داده
قلعه ایروان اهتمال کرده بوده اند در اصفهان کاتب معتبری از جانب پادشاه خورشید کلاه رو بسفارت
مامور و وارد درگاه معلا و مقرر شد که همه جا در موکب همایون باشند و در چیان حرکت موکب نصرت
نشان از اصفهان بعزم تسخیر شیروان و وصول خبر فرار خانی شیخ احمد مذکور و مهرخان بلوچ و موقع عوارض
راه بعد از انتظام امور اصفهان در حوالی دهم شهر محرم الحرام سنه هزار و صد و چهل و هفت هجری لوای
عزیمت از راه همدان بجانب مقصد افراشته در عرض راه خبر رسید که طهماسب قلیخان سردار بعد از رخصت
از درگاه جهان پناه بتسخیر قلعه خنج و قلعه غوش که ساکن اعراب بندر ریو بر داخته بعد از انجام کار ایشان
بمحاصره قلعه باغ مشغول شده چون قلعه کنک متعلق بشیخ احمد مذکور و مرجع ایه و رئیس مخالفان
مذکور بود و جمعیت کامل از اعراب بمقانی و افغان در رجوعی داشت و مهرخان بلوچ که در آن اوان در
قلعه دشتی بود از ورود سردار آگاه گشته بعزم استعانت نزد شیخ احمد مذکور عازم کنک شده در یک
فرسخی آن با جمعیت خود که عدش بیا بصد نفر میرسید رایت قرار افراخته سردار از تمیشی خبردار گشته جمعی را
بمحاصره قلعه باغ و کرمان آن طایفه تعیین نموده خود با فرجی بر سر مهرخان ایلغار و جمعی از اعوان اورا

قتل و گرفتاری ساخته مهرخان بعد از وی بحبت سر اصل قرار گرفته چون شیخ احمد از بنادی حال بعیشه خبر اختلال امور سر راه
و بنادر و مفاسد کلیه از وصاد و بشدد سردار بتسخیر قلعه او عازم گشت دو روز اندک روزی حواله قلعه شرف گشته
شیخ احمد با تمامی اهل قلعه و ستیزه و جمیع قلاع و مساکن تحت که در بنادر و جزو و بنادر تعلق جزو و سعود برآمده سردار بتعاقب
و آلا قلیجات را که آشیانه فرار بود ویران و اهل قلعه را که چاپیده از راه کرمان روانه خراسان و احمد مزبور را با چند نفر
از رؤسای اشرار بدربار سپهر اقتدار فرستاده و در رفرو رود بادر و دی سعود و شرف سیاست چشیده بر کرمان
مبنی گشتند مهرخان بعد از وی را از قلعه کنک که راه چاره را مسدود و با قبچاری بر اصل شتافته از آنجا بگشتی
نشسته بجزیره قیس مسکن اعراب بر دات که بیخ شیخ علاف و الد شیخ راشد هوله که کرج او در بندر گناوه
غازیان شده مهرخان را با رفقای او اسیر کند بدیره و دست آویز نجات گرفتاران خود ساخته و در ایذا بجهد
بلیغ کوشش احسان و حصول مطلب بهره مند گشت و سردار مهرخانرا با بروفق فرمان مقید و روانه اصفهان ساخته چون
مکرر حضرت ظل الهی از تقصیرات و اغماض عین و مسوده منظور نظر عنایات و صاحب مملکت و ولایات ساخته بود و
در اول مرتبه که از اصفهان عزیمت بغداد داشت بنیابت که همگیه تعیین و روانه میساختند در حالات قاپوکنان اودبا
یکیک نگرده و مرحمت فرمودند که اگر این مرتبه بصدر خیانت و شورنجتی نوشی چشمهای ترا نمک گیران او جاق خواهد شد از نیز
نگذشت قبول بر دیده گذاشته مرخص شده بود در نیوقت که فتاح فتاحش از نظهور رسید بعد از ورود او با صفهان
بانشاره همایون در همانجا که این وعده و عید بعمل آمده بود چشمهای آن تیره بخت را عبرة للناظرین از حدقه برآورده
چون از فتح احسان مولای خود چشم پوشیده بود بجزای عین را بچشم خود معاینه دیده بفاصله دو سه روز قدم بگوری نهاد
عدم گذاشت و در سیزدهم ماه مذکور موکب همایون از همدان حرکت و چون مقرر شده بود که حاشور خان پاپاکوه
آن اوان حاکم او و دمی بود سه هزار خانوار از رفت و ربار دمی که چاپیده و در صاین قلعه که محل عبور موکب منصور است
حاضر نماید مشارالیه بر وفق فرمان عمل کرده رایات جهانگشا از جانب سنندج وارد آنمکان و خانواده مزبور را تملک
دیده روانه خراسان ساخته و از آنجا عازم مراغه بوده کرج بر کرج روانه سفان گردیده و چون معتمدان احمد پاشای والی
بغداد که با فراهم قصری برای تخلیه ولایات کنجه و شروان و تفلیس و ایروان رفته بودند پاشایان بحکم خود ایشان را
جواب داده و در تبریز معطل بوده اند و در رفرو رود موکب اقدس بمراغه عرق افشان فجالت سعادت تقبیل عتبه

خواتین عطاف و حضت انعراف یافته و بکتاشی خان و قلمرو و دار المرز با جمعی از خوانین و حکام مامور و تعیین و حکام
نشاد و مقدم و کای الامامور بمدم حشته که هر یک با جمعیت خود در آن ناحیه توقف کرده منتظر تحقیق خبر صلح و جنگ
مترصد صدور امر خدیو با قتدار و نگ باشند و چون جمعی از اولاد شاه در جهای سخت و پشتهای پر از
سکن داشته از راه زیونی بجنگ و اداء مر خاقان فیروز بخت مخالفت نظهر رسانیده ندلهذا حکام ستاراد اولاد و پسل و
کیلانات با جمعیت آن نواحی و فوجی از جوانان جلیر ظفر مسیر و به پشیان تعیین گشته تکلیف هر اکه در پنجه های خشک
و ریو های کوه تحقن و اختفا کرده بودند بر وجه منع کر شمال داده ندو در روز دهم شهر ربیع الاول خطاب و پسل مقرر گردید
کرده بودند در پیان تسخیر شیروان و غازی قوش و بقیه لکزیه و غستان و قرار یافتن سرخای لکزی بعد از ورود رایات
جهانمطاع بار و پسل تاتار و چاپار از جانب عبدالله پاشای سر عسکر دار و عریضه رسانیدند مشعر بر اینکه تا سه سال مطالبه
ولایات امر توقف داشته بعد از سه سال ایلچی معتبری بدربار عظمت فرستاده و ولایات را طلب نمایند تا اولیای
آن دولت در برابر فرنگ متراع و جنگ وضع نشده و ولایات بپسندیده از خارج بر فرض پرستگی و شکست
انطرف تا رسیدن جواب حبس نظر کرده و سایر پاشایان هم نحو یکه سابق ذکر یافت بقرا مین قصیری اقبال نکرده و
فرستادگان احمد پاشا را روانه کفکر نداده اند و بدستیاری چاکدستان سعی کنند پر خم این کفکر ها و رکشکره و قلاع
عسکر و پاشایان دیگر جا گیر شده و قلاع سخت چنان قلوب ایشان بهجوم جنود و فتایح رخنه پذیر نگردید چون
از جلو پاشایان مزبور که فرمان معنون بخط شریف باسم ایشان مرافق قانون دولت عثمانی اصدار یافته بود سرخای
لکزی بود که در آن اوان از دولت عثمانی ولایت شیروان و داغستان را در حوزه اقتدار داشت سری خان مقاتل
حاکم ستاراد بر حسب حکم جاپان آن فرمانرا مصحوب آدم خود برای سرخای ارسال و سرخای حامل فرمان را گشته
جواب لاطایل که از دهان حوصله اش بیرون نیامده در آنجا دریافته بود که مزولایت شیروان را از بقرب شمشیر
یزان لکزی مسخر کرده ام و احمد بغدادی و غیره را بچه حد آنست که این معقوله امور دم و در دادی انها را متحمل
قدوم نشده لهذا گفت نامه پس آن جزء سرور آسایش همایون میز از وقوع فتح شیروان را نظر الطلیعه فتح الباب فلاح دیگر دانسته در بیست
و پنجم شهر ربیع الاول در دو مرکب همایون کنار کر اق گشته سرخای از آوازه توجه آن دریای خشم و غضب
جهان آشوب آن بحر فتنه و شر که رو بدیار شیروان گذاشته بهت رخت بقلل جبال داغستان کشیده فرار نموده و در

رایتهای ظفر پیرای جهانگشا پرتو وصول بر ساحت شماخی انداخته محمد قلیخان حاکم ارد و پسل با ایالات آن مملکت بر بلندی یافت
و چون بعرض رسید که جمعی از لکزیه داغستان در محل موسوم بایلغی که در سه فرسخی شماخی واقع و اصعب مواضع است سلوک جمعیت را
الفقاد داده و در کمین فساد و فتنه اند فوجی از سپاه نصرت پناه را بتاخت ایشان تعیین فرمود بامقدمه روز نبرد و بسیاری از ایشان
بدست آمد عفو خطا پوش شهریاری باطلاق اسیران فرمان داد بگلمر یکی شیروان آنها را بدستوری که قبل از فتح
بوده اند بصاحبان اسیر و اصل ساخت و چون بعد از فراری محمد خان و شیخ احمد و انجام امر فارس امر مرکز شده
بود که طهماسب قلیخان سردار فارس با بعضی از خوانین بجایاری دار و دربار سپهر اقتدار گردند شاهی شرف
استان بوسی دریافته و در ظلال آن احوال خبر رسید که جمعی کثیر همراه سرخای در قلعه جمعیت کرده برای اشرار پا
فرموده پس شهریار کشور گیر نبه و آغوزی را با شاهزاده نصرالله میرزا در قلعه شماخی گذاشته چون قمرق در پانزده فرسخی
شماخی واقع و اشهای داغستان نیز آن اوان مسکن و مقام سرخای و کریزگاه آن مفسد و خود رای بوده برای اینکه
او را بجهة اضطراب اندازند تنجر و تدبیر آنگانزاد و جهة تمت ساخته روز شنبه نوزدهم ربیع الثانی با توپخانی زجلو دار و
هزار نفر از نهاد وران رزم آزما جریده و سپاهی آنهنگ قمرق کرده متوجه شدند که طهماسب قلیخان سردار روز بعد مراجعت
رایات فیروز پیرا و انزده هزار کس لشکر دشمن سوز بعزم پنجه سرخای متوجه قبه و بعد از انجام آن امر مفید بمعاودت
مرکب والا و اذن مجدد نگشته از راه فارس و بستان روانه هرات گشته بدستور سابق سرداری قدما و پیشداری
آن سرزمین را بحضور خویش و اندود و یکمیز از قبرک مزمحال داغستان خبر رسید که سرخای در موضع دیره باطن
کما بین قبه و شماخی واقعت با سردار جنگ کرده شکست فاحش با قبه روانه قمرق است توضیح اینمقال آنکه سرخای
بعد از واقعه فرار از شماخی جمعیت خود را از لکزیه و غیره منعقد ساخته دار و قبه و در آنجا نیز لکزیه چهار و تله را جمع و از عطایای
والا گهه و اسحق پاشای والا تقلیس استمداد نموده اسحق پاشا با برخالف رایزاد امالی ارجستان از اعانت اهمال نموده
اما علیا پاشا ولد خود را با مصطفی پاشا و تر پاشا و فتح گرای سلطان تاتار و هشت هزار نفر از زبده و تاتار بمعاونت
سرخای فرستاده بهمه جهة بیست و سه هزار کس بسعر سرخای فراهم آمده سردار نصیر بر وفق امر همایون از شماخی حرکت
کرده سرخای پیش از وقت جمعی از نقلیجان خود را در منزل دیره باطن که از یکمیت بکره و از یکمیت پنجه تفاصل دارد
بسر راه جنود منصور تعیین کرده پشت آنرا بر جود فرح و دیگر استظهار داده از اینطرف پیشتازان سپاه سردار نجمبخت

اولیان برخورده چون بیان جنگل بود و از آنجا بر نگشتند بنظر اینکه قرات نام غلام سرخای است که بمقابله
پیش آمده و بیرانه بیان آن بستیزه آویزه برده خانه اینان را مغلوب و منهزم ساخته بقوی که در پشت آنکوه برای قرار افتاده بودند
و آوه گفته لکزیه الحمان اینکه حضرت ظل الهی است که باین جوانب آنها رسیده عنان شکیبای از دست داده
روی بر تافته و از نهیب آنکوه مقلب لشکر سرخای و یاغیان بهم برآمده سلک و نظم خود را گسیخته جمیع گریزان از ایشان عرضه
تیغ بیدریغ گشته روبه بگانب گجه و سرخای با معدودی بگانب غازی قرق ارگیشت و غازی اورجی و اسباب ایشان
او بجا گذاشته بایران نظر نصب گشته از آنجا غازیان رفته قلعه چاقرا را که احداث سرخای و لکان بسیار معمور و زنده
و غارت کرده و آتش زده و قریه خاکستر گشته ضبط نمودند و مهر فرهاد بیرون انجیر جمعی را بسر راه قزاریان فرستاده و سرخای
چون از غایت مرکب بمایان بسمت قرق مطلع بود بعد از شکست بهیچ جا ضبط عنان قرار نکرده مرکب گریز را تیز
تاخته خان شب از راه میانکوه گذشته بر دگه و ایران انجام هیچ وارد و آنلکان گشته و جمعی از لکزیه و تاتار یکه
از راه دهشت طریق فرار گم کرده بسمت قرق گشاده و شب و روز از آن راه عبور و مرور را زبانزد قدم و سای چرا
بودند و چار ناشکر منصور گشته کردن سیصد تن بزیر خم شمشیر و صفه گذشت خصم افگن در آمد هنگامی که سلطان بلند اختر
مهر از خنجر از تعاقب سرخای سمندگره سپکر دریا نورد را باد رفتار و دو بر عوض راه لشکریان از انجماعت ایلیخان
و اتقای که اقبال و خیزان طی مسافت میکردند قرین و هلاک و اسیر گشته و تمامی ایلیخان و اغنامی که در
گوهستان سر راه بودند بتصرف لشکریان در آمده القصه در عوض دو روز پانزده منزل صعب المسالک گوهستان
سحنا با توپخانه طی کرده و اکثر منازل ترک اسباب عواده بدوش سپاه لکان از قلل جبال بحر ثقیل نقل و تحویل
و باین نهج وارد و قریه خرک یکزار قرق گشته روز دیگر جواد باد رفتار روز تمام استام آغاز خرام کرده در عوض دو
عریضه سرخای مشعر بر استدعای عفو تقصیر و صدور منشور امان و تاخیر حرکت موکب نصرت توامان رسید چون در
واقع قرب طبع همایون بقدر وی اندوه و صرف او قابل سلکه امان نبود حکم والا صادر شد که در صورتیکه در پناه
عفو تخلیش ما خواهی بود که چین سای بارگاه حضرت اقدس شوی و آثار ارادت این سیل پر اشوب ایلغار و خس اینکوه تخیر
شوان لبث با فسون افسانه از دوم این فوج افروز مهابت افغی سنان شوان رست آثار سرخای با تمامی لکزیه
و اغستان تخدید جمعیت نموده در کنار رود خانه کیونسخی قرق سیه بسته و پل را که معبر منحصر در آن بود شکسته

مهیای دفاع و جدال شده و آن رود خانه کیونسخی قرق البرز در میان و در پس عمیق جاری که آینه موج آبش شکاف
تبر ترک و لقمه ناظر خنجر هنگامه بجنگ را گرم کرد عبد الغنی خان حاکم ابدال با طایفه افغان مامور بعبور گشته و بسی
سپاه را بای بار یکتیز از ترکان دیده سر بیداکرده چون فریب طایفه الغی از رود خانه گذشته و لکزیه را از ملاحظه این
حال زمام قرار از کف رفته بر گشتند و لکزیه سعود متعاقب فوج افغان آغاز عبور کرده تا رسیدن لشکریان لکزیه
خود را بکوه رسانیدند هر چند که جمعی از ایشان خانه زین را خالی کرده رخشید بار عدم کشیدند لیکن سرخای که در قشه
بود با معدودی لشکر پر شور و شر در خانه دیرای ساخت قرق مرجون و قصر رفیع عالیه را اساس افگنده بلکه
کاوی خنجر سعی و ایران زمین آزادی هر از نهفته و سر بسته که در درون نهان داشت آشکار کرد خزینه و دفینه گنجینه
سرخای و اهالی آنجا را آنچه در ظاهر و باطن مرجود بود بسته بر طبق عرض گذرانید و خواص فولاد خان ولد عادل کرجانی
شتحال که بزرگ داغستان بود در آنسر زمین تشریف فرما شده و در تقبیل عتبه سعادت قرین گشته بمنصب عالی شخی آله بر کسب
و اضلاع خاطره سربلندی یافته متعهد خدمت و مستدعی عفو تقصیر اهالی آن سر زمین گردید چون
شکنای جبال و طرق و مانع عبور و نزول بود و کار سرخای قابل آن نبود که خود را مضطر سازند بعد از یکهفته که اهالی آن
راه را برانداخته و پناگاه دشمنان برانداخته خرم جمعی از لکزیه را که در رقید اسارت گرفتار بوده اند ذکور و اناث تشتت بخشیده
رقم عفو بر جرایم تمام اهل قرق کشیده صرف زمام عزیمت کردند بعد از ورود بنزل آلتی پاره داغستان معلوم اهالی لکزیه
آنجا شد طغیان پیش آورده پل رود خانه سمور را که معبر کوکبه منصوراست شکسته قلعه کوه را اتفاق کرده اند مرکب والا
آنروز در آنسمتا فرود آمده بجمع کردن چوب و اسباب پل فرمان داده تا وقت غروب پلی را در کمال استواری
بروی آب بسته افواج منصوره را انجم کوکبه عبور رود و دانه کوه نزول کرده روز دیگر هنگام صبح آفتاب جهان آرا
از ثبت کوه اشق تیغ برکشیده بعزم تسخیر شقاق آنکوه و صعود بر درجات آنکوه فلک شکوه برفراز کوهه زین قرار گرفته
جمعی را هم از دامنه کوه بر سمتی که زمان و سنان آنطایفه منحصر بوده اند روانه ساختند انجماعت را پای تحمل از جا بدر
رفته آغاز گریز کردند آنحضرت با جمعی از دلاوران بتعاقب قرار یان پرداخته و آنروز را زمام تا شام طی ثبت
بلند آوازه هولناک کرده بسیاری از آنطایفه را از شعاب جبال مغاک هلاک افگندند و جمعی کثیر اسیر گشته تتمه
لکزیه با طفال غیر حزاره و پنج ساله و شش ساله را از شط دهشت در میان دریا و آبها انداخته پنجاه را برای خود مغتنم

خود را بقلهٔ قاف نجات گشیده در نهایت حسرت و تحیر بر اوج خود تشیدند از این قلهٔ بلند چنان بر سر تراب نشیب خذلان و کشور گیر
آبلیش از باره کوه سیر در آمده متزل گزید چون سبب صعوبت کوهستانات و روی همایون ایشان راه تعذر داشت
امرا و الاقبال بر آن شد که به دانغوق یالاق از راه سلیکچه و شاه داغی و البز روانه قبچاق شود و روز دیگر آنحضرت از راه چاقر
موجه نیز گشته و آن راهی بود غیر سلوک که در بعضی مواضع کمر کوه بالا از سنگ و خشت و سار و خ برآورده
احداث راهی کرده بود که پیاده یکیک در کمال صعوبت و خطر از آن سلک توانستند و سه فرسخ ارتفاع و چهار فرسخ
مسافت آن راه است آنحضرت با معتمدان رکاب تمامی آنکوه را پیاده طی کرده بعد از سختی ناخن همت کوه از ریشه بر آورد
کم آن راه پر پیچ و خم گشوده و در شانزدهم جمادی الاول در محل مرسوم بقوراقشلی مزرعهٔ قبچاق قبله گاه اعلام
و بعد از سه روز بقیه لشکر فیروزی اثر از شاه داغی می آمدند و به دانغوقی که در شمالی چمود بر دوش فرمان پادشاهی
بدنگ می بودند و چون طلایه قراخان که بسرداری قشدار اختصاص داشت بعد از شکست برخای نجوم متقور
از اشعاعی عازم هرات شده بود غنی خان حاکم ابدال را با جمعی از ابدالیه روانه ساختند که در حوالی نوزده روزه رهبرات
بطلایه سپاه خان ملحق شوند و رایت مزبور خلیفهٔ از ظهور شد یزداد اولاد نظر علیخان والاسپاس کرجستان و علیقلی یزداد
زاده او رسید شور بر انگیخته و چنین که برخای لسیب خلک قبا زیاشان کنجه و نفلیس استعانت کرده بود اسحق
پاشای الاقلیس با جمعی از عساکر عثمانی مؤکلت کرده بامداد برخای می آمده است والایهای مزبور با فوجی از کرجیه جمعیت
دو روزه راه کاحت بر سر ایشان ریخته با قصد نفوذ از روبیه اسیر و سلک جمعیت روبیه نفوذه پذیرفته بیاض وحشت
خود سازی یافته نفلیس فراری نماند و الا زدکان راه رانیدا این خدمت بخلاء آفتاب شعاع و انوار آن
و اصطلاع بهره مند نخشند بعد از هفت روز از قریه بوزم تنسجر کنجه برای عزیمت از اخشند در میان توجه مرکب
داری بجانب کنجه و محی صرو قلعه کنجه و قایع آن ایام تحریر خواهد شد چون از انتظام امور شیروان و قلعه لکزیه
داغستان فراغ حاصل شد در بیست چهارم جمادی الاول اعلام ظفرتوامان بصوب قلعه کنجه پرچم کشورگشای
کشوده با مرو آلاد و محاذات ارس حرکت نمودند تکلین با فوج ظفر قرین عبور و روز چهارشنبه
ششم جمادی الاخر در بست کلیسای کنجه رکاب عزت و جاه بدرود مهر و ماه افراشته شرح عبارات که در آن
آوان از دولت عثمانی با یالت کنجه منصوب و با فتح گرای سلطان تاتار و جمعی از زدبیه و تاتاریه بحفاظت قلعه مزبور

مامور

بود شهر را خالی نموده بنا را بر تحصن و قلعه داری گذاشتند خدیو سکندر مقام کیت فلک سیر رضع لگام را بجانب قلعه سبلکوام ساخته مکان سپه و اطراف قلعه را بدید و دید و بدرود یگر از جانب جنوب زمین
میدان شهر که تا پای حصار تخمینا صد و بیست و زرع فاصله بود طرح سپه ریخته فرزین چیان خون آشام را دسته
بدسته بر سر سپه تعیین و از سه طرف دیگر مرچلهای معین مقرر گشته هر فوجی بستی و هر سرکرده بمکان اختصاص
یافت و جمعی از جزایر چیان قدر اندازان مارهای مسجد خارج قلعه را که مشرف بقلعه و در تیررس آن حصن حصین
واقع بود حواله کار ساخته در سر مارها آغاز نگهداری نموده بخت آبچیان روبیه مارهای مزبور را هدف گلوله
آتشبار و بلیش و دی مهارت در عرض سه روز با سطح زمین هموار کردند پس آبچیان از اطراف مارهای میان قلعه تا
که روبیه سرای سپه داران ساخته بودند نشانه توپهای صاعقه بار و اندک روزی رایت سرافرازی آنها را
نگونسار ساخته برات حیات بالانشینان آن بزم جانبازی را حوالهٔ قابض ارواح کردند و آن دو مارهای آتشین را
که در جبهاخوه نخواری سر بر فلک کشیده بودند از جوش صاعقه باری نشکین دادند بعد از آن حوالهای
بلند سپهر پیوندند که نازل منزله نوازل سماوی بود در خارج شهر از جوابهای قوی نرتیب داده شهابهای
قلعه کشیده سرکوب قلعه کیان میخشند اما آن قلعه های چوبین قامت استعلای علم یکدا از برج قلعه اسکر
سربلندی آنها را بصدمه نرتب کران سنگ از پای در آورده چنان بیات عظیم را مونه عظم رمیم میکردند بیش نگهبانهای
کرجن توان مرتب کرده از زمان خمپاره رومان پنجشتی آیات و اسطرنا علیهم حجارة من سجیل بر قلعه کیان فرو ریخت
چند فرمان پذیران کوه کن پنجه لبی بردن و سپه کرشیده از طرفین بکندن نقب داد فرمانده میدانند در سه دفعه
از جانب سپه داران نقب بپای حصار رسیده آتش زدند و خاک پنجاه حصار و جمعی از شتفطان بالا فتا
رفتند یکدفعه شش نقب شعبهای مختلف بنا کذاشتند نقابان روبیه نهانخانه یکی نقب پرده باطل نمودند
الا آتش نقب دیگر که نه هزار و پانصد من باروت بکار رفته غافل شدند حوالهٔ فجر که شتفطان نوابت
اسیار بر فراز این نیلگون حصار با فروختن مشعل نور و ضیا سر کرده کار بودند ناگاه یکی نقب را آتش دادند
از اطراف قلعه ولوله یورش و برکاخ فیروزه گون فلک زلزله نوش در افکندند قلعه کیان را فقر از نیکه همان
یک نقب بود که نمایند تراش تسلین پذیرفتار خوف یورش بسرو حصار را زدحام و هجوم عام کرده همیکه از

انقلعه را استوار مقام مستقر مردان کار دیده و شراره از آن آتش بتیهای دیگر افاده دود گرفته رود و اهل قلعه خاطر جمعیات بعضی صدق از حارسان بروج با رکب عسکر و له علیاشای والا کنجه باحتراق افاد و از آن گرفت روبیه تیز رو و خفه نقب پای سپه آورده بکلی را سپه داران مطلع گردیده باطل گردند نقب دیگر عقده دل اشکافته از آتش دود خاقان نوز چهل تن از جوانان سپه دار گردیده چند مرتبه نقب های طرفین بیکدیگر رسیده درمیان ثلثای نقب باکارد خنجر و طپانچه دست و گریبان شدند و یکدفعه تیز هنگام عصر و روقتی که محتفظان و پشت سپه مشغول حراست بودند روبیه با چپاره های دستی و بتیهای آخته غفلتا از قلعه بیرون دویده خپاره ها را آتش داده بجانب سپه داران انداخته و با تیغ و سنگ تیز جوم آورشده و اهل سپه را تا خندهای میدان دوانیدند از طرف سپه داران اگراده و دلیران صلابت پناه با بتیهای کشیده بروبیه دار آویخته جمعی را در خاک و خون کشیده از سر سپه دور کردند چون شهریار تاج بخش کشور گیر هر روز بر سر سپه ها قدم توجه رنجه کرده بکار هر یک از کارگذاران و فرمان بران میپرداختند قلعگیان امنیتی یافته در آرزوقت بنوی نایره تاب و تفلک را شعله ور میساختند که اگر خرم خدیو اولوالعزم دستی از حمایت بر شعله آن اخگر برنمیداشت فوج عسکر سپاری از راهروان طریق جان سپاری بآن آتش جان سوز در سیلاب وده خفه چان افتاق افتاد که در وقتی که سر از گردن فراز پیشگاه سپه روی توجه آورده بهبهته اقبال پایدار سررشته کاربدست کارگذاران هوشیار میدادند کلوله توپ شخص را بپرانیدی خون سر آشخص بر سر و صورت و لباس آنحضرت پاشیده که در جانجا تجدید جامه کردندی یکدفعه تیز در سجد بیرون قلعه که آنحضرت از سر سپه روزها بآنجا آمده آسایش میکردند کلوله خپاره از قلعه بمیان مسجد افاده یکنفر از غلامان مراد را بزمین در آورده و بهمین نهج مدتی بر میان جنگ التهاب داشت و از نسیج طرف تقصیری در رزم و خونریزی نمی خواست گذری از روبیه و اهل قلعه با کلوله توپ و تفلک و خپاره و اسلحه دستی فرو ریخت از آنجمله قرچقای باشی عالم برگشته اراده داشت از زمین طرف تیر غلیجان بالک توپچی باشی که در سر توپخانه سپه بود کلوله خپاره قلعه گیان راه جفا پیش گرفت و تا غره ماه رمضان اوقات شبانه روزی صرف بیرون سپه گشته خندق قلعه را بجهای منجنیق و سنگهای عظیم انباشته سپه را از خندق گذرانیده بپای شیر حاجی رسانیدند چون بسبب کثرت

برف و باران توپهای سپه از هم پاشیده توده خاک خرد از زیر آن سپه برداشته رنگ تدبیر دیگری بر آب بخشید برین نهج که ماهین سمت غرق و جنوب قلعه را که آب سیلاف سد سدیدی نرفته داده بسته و دیوار شیر حاجی با حصار و بروج آنهمت انهدار یافت و نصف قلعه را آب فرو گرفت و اینه و عمارات در روی آب حکم نمونه خانه حباب یافت حصوریان بآستظهار راهداد و عبدالله پاشا که در آن اوان بسرعسکری منصوب و آوازه آمدنش روز بروز می افزود پشت بدیوار امیدواری داده دست از دامن قلعه داری برنمیداشتند و درین چند گاه آنچه لازمه کوشش و تهیه بود در باب تسخیر قلعه آمده از آنجا که کلید گشایش امور در دست کرد گار قضا و مفتاح ابواب مقاصد در کف اقتدار اوست بهتر است تسخیر صورت نمیپذیرفت و چون پورش هیچوقت راه در رسم خذلان کشور گشایان نبرد و فوجی از دلیران خونخوار خام و از عساکر بهرام انتقام را بسر کرده گی چند تن از خوانین کرام و رؤسای انجم احتشام باطراف قلعه مامور روان حصار استوار و در کمال شدت محصور ساخته جمع را بسرداری صفی خان بخاری روانه القیس فرمودند که باتفاق نامزدان دیگر چنانکه مشغول محاصره القیس باشند چون تسخیر قلاع مزبوره بزودی میسر نخواهد اقبال خسروانی گردید و اگر در سال بعد میسر گردد مجاری حالات این داستان دلپذیر را شاید وحده العزیز در ضمن وقایع سال آینده نگاشته قلم صدق مقال خواهد شد سالنامه عیلم سنه ذکر از بتایج اقبال نیله در ایام محاصره کنجه چون اوروی اهالی در تیرس واقع شده برد سد سدیدی در برابر خیمه خسروانی کشیدند که تیر مراد نزدیکان نسبتاً می آمده باشد از اتفاقات در خیمه عوام محترم روزی که در تیرآسایش نشسته بودند عزم دیوان سرای همایون کرده همینکه از جا برخواسته راهی شدند بسنگر یکی از ایام محاصره اتفاق افتاد که توپی از قلعه انداخته اند که کلوله در پهلوی مسند مبارک بر زمین آمد چنان آفتی به نگهبانی حفظ الهی از ذات بیهمال اقدس گذشت در بیان ذکر شرکتش لکزیه جبار و تله و باقی صدارت امر ایام توقف کنجه در حینی که رایات جاه و جلال از خارج قلعه توقف داشت جمعی از رؤسای لکزیه جبار و تله و دار دربار شوکت مدار گشته بمعاودت روز تعهد کرده اند که جمعی ملازم رسم بیاق در رکاب آفتاب اشراق حاضر باشند و چون در آن موعد اثری بظهور نرسید جمعی از خوانین و حکام نصرت فرجام را که در حدود داغ داش مستعد و منتظر فرمان بودند بدفع آن طایفه تعیین کرده فوجی را هم از عسکر فیروزی اثر بمعاونت ایشان نامزد و جمعی از ارجیه کاشته نیز بسرکردگی علیمردانخان ولد امامقلیخان از آنجمت رد و خانه از بین نامرتاشته و مامورین بعد از انقطاع جمعیت مزبوره بمسکن خود

جماعت کشته آنطایفه نیز از قتل و اسلاب خود دست نخواهند داشت بلکه گاهی که همین قزلباش در تندره و کمان البرز بلکه البرز پرورده و دامان
رفتش بوده کشیده مانند گرده گرگ بجنگ بسته دست بخواری کشوده و نیزه و صاحب القعده با سوارهای و پیادهای خود بشکار
فیروزی از هجوم آورشده و روی انجم خشم را آماجگاه کلوله انفاک خشته اما خود را از نشانه تیر طالت کرده جمع
کثیری از ایشان بموضع تلف آمده روی بر تافته و بسفاق خود شتافتند پس بر گردکان یکصد و پنجاه تن از آن
طایفه را که در دست و انشتهای از پای درآورده بکنند و کرده بسر قشون آن ناحیه برده خشته و تمامی قرای
و مساکن ایشان را آتش زده اموال و اسباب ایشان را بغارت و نهب و خارت و نات و ذکر آنطایفه را که وصیت و آوازه
بلند بود مرد قتل و اسار خشته و چون بر سم ایشان رسیده و خیل سرمازه زمهریر اگر میر شده و پیلهای
آنگان خشته نزول کشیده و در راه آن نیز نهر بلک عمر بود که از الکزیه بدرخشهای عظیم و چوبهای قوی سد و
نمرده آب بسته بوده اند هر چند که از نخ بندی آینه صیقل شده بود اما بواسطه صورت امکان نمی نمود و البته انجلم و الا
خازیان بر گشته جمعی اهل از زن و سای آنگروه که در اردوی کیران شکوه بودند بسلسله حبس و قید گرفتاران آمده
آنجام کار ایشان حواله بوقت دیگر کرده و نیز بعرض والا رسید که جمعی از طوایف بختیاری که مامور بحراست ایشان
بودند از عرض راه فرار و در کوهستانات بختیاری اظهار سرکشی و استکبار کرده اند از موقف اعلی بایاخان
چاپارشلو بیلی رستان فیلی به بنه آن طایفه خیره سر مامور گشته و حمل مرسوم عسیر در قلعه کوهی که مقاتل
انجماعت بر و پیاده از اطراف کوه یورش برده بعد از کوشش و کشش بسیار آنطایفه منقلب و جمعی ایشان
در رد و خانه آن ناحیه غریق و فوجی هم بیارقه شمشیر صاعقه بار و ایران حریق گشته تمته با عیال و اطفال
دستگیر شده و باشاره آنحضرت با ابوار سکنه جلیل آباد کوچیده روانه خراسان و در ولایت جام بهیلز گز
ایلیت اقامت گزیدند و همچنین حکام کرمان و رستان را که با فوجی به بنه بلوچیه بلوچستان مامور فرموده بودند
با نهاد عرایض حکام مزبوره معروض عتبه علیا شد که بپای مردی بخت چیره دست خاقانی سرکشان بلوچ و زیر نورا
قرین خذلان و هوران و جمعی را بسلدی تیغ کجنهاد براه راست عدم فرستاده قلعه و نیزک آنطرف کرده اند
در ذکر وقایع سال فرخنده مآل هزار و صد چهل و هشت هجری مطابق اژدهاش نیل خیریت تحویل چون موقف
آن شد که دار الملک زیبا متین و قلعهای مستحکمه و ریاحین که در آنطرف لشکر بیکانه روی بر دهجوم سپاه ابراهیمی

و قلعه گشای جنده ربیعی و بهاری گشوده گشته از دریای قوت نابیا آب رفته بجو پایا غروق انجار آمده و نی از اصفهان هم دست
که غارتگر کلاههای ابیض و احمر گلشن ات راه و یار ناکامی پیماید سلطان سپاه کان روز نه شنبه پنجم شهر
شوال سال هزار و صد و چهل و هشت هجری علم اوذر خطه حمل گشته باب الابواب لاله و گل را که عید کان نیش و نیشه
نقل تحویل او بود با بهتر از جریش باج ربیعی بر روی باغ و بستان گشاده و عرعشه سیدان را از
کرکه نور دین خالی دیده سه ماه متوالی در قلعه قاصر گلزار مخالفت بنیق قرار و بیدق اقتدار بر افراشته بود
از اخلاف خیر بکان برگ سپید ثمری نخورده و قلاع اربعه ربع مسکون و چهار حدائق سبعه مستحدثه دار العمل فرگلاه
خدیو زمرد سریر سنبل گشته دشمن باغی از نوشکفت نا بهره بهره نبرد مجلس خسروانی که گلزار بهار استعاره از آب و رنگ
از آن گلشن نگین و باغ ارم الکتاب نزهتبار از آن حدیقه خلد آیین میگرداند عشان لاله و شقایق داغ داغ از آن
بر دل میخشت و برخای گل سرخ از خجلت صفای آن شفا با خون خار میخزید و او سمن نقشه از غیرت بر گشته
بر بر یا افکنده حیرت میپود و شمشاد با بر اغ خواسته و بر دشن رو سادران سپاه از از آب گلگون و خلاف زر
تار گناکون از آسته گشته بهار ستاند و یکرد در نظر آمده و بعد از انقضای جشن نوروزی نوبت آرایش گلزار
پیرزنک دنیای دولتسا بپوندرسید و در آنروز فیروز بخت بخت استفتاح قلعه گیری بگشتر داد و ولایت اربند
و باد کوبه گروند متین انیمقال انیکه سابقا مت ذکر یافت که کاس ایچی که در جانب پادشاه خورشید کلاه
روس بسفارت مامور بود در اصفهان بهره یاب تقبیل عتبه علیا گشته از فرمان رکاب همایون مبهود و چون بعد از
تسخیر قلعه شماخی خیال انتزاع قلعه اربند و غیره که در تصرف روسیه بود در ضمیر انور میگذشت ایچی مزبور
خبر از غربت خاطر اقدس آگاهی یافته در باب انجام آن امر سه ماه استهمال کرده بدولت روسیه پیان
حقیقت حال را عرض نموده و پادشاه خورشید کلاه چون دانست که اهمال او تعلل او را سودی و عاقبت
کار را بهبودی نیست در باب تخلیه ولایات فرمان فرستاد کاس را تجدید و تصرف دادن ولایات ماخوذه
ساخلهند او در آنروز عقد مصالحه فیما بین دولتین علیتین بوقوع پیوست و از انطرف قرین الشرف حضرت ظل
الهی حکام بولایات یقین رود و بند و باد کوبه و سایر ان را ضبطه مقرر کرده اند که برای که در دست روسیه باشد
جمیعا باز یافته و ولایات را تا قلعه سرلاق که در اصل الحد ممالک جانبین است تصرف کرده سرداران روسیه را

بدون مراحمت روانه دارس نمایند و عاصرین بحر مقرر فرمان پذیرفته ولایات را بخط ضبط درآورند و بعد از رجوع
این مدعا چون اصل بنای شهر و قلعه شماخی در جای نامناسب اتفاق افتاده بود دست تسلط لشکر بیگانه بر آب
حصار نمیرسید و الا تغییر آنمکان تعلق گرفته بر توقف بلدی دیده و دران صاحب نظران در چهار فرسخی شماخی
موضوع با قریه کاهین رود کرد و شهر قدیم واقع و بکب مکان امتیاز و دولت معین و مقرر شد بفرمان خدیو
فلک مهارت چشمه و مهندسان درست اندیشه باتمام آن بنای خیر فرجام دست اهتمام بازیده و در اندک زمانی آنشکر
حصن متین را همدوش قلعه دات البروج چرخ برین ساختند و سکنه و اهالی قلعه قدیم را کوچانیده و در آنمکان نزهت
تمکن سکنی و آن قلعه را دار الملک حکام و پیشکاری شیروان قرار دادند و از اخبار بهجت پرور اینکه ایلچی خان
مالاخوازم حسین وکیل بیوت را با سه هزار نفر از ترکمانیه بتاخت حدود خراسان فرستاده آنجماعت در قریه
کشنه اردوی بکلربکی مانده و فوجی بسمت دامغان و سمنان که سکنای اکراد جلالی است رفته در حینیکه آنطایفه
مشغول کاوتازی و سرگرم دست درازی بودند حکام آن ناحیه با جمعیت کامل بسر وقت ایشان رسیده و جمعی
کثیر را طعمه شمشیر ساخته و بنیاد این خدمت نیز از شعات خدیوانه اختصاص یافت و در پایان هفت موکب
نادری بجانب فارس بعزم چیره عجالة پاشای سرعسکر و توقع محاربه در خارج قلعه ایروان و معقول گشتن سرعسکر
چون مدتی بود که عجالة پاشای سرعسکر روم با فواج قضا هجوم آنمرز و بوم از روان بقارص آمده هر چند آوازه
آمد و آمدش سیل کوهساری در مسارعت دامن میداد و اما کوتاه بازوی جاه از تنفت سوگیش گرانجانی بعارضت
میافت بعد از نوروز سلطانی که ایام محاصره کنجه امتداد یافت سرعسکر از گریبان خمول سر بر بیاورده حضرت
ظل الهی اولا فوجی را بتاخت ناحیه قارص تعیین فرمودند که شاید سلسله جنبان عوق حمیت سرعسکر گشته
از قارص متوجه کنجه شود و سرعسکر بیخیال پرداخته از سعارفه اعراض کرده پس عزیمت توجه بالتمت در خاطر داشته
تصمیم مافته جمعی از دلیران کیران مهابت و تمیز گذاران راح صلابت را البر کرده که چند فرسخ خود را پیش بسته
طرق و ضبط ضابطه کنجه مامور ساخته فوجی را باهم مقرر ساختند که رفته در آق دشش توقف کرده هر گاه بلکزنه
جاروتله باداغستان که همیشه در کمین میدان خلاند از غیر قضا نمایند بیکبار بکی شیروان و حکام آن ناحیه بتنبیه
ایشان پردازند و گروهی را نیز برای حمایت و حفظ سمت ایروان بجانب بنجوان تعیین فرموده بعد از

اتساق امور و انتظام کارهای نزدیک و دور روز چهارشنبه سیزدهم محرم الحرام طرف عصر از حوالی کنجه بگرد خارا و روی همایون در
جوشن آن دریای سپکران در موجش آمده در منزل آلاداغ من محال شمس الدینلو بعرض رسید که تجویز پاشا علی حاکم آن
بانشهر از نفوذ عزم کرده مراکز دوان روانه مقلبس است خدیو جهان پرور رمیده انجنبر بهجت اثر با فوجی از دلاوران رزم
آور جزم اینکه شاید بر راه بآن جنبوز سر گرمند عازم مقلبس گشته اوردی همایون را مقرر داشتند که کرج بر کرج بر قلعه در
اردی ما را قامت گشوده بنظر انصراف موکب اقدس بمشند بعد از ورود موکب جهانمطاع به نزدیکی مقلبس معلوم شد
که تجویز پاشا برای محاصرین ذخیره آورده سپرده مات دلکار را انجام داده مراجعت کرده است انحضرت اراده کردند که از آنجا
کوه شمد بقایقوز از سر راه بر سر قلعه غازان چاز که در زاوی قارص واقع و محل توقف و مرور به است غفلت انطایفه را
پیشه فرمایند باوصف اینکه در آن وقت یکناز آفتاب در درجات توزکرم کاوتازی بود میان کوهسار و دریای نجوان
مالامال برف بود که کوه از زده دشت و چاه از زده تمیز نمی یافت بحضرت پیادگان راه در آن کوهستان بکوبیدن برف
مامور فرمود و شبانه روز آنقوج فیروز قدم فرسای سعی کشته برف کنه خواه دی که در آزادی هر سال کوه کوه
بروی هم متراکم بود پایمال کرده تا بندر یای سپکران اندر خشند چنان عوق شد که تخته پاره از آشوبان بندی بچکدام کنار نیامد
پس از حضرت کوه از قلعه لوری باوردی همایون پیوستند از آنجا مکتوب خیر مقدس مامضوب بگفتوار گرفتاران
روی بتسخیر عسکر آشته او را از توجه موکب منصور بآنصوب آگاهی دادند باد از تره هزار نفوذ از عزم کرنادار عازم
مقصد گشته و زغره محرم الحرام بگیوسنجی قارص را مقر اوردی انجم خشام ساختند فردا سحرگاهان که زدخ موکب
زرین کوس کوس رحلت شب ادای نای و غریو کرنای غلغله بچرخ برین انداخت و اعلام نفوذ فرد آیات
از دو ماهیکر سر بفقه سماک و فراز افلاک افراخت بضابطه و آئین همایون و فوشکوهی که می شایست در برابر قلعه
نسزیه صفوف کرده پرچم اعلام رزنگار گشودند چون سرعسکر پیش از وقت باعلام خدیو مهر فروز نفت کوکبه
ظفر اثر گشته حصار قلعه را امن عافیت خود ساخته باستحکام در درون و بیرون شهر پرداخته در قلعه توقف
و عسکر دوبیه را که شمار آنقوج چشمبار بیکصد و بیست هزار بر میرسید با تجویز پاشا بخارج حصار فرستاده بود که از زدی
عزم بیشتر بدیوار آغاز رزم نماید تا عصر شنبه بقیه جوار رزم سازان در خروش و آویزش جان بازان سعی و تلاش نمود
آن طایفه از حصار نزیه قلعه رو بهم آورده لشکر منصور را کوشیدند بیقرار چون دست قلعه قارص از قفا آن عسکر

پرتو روشن را برنی نافت جمعی از ایشان بر فراز تل رفیع که شرف بر قلعه نصب جام قرار دارد و اطراف آنرا بطنابهای خشک استوار
کرده بودند تا بدر آنجا نه جهور را بامر همایون بحوالی قلعه کشیده بقلب عسکر پردازند آتش افروزان آن ارتفاع
شبان و مان رابت کار از هر چشم تیغهای افعی پیکر سپید صلوان و پیادگان با سیف و سنان صاعقه بار بر آنطایفه حمله
کشته بعضی تهاجم شکر فیروزی اثر آن طایفه روی بر تافته فوجی دیگر از همان خارج شهر فارس بجانب آن رشته اری
شتافته بقیه خذول را بقلعه شتافته بار تهن کشودند چون شب سیاه خیمه شفام ظلمت را از برای آسایش طناب در کشید
خدیو فیروز روز مظفر نشان بکاخ نیلوفری سپهر خرامان گردیده سه روز دیگر آن مکان را مقر اقامه گزیده بدیوان عظام و
نوابی فارس پایمال ستم نمند جهوز حضرت ذوجام ساخته و مکرر بمشتاقانه بحضرت لشکر گشته مصحوب مکتوبی
از اکثر فاران روبنه فرستاده از ایشان خطاب دعوت و ترغیب کرده جوابها رسیده بنای او بر قفارت
چون قلعه جات کنجه افلیس مصحوب سپاه منصور رخصت و الا بجا صره قلعه ایروان مقصور بود صرف زمام توجه بجانب
ایروان کرده ندکه شاید در عسکر بر سم امداد یکی از قلعه جات مصحوب جلوه گر میدان ظهور شود و کوچ بر کوچ جنیب افراخته کهکشان را
باوج اعلی قبه بارگاه بهلو نشین اوج مهر و ماه گردانیده بعد از چند روز بکلوه سخی ایروان نزول کرد که جلال نمودند حسین بیگ
والی ایروان بقلعه داری پرداخته فوجی از دلیران رزم ساز بموجب حکم همایون بقراولی عسکر روان نظیر رسانیدند عبد آ
پادشای عسکر روم از نگاه رسایق تجربه اندوز گذشته بقلا اذا جاء القدر عمی البصر اطراف موکب نصرت اثر را بر ضعف
حال و بران و سرخ حادثه ایران محمول داشته تجدید اشکر نموده با کثرت و عدت تمام که موافق شصت
و فاتر روبنه و تحقیق محمول از ذخیره چی که در محاربه بدست آمده بود هفتاد هزار سواره و پنجاه هزار نفر پیاده پنکچری بوده عازم
ایروان شد بعد از عبور عسکر روم از آنجا پایان نوید دل پسند و مژده بهجت پیوند سعود رضا صدور یافته چند
گشته برای سبکباری غازیان نبه و آغوق او رحی همایون را روانه کوکبه دلگیر ساخته موکب والا که عدد
بانزده هزار رسید بقصد استقبال موکب دشمن مال آمد و آمد محل موسوم بباغ آوردی فرود آمد
ایروان گشته چون دست از دامن عزم کشیده نیدانست آنشب بآن گذرده ابنوه و روانه کوه قره داغ گردید و الا
نیز به که در قرب آن کوه در جنب قریه اغی کندی ایروان واقع و بین العسکرین میدان مسطح بود برای
نزول اختیار نموده عسکر که طلایه از نگاهش و رهنمای عبور معارضه از نشیبان عارض میرسید بجانب چین بازیر بود و قلعه
قافلبند پردازی قرار گرفت آنشب هم بکسار نیز شکاران صید قرا گرد و هر دلیری را گرفتاری کنند و بیاد

در بیان تسخیر قلعجات کنجه و تفلیس و ایروان و وقایع آنزمان چون بمشیت حضرت داور که بست کشای حصن حصین

امر جهان و قبض و بسط قلعه تنین همه ارکان دولت قدرتست بجمله امری تعلق گرد بدون سعی و طلب

کلید دار الملک مطلب بدست می آید و رخنهای کشود از کشش حیله بسته گشوده درهای بسته از هر باب کار پیش میرود

مصداق این مقال مقدمات قلاع کنجه و ایروان و تفلیس است که در این چند سال نهال پا برجای آنطایفه در آن

زمینها را به تصرف دولت ابد پیوند بجدی شاخ و برگ برکشی افراخته بودند که بتکاپوی آمده و رفت ایلچیان و

دیده ور عرف و صورت سفرا بهیچ جا از پا در نمی آمدند در این وقت که خبر فتنه بر عسکر بلخه رسید اولا علیپاشا کنجه را

پاشا نامی را با چند تفوز از نوکرای او جاق بدرگاه گیران روانه نموده طلب امان و این مسئول از حضرت

ظل منقع قبول یافته عبد الباقی خان زنگنه را بهمراهی ایشان بازمان امان روان ساخته بعد از وصول فرستادگان

مزبور پاشای مشارالیه در بندهم صفر قلعه را تخلیه و بموجب اشاره اقدس استدعا نموده توپخانه و اسرای ایران را

تسلیم نموده باتفاق ایلچی سلطان و از زاده تاتارکام دل را از تکثیم عتبه علیا دریابد و بعد از حصول این مرتبه ای

بجانب مقصد شتابد مقرر شد که پاشای و فخرای سلطان با تفاق عبد الباقی خان روانه دربار سپهر مدار شوند

و جمعی از غازیان فیروزی نشان روبه قلعه را از آن پاپا چایه که ابتدای سرزمین گذاینده مراجعت نمایند

علیپاشا و فخرای سلطان بعد از ادراک سعادت آستان بوسی و تسلیم پیشکشهای لایق بنوازشات

خسروانه اختصاص یافتند علیپاشا بشتاب لشکریان خود را از راه فارس و فخرای سلطان تا تارکه و لایتش دار الملک

قریم بود از راه تفلیس طریق مقصد پیموده بعد از تخلیه کنجه اسحق پاشا و الا تفلیس نیز بهمین نهج مورد عفو و امان

گشته در بیست و هم ربیع الاول قلعه را با و گذاشته با اسرای ایران و توپخانه و ذخیره روان

اینطرف داده ما بروبه قلعه عازم گشتند گردیدند اما حسین پاشای والا ایروان در سپردن قلعه چهل روز مهلت

خواسته چون این تعهد از پاشا محمول بعذر شد لهذا تسخیر قلعه العهده مامورین مقرر نموده در روم ربیع الثانی

از ییلاق تخاق خان بجانب فارس برای کشورگشای او خشنود و در دهم ماه مزبور جانب مرو فارس که نمیر

از رشته آرزوی بود بخیم اورصی گیهان پوی گشته تیمور پاشای حاکم وان که از عمده برآمدن جنگ اراده تیز پای

مردی سعی نیز دستی کرده سر عافیت بدر برده در فارس میبود با حاکم فارس و قلعه داران بقلعه داری پرداخت

دار الملک آرپاچایا الارزنه الروم تاخی اپنه وقراو مزارع و توابع آن مرز بوم عرصه غارت گشته چون بعد از انعقاد
قتل بر عساکر ثانی اعیان دولت عثمانی احمد پاشا والی بغداد را معزول کرده بوده اند رفته در بیشه الدیلو
و صلح ماخون ساخته او نیز در ارزنه الروم توقف داشت عریضه دستگاه متضمن انجام امر مصالحه نزد پادشاهان و امرای
قاجار و ارزنه الروم فرستاده منتظر صدافت آمیز بدرگاه جهان پناه دستگاه متعهد گردیدند که کار ایروان را امورت دهند
مشروط بر اینکه خدیو بیهمال فتح و غلبه آنجا را مبارک کرده بر امن ایذاء و اضرار ایشان نگردند چون همت بلند
این آگفت که از خلوص طبع خطا نخورد بر خانان چین نگیرد دستخط قضا قدر وزیر دستان آلغرز دوم عرض اعلی حضرت
پذیرفته تقبیل آستان و قاض ارزنه الروم با چند تفوار زندسای او جاق دار و قاجار و با تفاق علماء و معتمدین
آنجا کامیاب تقبیل آستان سپهرنشان و باز فرمان امان روانه ایروان گشتند چون پادشاه اگرچه رفض ایشان را
دفعی نگذاشت اما چون قلعه داری را پلسوسیدید آن منشور شفقت و احسان را جهت نجات خود و ساخته خود را
به تحفیه قلعه کرده و در یازدهم جمادی الاولی آن حصن سپهر مانند را با توپخانه و قورخانه و سرانجام لشکریان
آن ولایت جاوید بنیان سپرده خود با اتباع و مستحفظان قلعه روانه دیار روم گردید حکم والا نفوذ یافت که
پاشا خان سپهسالار پکی ارستان و سرکردگان که در کنار ایروان مامور بحفاظت قلعه بوده اند رفته در بیشه الدیلو
نزد صدر اعظم مجدد باشند و از توابع این ایام اینکه جمعی از تفکریه در عثمانستان راههای فساد انگیزی پیراز
گریبان ضمیر بدر کرده با چند نفوار اشرار فقه اتفاق و رزیده قلعه قپه را مقهر ساخته بودند خاص فولاد خان
شقحان از آنطرف مامور و مرتبدار ایطرف با جمعیت کامل بداخله ایشان شتافته سیصد سر و زنده از ایشان
بدست آورده بقیه السیف راه هزیمت پیش گرفتند و شقحان و جمعی که مصدر خدمت شده بودند بنوازش و انعام
سربلندی یافتند و هم در آنوقت که شقحان در مرتبدار بود اوسی آرزلار با جمعی از تفکریه بر سر قلعه قزخ
که مسکن شقحان است آمده با اتباع شقحان مجادله کرده اوسی مزبور با جمعی بعوض قتل در آمده نتمه بدریا
فرار نشتافتند و از تردیدات اقبال اینکه بنا بر مصالحت ملکی رسیده و اطمینان سیل آسوب تاتاریه دفع شر
مروشاه جهان بند سلطانی مرد بحکم والا نهد لم باخته بود بعد از آن چند دفعه به بستن آن امر فرمودند آبادکردن
نیامد خلیر الدوله ابراهیم خان که مامور به بستن آن امر گشته بود بند مزبور را بسته و آب را بقلعه جاری ساخته

تشنگان مزارع و بساتین آنمرز بین از زور و آن رود سیراب و کامیاب اندوخته و بزرگان سپاهی و رعیه بنهجه سان
ذکر یافته راصفهان شرف اندوز خدمت اقدس گشته در هر کبه همایون بمرود و در حینی که رایات نصرت آیات
از ییلاق ایروان عازم قارص شده و از راه خفت انصراف داده میرزا کاظم خلفا را بسفارت تعیین و با یک زنجیر
فیل و بعضی هدایا بدرگاه والا روانه دولت روسیه فرموده اند در بیان حرکت موکب همایون از قارص بجانب
تفلیس و در بند و انتظام مهام گرجستان و بیشه اقرار داغستان بعد از استرداد و قلعجات ایروان و گنجه و تفلیس
انتظام و انجام امور گرجستان پیشنهاد خاطر اقدس گردید در رجب هم جمادی الاولی از قارص عطف عنان بجانب تفلیس
گرده متقرر فرموده اند که سرکردگان گرد تفلیس بوده باتفاق طهمورث میرزا و سعید نفوز تاوادان و اداره
کار تیل و کاخت برای بنای کار گرجستان روانه و در بار خلاف پناهان نموده مامورین حسب الفرمان در عرض راه
ادراک خاکبوسی آستان عزت و جاه نموده هرچند طهمورث میرزا بتفویض ایالکری اولی و احق و بسلطنت داری لایق بود
اما چون خلاصه میرزا از فرقه کرجیه بشرف اسلام مستعد و براه آمده میرزا و جناب عثمان پاشای سرعسکر تقبل رسیده بود
و ایالکری کارتیل العلاوه کاخت بخلاصه میرزا عنایت و او را بخطاب خانه سرافراز و با جمعی روانه ساخته متقرر فرموده اند
که طهمورث میرزا با تاوادان که چنار نامزمان رکاب بوده در ظل ظل آلهی ببر برده و در حوالی تفلیس از همگنان برات
طهمورث میرزا را مرخص ساخته که رفته کوچ خود را از کاخت بتفلیس آورد و طهمورث میرزا که توقع ایالکری را با سم
خود داشته و در مقدمات الحق پاشا خدمت کرده صاحب شمشیر و قدبیر بوده چون این معنی از فرقه بفعل نیامد
مایوس گردیده بود باروسای کرجیه توطیه نموده و بدون اینکه روانه تفلیس شود بخانخانه خود شتافته و جمعی
از تاوادان نیز از همان منزل قزاق رو کوچهای خود را برداشته بسمت قراقخان در رسیدند و چون کس که امکان بالصف
الملاک است بدرگاه خدیو بیهمال بعد از ورود بمنزل سوغانلوق سپاه نصرت پناه رافیح فتح رسانده اهل
بشتمی برای منع و استمالت طرافین گرچه تعیین و در بیست و نهم ماه مزبور شعشعه چهر آفتاب قباب پرتو وصول
بساحت تفلیس افکنده و از اجتماع جمعی که در مقام اطاعت بودند مرور ایام گذشته نزدیکان ایشان
بعوض مراجعه در آمدند و شش هزار خانوار ایشان را کوچانیده روانه خراسان ساختند و بیت و نهم تفلیس مقر
کوکبه نصرت قرین گشته از آنجا نیز بشه دالرقم رایات نهضت بجانب دربند افراشتند توضیح اینکه اینله
در حینی که عبدالله پاشای سرعسکر از دولت عثمانیه بسرعسکری منصوب و بحدود ایروان گردید فرمان ذیشان

دار الملک آرپاچایا الا ارزنه الروم قاصی ایشه و قراو مزارعه و توابع آن مزبور بوم عرصه غارت گشته چون بعد از مقتل
قتل لشکر ثانی اعیان دولت عثمانی احمد پاشا والی بغداد را معزول کرده بوده اند محمد امیر عسکری منصوب بجنگ
و صلح مأذون ساخته او نیز در ارزنه الروم توقف داشته بعزیمت دستگاه متعهد انجام امر مصالحه شده پایان والی
قارص در ارزنه الروم مترصد ایلچی صداقت آمیز بدرگاه جهان پناه دستگاه تعهد کرده اند که کار ایروان را صورت دهند
مشروط بر اینکه خدیو جهان فتح عزیمت آذربایجان کرده پیرامون ایذاء و اضرار ایشان نگردند چون همت بر صلح
گزین آنحضرت که از خلق طبع خطا غفر بر خاقان چین نیکو دستگاهی قهرمان زیردستان آلمانزد بوم عرصه الحمد خانزاد
پذیرفته بقبا الاشراف و قاضی ارزنه الروم با چند نفر از رؤسای اوجاق وارد قارص و با تفاق علماء و معززین
آنجا کامیاب تقبیل آستان سپهرنشان و بافرمان امان روانه ایروان گشته چون پاشا اگرچه در ظاهر اخلاص
و صفی نگذاشت اما چون قلعه داری را پلید سرشت دید بدان مشورت نشفت و احسان را حجت نجات خود ساخته خود را
به تحکیم قلعه کرده و در بالای برج دهم جمادی الاولی آن حصن سپهر مانند را با نوچاته و توپخانه و هر اسباب کشتمان
آن ولایت جاوید بنیان سپرده خود با اتباع و مستحفظان قلعه روانه دیار روم گردید حکم والا بنفاذ پیوست
که پاشا خان بکلربکی ارستان و سرکردگان که در کنار ایروان مامور بمجاهره قلعه بوده اند رفته در بخشی الدینلو
توقف صدور امر مجدد باشند و نوچ تابع این ایام اینکه جمعی از لکزیه و ارغستان راهزای فساد انگیزی سراز
گریبان تمرد برکرده با چند نفر از اشرار قبیله اتفاق و در زیده قلعه قبه را محصور ساخته بودند خاص فولاد خان
شتمخال از اطراف حاکم در رسیده از اینطرف با جمعیت کامل بداخله ایشان شتافته سیصد سر و زنده از ایشان
بدست آورده بقیه السیف راه هزیمت پیش گرفتند و شتمخال و جمعی که مصدر خدمت شده بودند بنوازش و انعام
سربلندی یافتند و هم در اوقات که شتمخال در دربندی بود او سی آزلار با جمعی از لکزیه بر سر قلعه ارغوه
که مسکن شتمخال است آمده با اتباع شتمخال مجادله کرده او سی مزبور با جمعی بعوض قتل در آمده نتمه بدربار
فرار شتافتند و از برکات اقبال اینکه بنا بر مصلحت ملکی دیدیم و طغیان سیل آشوب تاتاریه و دور اندیشی
مروت شاه جهان بند سلطانمرد بحکم والا نهدام یافته بود بعد از آن چند دفعه بپرسش آن امر فرمودند آبادکردن
نیامد خلیل الدوله ابراهیم خان که مامور بپرسش آن امر گشته بود بند مزبور را بسته آب را بقلعه جاری ساخته

لشکان

تشتکان مزارع و بساتین آنحدود را زیر و زبر و آن رود سیراب را بدرجه خشک و بنیرکاس ایلچی روسیه بجهت سابق
ذکر یافته را صفهان شرف اندوز خدمت اقدس گشته در موکب همایون چیره دو چنین که رایات نصرت آیات
از ییلاق ایروان عازم قارص شده او را رخصت انصراف داده میرزا کاظم صفاهانی السفارت بتعیین و با یک زنجیر
فیل و بعضی هدایا بافتخار روانه دولت روسیه فرموده اند در بیان حرکت موکب همایون از قارص بجانب
تفلیس و در بند و انتظام مهام ارجستان و پنجه انمرارد غستان بعد از استرداد قلعجات ایروان و گنجه و تفلیس
انتظام و انجام امور ارجستان چنانچه خاطر اقدس گردید در هجدهم جمادی الاولی از قارص عطف عنان بجانب تفلیس
کرده متوقف فرموده اند که سرکردگانی که در تفلیس بودند با تفاق طهمورث میرزا و سیصد نفر از قزاقان داودنا
کار تیل و کاخت برای بنای کار ارجستان روانه دربار فلک بنیان نموده مامورین حسب الفرمان در عرض راه
ادراک خاکپوسی آستان عزت و جاه نموده هرچند طهمورث میرزا تفویض والیگری اولواحق و بحکمداری ایالت بود
اما چون علیمیرزا از فرقه گرجیه البرم اسلام مستعد و برادرش محمدمیرزا در جنگ عثمان پاشای سرعسکر تقبل رسیده بود
و والیگری کارتیل العلاوه کاخت بعلیمیرزا اغنایت و او را بخطاب خانی سرافراز و باجمعی روانه ساخته متوقف فرمودند
که طهمورث میرزا با تاتاران که چسار فرمان رکاب بوده در ظل ظل الهی ببر برده و در مرتزا تفلیس از مکان برات ایام
طهمورث میرزا را مرخص ساختند که رفته کوچ خود را از کاخت بتفلیس آورد و طهمورث میرزا که توقع والیگری را تمام
خود داشت و در مقدمات اتحاق پا خدمت کرده صاحب شمشیر و تدبیر بود چون این معنی از قوه بالفعل بساحت
مایوس گردیده بود با روسای گرجیه توطیه نموده و بدون اینکه روانه تفلیس شود نخانخانه خود شتافت و جمعی
از تاتاران نیز از همان منزل فرار و کوچهای خود را برداشته بسمت قراقلخان در روسی و چون که ممالک
الممالک است بدرگاه خدیو بیهمال بعد از ورود منزل سوغانلوق سپاه نصرت پناه را فوج فوج دسته دسته از فرقه را
بسمتی برای منع و استمالت طوایف گرجیه تعیین و در بیست و نهم ماه مزبور شعشعه پرتو آفتاب بر تارک و صول
بساحت تفلیس افکنده و از آنجماعت جمعی که در مقام اطاعت بودند مورد انعام گشته نزکان ایشان
بعوض مأخوذه در آمدند و نوشش هزار خانوار ایشان را که چاپیده روانه خراسان ساختند و بیت و نه تفلیس مقر
کوکبه نصرت قرین گشته از آنجا نهم شبه والا قرم رایت نهضت بجانب دربند افراشته در ضمن اینمقال اینکه
در حینی که عبدالله پاشای سرعسکر از دولت عثمانیه ببر عسکری منصوب و عازم حدود ایروان گردید فرمان در باب

قیصری بقفاوا قران یافته بود که خان قریم جهت او از فرقه تاتار به سقصد سخار زاه سولاق و دربند متوجه ایران شود خدیو جهان
بعد از استماع اینخبر علیقلیخان سارلیلوی بیگلربیگی شیروان را با حاکم و قشون استرابادو فوجی از خجند مسعود پیش از وقت
بدربند مامور فرمودند که اگر از خان قریم اثری ظاهر کرده و در آن نواحی از خجند مسعود پیش از وقت بدربند مامور فرمودند
مشغول خودداری بوده معارضه و جنگ روبرو را موقوف داشته مترصد طلوع طلیعه نیر اقبال پیروزال در سطح افق
ماهچه رایات نصرت اشتمال باشند و در تقلیس معوض سازند والا شده که والا مزبور با عساکر ظفر مآثر بجدود و سرحدات
کاسنور مملکت ایران در رشت وارد گردیده اقامت بادشاه سکندر جاه روم بعد از آنکه مشاهده کرده که ولایات
خراسان تخواهی از تعرف آندولت بیرون روانیده فعه نوبت خواهش مملکت روم خواهد بود عطیات شاهانه که از
درگاه خلافت اقدس مرحمت گشته بدربار عظمار رفته بود بوکالت آندولت علیه روانه ساختند که باطلاع پادشاه احمد
مرعی حدود و سنور رایه ستور قدیم بین الدولتین استقرار دهد و فرمانی هم بخط شریف بخان قریم نوشته مضمون
اسلام گرای سلطان براو رزاده خان مزبور که در دربار قیصری میبود بکجا باری فرستاده اعلام داشته که چون حال
در میان این دولت بنای صلح و صفا است رفتن خود بجانب ایران موقوف و اسلام گرای سلطان در عوض خود
راه مرعی را ملاقات و سرعسکر نیز معتمدی را رفیق او ساخته باغوایه اغلاص آمیز روانه درگاه سپهر اشتباه گردانید که کیفیت
حال و مقدمه آمدن صلیاپاشا را از دربار قیصری الطیب صلح معوض ساخته جلال ساخت اسلام گرای سلطان و سرعسکر
در تقلیس توقف نمایند زیرا که بسپهر منظر گشته سلطان مزبور برای ایصال فرمان اعلیحضرت پادشاه
سکندر جاه روم از خدمت همایون رخصت طلب شده چون صدور این عبارت از خان قریم آتش
مزاج اقدس شده بود مانع رفتن سلطان مزبور گشتند و فرمودند که بعضه تا بشمشیر تیز آتش فتنه را فرو نشانیم
و خصمان شور انگیز را از سر نو بکیفر نرسانیم تلخ کامی پسندیده ایم برای برگشتن خان قریم
شفاعت فرمان قیصری درکار نیست و این حکم را چون تقویم پارینه اعتبار نه پس سلطان مزبور را روانه کنجه
و عبدالباقی خان زنگنه را مامور ساختند که در تقلیس اورا متوقف ساخته و علیاپاشا را که برای مصالحه از دولت
غازی آمده بکنجه برده منتظر فرمان مجدد باشند و رایات جهانگشا روز شنبه نوزدهم شهر جمادی الاخری از
تقلیس حرکت و در راه جارو تله عازم مقصد شدند که بعد از عبور از آب قاینق چون بکنزیه جارو تله را نیز گرفتار
در کار بود در آنجا اورد ی همایون را در کنار آب کدا نشته عازم چشمه آنجا عت شدند و ایلچی پیش از وقت

خود را اخبار کرده بر فراز کوه البرز که در رفعت و صعوبت مشهور عالم است سقاق نموده بودند بنا بر آن والا نقلیجان
و جزایر چیان از اطراف کوه بپرسش پرداخته بآن کوه فلک شکوه صعود و بتمکش افروزی جزایر چیان و قلعه قلعه
و دهدهی جبل ماکران نامزد بکیت سقاق را تصرف کردند لکزیه چون آتفوج بامان را با خود دست کرچیان و بر خلاف
عادت بلاد از زمین مصاعد آسمان وید ند بشواهق و رزایای جبال متفرق گشته خود را بجانب توار انشیدند و جمعی
کثیر از ایشان قتیل و اسیر و مهمات و منازل ایشان احتراق یافت پس کوکبه والا از راه شکاو در شش روزه نزدیکی
ایلغار و ارتفاع مقام اردوی نصرت انتظام بعد از ورود انتشاحی خبر رسید که خان قریم بخارج در بندرسیده
بود آوازه توجه مرکب جلال رشنیده خان مزبور بر نافته و منزل رابکی کرده بجانب قدم شتافته شب بنا بر ان
حکم والا بانفاذ پیوست که اسلام گرای سلطان که در کنجه توقف دارد از همان راه معاودت فرمان قیصری را بر دوه
بامنای آندولت والا بسپارد چون خان قریم بعد از ورود بجوار در بند ایلدار نامی از ختمال را دنای سابق الذکر
داغستان مضروب رایات نیروان را بسرخای و حکومت در بند را بامحمد خان اوسمی تفویض و هزار تومان
نیز کشش و تشویق درک بانهاد و سرخای تیرولد خود را با پانصد نفر از یاوران از بهر ای خان مزبور تعیین و بضمه
از شرار آنطایفه هم عرصه را خالی دیده با خان مزبور دم از وفاق زده بودند هر چند که ابتدای زمستان داغستان
از برف فرو گرفته بود عبور از معابران با بسا غیر مقدور بود حضرت ظل الهی که پست بلند جهان را مانند
خورشید جهان تاب در نظر انور یکسان مینمود العزم بلند همت از جند مقید بقید سختی راه و شداد نشناخته
پشه آنطایفه کمنوعت را چشمها خاطر اقدس ساخته از راه آلتی اقلیم شماخی روانه و بعد از ورود و منزل در بکندی
فرمان همایون بنفاذ مقرون شد که سردار داغستان از در بند آمده در منزل دره مزاعمال طبرسران ملک مشغول
جمع غلات بنه و آذوقه را در موکب شاهزاده رضاقلی میرزا از راه شابران روانه و خود با فوجی از لشکر اقبال
اولا عازم پشه اشرار بدوق و خالین گشته شتافته از اقوام مقهوره راسبت و قوزپاره و الی پاره تعیین و جمعی را
هم مامور ساختند که در سمت غربی راه برفراز یان بندند و بعد از آنکه لوازم قتل و نهب بعمل آمده عطف عنان
کرده در محال قبه با دوری همایون پیوندند و پنجم شهر رجب المرجب شمال قلعه در بند مضرب خیام سپهر مانند
گشته چون بعرض اقدس رسید که ایلدار خان شماخی رونداله هذا رایات جهانگشا از در بند شکوه کرده وارد
مجلس گردیده خان محمد خان ولد اوسمی در انجا توقف داشت گشته خان محمد نیز با لکزیه سروده مجلس را در کرفته آغاز

ستیز و جمعی از ایشان قتیل و اسیر شده تتمه را که گریز پیش گرفته و تمامی اتحال پایمال و غلات و ذخایر و اموال متصرفان شد
فیروزی مظاهر و آماده و روز دیگر از آنجا حرکت و منزل بمنزل بهمین نهج قتل و نهب و اسیر و احراق قرادحال میکرده
و مزارع میسوزاندند تا وارد قریه کیدان که متعلق بخاص فولاد خان شتحال بود گردیدند لیکن سرخای و اوسمی و ایلدار از
وصول کوکبه منصور آگاهی گشته هر یک سر خویش گرفته بسمتی فرار کرده اند خاص فولاد خان با اتباع خود در کیدان
بموکب همایون ملحق و بشرف تقبیل سایه آستان عبودیت سرافراز گشته از آنجا اعلام ظفر فرجام قاآن اعظم متوجه
سرخای یاغی قرق اتراز یافته در مقدمه ماهیشان بدو منزلی سرخای قرق وارد و سرخای نیز جمعیت خود را فراهم
آورده قتل جبال را اسلاک کرده در آن کمر چوشش و باغوشش بود فرو گرفته با عتقاد آنکه خود سر راه بران خیل بالا
خذیر بهمال قتلیان را از چار طرف مامور بپوشش ساخته اولاد و لیران افغان و ترک را که از نظایف اوتاقش
جلک را تغیر و اصلاح روز بروز تسخیر کرده هنوز افواج دیگر از دنبال نرسیده که در کمال صعود بودند که لگزیه تاب مقاومت
نیاورده و فراری و لگه تازان از آنجا نازکین بتعاقب پرداخته تیغ تیز را بایشان جاری ساختند و سر و زندگانی بسیار
بدست آمد چون باعتبار منگلی وقت و زمین سبز عبور عسکر نصرت پیرو در آنروز از آن منگلستان میسر نبود ناچار جهان
زحل هیئت را بصلابت قتل جبال مامور و همان مکان را محل نزول گردیده منصوریان در آن اثنا ایلدار از لگزیه
داغستان در آورد و جمعی منعقد ساخته از سمت دیگر بمعاونت سرخای آمده چون از منگلست سرخای خبر نداشت خود را بجانب
سرکوه لگزیه تصور کرده و در حال طغیان آمده رسید بعد از آنکه کاشف بحال آمد خود را با اجل دست و گریبان یافته
ناچار آغاز زد و خورد کرده باندک گرد و قری راه یاران خویش گرفت و جمعی که سرکشان سر بار و کوش بوده اند
گردن بزیر تیغ نهاده بیکبار بدیار عدم شتافتند روز دیگر لوای جهانگشا بجانب قرق شقاوت افراز نهضت نمود
که مقارن آن روز ساو و معتبرین قرق وارد اردوی همایون و طالب امان گشته بعرض رسانیدند که سرخای کوچ خود را
مدتی پیش ازین بجانب آوار از دستبار خود نیز با اولاد بعد از منگلست بسمت آوار رو چون کس کبخت و مابندگان خود را
از سال گذشته آزاد کرده عفو و بنده احسان خدیو جهان عید انیم چون فرار سرخای بسر حد یقین پیوست و اهل قرق را
نیز در سال پیش مورد امان ساخته بود لهذا لگزیان نپرداخته بعزم چنگ احمد خان اوسمی عطف عنان بجانب
قلعه قرش فرمودند چون در حین توجه موکب همایون بجانب تمازی قرق قاضی آق قرشه را مامور آنجا در سراپرده
اندر استمان در آمده و بعد از گذشتن کوکبه منصور بمقام مخالفت برآمده جمعی را خفیتا بمعاونت سرخای فرستاده بود

اتباع مردوه جبان نایر غضب خاقان گشته بیشه قاضی و جماعت آق قرشه جمعی را مامور و قاضی با جمعیت خود
در صدد جدال برآمد شکست فاحش یافته مغلوب و مقهور و تمامی اهل قرشه غارت با جمعیت زده و مامور شدند و
دیگر قاضی بعد از خواهی ایام ماضی شمشیر ندامت را آویزه گردن بندگی ساخته وارد اردوی معلا و بالتماس او بهرامی
آق قرشه را که در تصرف سپاه منصور بوده و فرستادند پس حوالی قلعه قرش مضرب سرادقات جلال گشته او بهی
جبله و درخشخود را بر سم گروی بشتبان دولت با چند از معتمرین خود بدربار گردون اقتدار و ستاده مستدعی عفو و بخشش
و متهدا قبال حکم و فرمانش گردیدند تقصیر او بعفو مقرون گشت بنابر اینکه لگزیه سمت و قرزباره نهراب بعنوان
پیشکش و خانوارهای معتبر برسم گرو داده بودند همچنین که خدایان طبرسران هم خانوارهای فرمانبرش را بعنوان گرو
متعهد خدمت واقیا گشته بودند و امور داغستان بر همه جهته بصورت انجام یافته بود خاص فولاد خان شتحال و باقی
که خدایان و سران داغستان که بموکب والا پیوسته بودند بنوازشات شایسته بهره مند و بر حسب اقتراف خود رشید
و خانوادی داغستان و طبرسران را مامور ربدربند ساخته زمام اشهب عزم را از راه شیروان بجانب صحرای مغان
مغان انعطاف دادند در پیشان در ورود موکب سعود بمغان و طرح بنای سلطنت و آنموضع میمنت اقتران در اشکار
که سراپرده استان نزهت نشان ایران باستیلای خزان حوادث رو بافسردگی گذاشته از هر طرف سرکشی قوی
شاخ مانند شجر برافراخت و هجوم بیزه پیکانه ریاحین پرنیانک و بوی این گلستان را در بیان اضطراب انداخته
بستان پرای غفلت پیشه از پرایش بنوای زغن نزاع و صفیر بانگ کلاغ مشغول گشتا گر چه خدیو کردون اقتدار را
که سریر تاج سلطنت صوری فردوسی آورد و پیشتهاد همت والا آن بود که بعد از استرداد ولایات مغضوبه این باغ را
بآن باغبان ارزانی دارند و ملک ایران را با قلاع و مقوضه در ربقه تصرف ملک سپارند و در کلات طایر روح
لامکان مانوف آنحضرت سایه بر اوج تمکن افراخته بیاد هی عالم مفتخر پردازند و در بن اوان که بقوت سریچه
الهی و تیغ دستی مایه ندی سعی و غیرت این خدیو عالم آگاهی کلید فتح تمام ممالک از دست رفته بدست آمده و
بزور اقبال همایون فال ایرانیان را از زیر بار گران این ننگ رهانیده و دست سرانشان و تیغ اخبار را بشمیر
بران عزم بلند ازین وقفه ملالت کیش کوتاه کردند برای تلاشش این امر خطیر چون حوصله و ستعد بهیچک از بلاد
توقف رکاب گردون مسلطت برنمی تافت جز لگای مغان که عرصه دلپذیر و روضه آب و علف و رسعت بحرا

در زمستان مکان بیشتر بود بقشلاقی مقرر گردید فرامین مطاعه بجمیع ممالک محروسه شرف صدور یافت که حکام و سایر
و قضاة و علماء و اشراف و اعیان هر ولایت در پانزدهم جمادی در صحرای مغان در پایه سریر خلافت مسیر توقف نمایند
حافر شوند و نیز حکم همایون بنفاذ مقرون شد که نزدیک بحر جاده در مکانی که رودهای بهم پیوندد و خانه هزار و هشت
رواق منظر و برای نزهت پرور از چوب و خشت برای خاصان روسای لشکر با انتظام حمامات و دکاکین و مساجد و
بخانی و رباطات باصفاهای میدان و بازار وسیع الفضا ترتیب داده عمارات عالی نیز مشتمل بر حرم سرا و پرتابات
که نمایندگان خدیو کرمان ایوان بوده باشد برای نزول آنحضرت با چوب و ستون باین قریه پیوستن برافراختند
در نیوقت که از انتظام امور دلجوئی و پنجه سرکشان آن کرستان فراغت روی داد عطف عنان فرمودند
بعد از ورود بحسن قلعه سی با معدودی از خواص از راه رودخانه شش فرسخ طی صعب المسالک را
در یکروز طی کرده وارد قلعه آق بلاغ شده از آنجا در شب نهم شهر ذی حجه فرجام صیام صحرای مغان را بایات
جهانگشا رشک و صفا بخشیده و علیقا پاشا که از دولت عثمانیه بطلب صلح آمده بهمراهی عبد الباقی خان در کنجه نزد حضرت سید الانبیاء
مفارن آن وارد گشته شرف جبهه سای آستان سپهر نشان دریافت و مامورین ولایات هم آغاز
آمدن کرده هر روز فوج فوج لوازمی از تقبل آستان آسمان اوج بر اوج آسمان میرسیدند و موکب مقرر
جمعیت کل عظام و اعیان که عدتشان بصد هزار بالا میرسید در رکاب سپهر اشتباه تنظم انعقاد پذیرفت
پس آنطایفه را تماما بدرگاه جهان پناه احضار و بوساطت مستدعیان مکنون خاطر اقدس را بایشان اظهار
کرده فرموده که شاید حاضرین مجلس هر دو پادشاه و پادشاهزاده ایشان در عهد و سریر بقا موجود بدانند که
با هر کس که بر از نده افسر بزرگی و استحقاق بریاست و سروری بر دارند ما آنچه حق کوشش بوده و درین چند سال بجا
آورده و در ولایات ایشان را از دست افغان و روس و روبه خلاص کردیم فردا حاضر مصلحت وقت دران
می بینم که کشم رحت بمیخانه و خوشش نشینیم بعد از ابلاغ این پیام همگی بجماعت دست بر دامن عجز زده عرض
کرده اند فردا در میخانه دعوی نام و نشان خواهد برد بنده سر ما و قدم هر سفان خواهد بود امروز پادشاهی حق آنحضرت است
که با آب شمشیر آتشبار خاک ایران را از دشمن باد پیمای پرداخته و بصدق تیغ صاعقه بار آتش در خرمن هستی اعدا
انداخته هرگاه حضرتش دید از ما خاکساران بر گیرد ما دیده از خاک درگاه او نمیگیریم فردا از آستان پرسفان

سر چرا نکشیم دولت و دین مراد ما کنش و دین در است: آنحضرت فرمودند ما را هوس تاج افسر و هوای سروری در
نیست این نوع تخت از مرتوف دارند ما را رضای خاطر از اندیشه باطن و ظاهر است تا یکدیگر ایشان را طلب از
کن کش پرنجه لگفکو بوده چون مبالغه از حد گذشت حضرت ظل الهی فرمودند که از زمان رحلت حضرت سید المرسلین
و خاتم النبیین صلی الله علیه و آله چها خلیفه بعد از یکدیگر مستقل امر خلافت شده و هند و روم و ترکستان همگی بخلافت
ایشان قایلند و در ایران نیز سابقا همین مذهب رایج و متداول بود اما خاقان گیتی ستان شاه اسمعیل صفوی
طاب الله ثراه و جعل الجنة مثواه در ابتدای حال بنا بر صلاح دولت خود آن مذهب بزرگوار و مذهب شیخین را شایع
و مسلوک ساخته بعلاوه آن سب و رفض را که فعل بیهوده و مایه فضاحت در السنه و افواه عوام و اوباش ابر و
جاری کرده شتر سر شتر است بحقاق زدن در برهنه زبر انگبین و خاک ایران را بخاک عشقه و فضاحت آمیخته و مادام که
این فعل اشنا روا نشته بنام این مفسده از زبان اهل اسلام رفع نخواهد شد هرگاه اهل ایران بسلطنت ما
رغبت و آسایش خود را طالب باشند این ملت را که مخالف رویه اسلام کرام و از روی عظام نواب همایون
ماست تارک گردند لیکن چون امام همام جعفر صادق بن محمد باقر علیهما السلام امام بحق ناطق است در فروعات
مقلد طریقه اجتهادی آنحضرت باشند ایشان متفق الاراء این حکم را بسمع رضا اصغا داشته کل جعفری این مذهب
خیف را آرایش و ستار روزگار خود ساخته و نیقه برای تاکید و استقرار این مطلب مرقوم و بمهر پاک اعتقادی
محترم ساخته بجانه عامره سپردند آنحضرت نیز مسئول ایشان را برای قبول و کشش از روی ایشان را بار و ریزه حصول
ساخته فرمودند که چون پادشاه والاجاه روم خادم الحرمین الشریفین است که از این عهد از جانب شما بعمل
آید ما هم بحضرت پادشاه روم ایلچی فرستاده بقبول این مطلب بنای مصالحه میگذاریم که رفع اختلاف جمهور
از میانه است سید الثقلین و خیر الاولین و الاخرین محمد رسول العالمین صلی الله علیه و آله گشته نیز بعد رسم
مراسلت فیما بین ایران و روم سلوک بنمایند مطلب اول اینکه چون شعار اعتقاد سالفه مقبول و طریق تقلید
امام بحق ناطق جعفر صادق که از ائمه حقانیت اختیار و قبول کرده اید و قضاة و علماء و افتدیان کرام روم
او خان بالحجت آنکه آنرا خامس مذاهب شمارند مطلب ثانی اینکه چون در کعبه معظمه ارکان اربعه مسجد الحرام
با ائمه مذاهب اربعه تعلق دارد این مذهب نیز در یک رکن میان ایشان شریک بوده باین جعفری نام گذارند

مطلب ثالث اینکه هر ساله از اطراف ایران امیر حاج معین شود که بطریق امیر حاج مصر و شام در کمال اعزاز و احترام حاج ایران را
بمکه معظمه رسانیده از دولت عثمانیه با امیر حاج ایران بدستور امیر حاج مصر و شام سلوک شود مطلب رابع
اینکه امرای هر دو مملکت نزد هر کس که بوده باشد مطلق العنان بوده هیچ دخلی بایشان روا نبوده باشد مطلب
خامس اینکه وکیل از دولتین در پای تخت یکدیگر بوده امور مملکتین را بروفق مصلحت فیصل میداده باشند اما مطالب
پس اما ایران در ابتدای این موسم خاص بر زمین عبودیت آستانبوس چین نگاریزان را بجبین شکرگذاری کرده بدعای
بقای دولت خدیو بیهمال پرداخته در انجمن سازی و محفل آرایی شرح جلوس خدیو عالم و نشر روایح و قایع آن فرمان
نور فرمای قلم خجسته رقم و مجمره کردار دولت شکین شیم نظم ساقی پیاله بار رزنج پرده برانداخت کارچیان
خلوتیان بازدوراف بارعنی که خاطر خاصته کرده بود عیسی دمی خدابر سانیده و در اراف رصدبندان دقیقه
یاب اختر شناسان بطلمیوس اشتباب روز پنجشنبه بیست و چهارم شوال سال هزار و صد و چهل و شش هجری را
که جائزه روز نوروز فیروز زمانه بود برای جلوس همایون معین کردند کارکنان قوای بنا تا در صحن چمن مسند مرد
فام سبز گسترده زلین قبایان ریاحین دوشش بر دوش در بزم گلشن صف آرا گردیده مدد کردن فرازان اشجار از نخته
دار زمانه و طومار بر سر گذاشته در پای مسند مجمر بوته دار در حاشیه مجلس گلزار راز نو بزانو نشسته بزرگان چابکدست
نیاز بر کمر زده در پیشگاه مجمر مهیای کارش گشته و بیادلان سرو آزاد دکانک نقره ی بر دست به بندگی بر سر استاده
دهنه کشیکچیان گلهای جیشه بهار بر لب جو پا صف کشیده ندو جارچیان بلندآواز غنچه و صنوبر بر تو زر نثار
بار خویش بر دوش افتاده در بیگانیان سپید محجبان بگلاله قرمزه شلاله دار روفیای گرنامه و رمن شاخ سرو بر آستانه
دستگانیان ابر آوزی میزده تنی هوا صحن چمن را تازه و تر ساخته و فراشان باد بهاری ساحت گلزار را بسیگر وی
ارخاء و حسن دی پیرداخته پس فراشان باد نوشان باد افشان بارگاه انجم اوتاد و مجره طناب دار آستین بزم فلک
شکوه خورشید قباب دست و بازوی کار فرمایان آستین آورده اورنگ که مهرنگار شهریار جهانزاد در صدر انجمن
اهدش فرقدان ساخته اندمران سپاه و عظمای بارگاه و خدمتگذاران جان سپار و حجاب خدمت پیشگان
دربار حشمت بار بانه مانند انجم هاله وار بر آیند رکشته اند و آنروز فیروز بعد از انقضاء دو ساعت و بیست دقیقه
طالع بلندش در حمل اسد خدیو اکرمون وقار رفیق فرقدان سارا بانسر که مهرنگار آراسته باز و فرید و زیور شکر بسیمای قدم بر فراز

تخت فیروزبخت جهانبانی گذاشته زبان حال را بانمقال گویا نموده اند شعر زینت بخش اقبال گردیده که دوران بدار آیش از نو
بلند مسند جم را بغرو تهیت انتظار خانه دولت مبارک باز آمد و رایت همایون بر سم شاهانه برخواست و فتحهای که
از آدرش آسمان در ایران برخواسته بود فزونی و بهمدستی تایید الهی است و بازوی قدرت گشوده و دست آنروز زمانه را
بر پشت بست پیشتر سلطان کل پیدا شد از طرف چین مقدمش بار بساط بار بر سر آسمان خوشش بجای
خویشتن بدوان نشست حسرتی بتا نشیند هر کسی الکزن بجای خویشتن فیروزش مبارکباد و وجوه و نثار بنام نامی القاب
گرامی آن خسرو داد گر زیب و زیبا فت و از آفتاب جهانداریش بر رو و ایران بستان معمور جهان تازه و جناب
سپارت مآب هدایت الکتاب برزاوا قام الدین مهر قزوینی الخیر فیما وقع را تاریخ جلوس مایه و بهتی از آنکه بجای
هند لاخیر فیما وقع خواندند و تاریخ وقائع را سکه دارالضرب کرده بر روی دیگر السلطان نادر کرده اند و چون عنوان
فتی باب الا و خواه اند خردی من اعمال ام البلاد کی در قهستان بنا آباد بود و در ابتدای حال بارض قدس ایام تشان
از استقلال لوای جهانبانی کرده بود حکم اعلا بعلیه دانخان از قبول این امر سر باز زده ایمنی بر طبق همایون کران
آماده پیشوار نصب العین ضمیر انور گشته بود در بیوقت که آغاز بهار استان دولت بر سند و هنگام آرایش باغ و گلزار
سلطنت و کشورشوکت سرکشان فتاده پیوندد بود زمام امر و عنان ساز اکبر پنجه رضا قلیرزا الغوایض و اختیار مهمات ایالت را
بکار رضا قلی میرزا بطهماسب قلیخان جلایر کار معتمدان اندولت ابد بنیان برداخته مرخص فرمودند و با فوجی از
جنود ظفر نمود روانه و مقرر کردند که در ارض اقدس تهیه اسباب و استعداد و تدارک اقتضا کرده از راه باد غیر
و مارد چاق بعزم پیشه علیمردانخان متوجه اندخود و ترکستان شوند و سپه سالاری و اختیار کل ممالک آذربایجان
بظهیر الدوله ابراهیم خان برادر والا گهر عنایت و مقرر داشته اند که تمامی سپکلربیکیان و حکام و ولایات آذربایجان
از احد قاپلانکوه الا آرپه چای و منهای داغستان و اران و گرجستان تابع امر و نهی او باشند و ایالت هرات بمعتمد
مهرخان بیاباخان چاپشلو مرحمت گشته میرزا محمد تقی خان نیشابوری بایالت فارس و مهدی بیک قوانلو
بوزباشی زنبورچی بایالت یزدوان و خطاب صفا قلی و ایلالامرائی سرافراز گشته پس علیباشای والا مرصل از آنکه
صلح آموده بود مشمول عواطف خاقانی و رخصت انصراف یافته عبدالباقی خان زنگنه الکه از امرای معتبر دولت بنیاد
قبیل و باتفاق میرزا ابوالقاسم کاشی و ملا علی اکبر ملا باشی بایامه همایون و یک زنجیر فیل و هدایای نفیسه روانه

در بارفلک اقتدار عثمانی خبر جلوس میمنت مانوس همایون را بصورت باجرا بالیخضرت پادشاه بسکندر جاه رسوم اعلام و انجام
امر مصالح متعلق بشروط خدمه مذکوره اظهار فرمودند و ایلچی تیز برای تبلیغ اینخبر بجایگاه تزد پادشاه خورشید کلاه روانه
فرستادند رضاقلی میرزا و ابراهیم خان مرخص و روانه مقر حکم از خجسته و اهلی حکام و قضات و اشراف و اعیان حما
محروسه که شرف تقبیل یافتند و الا دریافته بودند تجلاع و انعامات فاخره گشته رخصت انصراف یافتند در بهار
آرای قلم خجسته رقم باظهار از نامه و دیباچین و قایع بهجت قرین اوی تیل مطابق سال هزار و صد و چهل
و شت هجری نظم و کرباره جهان از نجف فیروز طراوت یافت چون ایام نوروز بهار دلکش از کنار
نشاط او و زچون روز جوانی جزو کرچون سریر اعظم بتاریخ روز سه شنبه هفتم ذی قعده الحرام بعد از انقضای
هفت ساعت و پنجاه و هفت دقیقه از تهماتخانه حوت به بخشکاه حمل خواهیده برادورنگ جهان آرا از انتشت
ربیعی بتاثیر قوت نامیه بنشاط برخواست ظفظه کوس نوروزی و غلغله فتح فیروزی بر فلک اثیر پیوست بحکم
همایون مجلس خسروانه آراسته گشته قوایم سریر فلک مصیر بشکوه خلعت خدیو ثریا مرتبت سریر سپهر سریر بسود
ضاویدملوک و عاظم امرا و سران سپاه و ستوبان درگاه طبقات خلایق مانند گلهای بهاری سروبرا بلوان
رنگارنگ و خلاع رزتاری آراسته چون غنچه چپ و نبل را از نثارهای سرخ و سفید انجمن پرزر خسته و بعد از
انقضای مجلس که نظام شاطئن گلهای اردی بهشتی حوالت و دلاوار آرایش گلزار بوستان نزاهت میان
سلطنت علیا بود تمنای استفتاح کار و افتتاح بمجمن تدبیر تسخیر قندهار فرموده افاغنه را که بلدیت و استظهار
احضار و مکنون خاطر اقدس را اظهار و کیفیت منازل و آوقه و معابر را استفسار و رؤسای لشکر را مامور بتهیه
و تدارک آن سفو خیریت اثر فرمودند چند روز کار استغال جهانیان فراغ روی و رونق بازار کاه فلک اساس
سلطنت زار اکه نقش بدیع طبع میمنت قرین بود همه دش خیمه رنگارنگ نموده آسمانه دیگر بر روی زمین افراخته
و بزرگ اعظم را که حاوی این تیلکون قباب بود در آن چند روز محتری آن خیمه کهکشان طناب گسسته و
رصدبندان اختر شناس را از رصد فلک اطلس در شبهه حیرت انداخته بادصف اینکه تراب نزاب مخالف
آنجناب بود در آن چند روز ریزش تفقن بآب کاوش هر روزه در آن بزم سپهر سطوت بکاوش اقداح
راح پرداخته نظم و برای مغان رفت آب زده بشسته پیر صلابه بشیخ و شاب زده پسر کان ان

همه در بند کیش بسته کمر و از طرف کله چتر بر بحاب زده بهوای مغان چون سرای مغان نشاط خیز کشت و طبع جوانان
چون دم بهر بخانه نشاط انگیزد و در دوم ماه ذی الحجه آن فرخنده فال رایات نصرت اشتمال بعزم تسخیر قندهار از
جلگای مغان در اهتزاز آمده و از راه کرمرود و هشترود و کله بوذر آب و علف بهشتهار و اشت روانه قزوین و از
همایون بتوقف و پرست که ابراهیم خان در منزل قراچمن که از توابع محال کرمرود است بالشکر آذربایجان ملحق
فیروزی نشان ملحق شود بعد از ورود بقراچمن ظهیر الدوله ابراهیم خان تیز سعادت اندوز گشته چون طایفه بیات
که قزوین از افغه و قیاس و متعلق بخاک روم اند مصدر حرکات زشت و ناسپاس شده بودند فوجی از خاصه گردان
و سپاه انجم احتشام را بسرکرده گی شاهزاده نصرالله میرزا و جناب ظهیر الدوله از راه ساوجبلاغ مکری بر سر ایشان
بتاخت انجماعت مامور ساخته مامورین در عرض و شبانه روز چهل فرسخ راه طی کرده وارد سکن انجماعت
گشته هزار خانوار از انطایفه را که فرصت فرار نیافته بودند تاخت و تاراج کرده براعدی القا نموده اند و تتمه ایشان
در موضع مشهور بترکش قم اعمال مکری سرکرده و اسقاق کرده دست تیز کش جلادت زده جهیای مدافعه
کشتند و ایران نصرت قرین از اطراف کوه پایه اش بر اکه مکان لشکر اصعب بود تا بید
یزدان در کمال آسانی بحیطه تصرف در آورده هزار نفر ایشان را براه نفوستر کرده معتبر عوضه تسخیر قندهار
بقبول جبال گشیده قرار کرفتند ابراهیم خان بالشکر آذربایجان روانه تبریز و نصرالله میرزا با شون رکاب عازم
موکب والا گشته در روز دوم کوکبه همایون بدار السلطنه قزوین عزت قرین بادروی ظفر آئین آورد
از اخبار بهجت آثاری که در خلال این احوال معروض گشته پیوسته متشالی شد مقدمه بحرین بود توضیح انتقال
اینکه در حینیکه محمد تقی خان بیکلربیکی فارس در جرگای مغان از درگاه عالمیان مطاف رخصت انصراف
حاصل بکرد حضرت ظل الهی در باب استرداد بلیغه فرمودند محمد تقی خان بعد از ورود بشیراز فوجی از قشون
فارس القبله مامور بعزم تسخیر بحرین پیش از خود فرستاده خود نیز در شرف حرکت در آمد چون قبل از
ورود بیکلربیکی شیخ جابر عازم کعبه معظمه گشته قلعه را بنایب خود سپرده بود نایب مزبور بعد از مجادلات
متواتره طایفه قلعه داری را از خود سلب بایه و قرار بیکلربیکی قلعه را تصرف کرده کلید آنرا بدرگاه معلی
ارسال داشت و رایدار ایمنح تجلاع فاخره باختصاص بایه ولایت بحرین نیز علاوه ولایت ضبطی و حکمرانی

پیلکر پیکی مشارالیه گردیده و در اثنای این حال بعضی از جانب الادرخان نامبنی مشعر بر اظهار ندامت و عفو تقصیر خود و استدعا
کردن بپای سریر گردون مسیر رسیده و ترجیح احتمال اینکه مشارالیه از قدیم الایام با ایل نامبنی در محال چغچران قشلاق داشته
سکنی داشته و در ایام استیلای افاغنه بنابر زیاده سری بر اطاعت افغان فرو نیاورده و خود داری پیشه کرده تا اینکه بعد از
ورود موکب والا بهرات بجهة سبق ذکر یافته در تحت لوای اجتماعی بمعسکر نظم اثر پیوسته بحکومت او به وشاقولان
و غیره رساغر سرافراز گشته و بعد از تسخیر هرات که روسای اکثر اویماقات بنابر ضابطه ملکی مامور بسکنای قلعه
هرات شدند در باره او نیز چنین فرمان یافت و بنابر ستیزه کاری که داشته حاجی سیف خان جلایر سردار و پرمحمد خان
پیلکر پیکی مذکور با او مدارا عمل چون دانستند که بناخن کافر نعمتی سر زیاده سری بخارد و تا به سیاری اقبال پایدار
او را کوشمال ندهند پا براه ادب نگذارد او را بحسن تدبیر قلعه هرات برده و با مشتصد نفر کسان او را در قلعه محبوس
کرده اند و لدان دلاور خان که در راه به وشاقلان میپوندند بخفی استماع انجیر گرج و نبه او را با ایل و اتباع او برافرخته
بسمت بغجستان فرار کردند و چنانکه موکب والا مشغول محاصره بغداد بود دلاور را با کلم اقدس بدرگاه معلا آورده
و ایل و راکه از هزار خانوار متجاوز بود تجهة شان روانه ساختند بعد از ورود مشارالیه بموکب جهانیان مظل
ظل الهی بنابر ملاحظه حق سبق خدمتی که در آمدن بر کاب فیروزی مآب داشته او را مورد توجهات شاهانه
و انعامش فرموده و تشریف خاص و اسب مکمل با زین و یراق طلا با و عنایت کرده رخصت مراجعت دادند مشارالیه چنین
شنید که در اینولا این موهبت بعد از ورود بهرات کسی و ستار گرج داولاد خود را آورده و در هرات سکنی دارد لهذا
گذارخط چین و نقش تمثیلات در دلش معلوم و خواند بود لیکن از برای اینکه بر ظاهر بینان عالم صورت گذارد نشود
معلا بخراند حالت این تیره درون روشن نگشته و قوع غیر آن سلوک را حمل بر نقص مروت نساز نداد و در اردوی همایون
هرات ستند سپهردار و پیلکر پیکی فرمودند که آنچه از مال او و ایل او بعوض تلف در آمده بتشخیص او بدهند و او را بجمع
او که در هرات و خبوشان هستند مرخص سازند که روانه بغجستان گردیده و شارالیه ها بر جبه فرمان عمل کرده دلاور
نیز بعضی قبیله گرجیده با ایل و اعوان روانه بغجستان گردید و در آنجا دست از آستین جرات و سر از گریبان خودسری
برآورده اولا با فوجی بر سر او برآمده نایب او را با شصت و هفتاد نفر از متعلقان آنجا علی الفجاه بقتل رسانیدند و در آن
اوان سردار با مور بغاوت سر کشیده بود حاکم هرات با فوجی از غازیان بتعاقب او پرداخته دلاور از بغجستان بسمت

بلخ گریخت حاکم هرات متاع و مقدار آنطایفه را بعوض تضیع و آزار و مراجعت کرده دلاور خان با غوا بلکان خود متردد بیابان
آن سردار نیز از اتمام کار فارس فارغ شده بود از راه کرمان وارد هرات و جمعی را با و تفویض کرده روانه ساخوت
که با حاکم ساخر بحافظت آنحدود پردازند دلاور مجددا بر سر ساخر رفته در کین فرصت نشستن آن و تفویض کرده با حاکم
آنجا بیباکانه از قلعه برآمده همینکه دست آن از دامن قلعه کسیخته دلاور از کمین برون ناخته سه تفویض کرده را با جمعی
مستحفظان از شمشیر گذرانیده از آنجا بجانب بغجستان رفت سردار نیز شتابان عقب او پرداخته دلاور پای ثبات نیفشرده
نکرده بسمت بلوچ و هزاره گریخت سردار چون در تعاقب او سودی ندید برگشته اخشامات بغجستان را که همیشه بگردن
کشی عادت و در عصیان می افراختند کوشمال داده از آنجا بجانب میمنه و چغچران از توابع بلخ رفته آنحال را غارت
و هزاره را تنبیه کرده چاپیده روانه هرات ساخته بعد از آنکه دلاور بسمت بلوچ و هزاره گریخته قدما با یاغیان
او آمده او را در محل مرسوم بقراچغل که در شش فرسخی زمین داور واقع است سکنی دادند چون باجین خلجی از طرف شرافت
منصب چین تزویج دختر او را پیشنهاد خود نموده دلاور نیز بطریق مباده له قبول این معامله کرده چین از زن جوان آشفته
جمعی را بانتقاد تعیین نموده او چون در خود آثار توقف ندید باز فرار کرده بغجستان آمد و از آنجا شاهزاده رضا قلی
میرزا را شفیع گناهان خود ساخته عریضه اعتذار آمیز بدرگاه معلا فرستاد بنابر اینکه رایات جهانگشا عازم قندهار بود
او را احاله بوقت دیگر گشته جوابا از سرقفا علیا عز اصدار یافت در همان توجه موکب ظفر کوکبی بجانب کوهستان
بختیاری برهنمای توفیقات حضرت باری ایران و مدد کاری سابقا کیفیت احوال طایفه بختیاری نگاشته گذک
وقایع نگار شد که بعد از پیشهات مکرر محمد جانم و نذر السلطنه ای انجماعت مقرر کردید محمد داجمی از تله جسته از بخته
آنطایفه که در زوایای جبال و مکان خمول متواری بودند جمعی منتصد ساخته از نلازمان رکاب ایشان نیز جمعی بمرور
ایام بایشان پیوسته علیمراد خان قاید راه روسیاهی و پیش آهنگ طریق گمراهی ایشان گردید بختیاری زوبار معاجمی
به پنجه ایشان مامور گشته در محال زرزر انجماعت مغلوب شدند ثانیا با باخان چاپشلو با جمعی از خوانین و حکام
بدفع ایشان نامزد گشته با ایشان محاربه و مغالبه آمده علیمراد با معدودی سالک طریق فرار گردید بعد از آن بابا خان
حسب الامر مطاع نامبرده در بار سپهر اقتضای خان علیمراد باز فوصت جسته بسلک جمعیت خود را منتظم داده در سمت
کوهستان دست بغارتگری و افساد برگشاد بعد از آن سلطانعلیا پاسپوردی و بخفظ پاک نژاد با ثران با فوجی

باتفاق حاکم نوشتر و ماپاکه کیلویه با مراقدس عازم کوشمال ایشان گشته در پای کوه شهر ربسالم نزول و چون لشکر خدا
بیرسم که علیمردان قلعه کوه را که سر بر سپهر نیز اسقاق خود ساخته و در آنجا به تحصن پرداخته قشون نوشتر و کوه کیلویه در پای
کوه توقف و سطلانعلی پاک و بخفقا با پای پیاده از زیر کوه گذشته بعد از آنکه آن سنگلاخ صعب العقبه را بقدم سختی طی
به نیمه راهی کوه رسیدند آن طایفه جمعی از قلعه کوه ایشان را دیده بر کوه باندا ختن انقاب و غلطانیدن سنگ مشغول گشته
هر دو سر کرده را با جمعی از غازیان مقتول ساختند و بقیه سپاه که در پای کوه سالم مانده بودند روانه ولایت خود شدند
چون در آن اوان موکب جهانگشا مشغول تسخیر لرستان بود و فتح ایشان را بدفع الوقت انداخته بود و زینوقت که کوکبه
همایون از قزوین حرکت کرده وارد چهارلنگ گردید علیمردان سر اسیمه روی بوادی نامرادی گذاشته با جمعیت
خود که عدتش بچهار و پنج هزار غوغا و یراق کش پیل تن میرسید در محل موسوم به پردک که صعب ترین کوهستان بختیاری است
سنگر کرده بتحصن گرایید پس همت والا عازم شد آن سرکشتگان بادیه ضلالت گشته فوجی از غازیان رکاب ظفر انتساب
فیلی وار دلان و همدان از جانب ولایت که متصل بکوهستان فیلی است و جمعی از خوانین چهارلنگ که نوکر و مالازراه
نوشتر از طرف دشت ارگان و قوشه عظیم از افواج قاهره را از طرف ماروات و کرده ابنوه را بجانب کوه کیلویه از
سمت کوه کیلویه و جمعی کثیر را از راه اصفهان بجانب هزار چم بختیاری مامور و مقرر داشته اند که هر فوجی از سمت
خود از دریای جبال و سیوله های کوه را بپای سعی از تکه جسته کریخته و شرارت را که شرارات در بیان سنگلاخ باشند
در آرند و نبه و آغوش را با تفاق شاهزاده نصرالله میرزا در منزل چرپاس بر در رود بزرد وجود گذاشته خود با سعادت
و ظفر و اهتمام ریح ان از سنه هزار و صد و چهل و نه هجری از منزل مزبور عازم کوهستان گشته و همان روز بکوهی
که جمعی از انظایفه سنگری ساخته پای قرار استوار کرده بوده اند در آمد گشته جمعی از اکراد و ایافه ایابد فع
ایشان مامور شده اند و انظایفه بمجرد اطلاع بمکان مزبور گشته بعد افه پیش آمده مغلوب و مقهور شدند شب از آن
موضع سنگر بیرون کرده قلعه و سفاق بزرگ ایشان را برداشته فرار از آنجا جمعیت خود را بر کرفته از آب بیرون کرک
بذیزول چرپان در رود عبور کرده پل شکستند و چون جمعی از لشکر منصور مامور بودند که از راه هزار چم از اطراف
رود خانه آمده بضبط پل پردازند مامورین اگرچه در وقتی که انظایفه از آب گذشته بودند بسر وقت ایشان رسیدند
اما باز بیجاره له پرداخته ششصد نفر از آنکروه را بعوض قتل رسیده در آوردند روز دیگر که کوکبه مسعود در رود بر

گشته فرمان پذیران باشاره اشرف با فتن پل پرداخته مرکب اقدس عبور فرازکوه نماز پناه متوجه منصور کردید از آنجا
عساکر فیروزی قرین راهنمای صاحب دسته بدسته انظایفه بقلل جبال آسمان تمثال تعین فرمودند و مامورین جمعی
از ایشان را در کرشه رکن رکریوه و سفاک اندا خته بقدر سه هزار خانه از رقبه اسار اکرفار کردیدند و از آنمکان
بمحل موسوم بدار دره متوجه کشته فوجی را بکوه مالآ آنجا کذاشته از آنجا بکذرکاه ایلات روی توجه آوردند در آنمکان
فوجی را با قشون الوار بچال سمت زندیه و میونه تا حدود راستان روان ساخته با سالم و غانم مرخص فرمودند و به منزل دار و محل کردیشه شدند و با نظام ضابطه مامورین آنحدود پرداخته سحاب بخشاد را مطلع
ما بچه رایت حق رشید از راستان ساخته و از آنجا بدو منزل دار المزر کردیدند از موهبات اقبال حسن الطاف نامتناهیه
علیمرادی در همت کوه اکرش که با تکای راستان فیلی پیوسته است در بیشه ای پنهان کشته چندتن از
رفقای او بطلب آب بهر سو قطره زن و عرق ریز شتاب بودند که بپای آنکوه کذار و بجمعی از غازیان که در کشته
کام جستجوی او بودند دچار کشته او را با پنج و چهال جمعی دیکر که با او بودند اکرفته بخدمت اقدس آوردند پس فرمان
قهرمان زمان بقطع دست و پا کندن چشم او صادر شد در روز در صحرای هستی پیدست و پا دست و پا یزد
تا جان بقابض ارواح سپرد و خلیلی از ایشان که در زوایای کوه از ترس خطاکاری سر بسنک میزدند با التماس
و استدعای روسای بختیاری که در رکاب همایون مقلد بقلاده جان سپاری بودند مورد عفو خدیو
دارا احتشام بدستور سایر طوایف خود را بسکنای جام کشیدند یکماه کوهستان آسمان پرند بختیاری سپهر
اشهب خورشید خرام خدیو کردون سریر کردیده از آنجا وارد در چشمه زاینده رود با دوری مسعود پیوستند
و از آنجا رایات نصرت آیات را بجانب اصفهان نهضت فرمودند و در نهم جمادی الاخری خاک اصفهان
بتاثیر قدوم اقدس دیده مهر و ماه کردید در پایان تعین افواج قاهره بصوب بلوچستان و نهضت موکب فیروزی
شعار بجانب دار القرار قندهار چون مدتی بود که پیشه وندیر کنان بلوچستان مطمح نظر انور پیر محمد خان
پیکلربیکی سابق هرات اسلمش خان پیکلربیکی سابق نقیس را بر کرد که بلوچستان تعین و با آنجا نه و استعداد
کامل روانه کشتند و در هفدهم ماه رجب از اصفهان حرکت فرموده از راه ابرقوه و کرمان و بیابان
کرک لوای کشورستانی بجانب قندهار افراخته در حوالی سیستان مراد سلطان استاجلو حاکم باب الابرات

در بند را بسیاست قتل مهدیخان بگلربیگی شیروان مقید بدربار فلک اقتدار آورند که در ایدای سزای عمل بایا برسانند
توضیح انتقال ایلچی در جمله مرکب همایون از کرمستان بختیاری مشرف دولت و در چشمه آرید بعرض اقدس رسید که
مهدیخان برای انتظام بعضی امور بدربند رفته بود مراد سلطان است جلد که در آن اوان بحکومت آذربایجان و ارزنه
داشت بنابر سابقه نفاری که فیمابین او و مهدیخان بوده امر بچاپاری او نیز فرستاده مردم آذربایجان را که بسبب
مجاورت نگذارند بهره در از و باده پیمانی دست یابند و در تحریک شورش او ده مهدیخان را تقبل رسانند صدور این
موکت از اقبال در بند دامن زن آتش غضب خدیو فرزند گشته سردار ایلچی قلعه نویچی باشی جلو نصرت پیش را
بایالت شیروان تعیین و با فوجی از جزایر چیان بهرام کین روانه و حکومت دربند را بتخت سلطانی متمکن سازد
و در اصفهان چند نفر از روسای دربند وارد درگاه معلی آجا را بعنایت مقرر فرمودند که سردار خان را بتمکین
بدست آورده تا دیه و کرشمال کامل داده بتخت سلطانی متمکن سازد و در اصفهان چند نفر از روسای دربند وارد
درگاه معلی معوض گشته سنیه والا را دریافتند که بعد از آنکه همانه عمر مهدیخان در روستا مالا در بند بسر گشته بود
آنها که سابقا این بزم و مجلس آرای این مقصد و عزم بودند از سستی غفلت هر شیا گشته و انگشته بوده اند که عاقبت
کار بر سر ایشان خراب شکست و تخته احتساب خدیو جهان دست مراد ایشان را بر فتراک اهد بست قرار گرفته
با احد خان اوسمی قیطاق و تسل جسته بعضی هم که بخته بارک قلعه دربند متحصن گشته جمعی از اهل دربند که در
امر برار فاقتیان چیده بودند ایشان را از ارک بیارین قلعه عدم فرستاده اند و مراد سلطان را که
سرمایه فساد بود گرفته دربند وارند فرمان همایون خطاب باو سمی فرمود از موقف اعلا عنوصدور یافت که جمعی را
که با در توسل جسته بودند مقید ساخته نزد سردار خان روانه نمایند او سمی بر وفق فرمان عمل نموده سردار خان
ایشان را با بقیه اشرار که در شهرستان فساد بودند بسیاست از پا در آورده اجساد ایشان را
ملوثه کلاب ساخته و جمعی را که شایسته سیاست نبود بحکم والا گوچانیده قلعه جدید شیروان آورده سکنی
داده طایفه صور را بجای آن طایفه گوچانیده و بر وده در قلعه دربند ساکن و بتخت سلطان را در امر حکومت متمکن
داده مراد سلطان را مقید بدربار سپهر اقتدار فرستاده که شاید در روز ورود تیغ تیز بر تبستان تسلیم گشته
بعد از ورود گوکچه گیتی ستان بسیستان حرم محترم و آغوش نبه را البرکرده که امام و بردی و قلر که در آن اوقات

لشتق

میرسید اما خدیو ثریا جناب رعد و برق نزبهار اصدای رباب انگاشته بدون اینکه چین در جبین فرح خود راه دهد
در آن بحر جهان آشوب ذخایر ظاهر شود در کمال شوکت و وقار گذشته در سمتی شرقی قلعه نادر آشتن بارگاه عزشان
پایه زمین را بر آسمان رسانیدند و ذکر وقایع ایلان لیل مطابق سال هزار و صد چهل و نه هجری شب سه شنبه
نوزدهم ذی قعدة الحرام بعد از انقضای پنجاه و هفت دقیقه دار و خاور مقام شرقی مشاب اعنی آفتاب
عالمتاب بر بخت نمردی فلک قرار گرفته جنبه و قوای ربیعی بجا مرة دار القرار چسبن و احاطه قلعه گلشن پرا
و از نه و ساعات بهجت و دی را نوبت بست رسیده افواج سلسبیل و نسیم دوردین فاتح قلعات غنچه و فتوحات گل
گشته عرصه جهانرا از هجوم لاله و ریاحین مشهد صفا حشت بگلگم خدیو زمین داور و در مجالس خلد آیین برای خشن
فیروزی و در کمال فیروزی تزئین یافته آن بزم فیروزشان از طبقهای رنگارنگ و سفید کلان از شکوفه بلاله عباسی
گشته سران و سرکردگان لشکر از جانه خانه همت بر شمار بخلعتهای گرانمایه آراسته پیشکار شدند روز دیگر فتحعلی
خان افشار را که بچرخچی باشی گری لشکر فیروزی شعار سرافرازی داشت با فوجی از چابک سواران خلجو بتاخت
قلعات مامور ساخته شب بست و سیم امیری از قلعه فراه خبر آورده که حسین از رفتن غازیان خبردار گشته دنگال
شب سیدال را با چهار هزار نفر از جوانان نامی افغان بتعاقب ایشان روانه کرده خدیو پیهمال و الحال بانی فلک
و نسارا کلبه چشم رکاب آشنا ساخته سوار و پاجمعی از دلیران کینه خواه انتقام نموده از شهر صفا عبور و از اتفاقات
امور اینکه فتحعلی خان تا حشکامل کرده بپاسبان دو تو اول و نگهبان و چند اول در دامنه کوهی با برزدل
گشوده بود که سیدال نیز متعاقب در رسید و چون غازیان از اندیشه خوم عاری و خواب غفلت را در چشم ایشان
عاری شده بود بقصد اینکه علی الغفله بر سرشان تاخته نظم جمعیت ایشان را از هم اندازد و در کمین کمین نخجوانان
پرداخت مقارن آن رایات ظفر آیات آشکار گشته افاغنه آنهنگ فرار کردند و ایران متعاقب ایشان مراکب
خالک نورد آتشین سم را با در فتار و سپاری از آنگرده را عوضه تیغ آبدار ساخته جمعی از افاغنه بدامن کوه
متفرق و بقیه با سیدال خود را بقلعات سابقه تحصن اختیار نموده اند خدیو فیروزمند نامدار مظفر کامکار
عطف عنان بمقر اقتدار کرده اسیر مزبور را که این خبر آورده بود مرسوم برسول و وافر آمال او را لبریز بمقصود و حصول
مرام فرموده و در هشتم ذی الحجة الحرام از مکان مزبور بتحریک لوای منصور نموده در مکان مرسوم پیر جر که با الفعل

بنه آذر با لاشتهار دارد و بر اوفق عزشان ابواج آسمان افراخته و در آنمکان ترتیبات شان بمعماری آرای زمین و
مهندسی طبع سعادت قرین قلعه رفیعه مشتمل بر عمارات رفیعه و بازار و چار سو و آب انبار و حمامات و رباطات
و مساجد و قلعه خانه طرح انداخته آب نوزنک را که در لطافت ابروی کوثر و تسنیم بود و در آن جاری ساختند بنایان
چابک دست که از اطراف ممالک محروسه جمع آمده و بعسکر فیروزی اثر پیوسته اند دست و بازوی اهتمام بازیده در اندک
کار کردند و در اندک روزی قلعه مزبور در کمال متانت و استحکام بهر رسیده بصورت اتمام و اتقنه و عمارات آن
بر وضع و نشین سمت انجام یافت و شهر معمور خلد نشان که سواد آن طلعه بر غره بیضای شهر شوال بیزد و بعرصه ظهور
آمده مانند ماه نو بنجوم و طاق و رواق گشته نامی آفاق گشته بنا در آباد موسوم گردید و در شب چهلم ماه مزبور بر اشرف
سلطان علیجاه که در عهد پادشاهان سلف حکومت علیجاه به پدران او اختصاص داشت از قلعه فراه جبهه سای
در بار سپهر اقتدار گشته بمنظور نظر عنایت گردید و متعاقب آن معروض مسدة بیشه والا گشت که فوجی از غلجای ابدال
دستبرد بکنار عذاب در آمده اند جمعی از دلیران بدفع ایشان مامور گشته طرما حیات بسیاری از ایشان تراز بال
سیفا بدار تاب مالیدند چون چندروزه سیدان بایشان داده شده بود که شاید قدم جرات از قلعه بیرون
گذارند بعد از وقوع این شکست دیگر مراز کرپان خمول در نیاورده بسپرداری صیانت حصار بخود واری پرداخت
پس از مدت دو الا بحاصره قلعه قندهار مقصور گشته و اطراف آن قلعه سپهر مانند بفاصله ربع و نیم فلجات محکم
که دایره محیط تمامی فلجات شش و هفت رسخ میشد ترتیب داده بهر قلعه فوجی مامور و در هر صد قدم برجی استوار
احداث و بهر برج جمعی از قبایلی بحراست متعین گشت و تا بالحال چون پیادگان افغان در ظلمت شب بعبور آن
دروازه از نیان بر جها سیلد نشسته مابین هر برج و برج دیگر بنا گذاشته و در اطراف بالکلیه بر قلعه گیان سد و راه
و هر یک از ایشان که بتحصیل دانه و غله مانند سرحی آورده اند محتفظان ایشان را بدم شمشیر چون خوشه از پای
در آورده اند در سیم ماه محرم هزار و صد و پنجاه هجری خریفه از سر کردگان که مامور بتسخیر قلعه بست بوده اند رسیدگی
افاغنه از ضرب جوالهای توپ و خپاره که بر قلعه بسته میشد از دست ایشان در آمده قلعه را سپر دند از شرف اعلا حکم
برای ضبط قلعه تعیین گشته لشکر فیروزی اثر با نصرت و فرود در بار سپهر اقتدار شدند چون در ضمن تعاقب
سیدال از جانب شهر صفا عبور کرده منصور واقع میشد چون توپخانه که همراه بنود بکار آن نمیرسد اخته بودند بعد از

ساخته متوجه آنچه شده اما آنجا نیز شرط خدمت بتقدیم نرسانیدند در غره ربیع الاول به داغوش رایا جمعی از لشکریان
ترشی بلخ گذاشته خود در سه فرسخی نزول و در صبح روز سیم که خسرو خاوری علم بر طارم چارم زد با گروه انجنام
و استعداد تمام رایت توجه بجانب بلخ افراشته طلیعه سپاه ابوالحسن خان را بلخ تیز در یکفرسخی شهر از سیاه
ظاهر گشته چون جمعیت شاه را به مرور و نهرهای عمیق در سر راه مانع عبور بود شاهزاده سپاه منصور را گسسته بدسته
پیاده کرده در آن نهرهای شکسته و باغات متراکم بستیزه آویز مشغول ساخت مخالفین روی برتافته سپاهیان
بروج حصار برآمده بدافعه پرداختند و ایشان بسر جلادت بر روی کشیده قدم برفراز حصار گذاشته و دست بنهب
خصم افگنی بازیده لشکری را از شهر بند هستی در دروازه غازیان در دروازه انصرف کردند ابوالحسن خان در سالی
بلخ با رک تحصن جسته بخود داری پرداختند از بیطرف تیمور خان پذیران بحکم شاهزاده ترپهای قلعه کوب و خمپارها را
بارک بسته ریشه روز رخنه افگن حصار و آتش افروز خرمن ثبات و قرار سکنه ارک بوده ندانیکه گیان را
بالکلیه سلب صبر و توان گشته از در عجز درآمدند و تمامی امرا با تحفات و هدایا بدرگاه جهانپناهی و بارگاه
شاهزاده والا تبار گشته قرین عفو و تخلیش و اهالی سران و سرکردگان اوزبکیه و طوایف بلخ و توابع فوج فوج بمرکب شاهزاده
اکثر محال را عوضه نهب و سرخته حصار شادمان و قلعه مامور را بحیطه تسخیر درآوردند اما افسوس که در بیست
و پنج دستی بلخ واقعت ناصدود بدخشان از تاخت آوازه و غلبه و قهر سپاه ظفر دستگاه در صدد التجا درآمده
آن ولایت نیز منضمه ممالک محروسه گردید روز هفتم ربیع الثانی آن سال چاپارها از جانب شاهزاده کامگار وارد و خبر
فتح بلخ را معروض عالمیان ساخته جلال سخت اگرچه شاهزاده خلاع و اسبابیکه چنان سرکار عظیم القدر را
لایق و سزاوار باشد همراه داشت لیکن در اینداء این فتح نمایان مخالف و چهل هزار راه وری که باصطلاح
و متعارف خانزده هزار تومان بوده باشد با صد دست خلعت و چند رأس اسب بازین و یراق طلا مکلل بجواهر
آلات نزد شاهزاده عالیگهر ارسال داشتند که فراخور خدمت بهریک از سران و سرکردگان سپاه عطا نماید
در باب عبور از آب آمویه امری از موقف دیوان صادر نشده مقرر گردید که اوضاع بلخ را منتظم و آوازه داد و گیر
گرده و تدارکات بلیغه بعمل آورده چگونگی را عرض نماید شاهزاده بانتظار جواب نپرداخته امور بلخ را فی الجمله انتظامی

داده از آب آمویه گذشته از راه قرشی عازم بخارا گشت از انطرف نیز ابوالفتح خان شاه از اسباب جاه بخارا از
ایلباراس خان را با خوارزم استعداد و چهل و پنجهزار نفوز از اوزبکیه و ایلات ترکستان را در سلسله جمعیت انتقاد
داده در کمال استعداد وارد قرشی گردید هرچند تعداد جمعیت شاهزاده زیاده از سی و پنجهزار نبود اما لشکری
آنچنان بخبر غلبه الاسد شاهزاده عدت خصم را در برابر تفوق نفرت اشتمال مانند فوج غراب در جنب شهباز
تیز چنگال دانسته متهورانه بکوشش پرداخته پادشاه بخارا منهزم و جمعی کثیر از لشکر خارزم مقتول گشته
در قلعه قرشی متحصن شدند لشکر خارزم بدون تلاش و رزم بسمت خارزم هزیمت نمودند بدین شاهزاده
بقصد تسخیر قلعه شلدوک که در نزدیکی قرشی واقع و در سر راه سپاه نصرت پناه بود رایت نهضت
افراخته از چهار جانب طرح یورش انداخته بقهر و غلبه بقلعه دست یافته اما آنجا را عرصه تشویر و آتشزمین راجط
تسخیر درآورده لیکن بایاخان چاپارشلر از رزوسای لشکر و سپاه یکی هزارت بود در اثنای یورش بضرب گلوله
دواج هستی نموده و از اتفاقات در همان اوان که از کار قرشی فراغت روی داده بود شخصی از ارتقای قشه
جواد از یک از جری رمان جان از دست شسته خود را در فضا بگریز قلعه یاب داد خواه رسانیده اورا با زخم
کاری از پای درآورده حاضران نیز فی الفور با وی درآویخته او را در هما کجا پاره پاره و تیغ خونخواره از دیدار
آورده گردانیدند چون این خبر بعرض اقدای داد خواه اعنی خدیو داد گر رسید فرمان همایون خطاب بشاهزاده
جاه بخارا و بزرگان ترکستان بمضمون صدور یافت مشعر بر اینکه سلسله سلطنت چنگیزخان و حضرت برومند خاندان
ترخان چنانست مقرر فرموده ایم که شاهزادگان کامگار بخارا را پیرداز و آنچه در عالم ایلی تملک آن
والاجاه برادر ارشد سلطنت مرتبتی منظور نظر اقدس میباشد چند نفوز از رزوسای آندیار را برای نباهی کار
و استقرار امور آنمملکت روانه درباب سپهر اقتدار سازند و نیز حکم همایون بشاهزاده مرقوم شد که منشور عزت
برای شاه والاجاه ارسال داشته خود معاودت بلخ نموده بانتظام و اتساق امور آنمملکت پردازد و هرگاه
امرای توران راه فرمان بانقدام امتثال داد و غان بپیوندند فبها المراد و ما لا تبا شیدات آللهی از دست جزو قضا کار آنمملکت
خواهند یافت پس شاهزاده حکم همایون را فی الحال برای شاه والاجاه ارسال و نزد محاصره قرشی گردیده از
آب آمویه عبور و ساحت بلخ را مقر لوا گردیده منصور ساحت آن حقیقت حال زمین داد و رود جیحون و رود کوکچه

مراجعت فوجی با توپخانه و استعداد بشنجیر شهر صفاتین گشتند در چهارم ماه مزبور مرقوض رای والا فغان بخشه عمایشد
که مامورین شهر صفا تیز تو تهای کوه توان و خیاره مای آتش فشان را برق خومن جان قلعه گیان ساخته و خرمن
یکروز قلعه استحوا فاغنه آنجا را اسیر و ذمان برساخته اند پس مقرر شد که جمعی از دلیران بحافظت قلعه مزبور بمانند
و بقیه لشکر با نصراف اردوی همایون مامور شدند و در آخر ماه مزبور و حرم محترم و بنه و آغوق که در ماه شوال از هر کب
نصرت اشتمال جدا مانده چندی در سیستان و از آنجا آمده در فراه توقف داشتند بحکم اقدس وارد اردوی معلا
شدند چون سیدال که قبل ازین از قندهار برآمده از صدمه دلیران ظفرنشان فرار در قلعات تخش اختیار
کرده بود با محمود ولد حسین در جمعی از رزوسای افغان در قلعات بسر میبردند فوجی از بهادران موصله و خارا البرز گردآنها
و قلعه بعد از چند روز بزور بازو بر چیکه در سمت شرقی قلعه واقع بود تصرف و افاغنه در ارک تخش جسته مدت
دو ماه بخود داری پرداختند چون دیدند که سیلاب مرور زمان کوه البرز شکوه و قرار دلیران را از جا و درنمی آرد
از باب استیمان در آمده قلعه را تسلیم نمودند امامربوی یک ماشاره اقدس جمعی از قشلچیان را بحافظت قلعه
مامور کرده محمود ولد حسین را با سیدال و رزوسای افغان که در آنجا می بودند با دوری سعادتمند ساختند و چون سیدال
بهیچکه در صادرات احوال اصفهان و هرات ذکر یافت مرد فطانت پیشه شکاره طلب بود با شاره والا دبدن کیفیت
بین اور الازصدقه برآورده بعیانت حال محمود ولد حسین را زروی اعزاز و اکرام پرداختند و بیان احوال خود
و حال کار پردازان و سرکردگان آنجا بسمع ذکاوت اشیاع رسانید که بافشکار از اصفهان پرمحمد خان و سلیمش خانزاد البرز داری بلوچستان
تعین و با توپخانه و استعداد موفور به پنجه اشرار آنسامان مامور شدند بعد از آنکه ساحت قندهار مقر اولیای دولت قدر
شد محمد علیبک ایشک آقاسی باشی را در نهم شهر ذی الحجه الحرام با جمعی به پنجه اشرار بلوچ و بلوچیه شتر سوار بمقام
مقام شتر سوار نگهبری بودند روانه نمودند در پنج فرسخی شتر سوار بک طایفه بلوچ دار زور و دو لشکر منصور مطلع و جمعیت کرده
بعساکر فیروزی مآثر محاربه و بمبارزت شتیره و آویزش قصد نقوار انسان عونه نیزه و شمشیر و خنجر بسیار بحیطه ضبط و ربط
بعد از استیصال آنگروه چون طایفه شیرخان که در حوالی خاکی سکونت داشتند بر و باه بازی در آن نواحی کاروانیان
میبردند شیرخان بپنجه ابن ان ابلغار و حوالی فجر بهنگامی که چرخ پلنگ خو هنوز دم ازرنگ راقی پیرون نزده بود
نگروه شیرخان در رکوشش فیل خواب غفلت بوده بپای جلادت بر سرایشان ریخته فوجی از انسان با تمام خان

سرکرده آنجماعت از پادرآورده تمامی مسکن و اماکن ایشانرا بموقض نهب و اسر آوردند حکم والا بنفاذ پیوست که مجرمان
با مامورین رفته در خانق و خاران لبرداری بجستان ملحق و بعد از آن انجام کار آنجا عازم شورابک و منیجر قلعه جات آن
نواحی پردازند و در سیم ماه محروم سال هزار و صد و پنجاه و امیر محبت خان و امیر امتیاز خان ولدان عبدالله خان از حقیقت
اخلاص اد نسبت بابنیدولت ابد پیوند سابقا نگاشته افلاک اجلال شده وارد و در بار سپهر مدار و بخلاع اسب و شمشیر و زانو
دیگر زین افتخار گشته مجددا امیر محبت خان بر تبه بالیت بلوچستان سرافرازی یافت و حکومت شورابک بهم آب
سلطان سیبای که بقدمت خدمت اتصاف داشت عنایت گشته جمعی از غازیان مامور گردید بحافظت قلعه
و حفظ غلات و تشیع پردازد و حراثرده نقوار و قه کاری و ترجمی حیت کرده آمده قلعه و تشیع را محصور دارند بطرف تیز
فوجی بمعاونت محراب سلطان و دفع اشرار مامور شده جماعت اشرار راه فرار پیمودند اگرچه سرداران معدلت مآب
که در ایام سرداری شدند آن بود که قلعه جات را که بثابت حصار استهمار داشت یورش برده بگوزه تقرب
در آورده و ندا چون پسر محمد خان که سردار بزرگ بود مردکم عقل زیاده سر و شخص و حیدش بناسازی دستبرده را
محمد زرد بعض بحاجت از ایشمش خان جدگشته بر سرخاران رفته ملازمان را بدشت و کریوه بر مهالک و خطرانداخته
جمعی از لشکریان را از پشتی و پراخته کتلف و حراب و سباب ایشانرا برطرف ساخته بود لهذا فتحعلی خان
چرخچی باشی و محمد علیبک قراولیک آقاسی باشی بحکم والا بچاپاری رفته پسر محمد خان کردن زده برادر انتهای
مزبوره بدرگاه معلا آوردند در پایان المستجر ام البلاد بلخ در وصول عرضه بدرخانان ارغنده بسمع سابقا صورت تحریر
یافت که شاهزاده کامگار رضاقلیمرزا از موقف اعلا مامور به پنجه علیمردانخان حاکم اندخود گردیده کروان گوچ عنبر قلیک
داد خواه و باقی افشاریه آنجا زرد راضطراب و آماده بود گردیده بعد از آنکه ساحت قندهار مقر اولیای نصرت شعار شده بنا
تیز در خراسان تدارک توپخانه و استعداد و گرانجام اسباب سفر خیر بنا کرده از راه بادغیس و هرات خود را
گشته چون ولایت اندخود که معظم ممالک بلخ بود بسکنای ایل اختیار و اختصاص داشت بورود کوکبه سعود شاهزاده
بدره نزد افشاریه آنجا علیمردانخان حاکم خود را گرفته دست آویز اعتذار ساخته باستقبال موکب شاهزاده شتافته
کلید قلعه را سپردند سلکه شیرغان نیز چون طایفه جلایر بودند در عالم ایلیت از باب اطاعت در آمده رسم انقیاد
بجا آوردند شاهزاده بعد از انتظام امور آن حدود ولایت علیمردانخان را با چند نفوار رزوسای آنطایفه روانه دربار معلا

سود با ثبات داری زمین داد و در هزار جات یکلیعا بایک کوه احداث منصب گشته او را با زنجاز و استعداد تمام
روانه ساختند و شاه ایده مدت نه ماه بمحاصره آن قلعه پرداخته کاری نساخت و در آخر کار بنای یورش گذاشته
بعضی از افاغنه نفاق اندیش که در معسکر او بودند نزد خویش طلب داشته و بایشان عهد و میثاق نموده بود که رفته تا
که مستحفظ برج بوده اند با خود همدستان سازند که در حین یورش برج و دروازه را بدست دهند آنجماعت
باین بهانه رفته قلعه گیان را خبردار و همگی را در آن وقت آماده کار ساخته اند بعد از آن که غازیان در شب معین
از بیرون بعزم قلعه گیری در اعماق جبلات بر میان زده و سر بسپاکر بر روی کشیده با قدام تهور بجانب قلعه
دویدند هر یک خود را هدف چنین کلوله جانسوز دیده تدبیر را مخالف تقدیر یافتند و جمعی کثیر از فشون و چریک
ملازیه راه بقتل رسیدند لهذا سردار در اندیشه این شد که عزم و قصر عزم موقوف و بدرگاه معلی احضار گردیده برای
اصلاح کارش حکیمانه چوب تادیبی که حکم چوب چینی داشت مزاج او یافته بکلیف پای سر و دستی برد
گشته هر یک از جا گرانه که سر بر فلک رسیده بود او را پای بر فلک رسیده بود او را پای بر فلک رسید
الحاصل دیران قلی بیک افشار علمدار باشی را با نفاق بار یک سلطان توپچی باشی بآن خدمت نامزد
و باسباب نقب کندن و آلات یورش روانه ساخته مامورین از روی جد و جهد بکندن نقب و بردن آب
پرداخته دو روز هم شمال آن تل خشته مال ندا خان افغان که از جانب حسین بگلزست زمین داور منصوب بود ندا
امان بگوش غازیان رسانیده ولد خود را بعزم استیمان بپایه سریر فلک پنان فرستاده قلعه را تسلیم بر
گردکان نموده بر حسب حکم همایون با افاغنه که مستحفظ آن حصار بودند با نفاق یاری یک سلطان بدرگاه معلی
شتافته از جان و مال بخشش یافتند و چون افاغنه قدما چند سال بود که در جمع ذخیره و تهیه اسباب قلعه داری
میکوشیدند بکثرت آذوقه و غلات خود و ساکنان مستظهر گشته پشت بدیوار اطمینان داده و در پناه حصار
قلعه داری تخصص داشتند تا مدت محاصره ده ماه کامل امتداد یافت در نهم ماه مزبور غزنیت یورش در خاطر
اقدس تصمیم یافته اولا جمعی از سربازان معارک جلادت متسخیر برجهای خارج که در حیطه تصرف افاغنه بود
مامور گشته یک را بحزره ضبط و تصرف در آورده نداز آنجمله برج عظیمی که بر فراز تپه رفیع واقع و فوجی از افاغنه
با چند توپ مستحفظ آن برج بودند آنرا نیز تایید الهی مسخر کرده مستحفظان را زنده بدست آورده بعد از آن

متسخیر برج سنگین پرداختند و آن برج در دست شمال قلعه بود در جانب چهل زینه در قلعه که بلند واقع است
که بقلعه قندهار اشراف دارد و دیران بحکم همایون در اعماق جبلات بر میان زده بپایه بروی عزم بلند آن برج را
با چهارده برج دیگر که از برج فلک اتون بود و در فراز آن که سپهر نمون طلعه آن برج نیلگون بود رسیده
توانا از افاغنه قندهار اندازه بجا فظت آن اقدام داشته بروند یورش برده تصرف و بکند اقتدار در شرفات تسخیر
آن قرار گرفته افاغنه برج تا می بعرض قتل و اسر در آمدند و خپاره های ارزه دار آن و توپهای که از آن
گلوله های هر یک بزن هشت من بود راه صعبی که پیاده را عبور از آن بسهولت ممکن نبود بنداز جر ثقیل
کشیده بر قلعه گیان در برج مشهور بپرج دوده که در جانب غرب قندهار واقع است بستند الحق عقل آن اندیش از
وقوع این امر غریب در دادی حیرت افتاده تماشای سرگردانیست هر کس که آن راه شاک قضا و پرچم آنکه
سپهر شکوه آسمان توامم را برای العین دیده باشد یقین خواهد دانست که بالا بردن توپهای کوه مانند
از چنان مکانی که عقای فلک سیر در هم تصور رفاف قلعه اش پر پرید منوط بمعاونت امر پادشاه دین و چنین حکمی
نادر حکم الهی خواهد بود القصه از برج سنگین توپ و خپاره را بر حال قلعه گیان منظر مجرای انتقام و قوه ما الحاکم
و الجاره ساخته بگرد اهیو لای برج دوده را از صورت حبس اندا خشند بعد از آنکه میان قرار برج دوده تزلزل
پذیرفت چون جماعت نخیاریه که با استحفاظ آن قلعه اقدام داشتند مکرر او طلب و ستدی از ایشان
بوده اند از طایفه مزبور و اگراد جنگ و اقتدار ابدا از هر طایفه سید نفود رشب پنجشنبه دهم شهر ذی القعده
با مر همایون مهیای کار گشته هنگام طلوع فجر بجانب آن برج یورش برده چون افاغنه پیش از وقت مطلع
گشته مهیای دفاع بودند فرصت نفوذ داده طلیان مقتول و مجروح شده عروج بر شرفات قصر مقصود
میسر نگردید پس مرتبه دیگر بعزم یورش مصمم گشتند که بعد از انقضای جشن نوروز فیروز سلطانی یورش اندازند در
ذکر وقایع یونت ئیل مرانق سال سعادت اشتمال هزار و سیصد و پنجاه هجری تماشای سنگلاخی که شهرستان سیاه سفید
لیالی و ایام شهر ذی قعده الحرام را ماه طالع از نغره بسلخ برست نوروز کامران رسید یعنی در شب جمعه سلخ
ماه مزبور بعد از انقضاء شش ساعت کسری داور زرین افسر مهر بر سم پیشخون عزم تسخیر دار القرار جهان کرده
برج حمل در آمد افراج سپهر و مباشان بصاحب رای و رایت آرای بهار و چره دست چپار مهیای یورش

گشته بجانب دارالسلام کشن روی آورده نیلوفر با صولت و ذقدم برفراز کنگره شاخ بلند گذاشت و زنبق بر
چار برج چمن بصدق بنفش پرچم برافراشت افغان خراب و کلاغ بنفشه قمری و عندلیب بتبدیل بافت و مانده بجهد ایام
از بوم چمن بصفیر تذرو و شارک معاوضه شد طوطیان شکرخای که از شور انگیزی دمی تلخ مذاق بودند و
هندمانی بین بشکرافشان شدند و افواج زاغ و زغن که در عوضه چمن مسکن گرفته بودند وطن را غراب البین
گردیده و در حسرت آشیان مانند فاخته گوکرنان گشتند چون خنزر کیتی ستان آفتاب بهند ظلمت انگیز دور
دارالخلافه جهانرا بنور وجود خود منور ساخته خنزر دهندی انجم و کواکب را مدارات بروج راه تواری گزیدند و
ممالک بهاری فرودزه و قلعه نظفر بر روی جهانیان گشاده گشته قلعه بهمن دز از دیدار قصاصر بهار
و بلاد اسبنل و حصار فیروزه سبز بچار نقش بنا و مقرر و معین گردید و ذراشان بانوذ و شان بانو از شش بار گاه آسمان
ساو نصب و بار تاک بر شش فلک و سا فلک اطلس و عوضه بغیر اظهر نموده پایه زمین را بر آسمان افراشتند
و مجلس آرایان محفل ارم نگار در کمال فرو زیب بنظم ترتیب بزم فروزی دست کشادند و در سای شاه
و کبرای عسکر و امرای نهرار و عظمای کامگار از خانه همت سر شار ماندند زرین غلامان انجم و رخشنده زادگان
لباسان ثوابت سیار خلعتهای طلا باف و البسه زرتار بر دوش آراسته در حوالی آن محفل مینو مثال از جور
رتبه و شان نشسته و ایستادند و کنجوران کامل عیار طبقهای اثر نو چون رطاق چرخ هشتمین نثاران نرم
محبت قرین بعد از غنچه کن باغ کلزار نوبت قلعه گشای اقبال ابد مدار گشته و هزار و زر فرو زر تهیه اسباب یورش
پرداختند چون طایفه بختیاری در اول مرتبه داد طلب گشته کاری نا خته بودند مبارکباد این امر مامور و
به چهار هزار نفر از دلیران خونخواری و سربازان عوضه گیرودار انتخاب کرده در شب محرم ذی حجه خود همراه رفته
در اطراف قلعه دنبولهای سنگ در زوایای کوه و خفایای جبال در کمین گذاشته و خود نیز آتشین در برج جهد
رتبه در پناه کوه جا گرفته از نظر قلعه گیان بستر ربوده با نتظار خلوت و طلیعه سلطان روز گشته رنگ شب وصل حور شان
دلفروز بوده اختفا گزیده تا هنگام خلوت آمیز روز بدون انیکه قلعه گیان ادراک را منعی نمایند در جهان بنوله توقف
فرمودند در اول ظهر که اعدا را هنگام زوال دولت و دوام بسین بود نماز ظهر را ادا کرده و استعانت از ایزد بهتا
تخت از جانب برج در دره سورن انداخته شور شش بر افلاک زدند چون سیه آتشت بطایفه بختیاری تعلق

داشت آن گروه را بانجانب یاری کرده قدم برفراز سلم مقصد گذاشته برج را تعرف کردند و از آنجا بجانب برج مشهور بچار برج
هجوم آورده شتافتند و محفظان آنجا بخود دمی بر داشته بصدق استیلا در امکان افراشتند و فاخته سه مرتبه بهبات مجموعی بجانب
چار برج مهاجم گشته لازمه خیر کا تقدیم رسانیدند اما فوج فوج از جوانبر چیان و تفنگچیان آتشین دم و سرداران خنجر گذار
برج نرام برسم کمک بدلیران قلعه گیر رسیدند همروقه طایفه از چیره دستی جنود قاهره مرکب بیشی یافته روی
برهمی نا نهاده و بهادران نصرت قرین که در کمین کمین بودند از اطراف قلعه روز آورده بنا فردی تلاش از
نردبانها که ترتیب یافته بود بحصار قلعه صعود و عروج و ضبط دروازه و برج کرده قلعه را بخطه تسخیر در آوردند حسین
با قلیلی از فاخته دست بسته بعضی از زنان خود را برداشته بقول که در جانب خنجر بقلعه در فراز کوه واقع بود
از بخه و بقیه آن طایفه ذکور را و اناثا عوضه شمشیر اسیر کمند تقدیر گشتند پس بانبازه والا نوبهار را که در بالای کوه و حصار
بود بقبول بستانزان آورد نامانا عوضه شمشیر اسیر کمند تقدیر گشتند پس بانبازه والا نوبهار را که در بالای کوه و حصار
بود بقبول بستانزان آورد نامانا عوضه شمشیر اسیر کمند تقدیر گشتند پس بانبازه والا نوبهار را که در بالای کوه و حصار
خراب گران غفلتش خواهی نخواهی بیدار گردند روز دیگر که شمع جهان افروز خاور خرشید از شبستان نیل بجانب زرین
پرده احتجاب برآمد زینب نام خواهر بزرگ حسین که عاقله و بود با چند نفر از سرکردگان خلجی بر سم نزاب باصطلاح
افغان از دهیل بوده با تفاق بخدمتگذاران قدیم و ستاد زمان امان از موقف احسان خدیو زمان حاصل کرده روز
بادلان محمود و اقوام و اتباع خود و تمامی رؤسای افاغنه آن منشور را تاج مفاخر افتخار و سرمایه اطمینان و استظهار
ساخته در بارگاه رزین قبا که در خارج دروازه بابا ولی مخصوص نشیمن آنحضرت بنده روه عیوق افراشته بود بشرف
بابوس سر بلند و بنوید جان بخشی و مرحمت بهره مند گشته دهمت بجز خاصیت و الا نظر قبول کامل و عنایت قلیه گشتند
گذارش تعداد و اندیشه محاسبان برون بود و تفکنده و همگی آنها را بدیلران جان سپار غایت و حسین خانزاده و لاوری قرنبا
و نبی اعمام و ما یله که مالک بودند روانه مازندران و سکنای ایشانرا در آنولایت مقرر داشتند چون ذوالفقار خان
ابدالی و احمد خان برادرش که سابقا نهرات فرار کرده بقندهار رفته بودند حسین آنها را که فته مجبوس سیاست در روز
فتح قلعه آن نیز از مجالس نجات و بدا را لامان ظل اللهی مرسل جسته لهذا مرحمت پیکران خاقانی انبازانیز
مامور بازندران و زمانیات دیرازمنیت بقدر کفاف در وجه هریک مقرر فرمودند طایفه مشتمل بر چهار گروه میباشد
که یک گروه موسوم بهرنگی متعلق بحسین خان و فوقه دیگر منسوب بابراهیم سلطان بود و همچون اشرف سلطان بهمگی

سبق ذکر یافت و باعزاز کرسی سعادت بخت جبته در حین ورود مرکب والا بقدم شرف فائز خدمت خدیو کامگار
شده بود حکومت سابل نزاری را بعلاوه قلعات باو تفویض و قلعه خدما را که سمت غربی آن در قرار گرفته واقع در حقیقه دیگر
اساس و تشیید بنا نموده حصار و بارو محکم و بجلم و لاوریان و باخاک میرده کیان و همان روز زمان نادر آباد دار الملک
قرار و مقر برای تمکین حکام آن ولایت گشته چون عهد کرده بودند که احدی را از اهل اسلام گرفتار قید اسارت نسازند
امر و الا بفتاک قاب تمامی اسرای قلعه و البصال آنها بصاحبان احضار یافته ایالت آن ولایت را بعبد الغنی خان
ابدالی که سالک مسالک اخلاص در زمینهای خدمت سکالا بود مرحمت و زمین داور کرمانشاه و دولت بیزار زراعتی مدالی
با ایشان حکام تعیین و جمعی از هواخواهان کار آمد غلجی از راسان دیده انتخاب و ملازم رکاب دولت نادر آباد و ترابع را
بسکنی ایل ابدالی که چیده و آمده و در آنمکان توقف و طایفه مومنکی غلجی از رشته و راه که ایشان سکنی نمایند و آنجماعت را در
بست و چهارم ماه مزبور از عذاب کله نایبده مقرر ساخته و در بیان ورود ایلچیان پادشاه سکندر شان روم
باتفاق سفرای ایندولت ابد پیوند رکاب ظلال مآب سابق سمت تحریر یافت که بعد از واقعه نشر رای کرای
صحرای مغان عبد الباقی خان زنگنه باتفاق میرزا ابو القاسم صدر و ملا علی اکبر ملا باشی از دربار آسمان مقدار بهمراهی
علما پاشای ایلچی دولت علیه عثمانیه شده بودند از طرف قدر قدرت اشرف پادشاه سکندر دستگاه روم
لوازم اعزاز و احترام نسبت بایشان مرعی و مبذول و مصطفی پاشای والا مرصل که از زودی ممتاز آندولت بود با
عبد الرافندی قاضی آروانه و بایلچیگری تعین و بهمراهی ایندولت از راه بغداد وارد اصفهان گشته از سمت
کرمان مامور ببار فلک پیمان شدند و در روز دهم ماه محرم سنه هزار و صد و پنجاه و یک که پنجاه روز از نوروز
گذشته بود سفرای و ایلچی وارد و نادر آباد و بعد از دو روز بار یافته پیشگاه حضور اقدس سدهٔ اسبان گردون
تازی نژاد و مکمل سه یراق و اسباب مکلل و هدایای نفیسه که پادشاه والاجاه روم تهنیت جلوس همایون مصحوب
مصطفی پاشای فرستاده بود از نظر انور گذشته و تبلیغ پیغامات لسانی و سفارشات زبانی نموده باعطاء کرک سمور
و اسباب بازین یراق علاء الدوله زیاده بر معمول سلف مشمول عاطفت و احسان شدند چون در نامه
پادشاه والاجاه روم در باب مذهب حضرت امام جعفر الصادق ع از عمان صریح نگاشته و در باب رکنی از ارکان
مسجد الحرام بامه ایندهب تمسک نفذ گشته اعلام نموده بودند هر کنی از ارکان اربعه از ترابق از زمنه سبکی از ائمه مذاهب

ارتجاعات تغیران مروی بمفاسد میکرد و در فتن امیر حاج ایران از راه شام متضمن وقوع فتنه استدعا نموده بودند که
عذر رجعت او را مستقی بقبول شده مقرر گردد که امیر حاج ایران از راه نجف اشرف حجاج را بمکه معظمه رسانند حضرت اعلی
آلهی رفتن امیر حاج ایران از راه نجف اشرف پذیرفته بشرطی که محافظین بغداد آنراه را آباد و با حجاج حاج را هر ساله حاضر
و آماده سازند و ایلچی را با افندیان مظام مورد اعزاز اکرام ساخته بر سالت پذیرفتن در گاه این امور را با ایشان
گفتگو و بوجه شرعیه اقامه دلیل و براهین کرده از نقد و جنس و ذخایر اثبات اضافه بر آنچه در راه الف زمان ایلچیان روم
عطا شده بیان نمودند چون مقدمه تخمیس مذهب و تعین رکن بعاد شرعیه و محاذیر ملکیه محال شده بود و
رکن اعظم چنان مصالحه بود لهذا برای مذاکره آنها علیمراد خان بکلربکی کردستان ایلی را بر سالت تعین و در نیس مصطفی
پاشا و افندیان ساخته در غره شهر صفر خجسته اثر از راه دربند روانه دربار سلطنت گردیدند در بیان توجه
مرکب منصور بجانب هندوستان و تسخیر قندهار و کابل بزیب خان جزو و کل هنچکه نگارش یافت علیمراد خان نامزد
روانه هندوستان و باعلیحضرت پادشاه والاجاه اعلام داشته بودند که چون جثه افاغنه قندهار مطمح نظرات ناظم
صوبه کابل نامیده و خزانه و فوج سپاه از رسال گردیده که در سر راه محافظت معتمدین قندهار نمایند و بعد از مرجعت علیمراد خان
برای تجدید یاد آوری انمطلب محمد علی خان قولار آقاسی ولد اصلانخان را که عمده امرای ایران بود بسفارت مامور و
پادشاه همان جواب سابق را اعاده و مذکور نمود و اول کار افغانه قندهار که افاغنه آندیار بسمت کابل آغاز نموده بودند
فوجی از غازیان فیروزی نشان برای تسدید راه و تنبیه طایفه یجانب قلات مامور و تاکیدات بعمل آمد که نظر
بدوستی قدیم که مابین هندوایران تحقق دارد از خدمه مملکت تجاوز نکرده سامان محبت از دست انداز جزء و کلش
محفوظ و مراعات حال رعایای و رامالی آندولت ابد پیوند را مرعی و ملحوظ دارند و سرکردگان لشکر منصور ستان کامگار
چهار رکنی آن مملکت تا منتهای کوهستان آن ناحیه تاخته و از آنجا بادلنگ مراجعه چابل انداخته قریب هزار نفر
از جماعت غلجی را که در آن نواحی بودند سعود ضرب تیغ هلاک ساخته و مال سپار از ایشان بدست آورده بدینمه سمت
غزنین و کابل فرار نمودند و در خلال آنحال معلوم میگردد که از دولت علیه کورکانیه کسی بسر راه مامور و مانع عبور و مرور
مقهور رعیت غازیان نباشد برانیکه ماخان از خدمت اقدس بودند که از مقام متوقر قدم فراتر گذارند و در آنجا گشت
کرده چون نکی بهوض عالکفان عتبه خلافت رسانیدند بعد از وصول انخبر محمد خان ترکمان را بر سم سفارت برای استقرار

خلف وعده تعین و در بانزدهم محرم سال قبل بعزم چاپاری از راه سند روانه هند و مرقوم نمود ظفار شارند در بابکابل
دوتمن بکار رفت اما امر مرکد بصدور پرست کرزیاده بر چهل روز در آزلایت نکث نکرده نزد و جواب خبر بخانخان
بگرو برهنه شکار ساشند مهرخان دار و هند و ابلاغ این نامه همایون کرده پادشاه والاجاه در جواب تغافل و تجاهل
دارز مرخص ساختن ایلچی تغافل نموده او را رخصت انصراف ندادچون یکسال کامل از رفتن مهرخان منقضی شد در اوایل
محرم سنه هزار و صد و پنجاه و یک بعد از فتح قندهار فرمان مرکد خطاب بمهرخان عز صدور یافت که بوصول حکم شریف
مرخص برگشته هرنوع جوابکه از دولت علیه کرکانیه حاصل شده باشد بعرض رسانند و حکم همایون را مصحوب سفیر
جلودار از راه سند روانه ساختند پس عزیمت حرکت بسمت کوهستانات غزنین و کابل در خاطر اقدس تصمیم
یافته در غره شهر صفر که ایلچیان روم را مرخص و روانه آنمز بوم فرمودند پرچم علم ظفر انتما بجانب غزنین در اهتزاز آمد
در چشمه چجوار که حد مملکت ایران و هندست عبور و منزل قرابانغ نشئی و سنجی غزنین را مقر رکابه منصور ساخته از آنجا
شاهزاده نصرالله میرزا به پشه افاغنه غور بند و بامیان مامور زمرودند با فرخان نامی که حاکم غزنین بود از طرفه آمده و
مرکب جلادین مغلوب وحشت گشته فرار اختیار و قضات و سادات و علما و رؤسای و اعیان غزنین سلیدی
فاغله سالار عجز و نیاز پیشکشهای لایق روی امیدواری بدربار خسرو عاجز نواز آورده بشمول عنایات
خدیو کردون قدر شتافتند کوکبه والا از منزل قرابانغ رایت فتح آیات بجانب غزنین افراخته در بیست و چهارم ماه مزبور
ماهچه اعلام جهانگشا را که آفتاب اقتباس ز آسمان سیکر ضیا بخش ساحت ملک غزنین ساخت و در حین حرکت
موکب نصرت شعار از قندهار زوجی از ازواج مطهرات به پشه هزاره و دهنه کندی و دو منزلی دیاقی هزار رجات کوه
تقدیم خدمات دیوانی سالک طریق انقیاد شده بودند مامور گشته غازیان نامی ساکن دار و طوان ایشان را
پایمال ستم ستور و سپاری از رجال را مقتول و نسوانرا مامور ساخته فوجی از انجماعت را برای ملازمت رکاب نصرت
اشتباب حاضر سازند و همچنین افاغنه و هزارجات کوهستان غزنین هریک که بگردنکشی کردن افراخته چون
درجشن سال خورده بپیروی بازوی شوکت قاهره از پای درآمده هریک که پایجاده انقیاد کشته اند سرافراز
عفو تقصیر خدیو بنده نواز گشته و از آنجا برای توجه بجانب دارالملک کابل از خشته اغزوا مالکابل در دهنه زنگی طوان
استقبال بموده ادراک تقبیل عتبه سلطنت پرور شریف خلاع فاخره یافته شرف دربر کرده رخصت انصراف یافتند

دیگر

بعد از رحلت ایشان جمعی از افاغنه و سپاهیان کابل از جاده انقیاد انکول و شیرزه خان و رحمداد خان
کوتوال قلعه در پناه حصار قلعه داری از راه تاوان در آمدند روز شنبه نیم ربیع الاول که پشخانه کنان بزم کب
همایون پشخانه والا را بجوار قلعه رسانیدند جمعی از قلعه کیان از دور تیر باری جلادت پیرون گذاشت آغاز
معارضه کردند حاملان پشخانه چون مامور بکنار نبودند بحال ایشان نپرداخته نصب سراپرده فرمودند شاه
در وضع احمال و ورود انجم کرده را در اراضی لنگ نیم فرسخی بسمت شرقی شهر برده که چون کنار تیر و اردو
آنمکان گشته روز چهارشنبه پنجم ماه مزبور بعزم سیر و شکار شهر ارک بجانب کوه سیاه سنگ آهنگ و انطرفه
باز بهوای روز پیش باز و حرام تمام از قلعه برآمده مباشرت بکنار کوه و شروع باندا ختن توپ و تفنگ کرده تیغ
تیغ غضب خانانرا کشته جمعی را در آنوقت در رکاب اقدس حاضر بودند بپیشه انجماعت اشاره فرمودند
مامورین بسبب بیرانگیخته و با شمشیر آخته بایشان در آویخته تا پای قلعه فراشان کردند و همانروز بعزم بلند خدیو
هفت کشور تسخیر قلعه کمر بسته اطراف شهر را بحصور حیز و منصور ساختند از یکطرف بحکم والا توپهای برقی آثار
از یکجانب بر مطر حمپاره را بر حال قلعه کیان صاعقه بار ساخته زلزله در پنهان بنیان برج و حصار و اساس قلعه
کیان انداخته چند روز اهل قلعه مانند مری آتش دیده میان شعله و شرر بر خود پیچیده و چون تاب توان
از خود بسلاب دیدند روز شنبه دوازدهم ماه بهمراهی کاروان عجز و ناتوانی در بارگاه سپهر سایه بر بیان
نادانی و بادای انتهلکنا بافعل السفهاء اعتراف تقصیر نموده قلعه را سپردند پیشخانهای لایق در پیشگاه نظر
اقدس گذرانیده خزانه و جبه خانه و فیلخانه پادشاهی را که در ارک بود بضبط سرکار خاصه شریفه تعلق پذیرفت
شاهزاده نصرالله میرزا که سابقا از منزل قرابانغ به پشه سرکان غور بند و قلعه ضحاک مامور گشته بود بمتدرین را پشه
و قلعه جات ایشانرا الطرف انجماعت را بجزه اطاعت درآورده در بیست و چهارم ماه مذکور از راه چاریکار
وارد و شرف اندوز تقبیل بساط خدیو کامکار گردیده مقارن آن عزایض محمد خان بعجابت قاصد ملحوظ نظر
فرخنده مقاصد شده مضمون آنکه از دولت کرکانیه او را بجواب سید هندو نه رخصتنامه یافته لهذا احدی
از سادولان دیوانرا بچاپاری تعین و نامه همایون بپادشاه والاجاه نگارش یافته بمضمون که قبل ازین که علیمرادخان
شامو و بعد ازان محمد علیخان بسفارت روانه دربار سپهر اقتدار شاهی شده در خصوص سند راه فرار اختیار یان

شاه والاجاه والاتبار را شعار و از جانب آنحضرت نیز تعهد آنمطلب بعمل آمده بود بنابر وعده آن پادشاه ذیجاه کرکبی عزیز
وجاه وارد قندهار گشته بعد از آنکه خلف وعده ظاهر شد ایلچی دیگر برای تجدید مذاکره روانه ساحتیم الحال یکسال
متجاوز شده که اورا نگاهداشته بجواب نامه نمیرود اخشد اولا در باب وعده کردن و ثانیا خلف آن بعمل آوردن
و بعلاوه آن ایلچی را برخلاف قانون سلف یکسال نگاه داشتن و جواب مکتوب همایون را در عقد التعویق
گذاشتن همانا شیوه مخالفت و بیگانگی و منافی آثار دوستی و یگانگی خواهد بود و بعد از فتح و تسخیر قلعه قندهار چون در
ضروری که از افاغنه بایران بر ممالک هندوستان واقع شده مظنون آنکه البته پیشه آنطایفه مرضی طبع اقدس شده
میباشد و این دولت را هوا خواه یگانه میدانیم متوجه پیشه انجماعت گشتیم و بعد از پیشه آنطایفه چون مردم غزنین
از باب ادراک برآمده بودند مشمول نوازشات گشته اما ایالت کابل قطع نظر از آنکه بابلیت و رود و ارباب
نصرت آیات را مغتنم شمرده در عالم اتحاد بین الدولتین بلوازم خدمتگذاری و اعانت پردازند در باب سعادت
بر روی خویش بسته با فاغنه اتفاق و انضمام را سرمشق شقاق و نفاق گردند چون انحرکت منافی طریقه اداب و بیدار
حرکت مرکب خطوگرگب بود از راه بیگانگی که در بین البحرین تحقق داشت در مقام تادیب آنطایفه در آمدیم
تا الحال که بر نهجای قاید نیاز روی امید بدربار سعدلت طراز آورده ندانیان تا بنابر خاطر آن پادشاه دیجاه
مردود عفو و شمول احسان فرمودیم و مقرر داشتیم که احدی متعرض مال حال ایشان نگردیده و ما را از سیای حال
الان سوای چیپا فاغنه منظوری نبود و بازرهان درستیها منظور نظر بیشتر اوده چاپاررا بهمراهی چند نفر از
اعیان دارالملک کابل در بیست و ششم ماه روانه شاه جهان آباد ساختند که لیاول بوساطت نامه همایون فال
و کابلیان بزبان مقال حقیقت حال را مفهوم پادشاه سلیمان خصال سازند بعد از ورود و کابلیان بجلال آباد حکام
آن ملک ایشان را مانع و بپشاور را جمع ساخته لیاول که بچاپاری بیرفته و لد عباس نام افغان در عرض راه
بقتل رسانیدند و چون غله و محصول آنولایت کفاف باحوال سپاه نصرت پناه نمیکرد و لهذا فوجی از افواج
بحافظت قلعه و ارک مامور ساخته در حوالی دهم ربیع الثانی بهمراهی تائید یزدانی عازم کوهستانات چاپارگ
و بخواد و صافی که مرضع حاصل خیز و مکان معمور پر آب و علف و ساکن طایفه افغان بود شدند که هم کوشمال
کنان آن ناحیه بعمل آید و هم توشه و غله و ذخیره بهمرسد افاغنه بمجرد تقلل جبال تحصن جسته و لیران رزم

بحکم والا کوه نوزد و دشت پیمانه شقاق و ساکن آنها را بیاد مردی جلادت لگدکوب و گردنکشان را مضمون رکاب
ساخته آنطایفه بعد از آنکه خود را اکرمتر ممالک بیکران صدمات آنفوج و شقاقات خویش را مستغرق لطمات
آن دریای آهنین موج دیدند بیکدیگر دست در دست بر کشتی شکستگان طوفان حوادث تذرگان لامکان
بود توسل جسته بکنار عافیت و ساحل امنیت پرستند حکمی بر گردنکشان و روسای آنطایفه بصدور آمده و ملا محمد
ولد سیاچپره از اقوام او بدربار معدلت شتافت خدمت رکاب اقدس را حلقه گوش غلامی خود ساخته جمعی را
بتقریب بندگی این آستان بشاهراه آزادی رسانیدند و بیست و سه روز در امکان محروم پایه سریر منیر نظیر رکاب
بزم سپهر احتشام ایوان ماه مهر کشته در بیستم شهر جمادی الاول لوای توجه بجانب کندهار و خرچه داب
و هراوه و زمینت و صفا طبعه بر سر استان جنت نشان افراخته افاغنه دیگران سر زمین نیز حمیت کرده
در قلعه کوه باستحکام اساس خودداری پرداختند و لیران نصرت نشان با مراقدس بر سر شقاق ایشان عازم
شده آنطایفه چون دشت و کوه را در زیر پای لیران غازیان یکسان دیدند طالب امان گشته روسای
ایشان وارد دربار فلک اقتدار شده مشمول عفو خدیو جهان شدند افواج بحر امواج که مامور بقبضه هراجات
بودند خدمات مرجوعه را انجام و جمیع از اولاد آنطایفه را در سلک غلامان انتظام داده در بیست و ششم ماه
وارد دربار عزوجاه گشته و از آنمکان فوج بضبط قلعه جلال آباد و تادیب و لد میر عباس افغان که مرتکب
قتل لیاول و ویران شده بود مامور گشته حاکم جلال آباد که مانع رفتن کابلیان شده بود فرار و باقی اما لا
آندیار طریق اطاعت پیموده روز پنجشنبه سیم جمادی الاخر بقدوم استقبال پیش آمده قلعه آنحرف را نیز
للد میر عباس پیش از وقت برفراز کوه احداث سقفهای محکم کرده و جمعیت عظیم از مردان کار و دلیران
معرکه کارزار فراهم آورده اساس آنها را بلوازم اسباب خودداری استحکام داده بود غازیان دست
دست بسقفهای او پرسته و بناهای قوی اساس را بدستیاری سرپنجه شوکت قاهره در هم شکسته تصرف
در جمال ایشان را عرضه تیغ هلاک و زنان ایشان را اسیر و فرزندان و لد میر عباس اسیر فتراک ساخته بدرگاه
بدرگاه معلا آورده بعد از ضبط و ربط امر آن نواحی بهادر خان را که پیشخدمتی جلال آباد واقع است بحکومت آنجا
قندوم فرموده این اثر رنگ بهار را تا آندیار هر کل زمینی آزادیه را از نیت کوشته و دستار رزم کار خود ساخته

در بیان ورود شاهزاده رضاقلی میرزا در منزل بهار سفر بدرگاه معلی سرافرازی یافتن مأفبر نیابت سلطنت و دارائی
ممالک ایران و وقایع آن سال چون در این اوقات نصرت آیات که عازم هندوستان بسفر بعد الاتمام منتهای
همت خاقان گیتی ستان بود حصال نصب و تعیین یکی از فرزندان فرزانه کامکار و شاهزاده کامران اراده فرمودند
و فرمان روایی ممالک ایران از خطه اقدس مستقر الخلافه دارالسلطنه کابل امر همایون بجز نفاذ پیوست که رضاقلی میرزا که اکبر و ارشد
اولاد و در آن اوقات بر سریر حکمرانی بلخ متمکن و داشت و ولایت بلخ را بحسن خان بیات و مدد خان افشار سپکار
هرات سپرده فوجی از غازیان را بمحافظت آنجا گذاشته و ضابطه المملکت را مضبوط ساخته از راه سنگ و بامیان وارد
اردوی نصرت نشان شود و بعد از وصول خبر فتح بلخ که نصرت رکاب همایون در نهار آرای توقف داشت شاهزاده
امرو الاشرف نفاذ یافته که در آبادی که افواج ظفر شعار از کار زرم و پیکار بایستند متوجه قندوز گشته امور آن
ناحیه را منتظم سازد و شاهزاده بروفق فرمان رایت افراز توجه بازولایت گشته یوسف خان نام قاتاخان تاز آن
در مقام مخالفت اقامت داشت با سایر برکشان آن ناحیه تاب مقاومت نیاورده سالک طریق هزیمت شده
شاهزاده تا نولایت را خالی از اضداد و عاری از فرقه و فساد در حوزه اقتدار و استیلا در آورده و در اثنای
امر همایون شاهزاده واصل گشته چگونگی معروض قرایم سریر مدار و مجدد احکم مبارک باحضار او صادر یافت
شاهزاده راه نوزد و طریق امتثال گشته بعد از ورود بکابل بنیه و اغوق را در کابل گذاشته در بیست چهارم رجب امسال
وارد خدمت شده و یکماه گذشته روز دیگر حضرت ظل الهی بملاحظه عساکر بلخ که در رکاب شاهزاده آمده بودند پرداخته چند
روز انجماعت بر سم سان از نظر اقدس گذشتند و چون بسیاری از ایشان بعرض اسقاط در آمده بودند بحکم
السیان تازی نژاد و اسلحه غنایت و مباهات و دارای ایران و اختیار رغال و نصب پیکر پیکان و فرمان روایان را
شاهزاده کامکار تفویض و روز جمعه غره شعبان بعد از خطبه بدست مبارک شاهزاده رضاقلی میرزا را بر تخت
برجستگی داده مقرر فرمودند که در عهد شاهزاده کامکار جقه را بسمت چپ زده بعد از آنکه بادشاهی بهریک از اولاد بحکم
مالک الملک تعلق گیرد جقه را بدستور بر وی طرف راست زنند و روز یکشنبه سیم ماه رضاقلی میرزا را مرخص فرمودند
روانه بجانب ایران شدند روز دیگر لوای جهان گشا بجانب جلال آباد نهضت یافت و دوازدهم ماه از جلال آباد گذشته
بجانب شرقی فاصله نیم منزلی قتاب بارگاه باعزوجاه باوج مهر و ماه افراشته شد و در آنجا دو از ده هزار از غلبان

پل افگن بر سم منغلای مقرر گردید که در منزل مقرر ایات از شرکت و قرابستند و شش هزار کس پیشخانه کشی و رکاب همایون
یافتند در بیان توجه موکب بعزم پشه نامرخان و تسخیر پشاور چون از رولت علیه گورکانیه صوبه داری کابل پشاور
بنامرخان میبود بعد از تسخیر غزنین و کابل که از مملکت از جزو تصرف گورکانیه بدر رفته نامرخان در حدود
پشاور سلک جمعیت را منسلک ساخته مشغول خودداری گشته در جنبه اعیان کابل از دین همایون عازم شاهجهان
آباد شدند مشرف عنایت از مرفق اقبال و رباب روان گردیدن ایشان بسم نامرخان عزوصدور یافته نامرخان
بملاحظه پاس حقوق آن دولت ابد پیوند راه امتثال بر فرمان همایون بسته بمرجه جنبانید و از تحریک تیز کردن
آتش جنگ پرداخته بعلاوه بیست چهار هزار کس از افاغنه خیبر و پشاور را در ناحیه جمرود اجتماع داده بمحافظت
و رسید خبر اشتغال و ازدیاد و اتزده هم که منزل موسوم بزنگان مضرب خیام اقبال انجم اوتاد و محرر خطاب گشت بنه
و اغوق را در موکب نصرت مآب گذاشته خود طرف عصر از راه شهر بر سر جریده که گرد بسیار بلند و راه بس صعب
و دشوار بود با فوجی از غازیان جرار و دلیران تیزه کذار سپاهی و جریده بعزم پشه نامرخان ایلغار و صبح روز
دیگر که در ساعت از روز گذشته بود دسی و شش راه را طی کرده از سر راهه بسر وقت آنجماعت رسیدند نامرخان
از آمدن طلیعه همایون خبر دار گشته تهیه جنگ برخواست صفوف لشکر آراسته پیش تازان سپاه جلو ریز
بر قلب ایشان ریخته در طرفة العینی سلک جمعیت ایشان از ابراکنده ساخته جمع کثیری عرضه شمشیر و ناصر اجمعی
از روسای هندیه زنده دستگیر گشته بقیه راه فرار پیش گرفتند توپی اوزبک و اسباب نامرخان و لشکر بانشر
بجوزه ضبط دلیران انتقال یافت و بعد از سه روز که در آنمکان متوقف گردید فیروز نبوه و اغوق نیز بموکب والا پیوسته
مترجه پشاور آنملک دلکشا و عرصه نزهت پرور ما هیچه الویه ظفر شعار قرار گردید ساخته هلال افزا که پشاور و معروض
سمع داور دارا افسر گردید آنکه چون جماعت بلکزیه چار و نا که در البرز کوه سکنی دارند بنا بر اینکه ساکنان ایشان
مشتمل بر گوسفندان و خیل پرداخت و راههای لشکر بحث است بمنظهار جاه و سکان بعضی اوقات
از در نافرمانی بیرون می آمدند ظهیر الدوله ابراهیمخان سپه سالار او زبکان بحکم والا عازم بنه ایشان گشته
اورا شعشعه سیف در خشان غازیان سایه وار هستی اهل نفاق و ساکنان ایشان از اخلاص شور شر و لیران احراق
شده مغلوب گشتند و تا الحال جمعی از ایشان که فرار کرده را کمینگاه کمین و قرارگاه نقلیجان کوتل ساخته بودند

از اطراف آغا رجبک و دستگله رزم را بر دلیران کارآزمانک ابراهیم خان بحکم قضا هدف گلوله اقبال ساخته
ازین قضیه پرشور بر جهان عزم ملوکانه راه یافته امیر اصلان خان قزلباش را به ایالت آذربایجان و صفی خان بخشی
که سردار کرجستان بود بسپرداری آذربایجان تعین و روانه و مقرر فرمودند که بتعاکر آن ممالک بقدر امکان پرداخته
و با دیگر آنطایفه و محافظت آن نواحی پرداخته منتظر انصراف موکب منصور باشند و در پانزدهم ماه فرخنده فرجام
صیام پرچم اعلام نصرت فرجام بجانب شاهجهان آباد افتراز یافته امرا و اعیان بقدر صدر و مقرون مرکب که رود اتک را
جسر بین بسته افواج قاهره چندروز فوج فوج از آن جسر گذشته گرگین خان منصور نیز متعاقب عبور کرده اگرچه
تا حال معلوم نزدیکان درگاه نشده که در هیچیک از زرودخانهای پنجاب بدون سفینه و کشتی عبور میسر باشد اما بمجرد
فایده اقبال خسروی در هر یک از زرودخانها که نمونه بحر و خار و شعبه دریای خونخوار بود معبر و گذر پیدا کرده سراپرده و خیام
با بار و اسباب از آب گذشتند پنج شش هزار کس از سپاه لاهور در اطراف آب و زیر آباد بسر کرده که اقتدار خان
قلعه دار آن گذرگاه سر انجام عافیت ساخته رایت خودداری افراخته بودند فرآولان موکب اجلال بمجرد اطلاع آن
پرداخته در اساس فراآن مستعفان کار سیل پذیر آمان کرده گرگین و الامنیز متعاقب از آب گذشته در اراضی
رود نصب سراپردهات سپهر لمعه و لمعه نگاران آن فوجی کثیر از خیبر دستندیه بسر کرده که زمین و اراضی نیه گرد
جمعیت را انتظام داده بامداد ذکریا خان ناظم صوبه لاهور رسیده آمدند در محل ملاقات پرسش کردهای لاهور را
دیده فرآولان گذشته فیمابین کارزار ستیز درآویزا نجامیدا یشان نیز سپاران گذشته پرستند مگر معدودی که با قضا
قضا از حلقه دام گمند دلیران رهایی جستند بعد از ورود موکب اجلال بجانب لاهور رکاب مانع منعقد گردید عزم رجا
گردید ذکریا خان چون معارضه خود را با فوج منصور را قبل معارضه ظلمت باز دیده کفایت خان وکیل مهمات
خود را الطلب امان بدربار عزوشان فرستاده خود نیز در روز دیگر بجبهه سای آستان فلک نشان فایز گشته
بیست لک روپیه چند زنجیر فیل گرده پیشکش و هدایای دیگر برسم پیشکش از پیشگاه حضور انور گذرانیده لوازم خدمت و انقیاد
بتقدیم رسانیده خلاع فاخره خسروانه و اسب تازی نژاد با ساخت زرین و زین مرصع و خنجر مرصع با دستگاه
دیگر از نثارات دیگر درباره او مبذول و ایالت لاهور بدستور باو محول و مرکل گشته فخرالدوله خان ناظم کشمیر را
که مردم کشمیر از حکمرانان دیگر کناره گیرورزد و دادی اطاعت او نهند پا سر و سامان در لاهور توقف داشته باز

با یالت آن ملک سرافراز گشته روانه آن ولایت و ناصرخان صوبه دار را که از جمله کرخاران بود در رکاب نصرت
اقتران همراه مجدد الصوبه داری کابل و پشاور سربلند و فوجی را تعین فرمودند که بمحافظت معبر و ضبط گشتیهای سنجاب
پرداخته مترددین را روانه اردوی ظفر قرین نمایند در جهان و فرخ رجبک سلطان فیمابین الحضرت خدیو گیتی ستان
حضرت صاحبقران ثانی پادشاه هندوستان و کیفیت تسخیر شاهجهان آباد و واقعات آن ایام بعبارت جداگانه
بعد از آنکه دارالسلطنه لاهور بحیطه تسخیر درآمد بعرض رسیده که کان پایه سریر کرخان نظیر رسیده که محمد شاه پادشاه والا
جاه هندوستان از اطراف ممالک محروسه جمع آوری سپاه و مهمات مقابله موکب نصرت پناه است مرکب
جهانگشا روز جمعه بیست و ششم شوال از لاهور نهضت از رود خانهای شرقی عبور و روز دوشنبه معظم شهور بقعده
وارد سرهند شدند و در آنجا بتحقیق پیوست که محمد شاه با بیصد هزار مرد و نامی و صد هزار زنجیر فیل جنگی و سه هزار
عراده توپ از دور و دمان برق آهنگ و اسباب و آلات رزم و آلات جنگ وارد محل مرسوم گردانیده است
پنج فرسخ شاهجهان گشته و چون رود خانه قیض که علیمردانخان زندانر اشاهجهان آباد جاری گردانیده از جنب
کرنال روان و اطراف دیگر سنگلاخ پرسنگ است و در آنمکان حصن حصین و قورغان متین ترتیب داده توپخانهای را
محیط اردوی خود ساخته بعزم مقابله توقف دارد خدیو پیهال شش هزار نفر از سپاه خون آشام را بتعاقب اتعین فرمودند
که تا حوالی اردوی محمد شاه رفته دستبردی زده تحقیق احوال او را نموده چگونگی را بعرض رسانند و بعد از ورود نمودن
ایشان موکب فتح نشان در روز شنبه هفتم آغاز نهضت و وارد منزل راجه رای جرانزده گردیده
و چهارشنبه نهم ماه وارد قصبه انبالله شد فرسخی که تا کرنال سی کروه مسافت داشت گشته حرم محترم جنه
داراوق را بسرکردگی فتح خان چرخچی باشی و جمعی از سرکردگان در آنجا گذاشته روز پنجشنبه دهم ماه از
انباله حرکت و پانزده کروه راطی کرده شاهجهان آباد را محل نزول اردوی ظفر قرین ساخته و فرآولان
نیز شب پنجشنبه مزبور بحوالی اردوی محمد شاه رسیده مراقب کیش و روبه سپاهی در گوشه کمین نشسته
بسهم دلیری در سر توپخانه او جمعی را قتیل و چند نفر را زنده دستگیر کرده بسرای عظیم آباد هشت کروهی تا دم بدم
توقف و شب جمعه پانزدهم ماه در ساعت از شب گذشته چند نفر از فرآولان را در دو کرفتار انحضور روانه آورده
که تحقیقات زبانی از ایشان معمول آمد پس معتمد یرا روانه سرای عظیم آباد ساخته بفرآولان اعلام فرمودند که در همان

سراوقف وجمعی ازیکه تازان جلادت نشان درآنجا لازروی حزم وثبات عزم بقرار اپرداز ندچون ازسرای مزبور
تاز مال نشش کروه مسافت دچهار کروه آن تمام جنگل ومشتمل بریکراه باریک رده کرده دیگر فه الجا خالی ازپیشه وراهبر
همواربود خدیو جهان دلیران نبرد باشتر انرا وادسته کرده ازجانب شرقی وغربی لاوردی مهرشاه فرستادند که درین
بسمت خودرا ملاحظه جاومکان نزول وهمواری زمین وکیفیت جنگل وسیدان جنگ راتشخیص داده درسرای عظیم
آباد خبر بریکب والارسانند درروز شنبه دوازدهم راباین جمالت ازشاه جهان آباد مرتجه تالا سرکه دروه کردهی
واقع است کشته دروز یکشنبه سیزدهم هنگام صبح لوای آسمان سانهضت یافته قبول همایون راباشاهزاده نفراد یرزا
تعریف وجمعی ازخوانین راسایه گزین جناح همای لوای همایون فال شاهزاده ساخته خود بافوجی ازدلاوران
یکساعت ونیم ازروز گذشته واردسرای عظیم آباد گشته چون محل مزبور مشتمل بررباط عظیمی بود که لشکر واگر
برآورده بردند حاکم اینباله باما آنجا باستحکام قلعه ورباط مغرور گشته لبرکشی پرداخته بحکم والاتوپ بجهار بر
بسته اهلکی انجاعتاز بیم جان طالب امان گشته پیاپوس همایون سرملبند شدند ودرانجا سرکرده کان فراولان
باده نفر شتر باشتران بروفق فرمان حاضر گشته مجدد اهریک سروزنده که ازلاوردی مهرشاه بدست آورده
بودند بنظر اقدس رسانیده وازگرفتاران بزبان لوازم استخبار بعمل آمده بوضوح پیوست که مهرشاه اردشیر د
فراولان بابدام محض گشیده همان مکان راکه جای محکم بست تاهم عافیت خود دشتر باشتر انها که ملاحظه بسمت
شرقی وغربی لاوردی کرده بودند بعرض رسانیدند که هردوطرف جنگل است درزمین مسطح که شایسته نزول کوکبه
نصرت آهنگ مقابل میدان جنگ بهم نیست چون راهیکه باوردی مهرشاه بیرفت منتهی بجنگل میشد درعرض
طبع اقدس نبود آنحضرت اراده کردند که بسمت شرقی اوردی اومتوجه گشته درظرف پانزده که مابین
کرنال وشاه جهان آباد واقع است درمیدان وسیع وعرصه هموار صدمه روز نصب کوکبه فیروزی رفیع رایات
عالم افروز نموده اگر مهرشاه بمقابله آید بجنگ پردازند والا ازهمان راه رایت توجه بسمت شاه جهان آباد
افرازند ومرکب همایون روز دوشنبه چهاردهم قبل ازطلوع فجر ازمنزل مزبور حرکت واز رده وخانه قبض
گذشته درموضع سخی اوردی مهرشاه مکان هموار مسطحی دیده وخیام فلک احتشام راد رآن مقام افراشته خود باچند
نفر ازدلاوران ظفر فرجام تانزدیکی معسکر مهرشاه جائیکه علمها وسیدقهای ایشان نمودار بود وباد پای جهان

ازدر اصبار فتار ساخته وامبتکر دلشکر گاه ایشان نظر تحقیق انداخته بمنوورات رجعت فرمودند هنگام شام بعرض اقدس
رسید که برهان الملک سعادتخان که صوبه دار چند مملکت بود ومنظم امرا هندوستان باسی چهل هزار تفنگچیان
دزنجانه واستعداد تمام بعزم آمده ومهرشاه وارد پانزدیت شده فی الفور جمعی ازسپاه نصرت پناه بامامور شدند
اگرچه بین جا بفاصله نیم فرسخ کماپیش اطراف اوردی مهرشاه چون لنگا جنول سپاه بفرت کیش بود که ازگوشه
دکن سرزدند گرفته می آوردند اما مازفوجی راهمان شب برسرعسکر اوفرستادند صبح روز سه شنبه پانزدهم ازمنزل
حرکت وچون رود خانه فیض که بنای جهان آباد جاریست تادریای جمنا بفرسخ ونیم فاصله دارد صبح که گرگه
جهانگیری آغاز نهضت کرده قشون نصرت قرین راسه قول قرار داده شاهزاده نفراد میرزا التعین فرمودند که از
جانب شمال دریای جمنا بحوالی کرنال آمده رایت قرار افراز دوشهر یار کشور گیر مابین رود فیض ودریای جمنا را
سپر یکران کرده ازنظر ساخته باجمعی برای ملاحظه یورت ومرضع جنگ عازم اوردی مهرشاه شدند ودرعرض راه
فراولان که شب بر سرراه برهان الملک سعادتخان مامور شده وارد وخبر آوردند که سعادتخان دزنیم شب ازپیراهه خودرا
باوردی مهرشاه رسانیده وفراولان بعقب اوردی رسیده بسیاری ازکسان واسباب اورا اسیر
وغارت نموده اند پس آنحضرت نیز بجاذبات لشکر مهرشاه که گذشته بست شرقی اوردی اوراه فاصله یکفرسخ
که میدان مسطح بود برای نزول اختیار وبرروفق امر اقدس نفراد میرزا رانیز بقبول همایون ملحق ودرآنموضع
نصب لوای قرار کردند ودرانشای انتخال سعادتخان آگاه شده که پیشتازان جنود منصوره اورا تاراج
کرده اند چون ازمردم ایران بود وحوصله غیرتش انمیگی رابرشافه ازراه عزور آماده جنگ گشته خان دوران
سپه سالار هندوستان باداصل خان سردارقشون خاص پادشاهی وجمعی ازخوانین عمده باعانت او
ازجاد رآمده قشونهای خودرا دسته دسته کرده باتوپخانهای سنگین واحتشام رنگین آهنگ میدان
جنگ نمودند انمیگی محرک عرق حمیت مهرشاه گشته ازنیرباتظام الملک صاحب صوبه مملکت دکن بود
ازعظمای رامرای اندولت وقمرالدین خان وزیرالممالک وباقی خوانین وصوبه داران جمعیت ازحد افزون
وفیلان مست دتوپخانه واسباب آتشخانه بیرون آمده ازنیمو سخی که میدان جنگ بود تابقرب خان خود
بپشت تسدید صف نموده بعرض سپاهی لشکر پرداختند وچنین طمطراق سپاه آنگروه نیمو سخی نظر می آمد خدیو کشور

کیر فیروزی که آرزومند چنین روز بود ندای الغوث الغوث بلند کرد و سر بر راه آشته
درع و مغفر خشه بر اشهب کوه خرام سوار و قول همایون مستوصلت نصرالله میرزا و جمیع از خوانین نامدار کشته
دو تپهای کوه توان را که میدان جنگ متحمل آتش افشانی و خنجر بین برق آهنگ نبود در تحت لوای شاهزاده
والاتبار گذاشته و رایت آیت یوشع فتح المؤمنین بنصره العزیز در عرصه رزم گاه افراشته و خود با فوج
نصرت قرین مبارز عرصه کین و توپخانهای جلو مزحمه میدان نبرد و عازم معرکه آورد گشته نظر بر تعداد
لشکر پیکران بود که گر اکب خونچکان بود پرون رفته از هجوم صف کشیده شمشیر برهنه دون از
چنگ دیده شد از آمد شمر دسپاهی بغبار خونخوار مه کاره ای فلک چندانکه دامن درکشیدی بزمزم
بتوک نیزه دیدی بغوبخم رویین دولوله در چرخ هشتمین انداخت و پرچم رایات کلکون پرون رخشید مهر را شفق
گون ساخت و چرخیان طرفین مانند چرخ فشه چرانبر انگیزی پرداخته بازران جرار و بهادران خونخوار دست
بستعمال آلات حرب کشاده و رمای دلیران مانند کوی در خم چوگان قوایم اسبان غلطان شم و روش سرکشان
مانند جباب در دریای خون سرکردان هرمانه که سوار انقلاب میشد چابک سوار بر الازم رکاب هستی پیاده میاد
دهر از دمای تو پدکه دمان آتش فشان می گشاد بزبانه شرر برق هستی خشک و تر میکرد و بالقصد از ابتدای ظهر
تا انقضای چهار یخ ساعت نایره حرب و آتش طعن و ضرب اشتعال و از زبانه نار حامیه وصف حال میکرد و از
کرو فر سوار و پیاده تفسیر اذا زلزلت الارض زلزالها میکفت صفیر تیر صدای قاتبه شهاب ثاقب در گوش جان
می انداخت برق سنان جان ستان صرصر نگاه البرق یخطف ابصارهم در دیده دل جلوه پیدا و کلاله
نقاب مرگ آهنگ تفسیر و جعلنا من الماء کل شیء حی بزبان حال ادا می نمود و زبان تیغ معنی سحاب ما سوق
والاعناق به برهان قاطع باد امیر ساینده نظم شد افروخته آتش و زرم و کین بزخون کشته کلکون سرای زمین
کرفته زره دنقاب مهر و ماه بقرای جهان کشته چون شب سیاه بزرنگ سنانهای خارا کذر بشده چشمه
چشمه زره پر سر بر غلطیدن کشتکان در مصاف بشده پشت پر پشت چنین کوه قاف بزر نیزهای کشته
حسنها بدر آغوشه خالی نبود جای پا نه تا اینکه سعادت ارشکر هندیان روی برنافته یکباره بجانب انهزام شتافتند
و سعادتخان و نثار محمد خان برادر زاده او که در رهوج قبل قرار داشتند بهمان نحو با اقربا و اتباع خود زنده کرخار

و خان حران کرسپه سالار و مدار الیه سلطنت بود زخمدار کشته یکپسرش بانظفر خان برادرش مقتول و سباعزخان
والد دیگرش بقیدا سار و در آمده خودش نیز روز دیکر بعلت آن زخم که کاری افتاده بود در کذشت و اصل خان سردار قرن
خاص محمد شاهی باشاهد خان افغان و باد کار خان و بیر حسن خان کرکه و اشرف خان و رحیم خان و عاقل بیک
و محمد احمد خان که از امرا معتبر بودند با قریب صد نفر از امرا و خوانین و غلطهای دیکر و سی هزار نفر از لشکریان ایشان عرصه
شمشیر زهر آبکون کشته و جمعی کثیر زنده بسلسله کرفتاری پیوستند و محمد شاه با نظام الملک و قمرالدین خان وزیر اعظم
چون قریب بلوردی خود رسیده بصفوف و اعلام اعلام صولت نموده بودند معسکر خویش را کشته دست بر دنیل تقصیر
نقض زدند و خوانین چند و نمرو فیلبان که بسکر و توپخانهای پادشاهی و امرا که با قایم سپاه را ساله قرون از شمار بیحیطه
تصرف در آمده تا عصر عرصه میدان از وجود سپاه هند خالی و با جساد کشتکان مشحون کردید بعد از وقوع این فتح نمایان
چون محمد شاه اطراف قورغان خود را امر بر چیل خندق و توپخانه استحکام داده بود خسرد کرون شکوه و سپاه انجم آراه
اذن یورش نداد از چهار طرف بمجاهده و روحی او مامور ساخته بشدید راه فرار بهند یه بر دو اختند چون کار محمد شاه
بانقطار انجامید روز سیم خلع سلطنت از خود کرده و فرسروری از سر برکرفته با خوانین و امرا بستظهار تمام وارد دربار
سپهر احتشام کردید و در حینکه پادشاه دنیا و عازم دار الامان حضرت قدس و مبراعات نسبت ابوی همایون حضرت
تحقق داشت از جانب حضرت ظل الهی شاهزاده نصرالله میرزا را تا خارج اردوی همایون باستقبال آن پادشاه فرخنده
خصال مامور و هنکام ورود تا پیشکاه مسعود آنحضرت نیز تا پرون خیمه مبارک راه و رسم و اعزاز پیموده از آنجا که دستیاری
در پیغام شایسته آیین سرور لیست دست آنحضرت را از زاه تلطف کرفته در سند همایون همنشین خویش نشانیدند
در حقیقت زمام اختیار کل ممالک هندوستان بدست تصرف دولت نادر یه در آمد و محمد شاه چاشت آنروز را در بارکاه
خاقانی مهمان آنحضرت بود و اکرانیکه از جانب چغان میزبان شایسته چنین مهمانی بود بعمل آمد بازمحمد شاه بعد از ظهر بمعسکر
خود مراجعت کرده اما افواج منصوره بهمان نهج دست از محاصره اردوی او برنداشتند روز ثانی او امرا نیکه در اردوی
او بودند بهمراهی خود کوچ کرده عازم اردوی ظفر شعار و ملاحظه پاسداری حرمستان خاندان والا تبار خیمه نشین بارکاه
والاجاه و سراپرده حرم محترم او در کنار معسکر نصرت اثر قرار یافته عبدالباقی خان زنکنه را که اعاظم امرای او بود بهمراهی
مامور کردید که هر جا همراهی رکاب آن پادشاه والاجاه نموده بلوازم مهمانداری و شرایط خدمتکاری پردازد

واز آنجا روز پنجشنبه غره ذیحجه الحرام رایت جهانگیری بجانب دهلی که بن جهان آباد اشتهار دارد نهضت کرده روز چهارشنبه
هفتم ماه بلوغ شعله ماه متوکر که عزوجاه گشته روز دیگر در آنجا تشرف حضرت محمد شاه برای تدارک لازم جهانداری بهره و روا نه شهر گردید روز جمعه نهم ماه از بلوغ مژبور رسوار دروازیان از ابتدای بلوغ تا دروب حولت سرای خاصه
بسال بسته پای اندازهای فتحی از رزنقهای گران بها قطعه تقلیس از مرکار پادشاهی انداخته و قلعه را که از تحدیثات
طبع پادشاه معدلت بنیان شاهجهان و دالخلافه سلاطینی باغ و تحلین هندوستان بود مقرر گردید حولت ساخته محمد
شاه را تغیر عنان در میدان قلعه جاداده در روز ورود مرکب اقدس محمد شاه سفره افتاده که در بزم ضیافت گسترده جلوه
جهان دار بعد از انقضای محلین بدلجوی آنحضرت پرداخته فرمودند که مراتب عهدی که روز اول قرار یافته سلطنت
هندوستان بازنجاب حضرت شاه بتعلق دارد و آنچه شرط امداد و رسم و راداست بمقتضای ربط تر تخاد و یاد
حولت ابد پیوند کورکانی بعمل خواهد آمد محمد شاه مراسم تکریم و تسلیم بتقدیم رسانیده و شکرانه این عاطفت که تاج بخشی را
علاوه جان بخشی یافت تمامی جواهر خانه و خزانه و اثاثه پادشاهی و ذخایر سلاطینی سلف را که در دستگاه سلطنت
موجود بود مفصل ساخته بعرض معروض درآورده برسم نیاز ایثار کرد و هر چند یکاهت کان خاصیت بحر زلال خجلت بر جبین
نقد اعتبار بران کنوز و خزاین که جمع مخازن سلاطین روی زمین باعتری از اعشار آن برابری نمیکرد و نفکنده و دامان
نیازمندی از قبول آن در چیدا نا بر مبالغه پادشاه والاجاه آینه این سزل نقش پذیر قبول گشته معتمدان آمین بضبط
خزاین و بیوتات تعیین فرمودند ذکر وقایع قوی ئیل سنه هزار و صد و پنجاه و یک هجری چون افواج خنک روی
شتاد سپاه سرد مهر زمستان که باد پیمایان عرصه جهانند بهواداری اسفندیار بهمن ریاحین که در
دارالخلافه گلزار بر طرف جویبار بار نزول گشوده بودند دست یافته شاخ و شانه اشجار را بمشاجره درهم شکستند در
اوبش بهمزم در محلات خیابان چمن دست تطاول افراخته سینه گل را بزخمهای کاری چاک چاک و گلکون خیابان
چمن را از یاس یاریرک عریان و هلاک ساختند از چب غیچه همیان زر در آورده شب شنبه دهم ذیحجه که عید
نوروز و اضحی مقارن افتاده بود خسرو زرین افسر مهر بقصد دفع فتنه شتاء از خلوتسرای حضرت لبرای خاص حمله
خواسته و از خواستگان قوی بازوی قوای ربیعی بغارگران صباء شمال روز نهب و غارت آنشهر غارتگر یعنی دیگاه فرمان
داد و ثابت قدمان انجمار از غنچه و سه برگ عمر و سپر برگرفتند و صاحب کلاهان لاله و گل از تاب غیرت چهره برافروخته

از جای جسته و تیغ بندان درخشان ارشاخهای تیز تیزه و سنان برداشته میان ستیز تجدید بستند قوی دستان
چنار یکرو شمال فوج بر جانشینی رستان ساز و برگ جوانش کردند و یلان صاحب شوکت گلستان و دلیران صفدر ای
گلگون پرند در عرصه گلشن افراخته بچار سو بازار فصل روی آوردند خار و گیاه که جزو سلطان وی اند از غلبه هجوم لشکر
بهار حیرت زده بر جای خویش خشکیدند خریف زمستان چنار آسا با تشی که خود افروخته بود در گرفت یقین
شعله گلهای آتشین رخ از زنها و زمانه برآورد روز سه شنبه طرف عصر خدیو عصر منزل محمد شاه را قصد دم میمنت یزدم
رسانیدند بیت الشرف آفتاب ساختند و هر رسانیدن عید در یخ و نقش طرفه بر انگیخت تفصیل این اجمال آنکه
در شب یکشنبه یازدهم ماه بدون اینکه از جانب محمد شاه اشاره یا از طرف معارف تحریکی واقع شود و از غلغله
آشوب بلند گشته جمعی از عوام و اوباش در میان شهر با اهل اردو بر خواستند و به بعضی از سپاه منصور که در اصل
شهر نزول نموده بودند در آویخته در هر سم دست درازی کوتاه نکرده کوشیدند چندتن از لشکریان را تیغ نافرمانی
و خنجر ناوانی قربانی ساخته خون ایشان را رخسای شب عید و خضاب دست امید نموده و پنجه دلیر بر یهمان کشی نگین
کردند و از آنجا بپای تهور بر سر فیلخانه شاهی رفته فیلبان را منصرف گشتند حکم و الاصادر شد که جمعی از دلیران در
دروب محلات مدارات علک اندا صبحگاهان دیده از خواب بسته بسیار و ثابت قدم بایستند و نگذارند
که احدی از غازیان پا از منهج خود داری بیرون نگذارد و تا فرو ابد آنچه مقرر گردد عمل نمایند هنگام طلوع آفتاب که جهان
قهرالود صبح مهر از دل بدر کرده بقصد انتقام تیغ از نیام برکشید و خدیو شرقی رکاب از سرکین سرد برابر ساخت
شفق آراسته با چهره برافروخته عارض تابناک بر پشت جناب خاک برآمد خسرو پیمال با بهبهات خشمگین و صولت
سواریکران جهان پیما و خنجر گذاران تیزه دار و بهرام صولتان کیوان آثار مالا مال آسکشه میگذاشتند
میان بازار را بقصد م اقدس مسجد خاص و عام ساخته و در آن مکان بعد از تحقیق اینکه حرکات و شنبه از
کدام محله و چه جماعت صادر شده بود و دلیران را فوج فوج به پنجه انگره تعیین و امر بقتل عام محلات فرمودند شور
محشر و فتح اکبر در میان شهر پدید آمد و الفور بر در و دیوار عمارات رفیعه نقش عالیها و سافلها گرفت و ساکنان
اصحاب ایشان صفت خانه زنبور پذیرفت بنای دلکش بر زنشانی خراب بنا و آن عوام مست خواب آفتاب
و کوران نابینا مانند نرو ماده زنجیر شیرین در کرفتند سرا پا نیکه طعنه بر قصور جنت میزدند بصدمه کنج نکاوی ویران

فاخره و شمشیر و کار در مرصع و اسبان تازی نژاد و غایت و مجلس خسروانه آراسته بدست مبارک حضرت محمد شاه را
با فرمان سلطنت سریر و منشورات خاص بهره مند ساخته چند روز شمشیر مرصع زینت میان او فرموده بر دوش او را
بجواهر گران بها چنانکه عادت سلاطین هندوستان است زینت داده و تاج و نگین پادشاهی را بر سر او نهاده
کماکان بخشش تفویض کردند محمد شاه بعد از آنکه سر بفرمانبرداری آرامت استدعای آن کرده که چون بالطاف
پیکران شاه شاهان درباره صاحب تاج و تخت و در میان سلاطین جهان فرزند بخت شده ام ممالک
اطراف آب رود اتک و دریا را سندار خدمت و کشمیر تا جائیکه آب مذبور بدریای محیط اتصال میابد
بعلاوه ولایات تته و بندر و قلعجات تابع بر سم پیشکش ضبط و بممالک محروسه خاقانی انتظام یابد چون
اکثر ممالک شرقی و غربی آب اتک از قبل غزنین و کابل از رسایق داخل ممالک خراسان شمرده میشد
اعظمت نیز قبول و ضمیمه قلمرو و مقدرت خود فرموده و در همان مجلس احکام امر او اعیان دولت کوکلتاشیه را
مجدد نگذاری و رضاجوئی خاطر اقدس پادشاه والاجاه ترغیب و ملاطفه شاهزاده را بمصالح مشفقانه که بکار ملک
و دولت آید در رسم سلطنت راشاید و دیزه کوشش پسندیده پادشاه و اعیان آن دولت ساخته مقرر داشتند
که در سراپستان هندوستان متابعه کلمهای مجری فرامین جهانمطاع را کل دستار اطاعت نموده سکه
و خطبه را که تا آنزمان در ممالک هندوستان بنام نامی شاهنشاهی جاری بود و باز بنام سامی محمد شاه
رایج سازند و احکام مطاعه مشعر بر خدمتگذاری و انقیاد اعتضرت خطاب بصوبه داران اطراف و راجهای
اکناف از موقف اعلا عز صدور یافته محمد شاه را برادر ارجمند تلمن دادند و جمعی از هنروران و ارباب
صنعت هندوستان را بملازمت رکاب همایون مقرر ساختند و روز دهشنبه هفتم ماه صفر بافتح و ظفر
از شاهجهان آباد رایات مرحمت افراخته شعله ماه را مشعر قرایم سریر غزو جاه فرمودند و بهر جنته
پنجاه هشت روز توقف رایات جهان کشا در شاهجهان آباد اتفاق افتاد بعد از وصول کوکلتاشان
بسرهند راه را منحرف ساخته بهمجاورو خانهای بنجاب و اتک را جبریسته از دانه کوهستان نظر بآنکه
اکثر ییلاقیت داشت متوجه مقصد و بیست نه ماه کن زرد و خانه جهانشهر بزیر آباد مقرب خیام
سپهر بنا گشته بعد از آنکه نصف سپاه از آب گذشته چون موسم برسات در شدت طغیان آب

پیرو حوصله جبر لطمات آن بحر ژرف را برنتافته گنجت پس بحکم والا کشتیها از اطراف جمع و افواج قاهره بکشتی گی
آغاز عبور کرده چهل روز مرکب فیروزی در اطراف رود با انتظار گذشتن جنود و سعود و لشکر توقف انداخته در هشتم ماه
ربیع الثانی و ناخدا بلطف خدا بخود و تیز کشتی نشسته از آب گذشتند با وصفا نیکه همه جا عبور مرکب انجم شکوه
از دامنه کوه واقع می شد باز گرمی همت اجتهادی استشداد داشت که از شدت حرارت مزاج نقش از ضمیران باز
میماند و جوش آهنین در بر دلیران تر رقت میشد و گریاتان صوبه دار لاهور و ملتان تا سرود و جهنب
در رکاب فیروزی انتساب بلوازم خدمتگذاری پرداخته و از آنجا رخصت انصراف یافته و چون چشمها از خاطر اکثر
آن بود که بعد از فتح و تسخیر هندوستان بانجام کار ترکستان و خوارزم که منبع فتنه و آشوب خراسان بود پردازد
لهذا از شاهجهان آباد نواب ماهر کشتی سازان صاحب وقوف روانه بلنج و مقرر فرمودند که کشتیهای
فلک منظر در ساحل رود آمویه مرتب و مهیا سازند تا رایات جهانمطاع از آنجا عبور و دشمنوار الفیض خان
حاکم آنجا را از نشستن انجیر در بحر تخیر غرطه و کشته بتوپ استنجا جلالت مرکب همایون حاجی ترخان تمام
معتمد خود را بر سم سفارت بعرض اخلاص نشان بدربار غزوستان روانه ساخته فرستاده او در بیستم شهر
جمادی الاخر وارد پیشگاه سپهر نمون و فرمان و جواب او بنفاذ مقرون گشته احدی از علازمان دربار را
نیز با او رفیق ساخته نزد پادشاه مزبور روانه و اعلام فرمودند که آن سلطنت چنین از خاندان قاآن و نقاو
حرومان چنگیز خانند تملق او و خیریت مملکت منظر نظر اقدس و توجه جانب ترکستان مقصر و ضمیر معتمد
میباشد هرگاه با اعاظم توران زمین بقدوم فرمانبری پیش آید فبها المراد و الا آنچه در شیب آلهی قرار گرفته باشد
از قوه بفعل خواهد آمد بعد از ورود دبیر ان حسن آباد و مراعات اعمال اتک مکنون خاطر از آن بود که برای انصال جنود
فتح هندوستان و انصراف مرکب گیتی ستان ایلچی روانه ممالک روم و روس نموده در عالم قرب جوار
از جزایر و نفایس آن ولایت رسد بجهة پادشاهان ذیشان آنديار دستاده مقارن آن چاپار دوم عریضه از
جانب احمد پاشای والی بغداد مشعر بر وفات علیمراد خان ایلچی روم در میدراس و توقف قضای او با انتظار صدور
امر مجدد و تنظر واقفان درگاه فلک احتشام رسید لهذا حاجی خان جنگ چرخچی باشی سران اسعادت
روم و سردار پیشقدم قلوز چی باشی جلو نصرت منیر و را بممالک روس تعین و سادی حائزه هزار

توران جواهر و مرصع آلات ناچار ده زنجیر فیل بر سم ارمغان بحضرت پادشاه خورشید کلاه روس ارسال و در
چهارم ماه رجب ایلچیان عازم مقصد گشتند از اخبار بحث آنایله در اواخر همان ماه عریضه شاهزاده رضا قلیرا
بنظر انور رسید که ایلبارس خان والی خوارزم از حرکت والی بخارا و سمرقند آگاهی یافته میدان را
خالی انگاشته و جمعیت مرو را از یکه و ترکمانیه خوارزم فراهم آورده بعزم تاخت سرحدات خراسان دارد طرآن
و در حینی که شاهزاده از خدمت اقدس مرخص گشته عازم مشهد مقدس بود در هرات انخبر را شنیده با فوجی از یزدان
بعزم مقابله وارد سرخس شده و ایلبارس نیز از طرآن به پنج فرسخی سرخس آمده بود و طرفین سنگلبر بر خود
ورق از لشکریان بنطاف دستیار و یکه شده از قرار تقریر کرفاران ورود موکب شاهزاده بسرخس معلوم ایلبارس
گشته دیگر پای جولان پیش نگذاشته بسمت اپورد روانه و قلعه مرسومه بفضلان را که ماپین نساو ابیورد واقعست
محصور و بطرح یورش و افکندن شورش پس آن قلعه محکم بنا را کرفارچه سرشش ساخته اگرچه اما آنجا در قلعه داری
میکوشیدند اما تاب و توان دفاع نداشته بعد از چند روز قلعه را خالی کرده و ابیورد رفته برای خبرگیری حال قلعه کبان با جمعی غنیمت
قلعه نموده از اتفاقات در اثنای کیرودار کرد و غبار جمعیت دار و غه نظر ایلبارس در آمده بتصور اینکه کرد موکب شاهزاده است
که بسرعت رسیده برق فرش غبار او بار افشانده سراسیمه ترک قلعه کیری کرده مانند بخت خود برگشته بنجارم
رفت و جمعی کثیر از اوزبکیه بآن نواحی دست تطاول کشوده بودند دست نیافته بودند که باوزبکیه و جمعیت خود
ملحق شوند در کوشه و کنار عرصه شمشیر آبدار کشته پس ولایات جهانگیر بجانب مقصد اعتلا یافته بحکم همایون رو به خانه
اتاک انگیز جریده جنود ظفر نمود فوج فوج آغاز مرور عبور کردند چون کرمستان و آن ناحیه بسکنای افاغنه بود
زاده اختصاص داشت آنطایفه صاحب جمعیت مرفه و عدت غیر محصور و در عهد و سابقه همیشه مصدر انواع فتن
و شرور و پادشاهان سلف از پیشه ایشان بقصور بودند ای جهان آرا تادیب آنجمع دیو سرشت وحشی خصال که
در حوزه ممالک محروسه سکنی داشته تعلق یافته فوج قاهره را کرده کرد و بم کنایان که جبال آسمان شان
بود روانه فرمودند اکثر آنطایفه پای بست سلسله پادشاهی عمل و کردن عمران سرکشان هم آغوشی تیغ اجل کشته
روساء و سرخیلان پا براه انقیاد کذاشتند و فوجی عظیم از آنطایفه بعمارت رکاب ظفر انتساب امتیاز یافته
موکب همایون از راه پشاور و خیبر و جلال آباد نهضت فرموده در غره ماه مبارک رمضان وارد دارالملک

کابل

و در آنجا تمامی سرکرده کان و سرخیلان افاغنه آلایت شرف اندوز جبهه سای آستان سپهر نشان و مورد
عنایات بیکران کشته و بهمه جهته از ولایات بسمت غزنه آنانکه بدولت عاطفه نادریه اختصاص داشت جمیل
هزار نفوس از طوایف افغان پشاور و کابل جماعت هزاره و باقی ایلات کوهستان در سلک ملازمت انتظام داده
روانه هرات کسی تعین فرمودند که در آنجا مشغول سرانجام ضروریات و انجاح و استعداد آنجماعت بوده باشند تا حینی که رایات
نصرت آیات وارد هرات شود آنش رعد شش از خطه کابل مضرب سراوقات خلافت کشته بانتظام مهمات آن نواحی پرداخته
و جواهر خانه و خزاین و زواید اسباب سرکار خاصه و احمال اردوی همایون را با فیلبانان و توپهای بزرک روانه
هرات ساخته صوبه داری کابل و پشاور را الحاکان در باره ناصرخان برقرار و رایا جمعی از خوانین نامدار و عسا
طفوشنار با مراتساق و انتظام آنديار فرموده عازم سمت سمنند کردیدند در پیان حرکت موکب همایون بجانب سمنند
و کرفاری خدایار خان عباسی و وقایع آن زمان بیامن لطف ایزد سبحان خدایار خان عباسی از زمینداران
سمنند در ایام توقف موکب همایون در سمنند و همچنین در زناد آباد که بلطفه جهانکیری و دیدبه کیتی ستانی انحضرت
در اطراف آفاق اشتهار دارد شمه عرایض بدرکاه معلی فرستاده و م از زبان خواهی میرزا ندر ابن لاکه هندوستان
مسخر کشته ممالک سمنند بعلاوه بعضی ولایات بایندولت روز افزون مشتمل است که سنک کفران را از زر
باطن فرو ریخته روی عقیدت بقبله جهانیان آورد و آثار غلبه و خوف و هراس و هجوم ترکتاز و وسواس خیالات
مست اساس بخاطر راه داده از جبهه سای کریاس سپهر مناس عالمیان مناص سر باز زده و چون ممالک سمنند از
ولایات کرمسیر و تبازه که ضمیمه ممالک خدیو کشور کیر کشته موسم زمستان نیز آغاز مرور و زمرده و فصل اقتضای
سفر از سیر مسکره و عزیمت آنسمت چشمها از ضرر خطر شده فرمان همایون بنفاذ اقتران یافت که محمد تقی خان بیکلربکی فارس
با قشون فارس و کرمان و کرمسیلیه و بنادر و حکام ماپین که مامور سفر مقطع بودند از راه جشک و تنکابنه رو زاید
قشون با عرابات و کشتیهای دیوانی از رودی دریا وارد سمنند و تهمتها شود و پس رایات فیروزی آیات جهانکشا
در غره هم ماه صیام از کابل حرکت و با تنکابنه جلوا از راه نیلاب و دیزه جات روانه سمنند و در نیلاب و کمیر و زیر
آبرای ضبط مداخل ولایات صوبه ناصرخان و کرفتن ملازم و ملاحظه سان قشون او تعین و با تفاق ناصرخان روانه
پشاور کردیدند و همه جا موکب همایون کوچ بر کوچ بر سم استعجال راه نورد طریق مقصد کشته با وصف اینکه تمامی آن

سمت مشتمل بر جنگل و کوهستانات صعب رو و بعضایات آهی و زور بازوی همت شاهنشاهی تونجانه را در کمال سهولت از
آن موضع که زاینده و پرخم شهر شمال دارد و بیزه اسمعیل خان گشاده اگرچه اسمعیل خان اولا قلعه داری پرداخته اما
چون ثبات و قرار خود را در برابر سطوت خدیو قهرمان اقتدار از قبیل محالات مشت حسن و بالتهاب نادیده دانسته
آن سرزمین را مانند کیاه علفه داس تیغ آتشبار یافت بارو سای و بیزه بدایره اطاعت در آمدند هر چند کوکبار
دریای اتاک که غوایت سمت سنه مقصر و ضمیر جهان تاب او دشمن هفت کشتی را بنا بر ملاحظه عزم او مفاصل محکمه
حمل فیلان کوه توان کرده همراه آورده بودند که در حین ضرورت بیکدیگر اتصال دهند اما چون و بیزه اسمعیل خان نزدیک
بدریای اتاک بود کشتیهای لشکر جمع و سفاینی که همراه بود بهم پیوسته تونجانه همایون و علوفه و مستحفظان تونجانه را
بکشتیها از زوری دریا رانده و از منزل مزبور لوای جهانتاب را بجانب و بیزه غازی خان نهضت داده در
پانزدهم ماه مزبور و بیزه مذکور را مرکز دایره دولت ساخته غازیخان و سرکنان آمد و بار روی نیاز بدرباز فلک
اقتدار آورده تمامی قلعجات آن نواحی و عوض راه که در سوابق زمان لشکر کشته مقام و در مقام خودداری و استبداد
بودند مقلد قلاده انقیاد گشته مورد عفو و امان و اسمعیل خان و غازیخان هر یک بمنصب رسالتی برنین داری
و بیزجات خود فایز شده مشمول عاطفت و احسان شدند از آنجا که خدیو بیهمال را از مبادی حال شیمه سرکشی کاه
کریمه آن بود که سالکان طرق ضلالت را اولی بمنهج اطاعت و دلالت نموده و بعد از اتمام حجت بدیشه او پرداخته
او را از زشت سرکشی کاه سازند فرمان خطاب بخدایار خان صادر گشت که هر باب جوده را در بدرود حایط
ملک کرفار و رطه اشوب و شر ساخته حکم مبارک را تعهد بازوی نیازمندی و اهتمال کردن امیدواری و سربلندی
ساخته بدرگاه معلی بشتابد و در چهاردهم ذیقعده محل مرسوم بارگاه مخیم سرادقات سلطنت گشته چون در آنجا
بعرض اقدس رسید که آن آیه نجات درگوشش خدایار خان از مفاد ما یفعلکم بصحی خبر داده و با غوای شیطان
نفاق بسمت گجرات و سند رسوت روی فرار نهاده بتعقیب او مصمم گشتند نه و هزدق را با شاهزاده نصرالله میرزا
در اردوگاه نه گذاشته خود با فوجی از غازیان جریده رسپای در شب بیست و یکم ماه مزبور بتعاقب او نهضت و بکشتیها
از دریا یا سند عبور و با بلیغاشی پرداخته بساحل آنکنار دریای سند تمامی جزیره و بیشه و صعوبات طریق
خار راه پیک اندیشه در هفت روز با بلیغار آن مسافت بعیده را طی کرده وارد شهداد پور گشته و در آنجا خبر

دسکی

بار و صول بساط بخشکلار اگشود و توران زمین جهان بترکتازی جنود دولتی نامیه بتصرف قرابتش کل در آمد خوزستان
دی که غارتگران محض چمن و بغایان دار الملک گلشن بودند سر بپرستین کمنامی کشیدند و اوزبکان شاک چشم شلوغه
و از ناپاکاری کوشیدند کلهای نافرمانی فرمانبری اختیار کردند و اتراک صحرانشین ربا جین دستهٔ دستهٔ روی
اطاعت ببدربار سلطان بهار آوردند و سلطان یاوقت افسر گل بر تخت زمرد خام گلبن تکیه زده بزم خرمی و شگفته
طبعی بر روی هیکر سرخکان گلشن آراست و سلک دنیا رنجه قلمرو خود را بروی لشکر ربیع گشوده از خورد و خفتان
متقبل ال خراج گردید و ساحت گلزار از رستن گلهای لاله عباسی بند رعباسی شم و چون از ابتدای کار که
مشعل عالم افروز این دولت نامدوره از پرتو انوار تائیدات الهی روشن و بر ساحت حال جهانیان فیاض گشته
گشته طریقه مرضیهٔ الخضرت آنست که هر یک از رکاب نقوذان که با بند دولت خداداد سر بر کشی بر آورده عاقبت
بزور بازوی اقبال پادزوال شاهنشاهی از پای در آمدند ایشان را باز از عین مرحمت دستگیر کرده بر صدر رکاب سایه
جای دهند و دریغ وقت که خدایا رخدایگیر اسیر سلسلهٔ زنجیر تقدیر شده بود عاطفت خسروانه که در کام بخشی حال
دشمن بر سر بهانه است باز از زه راعات در آمده بحکم شوکت ولایات سندو تتهها را بقسم انعام
داده تتهها را بابعضی از محال سند بخدایار مرحمت داد و رانشاه قلیچان ملقب و مخاطب و سرافراز گشته و بکمیت
سند را که به بلوچستان اتصال داشت بحضرت خان حاکم بلوچستان عنایت و شکار پور را بابعضی از مزارع سند
که در جانب علیا واقع شده بود بخواجه داود پوتره تفویض و قامت ایشان را بخلاع نوازش و اصطناع
آراستند چون حیات الله خان ولد ذکریا خان ناظم صوبه لاهور و ملتان در سنه شاهجهان آباد از ملتزمان رکاب
اقدس و بنیابت والد خود بصوبه داری ملتان فایز و روانه ملتان گشته بود در ین اوقات بر حسب امر همایون
بخدمت داروغگی توپخانه والا پیوسته در سفر عمرکرت نیز طریق ملازمت سپرده و در جنبهٔ موکب منصور از لاهور
عازم عمرکوت گشت فرمان همایون باحضار زکریا خان اصدار یافته در ین اوان که اشراف کوکبهٔ والا از عمرکوت
افتاد زکریا خان بموجب حکم اشرف اندوز تقبیل عتبهٔ سعادت شتافت و مسئولات والده و ولد از حضرت خسروی
بعز حصول موصول گشته در باب خدمت و انقیاد حضرت محمد شاه بایشان تاکیدات مؤکده و سفارشات بلیغه
فرموده در باب حیات الله خان که استدعای خلعای خدیو گردون غلام نموده او را بتشریف مخاطب فرموده

رخصت انصراف یافتند و دران هنگام عریضه از جانب تقی خان بمضمون که فارس رسید که آمدن بسند
صورت تعسیر پذیرفته دارد کچ مکران و در آنجا ملک دینار حاکم آنجا بمقام قلعه کشی برآمده بمشارالیه فوجی
او تعین نموده بر او مسلط و او را بکفه اطاعت در آورده بنا بر احتیاط حال ارتفاع موسم در بنادر غرابات را از روی
دریا بندر عباسی برگردانیده خود در کچ مکران توقف و حکم والا صادر شد که چون کار سند بر وجه رقم و اهتمام
فیصل قبول یافته رخص سفته باستیصال دارد در گاه سپهر تمثال شتابد و چند روز بنظم مهمات آن سرزمین و انجام
امور آن عرصه سپهر تزئین پرداخته هر چند که کامیابان جلوه کام و رس جهانیان اند که گلبن باغ کامرانی عرصه
در دست باغبان اقتدار ایشان است هیچ وقت از لذت اندوز میوهای رنگارنگ مستلذات جهان و سیر بستان
سرای مشتهیات نفسانی فارغ نمیشد اما هیچ چیز بیشتر از سایر خطوط مرغوب طبع این خدیو کامیاب چاشنی افزای
خوزه است که بآن رغبتی دارند چنانکه در ایام توقف در بغداد از کاریز عباس آباد هرات که فالیز آن از شبنم
مرتبت بفالیزهای عالی بلاد است و خوزه بغدادی آمد در اوانیکه رایات عالیات در ممالک سند و ستان
پیوسته از بلخ و هرات و مرو شاهجهان این قافله حلاوت در راه و مطایا بار کرده پیکها بار خوزه های نفیس آن
بوم برگشته و چاشنی بخش ذائقه بندگان درگاه بوده و دیگر اهالی است که مرضی رایض ریاضت کشش طبع همایون
میباشد و چون انمیغی مفهوم آشنا و بیگانه و معلوم حرست و دشمن گشته فرمان روان اطراف آسمان
تازی نژاد را پیش خرام کاروان پیشکشهای خود ساخته باین وسیله بحضرتش تقرب میجویند و باستان جهان
سجده کاهش توسل میپذیرند و در ایام توقف موکب والا در سند فرستاده شاه والاجاه محمد شاه با تحف
و هدایای مرغوب وارد درگاه جهان پناه گشته چون شاهزاده رضا قلی میرزا نیز در خلال ایام سپاهان
ممتاز و الی بلخ نوباوه خوزه از بلخ بر سم پیشکش التقاط خدمت خدیو گردون فراز نموده بودند و چند رسم اسب
کوه توان باد لیت شتر خوزه بلخ نوباوه خوزه بجهت سرکار پادشاه والاجاه ارسال شده و فرستاده آن دولت را
معزز ساخته رخصت انصراف دادند در بیان انصراف موکب همایون بجانب ایران و عزیمت تجار اوسیر
ممالک ترکستان بعد از انجام کار هند و فراغ از تنظیم مهمات سند میان همت بتسخیر ممالک توران
بسته و از مین قضا آئین بنقاد بر است که از جمیع ممالک محروسه اسب و اسباب و اسلحه و ملبوس بجهت غازیان

نصرت نشان وتدارکات سنوز لستان در هرات حاضر نمایند وچون شاهزاده رضاقلیمیرزا که بنایت سلطنت
فایز بود در آن اوان بموجب امر اقدس در طهران که وسط معموره بهت توقف داشت که هم ایام قشلاق را در آنجا
بنهایت رسانند وهم مهمات ملکی را بپذیرای انجام گردانند مقرر شد که شاهزاده با قشونهای خود در هرات ملحق
والا پیوسته شاهزادگان کامکار را برای ملاقات از ارض اقدس اعلی پیاورند در سیزدهم محرم سنه هزار
وصد وپنجاه به مطابق پیچین سنه اعلام جهان مطاع بعزیمت دکامران شکوه سلیمان ازلال رکابه آسمان ساینده
از راه سبزوار ودامغان وشاهرود عازم مازندران آباد ودر روز پنجشنبه هفدهم ماه صفر جمع
خرد را که در حوالی مازندران آباد واقع است مضرب خیام عزوشان ساخته ودایام سنوز مینت اثر هندوستان از تاریخ
غره صفر سنه هزار وصد وپنجاه که روز حرکت از مازندران آباد است تا ورود دبآنجا در سال هفت روز مدت حرکت
از شاهجهان آباد تا ورود دنباد در آباد یکسال کامل اتفاق افتاد چون بهنجکه سبق ذکر یافت در حین توجه
رایات نصرت آیات بجانب بلخ وبدخشان در پشاور خبر طغیان لگزیه جارد تله وسانخه مرحوم ابراهیم خان
بعرض اقدس رسید ودر آن وقت عزم انتقام وتنبیه آنطایفه مذکور خاطر مقدس میبود وبعد از ورود ومنو
والا بنباد در آباد غنی خان ابدالی بکلر بکی نادر آباد را باشتون ابدالی از سنوز لستان معاف ومقرر فرمودند
که در ابتداء میزان از نادر آباد روانه شیروان ودرسم رستان که کوه البرز را برف گرفته راه وار
برآنطایفه مسدود میگردد به پیشگاه ایشان بردارند وهمچنین فتحعلیخان کرد احمدلوی افشار چوچی باشی باجمعی از
خوانین وحکام وپانزده هزار نفر از لشکر نصرت اثر بایشان امر نامزد وحکام ارجستان ودآذربایجان را نیز
بهمراهی ایشان مامور ساختند پس در دوازدهم صفر موکب منظور از نادر آباد رایات افراز ظفر گشته در روز
دوشنبه دهم ربیع الاول بارد هرات ودر جنب گلستان بگنوشتی شهر متوالریه گیتی ستان گردند بسبب
مشاغل ملکی تاخیر در ورود شاهزاده رضاقلیمیرزا در موعد مقرر واقع بوقوع پیوست وحکم والا نافذ شد که شاهزاده
کامکار شاهرخ میرزا واولاد مقتلیمیرزا باعلیقلیخان ولد اکبر ابراهیم خان که بایالت ارض اقدس سرافراز بود
مقید بورود رضاقلیمیرزا نشده در زود تر وارد هرات شوند ورضاقلیمیرزا از راه رود آباد در قراتپه باد غیس
همایون ملحق گردد وشاهزادگان نیز باعلیقلیخان در بیستم ماه وارد وخدمت خدیو ارجمند وشریف تقبیل بساط

مقدس سریر بلند گشته چون تخت طاوسی که در ایام سابقه در هندوستان سلاطین آنجا نام رسانیده بود مدتها بعد از تسخیر
شاهجهان آباد بدیجا در خانه همایون منتقل گشته بود لهذا بهمت بلند شاهنشاهی که اورنگ نه فلک را پس نرین
درجات شان خود میدانند بران تعلق یافت که در برابر آن سریری دیگر که باخیمه که لایق آن تشخص فلک شان
وتخت نشسته مکلل بجواهر آبدار ولالی شاهوار ترتیب دهند وبعد از حرکت از جهان آباد بحکم همایون استادان
صنایع کار وهمارت پیشگان بجواهر نگار هندی وایرانی بسر انجام آن تخت وخیمه که هر آگین پرداخته مدت یکسال
که ایام راه بود تخت مذبور بهمت خسروی از زلال غلطان وگوهرهای رخشان که هریک باخراج اقلیمی برابر بود ورهها
وصفا باگوهر شبچراغ ماه ولعل درخشان آفتاب همسر بود در کمال زیب وزینت داده خیمه نیز در خور آن
مکلل بمروارید وگوهرهای شاهوار بنقش پذیر انجام رخشنده وتخت دربار گاه نادری مرسوم گردید روز دیگر
آن خیمه وتخت را بایتخت طاوس نصب کرده چند روز مجلس نشاط بر روی شاهزادگان آراسته وجماعی
گران بها وبازوبندهای مرصع بجواهر ثمین که فزون از حصر قیاس وتخمین بود بشاهزادگان عالیشان وعلیقلیخان
عطا وداراالسلطنه هرات راچون تخت گاه خاقان مغفور شاهرخ میرزا ولد امیر تیمور گورکان بوده بنسبت همانی
بقرة العین خلافت وجهانداری شاهرخ میرزا غایت دستگه دارالضرب هرات را بنام ناهی تنجاب فرمودند
وبعد از طی این مقدمات شاهزادگان گرامی را بانضمام میرزا احمد که سه ماه در هرات مکث کرده در اول شهر
میزان که هوا در اعتدال باید بروانه ارض اقدس شدند پس رایات نصرت آیات در بیست وپنجم ماه مذکور بامحمولیت
بهمنی وسطوت تهمتنی از جلگای کهدستان حرکت ودر کاریزگاه که از متنزهات مشهور آنولایت است نزول افتاد روز
یکشنبه غره ربیع الثانی وارد قراتپه باد غیس گشته ودر روز دوم موکب جهانگشای رضاقلیمیرزا نیز بسپاه داراسته
در سر راه بایین شایسته از سعادت تقبیل رکاب اقدس بهره ور گشته آن لشکر قیامت اثر دسته بدسته
جوقه بجوقه در کمال زیبندگی واستعداد صف بسته بودند یکیک از نظر آفتاب اثر گذشته بخدمت شاهزاده کامکار
موقع قبول وامتنان گشته بافسر وبازوبند گوهرنگار سرافرازی یافته جواهر نفیسه دلالی شاهوار بآن یگانه گوهر
صدف سلطنت عنایت گردید وده روز برای انجام مهمات سپاه دران منزل مکث فرمود از راه مارو چاق
چکنو راند خود عازم بلخ شده ودر هفدهم ربیع الاول بموضع مشهور ربعو تخانه یکنوشتی بلخ مضرب سراپرده

اقبال گشته چون عزیز قلیچ داد خواجه بیگی اخلاص و قدمت خدمت در ایشان دلتا به مدت دانسته تر زیر فلک شلدر ک
باخلاص کیشی نقد جان را باخته بود ندانست نیاز مجهور دش بیگی برادر او برالیکری بلخ سربلند و بخطاب خانی فایز دهر مند
گشتاند خود را برای سلطان ولد داد خواه غایت فرمودند حکام و عمال بولایات تابه تعین دو در حوالی دهم ماه
مزبور بسر بلخ و عمارات آلکه از محدثات طبع زرین شاهزاده نامدار بود تشریف برده چون سابقا هزار صد فردگشتی
که هر یک هزار خر بار برسیدانت سردار بلخ بامر همایون ترتیب داده در روی آب آمویه آماده کرده بودند معروض شد
که گشتیها را از غله و ذخیره پر کرده تو بخانها را نیز نقل گشتیها کرده آندریای آتش آبا غله و ذخایر بچلدار روی آب روان
خشند و رایات نصرت آیات در هفدهم ماه مزبور حرکت کرده عازم کلیف گشتیها از روی آب بسیر کلیف
رسیده فوجی از غازیان بگشتیها از آب عبور دمامور شدند که همه جا از آنجمله آب محاذی اردوی همایون راه
زده وادی مقصد بپیمایند و در بیست و هفتم ماه نزول کرکبه همایون بتنزل کوکه معبر بخارا بود اتفاق افتاده در آنجا ولد
حکیم پاتالیق که در زمان سابق و دران آوان عمده امرای توران بود با حاکم حصار و حاکم قرشی و اکثر رؤسا و عظمای
اطراف آب آمویه وارد اردوی معلی و بشرف آستان بوسی فایض و متقبل خدمت گشته بنجلاع فاخره و نوازشات
اختصاص یافته و از منزل مذکوره رضاقلی میرزا را با شش هزار نفر سوار لشکر فیروزی اثر تعین فرمودند که برسم منقلای همرکاب
پیش رفته در چارجو توقف نماید تا موکب همایون وارد شود و علیقلی خان را نیز بسمت ترقی آمویه مامور ساخته مقرر داشتند
که همه جا از حوالی ذات معسکر شاهزاده هر حله پیمانه از ایلات و اهالی آنسمت هر کس در مقام ایلی اطاعت بوده باشد صیانت
و تمرد ورزیده وسیلت نماید و بعد از عبور علیقلی خان از آب یزاق جمعی از ایلات کردن انقیاد و انقیاد نهاده
فوجی از جاده اطاعت انحراف ورزیده عازم فرار شده بودند بعزم قتل و نهب در آمده آن فوج منصور با سیر
و غنایم موفور دوار دوی معسکر شدند و رضاقلی میرزا که بسمت چارجو مامور بود چون سکنه آن نواحی از وقت
بسمت خوارزم کوچیده رفته بودند صیدی از آن طایفه دو دام شیر شکاران معسکر شاهزاده در نیامد و در روز چهار
شنبه ششم ماه جمادی الاخری خارج چارجو ستوار دوی کیهان پوی شده بحکم والا در عرض سه روز جسر متین بزات
آمویه ترتیب داده و افواج قاهره آغاز عبور کرده فوجی بحافظت چارجو و صیانت جسر و ضبط جمع محصولات
آن نواحی مامور شدند و در چهاردهم ماه آنحضرت با غلامان و خاصان بگشتیهای که بخاران ارجمند ایرانداده

مشتمل بر نشیمن و عمارات در کمال صنعت و مهارت ساخته و مخصوص رکاب مقدس شاهنشاهی و طراحی پرداخته بودند
سوار گشته از آب عبور و حکیم پاتالیق که وزیر و مدار الیه کارخانه سلطنت توران بود با جمعی از نقباء و اشراف و اعیان
بخارا و آنروز وارد دربار خورشید اقتدار شده بشرف تقبیل عتبه علیا و حضرت گردون مرتبت بنجلاع فاخره و نوازشات خدیویانه
بهره مند گشته یکروز در آنجا مکث و روز دیگر حکیم پاتالیق را با رفقای او مرخص فرمودند که ابوالفیض خان را مستظهر
بانفاق شاهنشاهی ساخته بدرگاه سلاطین پناه اوزبکیه همراه موکب همایون از راه قراکول کوچ بر کوچ عازم بخارا
دیگر شنبه روز دهم ماه چهار دانگی بخارا مضرب سرادقات جلال گشته چون ابوالفیض خان وقت مقابله را از
خود مصلحت وقت سپاه ترکمانیه و اوزبکیه را که در نیمه تابستان از اقصی ممالک ترکستان فراهم آورده بود و در جنب
چیره دستی شرکت شاهنشاهی مضمحل یافته غیر از اظهار چاره ندیده با حکیم پاتالیق و نقای خواجه زادگان و نقباء و اشراف
و قضاة و امراء و اعیان خود بکیفیت تمام از راه اطاعت و خدمت پذیری برآمده روی امید بدرگاه سپهر احتشام
آورده و دیگر شنبه اردوی معلی نزول و روز شنبه بیستم عرف عصر اذن کورنش یافته بتقبیل عتبه علیه فایز و تلیز
و افسر سلطنت را بسر برده چون از خاندان چنگیزیه و حوالی ترکمانیه بود در حضرت جلوس در مجلس عزتشان یافته
بتقبیل تفقدات خدیویانه زبان بزوایای نقوه و دشنویش خاطر او گردیدند و بعد از آن جمیع رؤسا و نقباء یاغیه
پیشگاه حضور اقدس و جبهه سای آستان گردون اساس گشته بحضرت اعراف یافته بخیر و شر لکه برای
ابوالفیض خان و اتباع او مرتکب گشته بود معاودت کردند و در چهارشنبه بیست و پنجم موکب عز و جاه از
المنزل کوچ کرده بنیروی بخت و اقبال مخیم اردوی معسکر گشته ابوالفیض خان بنجلاع فاخره خاص و بالاپوش طلابافت
و کمر خنجر و انعامات شایسته بهره مند گشتند و در این منزل موکب جهانمانک از بخارا با ابوالفیض خان بمراحم
مرحمت فرموده او و نیز آنچه لازمه خدمت و فرمان برداری بود بتقدیم رسانیده و جمع کثیر از ایلات ترکمانیه
و اوزبکیه بخارا و سایر ممالک توران را سواره از نظر گذرانیده هر طایفه با سرکردگان خود
در سلک ملازمان رکاب نصرت انتساب انتظام یافتند امروالا نافذ شد که ایشان را دشتیر از توجه رایات
همایون بروه بخراسان رسانیده و چند نفر از بیگلربیگیان عظام و خوانین را با فوجی از لشکر ظفر اثر روانه سمرقند
فرمودند که از ترکمانیه آن نواحی جمعی را بملازمت رکاب اختصاص داده از راه چارجو روانه خراسان شوند

بهمه جهته پست هزار نفر از ترکمانیه داورزیکیه بخارا و سمرقند و باقی ممالک توران از کنار بیابان خدمت رکاب و شرف ملازمت او را دریافتند و روی عنیت اشتیاق بگشته بسمت خراسان عازم شدند و در پانزدهم رجب الرجب بتازه کی بر دوش ابوالفیض خان نخلبست آفتاب طلعت زینت امتیاز و اعتبار و رونق خرامش بافسر کوهر نگار و دیبا را فتخار بایه اعتبار بست شمالا رود آمویه و ماورا النهر باو مرحمت و چهار چوباقی ممالک جنوبا آمویه را سیمه ممالک محروسه فرمودند که بدستور بلخ و ولایات آن بدولت علیه تاداریه متعلق بوده باشد چون پادشاهان سابقه ترکستان اباعجد بخطاب مستطاب خانی مخصوص بوده اند از روی حکمت تارک نام ابوالفیض خان را بافسر شاهی سربلند ساخته شاه ابوالفیض خان خطاب فرمودند و حکام تمامی ولایات ترکستان تعیین فرموده جمعی که از روی انقیاد بدرگاه سپهر بناز آمده متعهد خدمات شده بودند بازیدستیاری عنایت شاهانه در محل حکومت متمکن شدند و چون علیقلیخان که بشرف برادرزادگی آنحضرت سربلندی داشت در آن سنوار شعارت اندوزان خدمت والا بود در خاطر اقدس خطور کرد که در ازدحام صف جرگه مان چنگیزی و رسمک ارث جواد او در آید ابوالفیض شاه را بمغنی را مایه مباهات دانسته بقاعده و قانون سلطنت و راه رسم ترکمانیه و شیوه مقصوره نشینان حصول پرست دو دختر دلپذیر خویش که در جمله عفاف بود بخدمت حریم حرم حرمت سرایرده عصمت مقرر کرده در سنه خیریت اثر خوارزم آن مخدرات خانه چنگیز خانی در سلک پرده گیان حرم محترم انتظام داشت چون معروض سده خلافت گردیده بود که در حدود کابل بعضی از افاغنه آنجا قدم از جاده صواب بیرون گذاشته اند لهذا اطهاسقطا خان جلایر را که چاکر قدیم آستان ابد پیوند بود بسرداری تعیین و زمام اختیار ممالک سمت شمالا آب انک را از حدود تهتار سند پشاور الا منتهی که از هندوستان منضم و بایندولت خداداد انتقال یافته بود بتفویض و جمعی از نیکلر پکیان و حکام و افواج قاهره از غازیان بهرام انتقام را باو مامور ساخته روانه فرمودند که از راه حصار رفته قشون ترکمانیه را از آنجا را که سرکرده کان طوایف آنجا متعهد انجام آن شده بودند ملازم گرفته روانه خراسان و از آنجا روانه مقصد بچه سرکردگان آن نواحی پردازد و بصیرت داران کابل و سند و حکام آن ولایات را باین مطاعه صادر شد که در بدستور سابق در شغل خود مستقل و مستقیل بوده تابع امر و نهی سردار نباشند و مقرر شد که زکریا خان صوبه دار لاهور و مظفر خان از طرف آب انک سردار مذکور را از انطرف باهم رسم اعانت و طریق مرافقت مسلوک داشته

آنچه

آنچه مقتضی خیریت و اولین عظمتین بوده باشد بعمل آورده اند و در پایان ترجمه مرکبا قدس نسبت خوارزم و نیشجوان و دیار بقوت بازوی عزم چون در ازمنه سالفه سرحدات خراسان اکثر اوقات دست فرسود تطاول و پایمال تقاضل جنود اوزبکیه و ترکمانیه خوارزم شده از غایت خراب کرده و قصد قصاص و انتقام از آنجماعت داشتند اکنون ضمیر خجسته دارا شکوه چنود حضور صادر این اوان که ایلیارسن و الا آنجا در غیبت موکب همایون سر از گریبان زیاده سری برآورده قدم بحدود خراسان گذاشته بود همت والا نهمت متوجه و مدبر آنملک محاکم تعلق داشته بعد از انتظام مهام ترکستان در شانزدهم ماه مزبور که عبارت از شهر رجب باشد موکب فیروز رجب الامر از خارج بخارا گذشته منزل بمنزل عازم خوارزم بعد از ورود بخواجه قلعه سی که تا خوارزم دو منزل مسافت دارد بانها مستفهان خبر لمعان عطیه رسید که تمامی ترکمانیه خوارزم لشکر کرده که محمد علیخان اوزبک که با اوزبکیه آنجا اتفاق کرده باجمعیت و استعداد تمام دارالعلم فرستی چاپ شده اند خدیو بلند اختر بمجرد رسیدن اینخبر به آغوق را مامور ساختند که کوچ بر کوچ متعاقب ایلانه شوند و خود با فوجی مقصور از هنگام شب سوار و راه نورد وادی ایلغار گشته بکساعت از روز گذشته از خبر عبور آب آمو روز با نقطار گذشتن افواج قاهره در ناحیه چارجوی توقف و روز دیگر که بیست و یکم ماه مزبور بود بعزم بقیه آنجماعت اعلا الوای خورشید ضیا کرده بعد از خاور آنروز که علامت کرد و سپاهی سیاه خوارزم معلوم گشته خبر بخاقان بحر و بر رسانیدند متقرر شد که غازیان ظفر اثر با تمامی معسکر نصرت مقرر و لشکر فتح و ظفر پرور بآنجماعت در آویخته ایشان را از روی حرفه و حزم بدستیاری مشغول ساخته تا آنحضرت بسر وقت ایشان رسیده دستبازی آنکرده بر سر بازی آنجا مد پس خدیو پیما ملک ایران جد گشته با فوجی از یکه یازان گزین و جان بازان موکب ظفر قرین بمقابله تکاور انگیز عرصه تهمتن شدند بگسیدان اسب فاصله مانده بود که حصار ثبات ذوالقرنیه مانند دیوار شکسته که بهرای لشکر سیل از پا در آید بر وز صدمه ورود آن سیل پای نهمار شکست یافته روی بر تافتند و یلان جرار تابیند الهی و فرمان شاهنشاهی بتعاقب ایشان پرداخته جمعی از ایشان را از زخم شمشیر تابناک جان خاکسار زنده گان در گرفت و فوجی را حلقه کمند ایران بهم آغوشی در بر گرفت و سرور زنده بسپاه پیشگاه عرض پیوست بعد از آنکه به تیغ تیز و یلان آنطایفه گردنکش را از سر واگرده بسپاه پیراروانه و بار عدم ساخته روز دیگر در همان منزل که تا چارجوشش هفت فرسخ مسافت داشت

برای ملاحظه سر و اخرسه اتف و روز نسیم عطف عنان کرده واز راه اورمری همایون گشت چون رضاقلی میرزا از شوق
دیدن اخوان و برادران کامگار خود که از هندوستان آمده بودند در هرات توقف داشت عنان عزم و عزیمت او را جانب
بود لهذا امر خص گشته با علیقلیخان روانه مشهد مقدس و ولایات جهانگشا باانتظار عبور تقیه سپاه منصوره و اغراق
که در عقب مانده بودند پنج روز دیگر در آنمکان توقف نمود و فرد کشتی که قبل ازین بحکم والا برای سفر خوارزم
یافته ببرکخانه همایون و غله و ذخیره از حد افزون که خوراک دشمن سوز بود مشحون گشته از روی آب آمویه روانه
حدود خوارزم و کوکب والا در بیست و ششم ماه دیده جیحونی از کنار آمویه کوچ بر کوچ عازم مقصد گردید
و در سیزدهم ماه شعبان موضع مشهور ربدوه یعنی که ابتدای معموره خوارزم است مضرب سرادقات جلالت گشته
و چون ایلبارس و اموال اغوز از عبور ایشان از زوقت تاخی اوزبکیه و مهتهای قتال گشته و در روز دوم بوعنی مکلف داده
شده که شاید ایلبارس از قلعه یا بعرصه جنگ گذارد و صورت نگرفت دوه بوعنی را قورغان ساخته و کشتیها و جابر
زاید و اغوز قی او را در آن منزل گذشته و در روز شانزدهم بجانب هزارسب نهضت و بمنوسنجی قلعه منصوره وصول
رزم جوی فرمودند معلوم شد که ایلبارس با بی بضاعت را پس گشیده و در قلعه کینی پیش آورده چون قلعه مزبوره مشحون از خانه
متحکم و آب آمویه اطراف آنرا احاطه داشت برداشتن بردن قلعه صعب دانسته و بمنوسنجی مراجعت فرمودند و روز دیگر لوای جهانگشا بجانب خیوه که تختگاه ولایت خوارزم است و وسط مملکت بوده نهضت و داودندک شاید
اینمعنی سلسله جنبان حرکت ایلبارس گردد بعد از آنکه کوکبه مستقر و منزل مرکت گردید ایلبارس عنیز از هزارسب برآمده از کنار
آب آمویه عازم تخت شد هر چند یکدو فرسنگی حرف از کنار آمویه روز گذشته جرات بمقابله ننموده اما طایفه عیوت
و تکه و باقی تر کمانیه اولایت که از کم و زیاده سی هزار بودند بعزم دستبازی پای جرات پیش گذاشتند
آنحضرت نیز تهیه و تدارک دیده قلب و قول را بجان نیز همی که داشتند از قفا باز نداشته خود با سعادت مآب فوجی از
جان سپاران جلادت پیشه و شیر شکاران درستاندیشه سر راه بر آنجماعت گرفته سر بسپاری گرفتند بقیه السیف
دست غازیان فیروزی طراز و دلیران گردون فراز سر خویش گرفته با ایلبارس پیوستند و ایلبارس از آنجا
بلا مکث و درنگ خود را بقلعه خانقاه که از قلاع خمسه خوارزم ما بین هزارسب و خیوه واقع است رسانیده لشکر
خود را در خارج قلعه فرود آورده نصب خیام اقامت کرده و موکب همایون آنروز در همان جنگاه مکث

در روز دیگر صبح بر سر قلعه خانقاه حرکت کرده در ساعت از روز گذشته حوالی قلعه جلوه گاه شهپر ترکتازی دلیران گشته
ایلبارس نخست با قلیچی زیاده از حد و حصر جمع او زبکیه و ترکمانیه و تنجانیه که داشت ناچار از در ستیز آویز در آمده غازیان
موکب ظفرقرین با شاره انحضرت جلوه ریز بحیثیت آنکوه را بگیر گشته بعنایت حضرت آفریده گار و اقبال بیزوال
شاهنشاه جهانمدار آن طایفه را از پیش برداشته جمعی از ایشان را ببلدی شمشیر تیز روانه دیار فنا کردند بقیه آن
جماعت که در اجل ایشان تاخیری بود داخل قلعه گشته از همانجا براه فرار و قشون نصرت مقرون ایشان را تا قفا تعاقب نموده
جمعی را نیز در اثنای گریز عرضه تیغ هلاک سردرنده سپاری آویزه و بسته فتراک ساخته و ایلبارس ما او زبکیه در قلعه
متحصن گردیده پیادگان رکاب همایون از چهار طرف پرشش مانع گشته و الفور نامی خیام و ترنجانه و اغنام و اموال
او زبکیه و جمعی از سپاه و رعیت ایشان او در شیر حاجی و خارج قلعه خیمه نشین بودند بدست آورده شیر حاجی را تصرف کردند
پس از الهای آسمان رفعت ترتیب داده از توپهای رعداوای از دود و دمان و خمپاره های ستاره ریز آتش فشان
رشحات برق خرمن سوز و صبر و توان و خانمان افروز حال قلعه گیان گشته و نقابان چابکدست از چند جا
بشکافتن زمین و حفر نقب پرداخته دیوار قلعه بضرب تراب قلعه کوب ویران و بقبها با برج و حصار دست
کرمان گشته غازیان جلادت قرین و دلیران بهرام کین مهمای یورش گردیدند اما قلعه چون خود را از شش جهته
در ورطه بلا دیدند با اکثری از زرو سای او زبکیه از باب ایستادن در آمده در بیست و چهارم ماه وارد درگاه جهان
جهان پناه ایلبارس با وصف اینکه کشتی خود را بناه در روز رحلت خود را سپاه میدید باز با عوان خود بر حالت
ضلالت باقی و در آمدن تعلل میورزید روز دیگر با شاره اقدس رفته و ارباب رو سای او زبکیه که با وجود اتفاق
داشتند خواهی نخواهی از قلعه در آورده در موقف معدلت حاضر ساختند هر چند یکه مرحمت شاهنشاهی اقتضای
عفو و اغماض کرده اجرای تیغ سیاست را از شمشیر زبون رو امیداشت اما چون در حین توقف موکب همایون در بخارا
شاه ابوالفیض خان شاه افراسیاب جاه توران بحکم اقدس چند تن از معتبرین او زبکیه را نزد والا مرتبه برادر ستوده
او را براه ایلیت و اطاعت دعوت و در حین عزیمت موکب اقدس بجانب خوارزم از چاچ چنیز و تفوز چه کان
آنجا برای اتمام حجت نزد والا مرتبه برادر ستاده بودند مرحی ایله همگی را بخرقه شمشیر پاداش ساخته بود لهذا از فرمان
قهرشاهنشاهی بحکم عدل از در داد خواهی در آمده او را بمیت تقرر رو سای اشرار که در جمیع مواد بنگامه آرای

فساد بودند پاس رسیده دو لشکری را بالطاهرخان نواده ابیمهرخان چیلکزی که بسلطنتی توران زمین بنی عم و از خدمتگذاران
این دولت ابد توامان بود غایت و تالیقان و اتباقان موافق معمول بآن مملکت تعین فرمودند از سوانح امور
آنوقت اینکه از جانب حکم لب قلعه دربیان او رد منتشر گشته فوجی از رجاله و سایر ان سر او رد ی همایون
خود سر بجانب قلعه شتافته آنچنان تاراج خالصه کردند انچیزات معلوم رای جهان آرا گشته سپهی نفرا زبر تکین را
در قروب کشیکخانه بحکم والا گردن زدند و چون سابق برین بایلار سر بقراق و آرال کس فرستاده استمداد
کرده بودند ابوالخیرخان والا قراق با فوجی از قراقیه و اوزبکیه بقلعه خیوه که دارالملک ولایت خوارزم باشد وارد
گشته چون حال برنهج مزبور دید عریضه را دوم فرستاده چون بخود سری برآمده بودند و اطاعت و فرمان برداری
فوق طاقت آنها بود و لشکر کثیر را مهیب الفرار محالا بطاق من سن المرسلین زده بجانب قراق شتافت
انخبر که بسمع اشرف اقدس رسید رایات جهانگشا بسمت خیوه حرکت نمود و چون قلعه مزبور بثبات و متانت مشهور و دران
قلعه اوزبکیه را دخیره و جمعیت مزبور بود اوزبکیه انجا پیش از وقت تیردستی کرده اطراف قلعه را آب بسته باستظهار
خود راه برغازیان جلادت پرور بگه از دریای آتش رو اهتزاز آب از آب شد تر از صرصر گذشت سدود
کرده بودند لهذا ابواب مخالفت گشودند پس خارج قلعه مغرب جناب سپهر احتشام گشته اطراف قلعه محصور و مقرر
شد که نهرها خوکرده آب را از کن قلعه بصحرا آی سازند مامورین بانجام یافته روز چهارم گلوله توپ و خمپاره را از
چهار سمت بقلعه فرو ریختند و از انها و قلعه گیان برانگیختند چون انطایفه خود را بجای آب در بحر آتش غوطه
دیدند هنگام عصر طالب امان و با کلید قلعه وارد درگاه سپهر نشان و مورد عفو و احسان گشتند پس حضرت
ظل الهی چهار هزار نفر از نکبه کاری و جزایران اعتباری قلاع خمسه خوارزم را از ان برگزیده انتخاب و ملازم رکاب
نصرت انتساب ساخته بخراسان مامور و مخصلان شدید از محل جلال تعین و تمامی اسراکه در عهد سلف از خراسان
خراسان برده بودند ذکور و اناث جمع کرده بهریک از خویشان و اقربای ایشان که حاضر بودند سپردند و همچنین اشقا
جمعی از طایفه روسیه قبدا سری اوزبکیه شده بودند ایشان را مرخص بازاوه و راحله مرحله پیمای وادی مقصد
خستند و عدت اسرای خراسان بهمه جهته حاز نزده هزار میشد که از انجمله چهار هزار نفر در قلعه خیوه میبودند حضرت
ظل الهی بارکش و حساب بجهت ایشان مقرر و جیره و ماکول در وجه ایشان معین و ایشان را روانه خراسان ساخته

در قلعه که چهار فرسخی اپرود در موضع موسوم بچشمه خلجان بمعماری همت بلند بسرکاری فیت ارجمند آنحضرت احداث
شده بود سکنی داده قلعه مزبور را بانجوه آباد موسوم گردند چند روز بانتظام امور جوارزم و انجام مهمات آنولایت
پرداخته چون که آتش بشکر زیاده تر و والا باعث تحمیل سکنه و الامی شد لهذا اتامی رو بساحت ارزم مشهد
خدمات آنولایت و مستقبل ادای لوازم ایلو اطاعت گشته و خدیو مهمال منیر والا را با معدودی در آنمملکت گذاشته
در هفدهم ماه صیام از خیوه صرف زمام نصرت فرجام کرده در چهارم شوال وارد چارجو شدند بعد از ورود والیه
منصور بچارجو حکیم بایانالیق که مشار و معتمد دولت شاه ابوالفیض خان بود از جانب شاه افراسیاب جاه بعزم
پیشکش وارد و شرف اندوز تقبیل عتبه علیه شاهنشاهی و بعنایت خدیوانه مباهی گشته رخصت انصراف یافت
و در انجا که رایات جهانگشا بجانب مرو نهضت فرموده و در مرو نیاز محمد خان والا بلخ با حاکم اندخود و اکابر و اعیان
آنمملکت حسب الامر اقدس چنین سای بساز و در باب ضبط و ربط امور مملکتی و امر علیه و ارشادات بهیه
از موقف اعلا صادر گشته مرخص گردیدند و موکب والا از راه کلات و میاب و کوبکان که مسکن قدیم
آنحضرت است متوجه مقصد گشته و بعد از ورود بکلات هرچند بگه سابقا بحکم همایون عمارات عالیه و ابنیه
رفیعه ترتیب یافته بود مجددا طرح بازار و چهارسوق و حمام و مسجد و رباط در آنمکان ریخته و فرمان اعلا نافذ
شد که کارکنان در اقام آنها سعی جمیل بظهور رسانند و از آنجا بکلات بگی و عثمان بخیره آباد تعین و برای هریک از
سکنه انجا که مشیر امرای خیوه بودند سررشته معیشت معین و امور آنولایت را منتظم فرموده از راه عشرت ایلو
جرشان دار و رادکان و چند روز بسیر نهضت سرای آنمکان پرداخته و از انجا عزم شهر سوال و از انجا عزم
شرف اندوز آستان ملایک مطاف پادشاه کشور ولایت و امامت دار الخلافه سلطان ابوالحسن علی
ابن موسی الرضا علیه و علی ابائه و الاله الاف التحیه و الثنا گشته و چون بعد از فتح هندوستان قندهار
مرضع میناکه در رقبه مینای سپهر برقبه مینای ماه مرتفعه میزد و همچنین بعد از تسخیر کرستان فضل علای کواهر
آئین مرضع بجواهر ثمین ترتیب یافته نذر روضه رضویه مقدسه رضویه کرده بودند وضع هریک در مکان
لایق فرموده ذکر وقایع ایام توقف انیکه قبل ازورود کوکبه والا بارض اقدس فرستاده از جانب پادشاه
والاجاه هندوستان با اخلاص نامه و تحف و هدایا و چند زنجیر فیل آمده در ارض اقدس توقف داشت

بعد از چند روز بار یافته پیشگاه حضور و مهد یار از نظر اقدس گذرانیده تفویض پرگنات و محال متعلقه تنهاد و صوبه کابل را
که در سمت جنوب و شرقی دریای اتک واقع و مراتع عهد نامه پین الدولتین پادشاه والاجاه هند تعلق داشت
رسانند توضیح انیمقال آنکه بعضی از پرگنات واقعه در سمت شرقی دریای اتک در ازمنه سابقه بمصارف اخراجات
کابل مقرر بوده در حیطه ولایات طرفین رود اتک فیمابین دولتین محدود و معین می شد پرگنات مزبوره چون
در سمت شرقی اتک و در صوبه لاهور واقع بود سه سال بایندولت روز افزون حواله شد که بعد از مدت مزبوره
باز بدولت علیه گرگانیه متعلق باشد همچنین بعضی پرگنات آنطرف آب متعلق به تنهاد و سند بصوبه داران
ناظم صوبه کابل در حین انصراف موکب همایون از هندوستان عرض داشتند عالمیان که پرگنات متعلقه
مصارف کابل بطریق ابد و استمرار بدولت علیه باد و زیده قرار گیرد مسئول اودر حضرت شاهنشاهی مرتفع
قبول یافته این سخن با نهاد معتمدان پادشاه والاجاه مهر شاه رسیده بود از آنجا که آنحضرت بقاوه دوران را
وحق شناسی بودند در ازدیاد حقوق عنایتیکه از آنحضرت شاهنشاهی بدولت ابد پیوند گرگانیه بتقبل آمده
بود این را مغتنم دانسته برای مزید التیام بصوبه داران لاهور و تنهاد و سند فرامین زرنشته مبنی بر داشته
بودند که پرگنات مزبوره را که صد و بیست هزار روپیه تنخواه منجاز زمره داخل مالیات آنها میشد از ممالک هندوستان
وضع و بعلاوه تنهاد و سند و غیره داخل حوزه قدرت شاهنشاهی و ضمیمه حوزه ممالک ظل الهی دانند و همچنین
از طرف قمر الدین خان وزیر اعظم و امراء هندوستان و صوبه داران لاهور و ملتان پیشکشهای شایان
بدرگاه فلک شان آمده دستاد گان ایشان را بدربار فلک مدار رخصت باز داده نیز از شان خبر رسانه
سرافرازی یافته مرخص بانصراف گردیدند و نیز از جانب جلالتمآب استقامتخان سردار کابل که مامور بگرفتن بقیه
قشون پرگنستان و بمخالفه ملحوظ عاکفان سدهٔ جلال گردیده که از یکه تاتاغان سکنه کولاب اتو لابهات
اطاعت را کلید باب تدبیر ساخته از در حیله در آمده بودند سردار بنجایلات باطلاع ایشان پرداخته ایشان را بمشیه
بلیغ فرموده و جمعی را عوض تیغ سپر بزغ ساخته ملازمان رکاب پرستاد انطایفه را تمامانظم انعقاد داده روانه گردانید
و خود از راه بامیان روانه کابل شده بهت در بیان حرکت رایات گیتی ستان از ارض اقدس فیض
نشان بجانب داغستان چون بسبب قتل مرحوم ابراهیم خان بچه لکزیه جاروتله داغستان منظور نظر

آفتاب نشان پرتو پیچکه سبق ذکر یافت از آباد غنی خان افغان ابدالی بکلهیکی انجار با فاغنه ابدالی مامور بچه لکزیه
جاروتله شتافته در این اوقات خبر آنحضرت از زمزم واقعات روی داد فوجی کثیر با سرداران و خوانین نامزد گشته
که قبل از آنکه گرکبه همایون روانه پیشروان و در بند گشته مانع و مزاحم نباشد کار زار را گرم ساز ند نامرکب والا
وارد شود و لشکر از یکه تازان و خوانین پیش از توجه موکب گیتی گشا بحکم والا فوج فوج بهمراهی آمذریای آهنین پرتاخ
روانه آنصمت شدند و چهار ماه در ارض فیض قرین متوکبه عزو تمکین گشته بعد از انجام بزم عیش و نظم جشن اختیار امر مهمات
مرآسان نشاهزاده نصرالدین سپرد و روز چهارشنبه بیست و ششم ذیحجه الحرام بحکام عروج آفتاب ماهچه رایات
جهانگشا از ارض اقدس طلوع نموده چون بسبب عبور و مرور سپاه نصرت پناه و اوزبکیه توران و خوارزمی
علفات راه نیشاپور و سبزوار بمصرف رسیده و از اتفاقات در آنسال تسعیر غلات و اکثر ولایات بشیوع داشت
و غله و ذخیره در ولایت مرو راه کم یاب بود الویه فلک فرسا در راه خبر شان و استرآباد و مازندران عازم معتقد
گشت رود رحیم محرم سال هزار و صد و پنجاه و چهار هجری منزل علیا آباد خبر شان مضرب الویه عزو شان و مخیم خیام سپهر
نشان گردید در ذکر وقایع تخت قوی ئیل مطابق سال هزار و صد و پنجاه و چهار هجری شب سه شنبه سیم ماه محرم
بعد از انقضای سه ساعت که خازنان کنجینه تقدیر بحکم مالک الملک قدیر جهل خانه برای مجلس تحویل خسرو
گردون سریر مهر منیر زرنشان و سفید انجم و اختر بر طبقهای سیمین افلاک چیدند و فراشان قضا از بامشین برین
دار نگار بساط کلدوزی در صدر ایوان کشیدند سلطان سیاره کان مرتبع نشین اورنگ حمل گشته زیر شعر
ابر اوزی بجوش تردستی سحاب تجمل کل بادامال سیل طراوت ساخت و خراج نسیم بهاری خوانش کلبرگ وجود
بخت نشین سریر زمرد فام چمن یعنی لاله را که از بندق زاله دریافته بود التیام داد خدیو نوبهار بعزم انتظام
داغستان لاله و شقایق مرکب صرصر نژاد صبا را از برگ سنگونه زین کرده و ریاح ربیعی غبار انده دوده وی را
که در دلها نمونه کوه البرز گشته بود زایل نمود جشن نوروزی مرتب گشته شمخال سروسهی که بزرگ داغستان
لاله زار بود پیکر نکی قد برافراخت و سرخای کل برخ خار خار از خاطر برفشاند و اوسمی سیاه اندرون لاله را
فادیکه در دل بود کل کرد و اورهری ظفر شعار مانند گرگبه سلطان بهار خیمه بر دامن دشت و کوه سار زده عالم
مقصد شدند بعد از ورود و استقبال انقلاب در مزاج هوا راه یافته شروع ببارش و انچه در این خم سر بسته بود آغاز

تراوش کرده فقدان ذخیره و علیق نیز علاوه علت باران گشته چون سبزه و علف تا زدامن صحرا کشیده مزاج برای چرنده سلیمانه
از خانه مرد توام میکرد و تا شهرک کرایلی که پنج شش منزل بود بده حاذده روز طی و اکثر دواب از فرط کرسنگی از رفتار
باز مانده و بسیاری از اسباب با ایل اردو در رودخانه جیحون عبور از آبها با دشواری بسیار خاید و چون
و بهر خواری از بهاری در آستین چپاند بعد از ورود بشهرک کرایلی که دامنه کوه صحرا چون دامن کلچین لبریز سبزه
و ریحان بود اردوی همایون را اتفاق حاصل و ایام عشرت و تعب زایل گشته هر روزه خدیو اوصاف اقلیم بنای
حرکت را بیکفی نیخ و نیم قرار داده بتدارک مسافت کرده چند روزی جانب شمال رود کران سمت دشت یقصب
خیام عظمت احتشام گشت که تا حساب از کار مانده بحال آمدند و در آنمکان خزانین و سرکرده کان که امرا
بجارو تله بودند بنظر اقدس رسید شعر برانیکه سر پنجه اقبال و بازوی قوی پنجه نیروی بخت پیر دال خاقان بیهمال
آنطایفه را کوشمال بلیغ داده و ارباب عناد و طغیان را بر روی ایشان نگشوده تو فیض ایمتعال آنکه لکزیه جبارو تله
بتقلب دهر معروف بالفبلا انگیزی موصوف و تشمین ایشان در سمت جنوب کوه البرز واقع گشته و آنکوه از جبال
مشهور جهان و در بلندی و رفعت سر کوب چرخ کبود است خزانین و سرکرده کان بعد از آنکه از موقف اعلی
مرخص گشته بودند در پانزدهم دنجه وارد کنار رود خانه قایق شدند و آنطایفه سه موضع را که مرسوم بجارو جاده
و اوغای سر باشد انتخاب داده و در هر یک سر راه بر غازیان گرفته بجنگ پرداختند و در سنگر اول که جارو
غازیان روزآور گشته جمعی از آنطایفه ناچار راه هزیمت پیش گرفته چون سمت کوه البرز واقع لکزیه از آنطایفه
تاب مقاومت نیاورده جارو را خالی و بجانوخ رفته بنای پرخاش گذاشته بعد از چند روز که در جانوخ حربی
عظیم و جنگهای مردانه بوقوع پیوست جمعی از ایشان بقتل رسیدند و بقیه خود را بسیم که بر فراز کوه واقع
و اصعب مراضع بود کشیده مشغول جنگ شدند و آن مکانیست بسیار صعب مشتمل بر پشته و رخنه که در بالای
کوه اتفاق افتاده و بیک راه انحصار دارد و آنشهر است بدانسه اغوزی اکریاده کرم رو خورشید برفراز آنجا
صعود کند از شیه قدم ساز د اگر بیک سیر یع الیر ماه بر قبه بخش آغاز بالا روی کند خود را از ذروه اعتبار اندازد
دلاوران افغان ابدالی داد و طلب کشته استدعای کردند که بهنجار لشکر ظفر اثر بشتابند پس بنکام رود طرح
جنگ افکنده تا شام از طرفین جمعی بعرض قتل در آمدند و نهیب و عای منتجب بآنجا عالم بالا بیاپردی

جلادت آغاز صعود کرده هر چند لکزیه بضبط ایندن سنگ را انداختن تیر و تفنگ بدافعه پرداختند و لیران
بازروی پس نکرده پای جرات پیش گذاشتند اگر چه صد تفنگ از و لاوران ابدالی مقتول و زخمدار گردید اما نایستادند
اللهی رفوت اقبال شاهنشای سنگر را شرف چون سمت شمال کوه بود و راه فرار بر ایشان بسته شده
بود جمعی از آنطایفه از غلبه هراس سر اسیمه از کوه بریده بمغاک مینی افتادند و بقیه ایشان اسیر و دستگیر گردیدند
مگر معدودی که از ایشان که از زمانه بدر رفت تزاجی ساکن و ماکن آنطایفه از صدمه جنود سعود عالیها سافلها
گشته بمرتبه قاعا صفصفا پذیرفت و اثری از آبادانی در آن محال باقی نمانده و در اینداء این فتح نمایان
دویست هزار روپیه که مساوی ده هزار تومان بوده بمشد بصیغه انعام و خلعت گران بهاء و توجه نمایان
در سرکرده کان مزبور رسیده که بالکزیه جارو تله نیز مجادله و بر ایشان مسلط و ایشان از اماکن آب سمور و محل
مرسوم بقصور تعاقب و جمعی از ایشان را از تشمیر گذرانیده عیال و اطفال ایشان را بقید اسار در آورده عرصه
جارو تله را که ساکن آنطایفه بود با الکلیه از وجود آنطایفه پرداخته اندازه در حین مراجعت بحکم قضا بر ف
دوسه وصاعقه روی داده قریب بدویست نفر از غازیان در میان برف تلف شده اند پس از کیب جمانان
از کنار رکمان حرکت و از خارج استرآباد عبور کرده وارد اشرف مازندران و سه روز آنمکان دلپذیر مهبط عز
و اشرف گردیده از آنجا از ره مراد کوه عازم مقصد گشته و از سوانح جبرت افزا اینکه چون ولایت مازندران
تمام جنگل و بیشه و در زمان پادشاهان سلف جنگل را تراشیده خیابان احداث کرده اند که شارع منحصر بهمان است
اعلیحضرت شاهنشای در اوایل جنگ و کار زار زمانی بود اکثر اوقات بقورق با حرم محترم طی منازل مینمود
جمعی از خواجه سرایان و غلامان و همیشه کشیکچیان بقورق و قچیلری میپرداختند آن راه را بر بطرین معهود طی
کرده در محال سرو کوه از پل سفید که گذشته بامین زیر آب و بجای آن تزدیک که از مراضع قدیم و در شاهنامه
نیز مذکور است روز یکشنبه بیست و ششم صفر که مقارن شمس و قمر واقع و شش روز قبل از آن قران نحسین اتفاق
افتاده بود و روسیاه برگشته بخت در پشت اخت و رکبین کبین نشسته در حین عبور رایات اقدس شاهنشاهی را
هدف گلوله تفنگ ساخته از جای که نخجیا بیت قدم فاصله داشت تفنگ کشاده از آنجا که حفظ آلهی در هر جا حافظ
و نگهبان وجود بیهمال خسرو فرخ فال بیشد گلوله از گذشته زیر بازوی راست آنحضرت را بقدر یک انگشت

خوشیده برشت است چه آمده و از آنجا برگردن اب خورده اب بسر غلطیده شاهزاده رضاقلیمرزا و آقازرده سواری
همراه بود خواجه سرایان و غلامان قورچی و همیشه کشیکچیان رکاب را اخبار و ایشان سراسیمه و پیتاب برگرده کمر و پشته
و جنگل سواره و پیاده گرم جستجو گشته تاخیر و لارشدن ملازمان رکاب آن دو غافل شده خود را میان جنگل و پشته زده بدر
رفت چون آنزاده و دوازده که و جنگل سپار انبوه بود اثری بظهور نرسید از آنجا که مرد و کار فرمای انیکار خانه
خداوند یگانه است تا صال مکرر از انیگونه سهام حوادث از شست تیرانداز قضا کمتر یافته بسپر داری الطاف
ایزدی از آنحضرت دور گشته و همراهان قسم بلایا بهواداری فانوس حمایت سبحانی غباری بدامن شمع جهانافروز ذات مقدس ننشانده چون لیطفئوا نوراللّٰه بافواههم واللّٰه متم نوره القصه از آنجا که گذشته بعد از ورود
بطهران رضاقلیمرزا بعزم سیاستی از رکاب اقدس مرخص و مامور بتوقف در طهران گشته باجراءات سرکار
شاهزاده مقرر گردیدند پس موکب همایون در اواسط ربیع الاول وارد قزوین و بعد از پانزده روز از راه قراجه داغ
دبرود وارد قبله و از آنجا از راه شاهدانی متوجه مقصد شدند و در عرض راه تمامی رؤساء سرکرده گان الوس
لکزیه در نواحی جبال البرز و اماکن صعب المسالک داغستان ماوا داشتند بشرف پابوس مشرف شده در صدد
اطاعت و فرمان برداری در آمده هریک بسزای انجام ملازم برغبه مال رسد خرد پرداخته و دو غره جمادی الاخری
قمرق که منتهای داغستان بود متوکب همایون گردیدند از قضایای سانحه که در آنمکان بعرض رسید مقدمه
انقلاب خواهد زرم و قتل طاهرخان و آنچه بود کیفیت انیز اقتضا سابقا در حین توقف زابات جهانگشا در جواب
جمعی از اشرار اوزبکیه و طایفه ارال که در سمت شماخی خواهد زرم متصل بقوراق میباشد از صدمات چیرگی فطرت شعار
فرار اختیار نموده بودند در این اوقات دلداربیگ خان والی قوراق با آن طایفه کرده آمده قلعه خیره را محصور و بعد از
چندی بر قلعه مسلط و طاهرخان را با بعضی از روسا که دم از رهنمائی میزدند مقتول و مقلد قلاده
والیگری گشته از اجتماع انجیر شاهزاده نصرالله میرزا را با جمعی از سرکردگان و افواج قاهره عزیمان به پشه شهر اخواهد زرم
و سپرد او آن ملک تعین و حاجی سیف الدین خان بیات و محمدعلیخان قوللر را از دربار معلی صاحب اختیار
برتمامات سرکار شاهزاده ساخته دستور العمل مفصل که قانون کشورگشت پادشاهی و خواتین آفاق میتوانست بود
بایشان داده روانه خراسان فرمودند که به تهیه و تدارک آن شغل پرداخته و در روز آتی در رکاب شاهزاده ارجمند

عازم سفر خوارزم شوند و موکب همایون یکماه و در فرق ملک و خاص قراولو خان شمخال و سرخای خان قرقز و احداث عمارات
دادسی قزاقیطاق با جمع عظماء و امراء داغستان وارد اردوی معلی و شرف اندوز تقبیل عتبه علیا گشته بهره یاب
عنایات شاهانه و باعطای خلاع فاخره و اسباب طلا مباهی گشتند و ابتدای ماه رجب بعزم مشیت
سرکشان اوارکه ساکن ایشان در دشتهای داغستان واقع و بحدود و چرکس اتصال داشت عازم گردیدند و صعوبت
راه و سختی اماکن انجماعت نه بحدیست که پایمردی اسهاب قلم طی وادی وصف آن تواند شد در تمام آنمرز و بوم
که از ابتدای الاشتها و دانزده روز راه است قطعه زمین مسطح پیدا نشد و راهی که ده و دو روزه پیاده پهلوی
هم تواند رفت بصعوبت پیدا میشود قطع نظر از آن بحدی بیلاقیت دارد که در روبستان قلل جبال آن از
برف خلاص نیست و اکثر اوقات تابستان آن با زمستان جای دیگر لاف مساوات میزند پانزده روز
دیگر در آن نواحی به پشه سرکشان و اشرار پرداختند از سوانح الفاقیه انیکه جمعی از جزایریچیان را به پشه فرقه لکزیه
مامور ساخته بودند چون جزایریچیان را شصت با بلد بدرقه راه بود در مقامی نامناسب مابین کوه بیرف آنقاز
جنگ کرده از قزاقین قزاق فی الجمله و قزاق فی السعیر مجروح هلاک و زامدند و چون مرسم عقوب و فصل
موقف بود نزول برف و باران و شدت سرما مانع شد که پشه طایفه اورا ربوده بلنج بعمل آمد لهذا از
انتزال حرکت و عطف عنان فرمودند سرخای نیز با کوچ و نیه خود از قزاق حرکت و در موکب همایون وارد
و رسیدند گردیدند چون احمدخان اوسمی را در حین توجه موکب همایون بجانب اورا از قزاق با جمعی از غازیان
مامور بکوچانیدن خانوادهای ملازم لکزیه قزاقیطاق ساخته روانه فرموده بود امر همایون صادر شد که غازیان
مامور نیز حرکت کرده و در رسیدن بموکب همایون ملحق گردند و در عرض راه در حوالی چرنغ مزرعه اعمال داغستان
بعرض خدیو کشورستان رسید در حینیکه غازیان از قزاقیطاق که پشه و جنگل انبوه بود حرکت کرده بودند فوجی
از اشرار لکزیه قزاقیطاق بتجریک اوسمی از میان جنگل در کمین گرفته که شروع بشلیک تفنگ و غازیان
در شکنای جنگل چون خود را جمع نمی توانستند کرد بهم برآمده بعضی از اسباب و اجناس ایشان بتصرف لکزیه
در آمده جمعی بقتل رسیدند در صول انجنبر بروحه جنبان غضب قباستاب و دامن زن نایره سخط پادشاهی
گشته عزم جهانگشا تصمیم یافت که چندی در حدود و رسیدند داغستان توقف و تمام اشرار آنمرز و بوم

و مطیع و منقاد نماند لهذا توجه بسمت دیگر بفراز از مذاهب حکام همایون عزم قصد و رباط و محصلان تعین شد که از حدود قلعه ال
خلخال وارد پسل و تبریز از خالصه جات و دیوانه و غیره نقله بجهت سررسات غازیان باعزاده و حراب حمل و نقل اردوی
معاینموده باشند و رایات نصرت آیات در پنجم شعبان وارد و در بیست و پنجم آغوزقادر رحل معاودت انداخته
باقی متوجه محال قراقیطاق گشته از زیبند تا حدود ولایت شمخال همه جا بفاصله چهار فرسخ و سه فرسخ قلعجات
محکم ترتیب داده جمعی را بآنجا تعین فرمودند که تمام آنحال در تصرف غازیان بوده و در هر جا اثری از لگزیه بظهور
رسد در جا پیشه ایشان کوشند و روز دهم رمضان المبارک رحیت بسمت قشلاق سرسنجی و زیبند که بجای
پراب علف بود برای قشلاق اختیار و حرم محترم و بنده و آغوزق را با بقیه اردو وارد و در بیست و چهار فرسخ مقرر فرمودند
که هریک از روسای غازیان خانه از چه ب و ذرتیب داده بهیه و سامان اسباب زمستان پردازند در کیفیت
آن زمان که در اردوان توقف مرکب جاه و جلال روی داد اینک سابقه نگارش یافت که در جنگان مازندران تفنگچی
بجانب اقدس کلاه انداخته بودند چون بچند نفر از جماعت تا یعنی که در آن اوقات فرار کرده بودند مظنه بیرحمت
کس برای دستگیر کردن آنها تعین و فرزیان مزبور را در هرات در حدود داوبه و شاغلان گرفته بحضور اقدس
آورده معلوم شد که نیلقدم نام غلام ولاور نامی باغوای ولد ولاور که در رکاب فیروزی انتساب بیرحمت مصدر
این حرکت شده بود آقا میرزا در ابتدای صدور این خیانت بعرض سیاست در آمده چون بانیلقدم اقرار جان
بخشی شده بود او را از بهر چشم کور کردند و نیز در آن اوقات آدم از تزد مهرشاه پادشاه والاجاه هندوستان
تحف و هدایا جهة تهنیت قران و خوان زر آورده بعنایات خاقانی سرفراز گشته رخصت انصراف حاصل نمود
و بچنین تشریف اقدسی و سیف اقدسی نام از دولت علیه عثمانیه که بسفارت مامور و باتفاق حاجی خان چنان
که ایلچی روم بود از دربار عثمانیه رخصت انصراف یافته بود در رمادی و یقعدة الحرام وارد درگاه سپهر احتشام و نامه
پادشاه اسکندر جاه روم را که مشعر بر اعتذار و قبول مذهب جعفری و تفویض رکن بود رسانیده جواب بخطرت
پادشاه سابق الذکر مرقوم شد که قبل از آنکه پادشاهی ایران بسلاطین ترکمان اختصاص داشت بعضی از ممالک
روم و هندوستان و ترکستان داخل حوزه مملکت آن طبقه بود و بعد از آنکه باقتضای تقدیر سلطنت ایران
بسلسله علیه صفویه انتقال یافت در عهد آن سلسله ملیح با توابع متصرف اوزبکیه و کابل و توابع متصرف سلاطین

هند و عراق عرب و دیار بکر و بعضی از ممالک آذربایجان متصرف دولت عثمانیه در آمد چنانچه بطون سیر و تواریخ بآن
مشحون است و حدود و سنوری هم فیمابین خاقان مغفور امیر تیمور و احفاد او آن خلد ملکین با پادشاه سلیمان نگین قرار یافته
معلوم میباشد و در مرخاق که بتائید الله تعالی جلوس براورنگ سلطنت ایران واقع شد عزم رزم و عهد و تصمیم گشت که
انشاء الله تعالی او حد العزیز ممالک مورثی که در تصرف سلاطین اکناف است انتزاع و باستردادشود و سوای ممالک
متصرفه فیه روم که آنحضرت را بقبول تکالیف خمسه تصدیع دهم هرگاه صورت حصول پیوندد و فهو المطلوب چون
غرض اصلی تنظیم سررشته این است البته در باقی مواد مضایقه نخواهند شد و ملک مملکت فیمابین جدا نخواهد
دانست و هرگاه مقرون بقبول نگردد و مکتوب بال را نگاشته لوحه اعلان سازیم و در عالم حرستی و برادری توقع
داشتیم که امر رخمه چون متضمن اصلاح حال مسلمین بود آنحضرت نیز خلیفه اسلام بودند بایست که بروجه اتم
و اکمل فیصل یابد آن خرد و عقده امتناع نماند چون در میانه دور و نزدیک و دوست و دشمن حرفی که لایق بمطلب
و حرف خود عازم روم و مترجه آنمرز و بوم میباشیم امیدوار هستم که انشاء الله تعالی بعد از ورود بآن سرزمین در عالم
مهمان نوازی از طرف قرین الشرف آنمدولت علیه امر مسهوده و دریغ نکرده و چون در خلال آن احوال احمد خان
اوسمی نیز پسر خود را با دلفروز نصیبای خود برسم پیشکش با نفاق چند نفر از کدخدایان بدرگاه معلی فرستاده
کار داغستان نیز رونق بانجام یافته در خصوص سخنه باجواب نامه روانه فرمودند و از جمله عطایای
خاص جناب مالک الملک لم یزل و قدیر لایزال جل شانه باین خدیو پیهمال آنکه در چین و سم زمستان
که برف باران لجه سررشته نزول را از دست نداده لاینقطع نثار پرده رشتهای سفید آبادر فضای هوا
نثار می سیکرد از اطراف ممالک محروسه غلات حمل و نقل اردوی معلی کردید بقدریکه جمعیتی را که زیاده از عدت
انجم و کواکب در موکب اسمان شکوه در رکاب نصرت پژوه بیود و کفایت مینمود و هر چند که در صحرای مغان بجهة
سبق ذکر یافت مفاسد سب و رفض را تقسیم و خالیا ملا ایران کرده ایشان نیز از صمیم قلب خود را ازین
کلا نشده بودا ما درین اوقات برای مزید تاکید حکم مرکده فرمان شد بدخطاب بهمگی سکنه و پیکان عظام
و حکام کرام و سادات عالیمقام و علمای فضلای کرد باحترام و اعظام شرع مبین و دوستان سالک حق الیقین
و کلا تران و کدخدایان و رؤسا و سرکردکان و قاطبه قاطنین و جمهور متوطنین ممالک محروسه خود مستدعی

قصر بتصور رحلت ابدیت ظل اللهی از صدور در بندالا مثهای کابل بشاور صادر گردید بانیمضمون که چون شاه اسمعیل صفوی
که در سنه نهصد و شش هجری خروج کرد بنابر اغراض نفسانیه در میان اهل اسلام قدح زنادقه برانگیزه بنای سب و رفض
گذاشت و بنیاد سیلاحداث بغی عظیم بین المسلمین کرده لوای نفاق و فراق افراشت بحدیکه کفوه در عهد آسایش
استراحتگزین شده بخروج دماء مسلمین بمعوض تلف درآمد لهذا در شورای کبری صحرای مغان در حینی که جمهور
انام و کافه خاص و عام ایران از زخم بیداد او استدعای قبول امر پادشاهی میکردند بایشان تکلیف فرمودیم
که در صورت سئوال ایشان مقرون بقبول خواهد شد که ایشان نیز از سب و رفض از بدو ظهور شاه اسمعیل در میان اهل
ایران شیوع یافته تکمیل و از رفض و تبرا تبرا و در فروعات مقلد امام بحق ناطق جعفر صادق علیه التحیة والسلام باشند
و ایشان را نیز جز بحکم اقدس و ارشاد مقدس ترک آثار بدعه آب و رفض کرده متابع ملت جعفریه گردیده
در ابدا این مانیز بر سریر الجلوس مسند تمکین و اطمینان قدس تزئین دارالعقد فرمودیم که عهود و مواثیق سابقه را
با علیحضرت فلک رفعت خاقان البحرین سلطان البرین خادم حرمین الشریفین ثانی اثنین اسکندر ذوالقرنین
پادشاه اسلام پرادر دوارا احتشام اعنی سلطان ممالک روم اعلام و آن مطلب را بر وقف مامور بدیرای اختتام
سازیم که مقدمات مزبوره بتایید الهی قرب بحصول و در شرف انجاح و وصول است در اینوقت که بحمد
در بند مطلع مایحبه رایات فیروزمند مقر رکوکبه آسمان پرند بود تجدید مدعی ید التماس گشاده برای اطمینان خاطر منیف
مدار از علامة العلمای مجتهد الزمان ملا علی اکبر ملا باشی و باقی علمای کرام که در رکاب ظفرانتساب حاضر و مقیم دربار
خدمت فیض مظاهر بودند در مجلس خلوات استعلام فرمودیم همان مراتب سابق را معروض داشتند بنابراین
هذا المقال تبایند رباذ والهام سیجاز حکم اشرف اقدس اعلا از موقف عز و جلا اشرف صدور یافت که بنحو یکه تقید
ازین مقرر داشته ایم از سب و رفض محترز باشند و علمای فخامی خلاصة الفضلاء الکرام میرزا محمد مهدی نائب الصدارة
ممالک محروسه را باقتضای ممالک خاقانی روانه فرمودیم که مضامین حکم همایون را بهمگی در نزد یک
القاوایشان نیز تبلیغ فرموده از مدلول آن امور دستخط و غضب شاهنشاهی
دانند در ذکر وقایع ایت ئیل مطابق سال هزار و صد پنجاه پنج هجری شب چهارشنبه چهاردهم شهر
محرم الحرام تحویل آفتاب عالمتاب ببرج حمل واقع گشته اوسمی بداسم دی که به نیزنگ برجیز د

ریاحین رنگارنگ استیلا یافته گلگون قبایان گلزار از لباس برگ و بار عاری ساخته بود از خاصیت سلطان
بهار بالکلی برودت ازداغستان کوه سار راه فرار پیموده و قلندر پرور برگ لوای بهمن که در توران
زمین چمن عرصه را از فرقه اش خون آتشین خزان گلهای آتشین خار دیده لوای استیلا برافراشته بود هجوم
کوکبه قوای ربیعی و وداع دیار هستی نمرود و روز چهارشنبه جشن نوروزی بفیروزی و در کمال بهروزی و عشرت
اندوزی بتقدیم رسیده چون در نفس قدسی سرشت همایون مخمر معهود بود که بعد از فراغ امور مملکت
روم و اتساق اوضاع آنمرز و بوم سلطنت ایران را بپسکی ارشد اولاد کامگار گرامی تفویض خود در کلات که
مسکن قدیم همایون است بنا بآن گزینشینی که پادشاهی عالم معنی عبارت از آنست بگذارند لهذا
معماران مهارت پیشه و مهندسان درست اندیشه و سرکاران سخت کوشش و کارگذاران صاحب هوش
تعین فرمودند که در کلات عمارات عالیه رابنیه رفیعه که رفعت و اعتلا عمدوش ایوان سپهر برین
و طاق مقرنس رواق چرخ هشتمین باشد با بیوتات و حمامات و دکاکین و خانات و آب انبارهای
کوثر سرشت صفا پرور و پلهای رفیع و مزاج سلسبیل نزاع صداع و از اطراف ممالک محروسه شاهنشاهی
نفایس اسباب و لطایف اثاث و فواخر اقمشه و ذخایر امتعه و از هر جنس ما یحتاج و هر نوع چیزی که
چنین سرکار عظیم القدر را بآن احتیاج افتد بر ذوی جهاز تدارک و نقل آن نزهت سرای جنت قرین
دلبجت آباد خلد آیین که حصن حصین جهان و رکن رکین معموره عالم امکان است نمایند و مرکب نصرت
اشتمال روز پنجشنبه بیست و پنجم ربیع الاول که اواسط جوزای اشتال و هوا را موسم اعتدال بود اولا بشه
اشرار طبرستان را وجهه همت ساخته در همت و نشاط کاذی حرکت و آنچه لازمه بود از تاد یب بهنت
و احراق اماکن و مساکن و جراندن مزارع و محصول آنطایفه بعمل آمده در آندیار و دیار رو از آبادی آثار بادی نماند
و از آنجا عطف عنان بجانب سایر جبال داغستان کرده دلیران سپاه در دربات و قراسقاق و قلاع آنطایفه
کاراتش در پشه گرگ درنده در رمه وسیل در ابنیه کردند شخی و سرخای و اکثر اوان از ملتزمان رکاب
همایون بودند و در اسم خدمت تقصیری نکردند اما احد اوسمی بنابر صدور خیانت کلی از او در مقام
خشت پیمود و بحصانت قلعه و امکان و سختی معابر مستظهر گشته بقلعه قرش که در بالای کوهی غلک شکوه

واقع واطراف آنکوه مشتمل بر بیشه درخت منظر بر یکراه باریک بسیار سخت بود بخلص جست چون بعد از بیشه
ومطیع کشتن سرکشان وعاصیان وانتظام مهام آن نواحی ونشیت امور اولاد متوجه قلع اوسی کشته بروز
ولیران پیل روز خصم افکن وولاوران شیر صولت صف شکن در سر آنقلعه پای جلادت افشرده تحملات
شدیده وصدمات عنیفه بر آنقلعه سپهر پیوند مستولی شده اوسی ناچار ترک قلعه وحصار وایل ویار
کرده فرار اختیار واولاد راه سمت اوزبک وقدم فرسای صحرای ادبار شد وبقیه قلوبکیان واموالی فراقیطاق
روی نیاز بدرگاه خدیو آفاق آورده برای عذر خواهی جبهه سای مرکب شاهنشاهی گشته وتقصیرات
ایشان بعفو مقرون ومقرر شد که آنقلعه استوار را که از سنگ وآجر پرداخته بودند باکوه بلکه کوه را
باخاک یکسان کردند وسابقا سمت ذکر یافت که بعد از تسخیر مملکت خوارزم وبیشه ایلبارس والبارس
طاهر محمد خان جنگری بوالیگری تعین گشته مرکب همایون عازم خراسان گردید ودر ایام توقف مرکب مسعود
در دامغان بعرض اقدس رسید که اشرار اوزبک وخوارزم بمظاهرت داغوای ولد ابوالخیرخان والی
قزاق واتفاق ارتوق ایناق سر بمخالفت برداشته وبازار جدال وضراب پر دون گذاشته طاهر خان
والی را مقتول وولد ابوالخیرخان را بوالیگری قبول کرده اند چون صدور این حرکت از اهالی خوارزم واوزبک
با وصف مرحمت وعنایاتیکه از جانب اقدس شاهنشاهی در ایذا وجنایتهای ایام سابقه ایشان بظهور
پیوسته عین ناسپاسی ومحال حق ناشناسی بود لشکر ارزانرا که نافذ الحکم ممالک خراسان بود
با فواج خراسان وتوپخانه واستعداد کامل مامور بیشه اشرار تسخیر خوارزم ومقرر فرمودند که بعد از نوروز
فیروز عازم تسخیر شود ارتوق ایناق با اهالی واعیان ورؤساء وسرکردگان اوزبک وخوارزم از توجه
مرکب شاهزاده خبردار شتابزده سرکشی که در سر خمار ودر سر داشت هوشیار گشته از زردی اضطرار
نادم وپشیمان خلیفه وسپاهسالار عازم خراسان شده در حدود مرو بخدمت شاهزاده پیوسته مستدعی
عفو گناه ومتعهد خدمت وسپردن بقیه اسراء واولاد فوجی ملازم شدند وشاهزاده در مرو توقف وبعد از
عرض وحصول اذن ورخصت از خدمت شاهنشاه سلیمان حشمت بسبب اینکه بیخبر از تفوز از اوزبکیه
خوارزم در رکاب نصرت انتساب مشغول خدمتگذاری وسالک طریق سرمازی وجان سپاری بودند

از دربار شرکت مدارخاقانی بمراعات حقوق خدمت وضعیف نیاز وملاحظه پاس نیازمندی وشکسته بالی ایشان
تقصیرات آنطایفه را باغماض وعفو مقرون ودوالیگری برطبق مسئول آنجماعت بایلخجر خان ولد ایلبارس گرایشان
گزنیان بخت رای نصرت مدار شاهزاده گاسکار بود عنایت وانالیقی والا مزبور را به ارتوق ایناق مرحمت
وانالیق مزکور برادر خود را روانه رکاب ظفر انتساب نموده مقرر فرمودند که شاهزاده والا مزبور را مجلع ساخته
روانه ومجددا فوجی شایسته برای خدمت رکاب همایون از جزایران کار آمدا رال وخوارزم گرفته روانه
درگاه معلی وبقیه امرا را نیز مستخلص ساخته قتمه خانزادی نکله وبیورت رکه در آن ولایت بدفع الوقت گذرانیده
وماندهاند تماما گرچابنده روانه خراسان سازند ورؤسای آنطایفه بروفق فرمان معهد وخصت انصراف
بخوارزم حاصل نموده وروانه خوارزم وشاهزاده بجانب خراسان منصرف ودر بیست وچهارم جمادی الاخری
وارد اراضی فیض بنیان گردیده در بیان سوانح بلخ وظهور ودر دیش قراندیش در آنحلکت بادعای سلطنت
ومآل کار او از سوانح امر وز بنیه اینکه بعرض اقدس رسید که در اواسط ماه شوال شیخ محمد ولد الحال از ایماقات
او به وشافلان در بلخ سر دیش وارد او به شافلان وارد اند خود را از انجا عازم بلخ گشته ودر آستانه
مقدسه شاه مردان که نزدیک بلخ است ادعای امامت واظهار معجزه وکرامت نموده جمع کثیری در
ترک تاجیک بلخ بامصمت اله خان قپچاق وسعید شیور غازی اکثر از ایشان سفیدان اوزبک باو گرویده
در اندک روزی ده هزار نفر در سر او جمع واز اطراف تمام او زبکیه حتی نیاز خان والا از عقل خالی
از روی نیاز بزیارت ودر دیش مزبور رفته وخاک قدمش را بکاروب مژگان رفته بعد از انکه رفته رفته
کار درویش مزبور بالا گرفت والا خلیف شده وجمعی را بر سر او فرستاده جنگ واقع وقشون طرفین
شکست یافته وکیل بلخ درمیانه با جمعی مقتول وقشون اوزبک دست بغارت برآورده در بیرون ودرون شهر
هر یک از مردم خراسان وقزلباش را که دیدند قتل رسانیدند والا در اراک متحصن شده بعد از رسیدن
انخجر جمعی از غازیان سرحدات بسرداری محمد حسین خان جنگرک بیگلربیگی خبوشان رآله ویردی بیک ولد محمد
قاسم بیک قرقلو وجمعی از خوزانین برای رفع این فتنه ودرویش مزبور را بتوپخانه واستعداد مامور بلخ
وهنگام آن بتاریخ یوم جمعه هژدهم ذیحجه الحرام خبر رسید که در اثنای محاربه باطن درویش واگونه مدد کرده

عصمت اله مزبور که از جانب درویش پادشاهی ترکستان نامزد او شده بود بکلی از تفکر خود را از ملاحظه
ایمنج تزلزل در احوال مریدان سست اعتقاد راه یافته فوراً درویش مزبور را در آستانه شاه مردان بصورت اول عصمت اله
بعد از خروج از بارسوی کابل بسوئیدن براه جنبم ایلغار رو خواهد نهضت مترادف آستانه مزبوره فرصت یافته با جمعی از
غازیان در اویش مزبور را مقید و مغلول ساخته نزد والا آورده جمعی مانند هوای باطل در سر او بودند مشوق و از شهر از نیز
جمعیکه محرک فساد بودند دستگیر شده بموجب سیاست در آمد نامزد جهانیان صادر شده سرداران سابق
سررشته کار از دست نداده بهمان ضابطه مقرره عازم مقصد و با تفاق والا به پشاور آمدند چون که در چنین
امر پیچیده نهایت طلب کشته فتنه برانگیخته اند مشغول آن گردد راه ادب پیش نمایند چون بهمچکه سبق ذکر یافت احمد
او سعی بکابل او را آورده کشته قلعی ت ساکنان آنان با خاک یکسان و تمامی عمال و اعتبار قریه بقریه
و محل بمحل پایمال ستم ستمران و لاوران و دست درسو و تطاول غازیان گردید شمخال و سرخای که بزرگ اعتبار
بودند با جمع سرکشان از غاشیه کشان رکاب و ملتزم خدمت و اطاعت کشته تمامی حکام و اعاظم فرمان و نقبای
و هر کس که در هیچ عهد مطیع فرمان روای بوده اند قلاده انقیاد بر گردن کرفتند و نیز در خلال آنحال از جانب سلطان
محمود خان پادشاه سکندر جاه روم نامه رسید مشعر بر اینکه از جانب اندولت از قبول تصدیق مذهب جعفری
و دادن رکن کعبه معظمه که مقصود عمده از اهل ایران باشد عذر خواهی کرده اظهار نموده بود که در اینداء این مطلب
امر دیگر از آنحضرت خواهش شود در سال گذشته در حینی که افندیان ارزروم بار عثمانیه برای اعتذار همین معنی
آمده بودند بتوسط ایشان پادشاه سکندر جاه روم نوشته شده که مهیا و مستعد باشد که بعد از انجام امور
داغستان متوجه روم و عازم آنمرز بوم خواهیم شد در نیوقت نیز در جواب نامه مزبور همان مراتب نگاشته
قلم تصریح و اعلان نگشته پادشاه والاجاه روم را از توجه مرکب جهانگشت بآن مرز بوم صریحاً آگاهی بخشیدند
پس محمد علیخان قرقلر را با بالیت در بند تعین و جمعی از غازیان را باطاعت او مامور ساخته در یوم دوشنبه
شانزدهم ذیحجه الحرام سال هزار و صد و پنجاه هجری در سمت داغستان لوای توجه بجانب مغان افراخته
و چون از روز یکه مرکب جهانین بجانب مغان حرکت کرده بر خلاف ایام توقف که هوا دائماً در کمال خوشی بکذشت
برف و باران شدید شروع کرده لاینقطع از زمین و زمان آسمان حجاب بر سر ساکنان عرصه غبرا می بخشت و قطرات

سحاب سرشته ریزش را چون دست کرپان درک نمی کنیف کرده کرد شش آسیای سایانه کرد سپهر محتاج چنین
آبشار بود و سراوی حوری فلک را اینکونه آب کرد شی در کار از نشد بارات اوج سیل کجای رسید
که در انهار و ابار هر جا باز کرد اکب سعی بار رود کهکشان یاد میداد در رحمت خاک عالم آب کشته بطمانش
پهلو بچوخ اخضر میزد و حباب و سحاب بسیاری از کثرت کل و لای و نزول برف باران شدت سرما فصله
اسقاط و ایتلاف و از زد و بندتان را کرد و بندو رسان و قایع شکوز نیل مراقی سال هزار و صد و پنجاه شش هجری
شب پنجشنبه که بیست و چهارم محرم الحرام بود بعد از انقضای پانزده ساعت چهل و دقیقه که خلیفه شب لیلس عباسی
مشکفام و ربراو الکلیل فرقدان در سر داشت سلطان ستیارکان که از نشدت بر دو رخیمه لاجوردی فلک
مزدی بود آفتابه شده از انهانخانه حوت بربع حمل جهت کشید سنوبر یع السیر نسیم از جانب کشور آرای
بهار و دار الملک کلزار بار کشته بتحف و هدایای نعمات عطر بار کشته فرمان بران فرمای نامیه قرال و طاق
کل سوری را در محض چمن برافراخته و لشکر چالشکر کل از دهشتی متحیر ممالک باغ و راغ از جاد آمده
بجا مرصعون لباتین قلاع کوهسار پرداخته پاشابان طبایع برای دفع غایله بر دوت که فیمابین خدیو
بهمن صورت شباط و دارا یا سکندر حشمت ایاز فاصل بود و سایل صبا و شمال را بر انگیخته و اقلیدیان اعلام
سرو و صنوبر بر قطع نخل خلاف و اشجار شاجرت بر خواسته و ساوات سبز پوش شمشاد و سرو سن و قضات مجالس
سفید شکوفه و نسترن که صدر نشینان ایوان بستانند در روضه فائض الانوار کلزار سحاب نزهت و صفا جامه
یکانکی و شته و جوش پرخاشجوی کلهای سوری نزکت و شان شتار اکه دشمن خانمای کلشن عیش و نشاط
سنان شکست جشن نوروزی آراسته کشته بعد از انقضای ایام عید از جسر عبور جواد و صحرای معنبر از
قرارکاه کوکبه منصور ساخته پنج یوم در آنمکان خیام توقف افراشته غازیان بکال آمده حرکت و از جهار فرسخی
تیز نیز عبور فرموده از زراه اشترود و از آنجا بسمن رود آنه دیار عاشور خان پاپلو را با یالت تبریز برداری آذربایجان
سرافراز و شهنداز انقوار لشکر فیروز اثر را در حوزه اختیار او مقرر فرموده امر کردند که بیکلربیکیان و حکام در بند
و شیروان و قفقاز و قراباغ و نخلیس و ایروان هر یک با قشونهای خود و حکام مابین مهیا و مستعد بوده در حین
ضرورت با تفاق سردار با عانت یکدیگر پردازند و چون نصرانه میرزا که در ارض اقدس توقف داشت مامور

شده بود که با شاهزادگان کامگار شایسته برزاد و امتیاز لازم لباط بوسی دارد در ربیع الثانی وارد ربا معاشر شدند و بهجت جهانم
ربیع الاول در منزل مریوان دارد و شرف اندوز ادراک خدمت اقدس گشته و فرستاده پادشاه عالم
جاه هندوستان نیز با تحف و هدایای گرانمایه که از آنجمله یکباب قزل اوطاق چوب صندل بغایت که با صطلاح
اهل هند بنگله گویند و استادان ماهر در شیراز کمال تصنع و مهارت بکار برده و در موکب
شاهزاده گان دارد و بنوازشات شاهنشاهی بهره مند گردیده منزل بمنزل اعلام کشتی کشان
آسمان سای کشته دارد و چهار فرسخی سنندج شدند و چون در مساری خبر عزیمت بمملکت روم و ارتجاع
بغداد در خاطر اقدس تصمیم یافته بود بدانجهت مقرر شد که توپخانه قلعه کش از راه بهدان روانه کرمانشاهان
گشته و زاب که حد بغداد است عبور نماید احمد پاشای والی بغداد از زراه ضمیر اقدس واقف
و محمد آغای کدخدای خود را با اسباب تازی تزوده و پیشکشهای لایق بدرگاه آسمان جاه فرستاده
متعهد اطاعت و انقیاد و در باب سپردن و صلی قلعه بغداد و تا انجام کار سر عسکر که از دولت عثمانی
تعیین شده استمهال کرد و خدیو جهان کشا نیز مسئول او را قبول و فوجی از عسکر فیروزاثر را برای ضبط
سامره و حله تعین و بکف اشرف و کربلا معلی و حسکه در ماحی و توابع کنار دیاله و مافی نواحی
و توابع بغداد تعین و قوچه خان شیخ اوغلی حسکر کل را بسرداری جانب بصره سرافراز و با یکلربیکی
جویزه و حکام شبر از و فیلی و شوشتر و دزفول و اعراب آن سمت بتسخیر بصره مامور و مقرر
فرمودند که با غرابها بکه در ساحل جویزه طیار شده از شط العرب عبور و با نجام امر و مقرر و تسخیر بصره
پردازند از اینجا منزل در بهم جسری الاوع نصرالله میرزا را و باقی شاهزادگان عزوز ابداحمال
و انتقال روانه همدان ساخته فرستاده گان پادشاه و الاجاه هند را نیز مشمول انوار شاهانه
خاقانه خصوص انصراف ارزانی داشته مساوی بخلعت مرصع یاصطلاح چهار قلمدان بصد
جواهر نفیسه و مرصع آلات از جواهر خانه خاص جدا و یکصد و یک زنجیر فیلی کوه هدام برای پادشاه
جمجاه احتشام مصحوب میرزا محسن نیشابوری همشیره زاده سعادت خان روانه و جمعی از ارباب
طرب هندی که از سلک مطربان سرکار انتظام داشتند چون در قانون سازندگی بطرائق

امو خته در رقص و آهنگری بدستور آنجا بانشان امامهر ساخته بودند انشاء را تیز رخص فرمود فرستادند چون منظور نظر اقدس
آن بود که قشلاشی در حدود بغداد بعمل آید فرمان همایون بنوقتاد پرست که غلات بشهرزور حمل و نقل بغداد
شود و بس اعلام جهان کشا از راه شهرزور و قلعه جوالان و راهتزا آمده خالد پاشای حاکم سلیمانیه و شهرزور
و سلیم بیک بنی عم خالد پاشا باتفاق عظماء و روسای اکراد وارد دربار خلافت مدار گشته بخطاب مستطاب
خانه زادی و بالیات آلونیات سربلندی یافته و اهالی آن مرز و بوم کردستانات روم بجزیره اطاعت درآمدند و از
آنجا متوجه کرکوک در چهاردهم جمادی الاخری ظهیر کرکوک مضرب رایات حشمت گردید و امرا و ارکان دولت
مقرر شده و راه اطاعت بسته در مخالفت کشودند چون توپخانه همایون که از راه کرمانشاهان و زنگنه
رفته بود بایلات باوره ای معاودت نمودند بانتظار ورود توپخانه چند روز بملکت و بعد از ده یکهفته که توپخانه بمزل
همایون پیوست قلعه را از چهار طرف خانه بتیر کلوله توپ و خمپاره کوده یکروز از بام تا شام آتش بلارا
بر جان قلعه گیان نازل منزله نوازل سماوی ساختند عصر آنروز که در دوشنبه بیست و یکم ماه مزبور بر بام قلعه گیان
از نفث آن آتش جانسوز بجان آمده از تاب صدمات توپهای قلعه شکن و خمپاره های بنیاد افگن بیتاب
و زان رستدگی امان نیافتند عفو و خطا پوش قادر از راه پوزش پذیری درآمده روسای ایشان را بمراحم
پوشش خلعت عفو بخشش ساخته فوجی را بضبط قلعه از ابل که از قلعه جات معتبر آن ولایت بود تعین فرمودند
که آن نیز در یکروز بقرب بلارا توپ قلعه کوب و آتش انگیزی خمپاره های خانه برانداز بحیطه تصرف تسخیر درآمد
در پایان کشودن پرچم اعلام آفتاب عمائل بعزم تسخیر موصل و توابع آنزمان در حینیکه مرکب جهانگشا در
کرکوک بود محمد آغا از جانب احمد پاشا برای مذاکره انجام مطالب معهود و بنای مصالحه روانه استنبول شده
بود منوی ضمیر اقدس آن بود که از کرکوک تجاوز نشود و در آنجا سراد فرمان از پادشاه بسکندر جاه رود که بر طبق
فتوی شیخ الاسلام و افندیان عظام صادر شده بود بنظر خورشید اثر رسید مشعر بر اینکه قتل و اسیر اهالی ایران
عموما مباح و مذهب ایشان مخالف مذهب اسلام است و امنای دولت عثمانی آن فرمان و فتوای را مصوب
عبداله افندی بموصل فرستاده حسین پاشای والی موصل مامور ساخته اند با تمام تحرک عزم ثابت جسورانه گشته
روز چهارشنبه چهاردهم رجب المرجب لوای نهضت بجانب موصل افراشته روز پنجشنبه بیست و پنجم ماه مزبور

مرکب فلک گرکب در چهار دهنی مرصل سایه نزول انداخته فوج پاشای حاکم گریکه از محافظان قلعه بود با فوجی از سپاه
روم مرکب تهور بمیدان رانده بمقابله پشتازان مرکب منصور برآمد جمعی از ایشان عرصه شمشیر گشته بقیه فرار را بر
عافیت تحقق چسبیده و در روز شنبه بیست و پنجم ممنو سنی شهر مطلع طلیعه نزکت و جلالت و جوار مزار شریف حضرت
یونس ابن متی علی نبینا علیه السلام مغرب سرادقات اقامت گردید و لا یکدیگر انفراز علمای مرصل را برای القاء فهام
مدعا بدربار معلی طلب فرمودند پاشایان از زدستادن ایشان تحاشی نموده بقلعه داری پرداختند پس حکم جهانمطاع
بحاضر شدن ایشان صادر گشته فرمان پذیران از درجانب قلعه جسر لهمکشان بیرون برده خانه مرصل بسته توپهای ارژدهای هیبت
فرخ لهب و خراپر جهان گیران کین جلادت حسب فوج فوج آغاز عبور کرده بسر انجام اسباب قلعه گیری و بردن
سپه و حفر نقب اشتغال ورزیدند بعد از آنکه در پای آتش محیط قلعه گردیدند شب نیمه شعبان انهکام سحر نقب را
آتش زدند کاری نیفتاد چند شبانه روز بهمین نهج گذشت یک توپ بقلعه و ستاره ریزی خمپاره های آسمان
آهنگ روز قیامت تیز قلعه گیان آشکار کردند بگلوله توپ و خمپاره حرد از نهاد و گرد از خمپاره و خانمانها بر
آوردند بنیاد حیات قلعه گیان از صدمات توپ و خمپاره ریزه ریزه و اساس شوکت شان منظر آثار
ان شاء الله هوالاتر هیچند تا انیکه پاشایان چون دیدند که عزم قوی بنیاد حضروی از سراین طلب بی نیل مطلب باز
نخواهد گشت جمعی از علمای اعلام و افندیان کرام در روسای اوجاق را با السبان تازی نژاد گروه بسکر و شکایت
لایق بدربار سپهر رواق فرستادند مستهدف گشتند که جمعی را بدربار قیصری فرستاده امر معهوده را انچنانکه دلخواه اقدس
است بین الدولتین صورت انجام دهند از آنجا که الطفای شر شرار تسکین نایره و شعله ضرر منظور نظر انور نبود
قبول مسئول فرموده ایشان را مجرا به پیشگاه حضرت اعلان و شرف اندوز تشریف عفو و امتنان ساخته پاشایان
نیز قاضی و مفتی مرصل را با چند نفر از روسا روانه استنبول نموده بعرض حال پرداختند مقارن آن محمد آقا
که از جانب احمد پاشا بدربار معظم رفته بود وارد و خبر آورد که پادشاه اسلام پناه روم او را بحضور خود طلبیده
بالمشافهه فرمودند که در عالم رحمتی این وقوع ندانستیم که جناب باوری از حد و دستور تجاوز فرمایند هرگاه مدعای
ایشان انجام مدعاست در رأس الحد مملکت خود فکر نمایند امر معهوده معزون بحصول خواهد شد انا نحیاند
مرهم حدوث فتنه عام مرجب اختلال دولت ابد فرجام ست مجرد از لفظ خاص در کذر زند و در باب امر مصالحه

احمد پاشا ما فی الضمیر و مختارات که بین الدولتین انجام و بداهند او در حریم رمضان عطف عنان بجانب اردوی همایون فرمودند
چون زیارت اماکن مقدسه مکنون ضمیر اقدس آن بود بعد از ورود بقراتپه و چرلکای خانقی سنبد اردو و عازمان را
گذاشته با فوجی عازم عتبات عالیات گردیدند و در منزل شهروان سلیمان پاشا کدخدای بغداد با محمد آقا و سایر
دیگر از جانب احمد پاشا پیشکشهای لایق وارد و با عطای کمر خنجر مرصع و خلاع فاخره و انعامات وافره رهین احسان
گشته و محمد آقا برای ابلاغ خبر انصراف موکب همایون و قبول امر مصالحه از جانب پاشا مجدداً روانه دربار قیصری
گردید اعلیحضرت شاهی بعد از آنکه از زیارت مرقد منوره امامین همامین کاظمین علیهما السلام معاودت نمودند بکتخدا
احمد پاشا و رجال نیز در زمینت و رکاب و جلو ترتیب داده بودند از آب عبور و بمزار ابو حنیفه رفته عصر منصرف بقباب
شرف ورود دیگر از راه حله عازم نجف اشرف گشته چون تمامی علمای ایران و افغان و بلخ و بخارا و سایر بلاد
ایران در رکاب اقدس حاضر بودند و حکمی نهضت آنحضرت مصروف بانحطاط مذهب اسلام و رفع تزاید از میانه امت
حضرت سید الانام صلی الله علیه و آله و سلم و علمای مشهدین شریفین و حله و توابع بغداد او را نیز حضار و در
آستانه مقدسه علویه و بقعه بهیه غرویه مجلس مذاکره و انجمن محاوره انعقاد دادند که طرفین با یکدیگر تفکر نموده
مراد منافرت را مندفع و حبل مغایرت و مشاجرت را منقطع سازند لهذا علمای فریقین در آن درگاه
عرش اشتباه مجتمع گشته بعد از مقاوله که مشرب مذهب ملت محمدیه صلی الله علیه و آله و سلم را از زلای شرک
و شبهات تصفیه دادند و نبذه منثور بکیفیت ماجرا المسوده را قلم الحرف مرقوم و بامضای افاضل حضار مختوم گشته
نقلها از آن در خزانه مقدسه غرویه بهر سوادی از بلدان ممالک محروسه سوادی الفاذ یافت شرح و نبذه مزبوره
و غرض از تحریر این نبذه آنست که چون بعثت بعد از حضرت خاتم النبیین صلی الله علیه و آله هر یک از صحابه را شیدین
در تزویج دین مبین بذل نفوس و اموال شایعه مساعی مشکوره و مجاهدات مبرور کرده پرایه پوشش تشریف آیه
والسابقون الاولون من المهاجرین والانصار گردیدند بعد از رحلت جناب سید الابرار با جماع صحابه کبار
بنای خلافت بر خلیفه اول و بعد از او بنص خلیفه اول و نصب اصحاب بر خلیفه ثانی و بعد از او بشوری و اتفاق
برخی النورین و بعد از او باسد الله الغالب مظهر العجایب و مظهر العزایب والهزبر الباسل ابن عم النبی ابو طالب علیه السلام
قرار گرفت و هر یک از خلفای اربعه در مدت خلافت خود مناهج الیقین و ابطال معراج شرب

اختلاف بوده رسم مصافقت ملحوظ و حوزه ملت عمریه صلوات الله علیه و آله اجمعین را از تفرق شرک و کین محفوظ میداشتند بعد از
انقضای آنمدت که خلافت به بنی امیه بعد از آن به بنی عباس انتقال یافت ایشان نیز بهمین ملت و عقیدت باقی بودند
تا آنکه در سال نهصد و شش هجری خاقان کشورستان شاه اسمعیل صفوی خروج و بر مسارح سلطنت عروج کرده تعلیم علمای
آذربایجان و گیلان و اردبیل تزییف نقد حقیقت خلفای دیشان و اماله قلوب عوام از متابعت و مطاوعت
ایشان نموده بعلاوه آن سب و نقض را شایع و در منابر و مساجد از نیکو تر اقوال اعلان و از انواع فضایح و فضایح کردند
و بسبب اینمعنی اهل سنت و جماعت آغاز معاداة و ترک مصافات کرده از طرفین باعث قتل و غارت و فتنه و آشوب
بین المسلمین گردید و اینمقدمه تا ایام رحلت خاقان مغفور شاه سلطان حسین متداول معمول بود تا آنکه رفته رفته
ترکمانیه دست و افاغنه قدما رو رویه و رو سیه از اطراف رخنه در ارکان ممالک ایران و اساس سلطنت
و مملکت او ایران کرده قلع و استیصال ایرانیان را برخود لازم دانستند چون مشیت مالک الملک لم یزل اقتضا
تعلق گیرد اسباب آن از پرده مکنون بعرصه شهود بروز می آید لهذا اگر کوکب دولت پهلوی و تیر و اجد اسعادت
آنحضرت اعلیحضرت قدر قدرت کیوان مهابت مریخ صلابت علی السلاطین و مرجع الخواقین قهرمان دوران رفیع
الشان مرخانیه برق خرمن سوز سرکشان جهان بتائیدات سبحانیه تاج بخش طرک ممالک هندوستان ظل یزدان
ظل سبحان نادر دوران خلد الله ملکه و سلطانه نجیکه در ابتدای تاریخ تفصیل حال خجسته مآلش مذکور و مسطور است
از مطلع ملک اپیرد آغاز طلوع و بنیاد سطوع کرده ظلمت زدای صحت ایران گشته ممالکی را که باقتضای
انقلاب دهر بتصرف غیر در آمده بود بزور و بازوی تائید الهی و قوت سرپنجه و اقبال شاهنشاهی انتزاع و گریبان
شوکت ارباب عناد و نزاع نمودند تا آنکه در سال هزار و صد و چهل هشت هجری در شورای کبری صحرای مغان
که عرصه وضیع و شریف ایران احضار و مجلس مشورت را انعقاد دادند که اجماعت هر کس را خواهند بسلطنت اختیار
نموده بنای کار خود بگذارند ما ایران دست در دامن ابرام و الحاح زده عرض کردند که خداوندعالم پادشاهی را
بآنحضرت و آنحضرت را باجداد امت فرموده ما را اختیاری در تغییر حکم آلهی نیست و این سلطنت حق انجناب است
نجیکه از روز اول صیانت احوال ما کرده عرض تعرض سلمانان را از چپلک دشمنان قوی ریا دور داشته باز در
مقام محارست باشند و سمند جلادت ایشان را از ابا میدان یکران نگذارند اعلیحضرت شاهنشاهی نپذیرفتند که هرگاه اهل

ایران سلطنت را عرض آسایش خود را طالب باشند در صورت سئوال ایشان مشتمل بقبول مقرون بحصول خواهد شد که رسم
در رفض و مخالف رویه اسلاف کرام و آبای عظام را بر ایشان مسلوب و بمذاهب اربعه اهل سنت و جماعت و بمذهب امام بحق ناطق جعفر
صادق علیه السلام مالک و راسخ باشند ایشان نیز از راه حقیقت بدون شایبه مخالفت متفق الاراء این حکم قدسی را
بسمع اذعان اصغا و وثیقه برای تأکید این مطلب نوشته بخزانه عامره سپردند اعلیحضرت شاهنشاهی نیز در ایام ایمنی و ایالتی
دولت علیه عثمانیه کرده از راه عدالت و حشمت بلوازم اکرام نامزد ایشان نموده بمراسم العدل الاحسان
سلطان البرین و خاقان البحرین خادم الحرمین الشریفین ثانی اسکندر ذوالقرنین داور دارا دارایت کیخسرو غلام حیدر
کرون شکوه انجم احتشام پادشاه اسلام پناه روم ایدالله بقاوه طالب بجمیع مطلب شدند مطلب اول اینکه اهل ایران
چون از عقاید سابقه دست و رفض نکول و مذهب جعفر برگشته از مذاهب اربعه تسنن قبول نموده اند قضات و علماء و فقیهان
کرام روم اذعان کرده از اخلاص مذاهب شمرند مطلب دوم چون در کعبه معظمه ارکان اربعه مسجد الحرام بانیه مذاهب
اربعه تعلق دارد ائمه این مذاهب جعفری در رکن شافعی با ایشان شریک بوده بعد از ایشان علیحده ماه مان
خود با این جعفری نماز گذارند مطلب سیم آنکه هر سال از طرف ایران امیر حاج تعین شود که بطریق امیر حاج مصر و شام
در کمال اعزاز و احترام حجاج ایران را بکعبه مقصود رسانیده در دولت علیه عثمانی امیر حاج ایران نامیده شود
و شام بهم خورد مطلب چهارم آنکه اسرای طرفین نزد هر کس بوده باشد مطلق العنان و آزاد بوده بیع و شرا با ایشان
روا باشد مطلب پنجم وکیلی از دولتین در بای تخت یکدیگر بوده امور مملکتین را بروفق مصلحت فیصل میداده
باشند که بابن وسیله رفع اختلاف صوری و معنوی از میانه امت حضرت سید الثقلین صلوات الله علیه و آله وسلم گشته
من بعد بمقتضای انما المؤمنون اخوة رسم الفت و برادری فیمابین ما و روم و ایران مسلوک بمزامنای دولت
ابد پیوند عثمانی چند مطلب را که بعبارت اتعین امیر حاج و اطلاق امرای حاجیان بودن وکیل در مقر دولتین باشد
قبول و حقیقت مذهب جعفری را تصدیق کرده باقی مواد را بمجاذیر شرعیه و معاذیر ملکیه موقوف ساخته بودند بدینمنوال
دیوان بخصوص این مطالب از طرفین آمد و شد کرده تا از انطرف اقامه اعذار و از این جانب بر رد اعتذار بر این
منوال طومار حج فاطمه القاء و اظهار رسید چون در عرض هفت سال اینمقدمات تمامی نشو اصورت انجام نیافت
در این سال خجسته فال که شکر زیل موافق هزار و صد و پنجاه و شش هجری بوده باشد کوکبه جاه این قاآن دارا دری

ظلوم عوون خاقانی بعزم آنکه در خاک روم محلی از هوای لقاء دولت آب کفگیر آتش فتنه را منطفی و مایه فساد و نزاع را بانیه
اهل اسلام منقلی گردانند و ارتعامی ممالک ایران و بلخ و بخارا شیخ اسلام و فقهات کرام و علمای اعلام را برای
مذاکره مقاله این امر بر کب منصور احضار و بر سر مهمات و در رد آنتر زمین گردیدند که مطالب مسهوده را با مقدمه ملک بر روی
ملی فرمایند در بر فک نجف اشرف نقبه ابی و تقبل تراب روضه علویه غزیه فایز و مشرف گردیدند جمعی از علمای نجف
اشرف و کربلای معلی و حله و محال توابع بغداد را و احضار کفگیر حاضر خدمت مجدد امر همایون بعز انفاذ پیوست که چون
در مذهب اسلام بحکومه قصوری و فتوری نیست الا شیوع رفض و سب که از بدو دولت صفویه در سایه سلطنت نبویه
شیوع نمایه علمای کرام که دعایم کاخ اسلام اند مایکدیگر مجلس محاوره و مذاکره آراسته مشغول نبویه را که از هجوم افواج
اختلافات اعم امیخته بر کل و لای شکوک و شبهات کشته است اصفا و بر زلال حق و رمایعین صفوت و صداد بنزه
فساد را اطفا و بهند لهذا امر بر این منهج مقرر و در رکاب عرش اکتساب حضرت یعسوب الدین و امام المتقین امیر
المؤمنین علی ابن ابیطالب علیه السلام بطی مقاولات و اظهار عقاید پرداخته ماجری اینجهت که در مشهد مقدس
شریف بشهادت آنحضرت نگارش می یابد عقیده اهل اسلامیه و اعیان دولت قاهره نادره علمای ممالک
ایران اینکه بعد از رحلت حضرت سید المرسلین صلی الله علیه و آله خلافت باجماع امت بر خلیفه اول و بعد از او بنص
خلیفه اول و اتفاق بر خلیفه ثانی و بعد بشوری و اتفاق اصحاب بر ذات النورین و بعد بسداد الغالب غالب کل
غالب و مطلوب کل طالب علی ابن ابیطالب علیه السلام قرار یافته نمود آیه و اذ وهدایه و السابقون الاولون من
المهاجرین و الانصار و الذین اتبعوهم باحسان رضی الله عنهم و رضوا عنه و بفحوای آیه شریفه لقد رضی الله عن المؤمنین اذ
یبایعونک تحت الشجره فعلم ما فی قلوبهم و حدیث شریف اصحابی کالنجوم بایهم اقتدیتم اهتدیتم خلفای اربعه خلیفه و اسطه
مواصلت فیمابین ایشان اتحاد مرعی برده که بعد از رحلت خلیفه اول ثانی از انتخاب مرتضوی مسئول حال ایشان اوفق
فرموده ندا فان قاسطان عادلان کانا علی الحق و ما تا علی الحق و خلیفه اول نیز در شان جناب مرتضوی مکیفه یحکم
و علیکم و خلیفه ثانی در شان آنجناب مکرر سیکفه لولا علی لهلک عمر و نظایر این که کمال رضامندی ایشان از یکدیگر
دلالت دارد بسیار است و در سال نهصد شش هجری که شاه اسمعیل صفوی خروج نموده اشاعه سب و رفض نسبت
بخلفا ثلاثه نموده اسمیع باعث ظهور و فساد و منشا انتهاب اموال عباد گردیده مورث مبغضت و معادات فیمابین

اهل اسلام شد تا اینکه بمقتضای آیه و اذ وهدایه قل اللهم مالک الملک تؤتی الملک من تشاء شاه عالم پناه بر
آرای بخت سلطنت کشته بنجویکه در رفوق قلمی شده و در شوری کبرای صحرای مغان از این و اعیان استمزاف
فرموده نایره غرض عقاید اسلامیه اخذ و نموده بودیم حال نیز که در روضه مقدسه علیه علویه نیز از اعیان استمزاف
فرموده مانیز عرض نموده که عقاید اسلامیه اعیان بنهج مسطور است که از رفض و تبرا هیچ یکجا جناب قدوة
العلماء الاعلام شیخ الاسلام و افتدیان عظام دولت علیه عثمانیه لتصدیق مذهب جعفری نموده اند مقلد
طریقه آنحضرت و بر این نهج عقیده راسخ و ثابت قدم چاشیم و آنچه بمهت تحریر یافته محض خلوص فواد و صمیم
قلب و تشدد این اوتاد مصفا از شائبه غش و قلب است دهرگاه خلاف این عقیده از ما بظهور رسد
از دین یکانه و مورد غضب خدای یگانه و سخط شاهنشاه زمانه باشیم عقیده اقل اعیان دولتین علیتین
علمای نجف اشرف و کربلای معلی و توابع بغداد آنکه امام جعفر صادق علیه السلام در رتبه رسول اکرم و ممدوح
کل امم و نزد ائمه ملل قبول و مسلم است و از زوار یکه علمای بلاد ایران عرض و تحریر کرده و نزد اعیان تحقق
یافته عقاید اسلامیه اهل ایران صحیح و فرقه مزبوره قلیل بحقیقت خلفای کرام و از اهل اسلام و امت حضرت
سید الانام علیه الصلوة و السلام چاشند و هر کس که بان فرقه اظهار عداوت دین ملت کند لوث
کسوت دین عاری خدا و رسول و اکابر دین از زوبری بوده در دار دنیا محاکمه او با سلطان عصر و
در سرای عقبا جبار شدید البطش و القهر خواهد بود عقیده فضل الدعاه علمای قبله اسلام بخارا و بلخ اینکه
عقاید صحیحه اسلامیه اما لایران بنجویست که علمای فرق بیان نموده اند و اینفرقه داخل اهل اسلام و امت
حضرت خیر الانام چاشند و هر کس که باین جماعت اظهار عداوت نماید خارج از دین و محروم از
شفاعت خاتم النبیین صلی الله علیه و آله و سلم بوده در دنیا باز خوهت آن پاشا آفاق و در عقبی بانبیاء
علی الاطلاق خواهد بود اختلافی که معتقدین عقاید مزبوره را در فروعات با ائمه مذاهب اربعه چاشد
شافعی و سفایر اسلام نیست و اصحاب این اعتقاد از اهل اسلام و قتل نهب و اسر و تیقین که مسلمان و
امت محمدیه صلی الله علیه و آله برادر و دنیا ماند در بیان انصراف رکب عتبه و شرف از نجف اشرف بجانب
آذربایجان چون قبل ازین حکم همایون بتذهیب گنبد عرش سای مبارک نافذ گشته بود فرمان پذیران

و مامورین امر مقرر را از کمال نپذیرفته قرب همایون حضرت شاه ولایت پناه را که پهلو بر سپهر منوچهری میزد از طلا
کاری رنگ دایره زرافشان و دو مهر از زر شمشیر طلاق رخ اخضر خشت و بهره جهت ده الف که معادل پنجاه
هزار تومان بوده باشد اخراجات تذهیب گنبد فلک انتاب بجناب و آمد که آنحضرت از مبادی آن
آن صورت مجلسیه را نگرفته حساب آنرا محول بحضرت شاه ولایت پناه فرمودند از سرکار اعلیحضرت
آسیه سیرت گوهر شاه بیگم والده شاهزاده کامگار نفراله میرزا مقطع میرزا مقدار صد هزار روپیه تحویل داده شد
که صرف مرمت کاشی کاری دیوار صحن مقدس نمایند و از سرکار نواب مستطاب مهد علیا با فوجی از حرم
سرای عفاف رفیعه سلطان بیگم بنت خاقان شهید مغفور شاه سلطان حسین غیرت هزار زیارتی برای
تعمیر مسجد جامع پشت سر مبارک تحویل گماشتگان گردید بعد از چند روز زیارات حضرت آیات از سمت پسیب
بجانب بغداد و التطاف بارباب استحقاق اماکن ثلاثه ائمه اربعه علیهم آلاف السلام و التحیه و امام اعظم ابو
یک الف بصیقه نذر و جوایز از خزاین احسان عطاء مرحمت فرمودند و احمد پاشا کمرکسبان کرده بسرکردگی
خوانین و پیشکشهای لایق بدرگاه سپهر احتشام و ستادگان او هر جا حاضر و حق خدمتگاری بتقدیم
رسانیدند و از طرف قرین الشرف شاهنشاهی نیز آنچه حق احسان و بنده پروری و ملازمه غایت و مرحمت
گستری بود در باب او و ستادگان او بظهور رسیده چون سرداران دست از محاصره باز داشته
وارد اوره شوند و مقرر شد که قلاع ارگوک و ارپیل قرنه و باقی ولایات را که بمغرب شمشیر ابدار بتصرف آنده
بود خالی نموده بتصرف احمد پاشا بدهند پس مرکب والا از شهر بغداد حرکت و از خسرو که در حوالی نیکجه بسته
شده بود عبور و شهر را از مغرب خیام عزوشان ساختند در بیان انقلاب اوضاع در بندیشروان
و توجه مرکب بابعزوشان نفراته میرزا بعزم تسکین فتنه آذربایجان و حینکه مرکب همایون از دربند بجانب روم توجه
میکرد محمد علیخان قراقلو را با یالت دربند تعین و فوجی را متابعت او مامور و در حین ورود بمغان حیدر
پاشک افشار سرکرده کان جوار چیان را با یالت شیروان و خطاب خانی سرافراز ساخته روانه دربند نمود
شبان در وقتیکه رحمت مرصل مغرب قباب عزوجاه بود خبر انقلاب شیروان رسید توضیح آنکه
بعد از شرح قضیه ظهیر الدوله ابراهیم خان که محمد علی بیک ولد شش یکم او مرحوم و با یالت آذربایجان فایز

/ دیگر

اردوی را برای تسدید راه فسا بجانب مضافات مامور و فوجی از غازیان را نیز بمساعدت عاشور خان تعیین فرمود
امر همایون باحضار نفراد بیزراکه در ییلاق همدان توقف داشت عزاصدار یافته شاهزاده در پنجدهم رمضان در منزل
لیلان در حینیکه موکب همایون از کرک عبور و عازم سمت بغداد بود بشرف تقبیل اسباط اقدس فائز گشته فتحعلی خان
افشار چوخی باشی و جمعی از خوانین و پانزده هزار نفر از غازیان رکاب را ملازم موکب شاهزاده فرموده روانه
شیروان گشتند شاهزاده بعد از ورود بتبریز حسب الحکم همایون جمعی را بسر کرده فتحعلی خان روانه حدود گرجستان
ملحق شود و خود نیز متعاقب مزبور بمقصد گردید بعد از ورود فتحعلی خان روز چهارشنبه چهارم ذیقعده الحرام سام
و اشرار الکزیه و شیروان با توپ و نقاره و فوجی عظیم از اشرار الکزیه و شیروان از قزاق کرای که بالای مانع شاهبت شبکه آباد
تپه‌های جنگ کشته فتحعلی خان و عاشور خان نیز سر راه بایشان گرفته جنگ در پیوست بتائید الله تعالی و سرنجه
ساعد اقبال شاهنشاهی سپاه زبون چهره نهروعان تاب مقاومت نیاورده هزار نفر متجاوز
مرد زنده با علم و نقاره خانه ایشان بدست آمده مجموع دلاوران بقیه السیف فرار نموده سام با معدودی
چند بجانب گرجستان گریخت سپاه ظفر پناه بمجاهره قلعه قمر پرداخته در اندک روزی قلعه را بتصرف و جمعی
کثیر از الکزیه را بحیطه اسر و استیصال در آورده و قلعه را مستحکم نموده احوال سام در پایان وقایع سال آینده
مذکور خواهد شد در پایان طغیان تقی خان شیرازی بکلی و پسکی فارس تا کار او چون در حین موکب همایون
در حوالی دربند کلبعلیخان کوسه احمدلوی افشار را بسپرداری و تقی خان را بحمدآبایالت فارس تعیین و روانه
چون شار الیها مدتی در دارالسلطنه بسر برده کار را بشیر مختل کرده بودند لهذا محمد حسین خان و قلمراسر آخور باشی را که
از سفرا ایلچی گری روس برگشته در رکاب سعادت بسپرداری تعیین و بچاپاری روانه و کلبعلیخان و تقی خان را
بدربار سپهر اقتدار طلب فرمودند بعد از ورود محمد حسین خان بعجان چون تقی خان قشونهای فارس را بخود
متفق ساخته خیالات باطله پیشنهاد خاطر ساخته بود جمعی از سرکردگان باغوا و تمهید او بر سر کلبعلیخان ریخته او را
مقتول ساختند و در صدد کشتن محمد حسین خان از اینمعنی واقف و خایف گشته و برگشتی نشسته خود را با حالت
رسانیده از آنجا بشیراز آمده تقی خان نیز با جمعیت خود عازم شیراز گشت محمد حسین خان خود را بکنار کشیده
حقیقت حال را معروض سده سپهر اقتدال ساخت تقی خان داخل شیراز گشته رایت عصیان برافراخت رز

موکب

موکب همایون جمعی با عاشور محمد حسین خان و قشون تقی خان مامور گشته و تقی خان بعد از چندی تقلعه داری پرداخت
دستگیر گردید شیراز از اشرار اعمال او مورد نهب و یغما و غارت گردید و مقرر شد که او را قطع آلت رجولیت
از نگبخشم کرده بدرگاه معلا آورند و اولاد او برادرانش را که در اصفهان میبودند تقتیل رسانیدند مامورین
بر وفق فرمان عمل کرده او را معتقد بدرگاه جهنم رسانیدند در پایان نوزدهم شهر رمضان موکب بنصرت قرین
بجانب آذربایجان رایات نصرت آیات در پانزدهم ذیحجه الحرام از شهروان بعزم آذربایجان حرکت و بعد از ورود
بجوار امامیه دست کرمان ایشان بعرض اقدس رسید که جمعی از جهال و اعیان قاجاریه بسلوک محمد حسین خان
حاکم آنجا با طایفه بیرت متفق و داخل شهر استرابا گشته ولد محمد حسین خان که از جانب پدر نایب بود فرار
و نزد بهبود خان چاپشلو سردار ارتک رفته حکم معلا در باب تأدیب اشرار بهبود خان عز صدور یافت
محمد حسین خان نیز از اردوی همایون باین امر مامور گردیده مامورین با جمعیت و استعداد بر سر استرابا رفته
بر اهالی آنولایت مستولی و بنا بر آنکه فیمابین بعضی از قاجاریه و محمد حسین خان عداوت دیرینه تحقق داشت لوازم
قتل و سفک و نهب و یغما را از محمد حسین خان نسبت بکناه و بیگناه بظهور رسیده از ولایت نیز با چهل و پنج اندازه
او گردیده چون پرستو منظور نظر اقدس سفرو موم استرابا و دلاتا که بعد از رحلت سلسله علیه قاجاریه داخل مملکت
بوم گردیده پیوسته وقوع امور اینچنین ولایت را مایه خرابی ایران باعث فتح و غنیمت شاهنشاهی و انجام امور مصالحه فیمابین
دولتین علیتین و سعادات انحضرت از آنمملکت گردید بعد از ورود موکب همایون بکرمانشاهان ابراهیم خان
ولد ابراهیم خان برادرزاده خود را بسپه سالاری حدود و کردستان و رستان فیلی تعیین و فوجی از غازیان را
باو مامور و مقرر فرمودند که در حدود کرمانشاهان توقف و از خدمکنندگان شهای ولایت بهمه جا افواج منصوره
مشغول قشلاقی و ییلاقی بوده پاپاشای بغداد و مراسم قرب جوار مرعی داشته باشند و بنجو یکه سابقا مقرر
شده نفراد بیزراکه در سال پیش متوجه خوارزم بود بعد از ورود بلمرو و رساندی خوارزم و سرکرده کان ارال اتفاق
آرتق ایناق و الزنزد شاهزاده آمده متعهد دادن ملازم رکاب همایون گردیده نفراد بیزرا ابو
المحمد خان ولد ایلبارس را بموجب امر اقدس بایلکری تعیین و ارتق ایناق را مستقل ساخته امیرات بیوض
اقدس سیده علیقلیخان را که نسبت برادرزاده که با انحضرت داشت بسپه سالاری خوارزم منصوب و روانه مرا

ساختند که تدارک خورد و دیده و رسد دیگر بعزم خیمه بموت عازم حوالی نرود و از ما هیچ شئ لوا ارتجه بجانب قلمرو عثمانی
افراشته در ذکر وقایع بحکمان بذیل سنه هزار و صد پنجاه و هفت هجری سلطان چهارم روز جمعه پنجم ماه صفر
بعد از انقضای شش ساعت و شش دقیقه از منزل ماهیدشت حوت بقصد رحل نقل کوکبه جلال کرده خدیو کشورگشای
بهار از نهضت و شتاب رایت نهضت برافراخت و خاقان جهان آرای ربیع از زرادرای طنطنه کوس نرم افلکی و
کشورگشای بلندآوازه اسباب و افواج قاهره چون سیل و برق نمایش کرده بعزم دفع لشکر بهمن برجوانشند و جنود
انجا را نخجه و از ما رود و مرج آب ارسروبار را مغفور و جوش آرسند مرعسکری از جلوه کوکبه ارد و بهشتی فی الحال
دشت غبیت بوادی هزیمت کشیده و سپاه شاهی شب از هم اوردی تر لحمان از نمده و امانات نیز روز دی
در ساعت ردی بانحطاط آورده اظهار انکسار کرد و در منزل کنکاور محال قلمرو مجلس خسروانه با بهزاران زینت
و ترتیب انتظام یافته خشن نوروزی بفیروزی انقضا یافت چهارم در آن اوان احمد پاشای محال اردلان علی الرسم
قیصری بسرعسکری منصوب و روی قارص میپوداز جانب مهرعلی نام رقشیخانه از کمانه که بصفی میرزا اشتهار داشت
و در ابتدا اکتساب کیفیت حال او در رفتن او بخاک روم گذشت و اعیان دولت عثمانیه با حیتا طلبیکه از خصوصت
خاقانی داشتند او را تا حض اعتبار کرده بهمراهی سرعسکر روانه کرده بودند نوشتجات بعضی از دولتخواهان
فرستاد عبارتیکه زیاده بر حوصله او بود و رجع و نقد جلادت را بزرگانه خرج کرده بود نوشتجات بنظر رسیده
مهیج مادهٔ غضب و حمیت آن سلسله نهضت همایون گشته وارد و حوالی بهرشندند و در آنجا بسمع اقدس رسید که
سرعسکر مزبور از دولت عثمانی معزول احمد پاشای وزیر اعظم سابق بسرعسکری منصوب گشته چون مهرعلی خان
فرستاده و الی بغداد که برای انجام امر مصالحه بدربار عثمانی رفته بود در استنبول توقف داشت بانتظار وصول خبر
از جانب مولی الیه بمراحل مقصود بتازی طی میشد و حکم همایون خطاب بسردار رایروان اصدار یافت که متعرض
رهمایی خدوسز نگشته سرانیکه از طرف روم بدست آمده بهشندرحض ساخته بسرعسکر قارص رساند
و با او در ارتباط در آید سردار مزبور بموجب فرمان عمل نموده سرعسکر مشارالیه در جواب نوشته بود که
از مقدمات صلح در پیش هر چیزی نیست و من از دولت عثمانی مامورم که صفی میرزا را برده و در ایران متمکن سازم
بعد از آنکه جواب سرعسکر معروض سده خلاف گردید اعلام شد که آمدن او مرجب تقدیع آنها میگردد مهمان

پذیرفته شد که عفریت رایات همایون بشنوق ملاقات او و صفی میرزا مجعول را در آنجا دو خواهد کرد و پس از این عزم راست
نهضت بجانب بقارص افراخته در عرض راه خبر فرار سام کرد از جمله ریشروان فرار نموده بود در سید (توضیح آنکه
مقال آنکه چنانچه در طی واقعات سال قبل مذکور شد سام بعد از واقعه ریشروان که شکست یافته منهزم شر اراده داشت
که نزد کیر امیلاخور کرجی بحال رحستان رود ظهیر شیرزا مطلع شده در دره اخسلک سر راه بر او گرفته
در بیست و چهارم ذیقعدهٔ الحرام او را با چند تن زنده دستگیر کرده مقید بقلعهٔ قراقلیخان فرستاده انیمرا تب را
بعرض اقدس رسانیده مقرر شد که بیکچشم سام را کور کرده او را با چند تن از کرفاران روانه نزد احمد پاشای
سرعسکر بقارص افتقه فرستند که چون صفی میرزا نیز در نزد او میباشد بر او ران مجعول یکدیگر را دیدن نمایند
و بعد از ورود رایات نصرت آیات بحدود کوری رحستان مقدمهٔ شکست رویه معروض سده سنه
اقدس خم (توضیح انیمال بر این منوال است که بعد از آنکه همت والیای ولایت عثمانی بتمکن محمد علی رقشیخانی مشهور
بصفی میرزای نتایج و آثار یافت از جمله تدابیر یکه در کار او بکار کردند اینکه خزانه و هدایا بجهة احمد خان او سمی و مهر
ولد سرخای و حکام او اردوکد خدایان طرسران محال در بندار سال و نامه متعلقان بهریک نوشته ایشان را
ترغیب بالتیام او امداد صفی میرزا نمودند یوسف پاشای والی آخسقه از دولت عثمانیه مامور بایصال خزانه و اموال
فراوان گشته بعد از ورود او بجوالگوی ظهیر شیخان که در آن والی کاخت بالتفاق بر ده علیخان قلیچی
بیکلربیکی نقلیس در آن نواحی در ترصد کمین بودند و یوسف پاشا از راه احتیاط بکوه داده میان
میان جنگل اشقاق کرده اقامت و عطایا و هدایا و فراوان را با جمعی از پیاده روانه داغستان نمود
خزاین نیز که بلد راه و رسم سپاهگری و حزم بودند پیش از وقت فوجی را در سر راه مهیا داشته مامورین
آن طایفه را فرصت عبور نداده جمعی از ایشان را از تبع گذرانیده فوجی را نیز از فارقیدسار خسته تمام
هدایا و فراوان را بدست آوردند یوسف پاشا از استماع این خبر قرین دهشت و تاسف گردیده فرار
از غایت خوف در عرض راه چون نقش قدم از پا در آمده وفات یافت و بعد از آنکه چکونکی این مراتب بعرض
اقدس رسید ظهیر شیخان را در ازای این بلکو خدمتی بوالیکری کاریتل و ارلیکلی میرزای پسرش
بوالیکری کاخت سرافراز شدند چون بغداد انجام مهمات سمت شیروان امر همایون باحضار میرزا

صادر شده بود شاهزاده مغیر بموکب والا پرسته پس رایات جهانگشا از قصد و بخوان عازم مقصد گشته از ییلاق
کوکجه ذکیر عجور و ارتش و تخی را پیه چیا و در موضع مرسوم بخانقی نبه و آغوزق را گذاشته روز پنجشنبه هژدهم شهر جمادی
الاخری موکب همایون بجانب قارص نهضت فرمودند و در خارج قلعه قارص مابچه رایات نصرت آیات
بلوح سموات برافراشتند و چند لگر دفعه بر عسکر و پاشایان بازدحام تمام پشت بدیوار قلعه رو بمعرکه جنگ
آوردند هر دفعه جمعی از لشکر غمخوار قتیل و دستگیر گشته بقیه فراری و مشغول قلعه داری شدند نبه و آغوزق
و حرم محترم مغیر بامر همایون در روز دوازدهم رجب وارد اوردی معسکر دیدند پس در اطراف قارص قلعجات و
سنگرهای محکم ترتیب یافته جمعی از غازیان با توپخانه بهر طرف تعیین گشتند چون احمد لکزی جلبتای بر حسب
امر و فرمان پادشاه روم با فوجی از لکزیه بمعاونت بر عسکر بقارص آمده بود لکزیه کار را بدنیوال دیدند
شب بیست و یکم فوجی از قلعه برآمده آهنگ گریز کردند جمعی از طلایه داران معسکر نصرت اثر از روز
ایشان باخبر و بتعاقب تاخته رسیده جمعی از ایشان را بعرصه تیغ هلاک انداختند چون ایام محاصره امتداد
و اختلال احوال بر عسکر استداد یافت لشکری از عسکر روسیه آغاز فرار کردند سر عسکر از روی اضطرار
عبد الرحمن پاشا نامی را با احمد افندی کسر بلی که در حالت کبری معدلت قیصری بکفایت مرسوم و از
معارف روم بود و چند نفر از سرکردگان او جاق بپیشکشهای لایق بدربار کیوان مدار فرستادند
متعهد شدند که مقصود انصراف را در دربار غمخوار نموده چون مرسم زمستان نزدیک و شدت سرما بقارص
معلوم و توقف متعذر بود غله و آذوقه در جانب خشقه و خسلک ذخیره داشت لهذا موکب همایون در چهارم
رمضان المبارک از قارص بجانب ایپه جاده نهضت نموده از آنجا متوجه خشقه و خسلک گشته آنمکان را لبدیزیا
محل اقامت ساختند تا تمامی حاصل غلات آن نواحی را بمصرف رسانیدند و چون منظور آن بود که
بروم قشلاق واقع شود کسان سابق تعیین گشتند که در حوالی بروه در مکانیکه از حیثیت آب علف مهیا
داشت چند هزار دست خانه و سرای مرغوب از روی ترتیب نهند و خود در راه اچقه قلعه و قزاق
عازم گنجه و بروه و در ابتدای ذیقعده وارد مقامیکه برای قشلاق اختیار شده بود گردیدند و بعد از چند
روز که دراب آرای گرفت چنین پیشه داغستان نصب العین ضمیر پرتو بار صف انیکه زمستان اشتداد داشت

در پنجم ذیقعده باقوجی از غازیان سیاسی بجانب داغستان نهضت فرموده از خبر جهاد عجز روسیه جاد از نزل
یکی الیتمار نمود در ششم ذیحجه الحرام از دربند گذشته و غازیان را چهار دسته کرده از چهار جانب چیاول الا
تمامی آنطایفه را که باطنشان خاطر دوران نواحی بودند و حرکت موکب والا را دوچندان فضلی آب در شلم
نج حمی بست و عین شدت زمستان بود باین کیفیت قصر نمیکردند تاخت و غارت کرده دراب را اعتام
فرمودن از اصحاب و شمار بدست آوردند و بعد از آنکه سه چهار روز مشغول کسپ و تحف و تاز از هر طرف بودند
تمامی روساء و سرکردگان داغستان وارد درگاه سپهر بنیان و هر یک بپیشکش خلاع و عفو و احسان گشتند آنان
تا تحمل انعقیم متاعب نشده خود را سپهر بنیان پدارام نشاندند فرار از قفقاز و قیصر نیان برداشت و تاپای
در طریق طلب نهند مجبوبه ملک را عجز و زاغوش مراد شمران گشتند القصه بعد از عید اضحی حرکت زمام جانب
در بند کرده و امور را بنحو انتظام داده از راه طبرسران عازم بروه و در پنجم محرم وارد مقر دولت شدند و بیست
و پنجم ماه مزبور بر بنه و آغوزق حرکت داز کر عجز و فرمرده وارد و حال ارتش گشتند و بیان وقایع امور و نیل
مطالب سال هزار و صد و پنجاه و شت هجری چون از دیار سلطان قضا سپهر اسفندیار چهره برافروخت عزم
ابراز آئین چنین کرده اظهار صولت بهمن در عسکر روی نژاد برف اعلان داعیه روئین تنی نمود و داور
فلک سریر یعنی مهر منیر بر اشهب گردان مسیر برآمده بعد افاضه عسکر سرما کرم مرحله پیمای و در روز شنبه شانزدهم
شهر صفر با فواج دیماهی در نقطه اعتدال ربیعی منازلی گشته چرخش قوای نامیه بعد از گرد فرخنه سازاساس
بر دور عسکر دی راکه لوای جلادتش در خفقان ریف تهرش مسلول بود حرارت تیری فائده
برجای خویش سرد کرد و یکشنبه مجلس جشن و آرایش بارگاه سلیمانی نظم و ترتیب و قامت سران و سروران
بخلاع رزتاری زینت و زیب یافته و قبله ماه پیلاقات سنگی مقر خیام سپهر احتشام گردید و در آخر
جزا از خدود و شکی و آن نواحی عطف عنان کرده از زرود کر عجز و از سمت خارچین از راه میانکوه عازم کوکجه
ییلاق ایروان گشتند و در عرض راه عارضه شدید عارض ذات همایون گشته چند منزل راه را بحث روان
طی فرمودند باز بعنایت حکیم علی الاطلاق و دوا الشفاء اندک فرصت فهر شیرین شفاء عاجل امت گشته
مزاج اقدس بغایت بهبودی قرین و در خانه دهم جمادی الاخری جولگای کوکجه مقر خیام عزو تجلیل گردید و از حجاز

بکن محمد پاشای سرعسکر روم و آمال که سرعسکر چون متواتر خبر میرسید که از دولت یکن محمد پاشای وزیر اعظم
سابق بر عسکری منصوب و بایا محاب پاشای والا بدین دوده هاتر ده هزار نفر از پاشایان و سرکردگان
دیگر و جمعیت دار ذوحام بجنگ و مرا و ستاد از رشته الروم و فارص و عبداله پاشای چنه چی با احمد ولد سبحان
وبردی خان بکلر بکی اردلان کرا زایندولت والا و کردان دبردینه پیوسته بود و جمعی دیگر از پاشایان
وافواج روملیه از راه دیار بکر و موصل بمقابله و مقاتله تعین شده هریک از سمت مامور بجانب ایران میشدند
لهذا الفراد میرزا راکه از عراق بدربار سپهر رواق طلبیده بودند بدینه روملیه که از سمت دیار بکر و موصل می
آمدند تعین بمباعت روانه و افواج مقرره راکه در سمت کرمان شاهان و لرستان و کردستان
مشغول سیلاشی بودند بسرعسکر شاهزاده مامور ساختند و چون مکرر خاطر اقدس آن بود که شاهزاده
ارجمند امامقلی میرزا و ابراهیم خان ولد ابراهیم خان راکه بعد از قضیه والدش باین نام ناحی و خطاب آخوت
سرافراز بود متاهل فرمایند لهذا حکم همایون بنهیه اسباب سور و سرور نافذ گشته چند روز بساط انشاط و بزم
انبساط در ییلاق گرجه آرمیدند بعد از انجام کار طوی زمام اختیار خراسان را بامامقلی میرزا داده انتظام جهانم عراق را
بابراهیم خان تفویض و هردو را مدارکات شایسته در پنجم ماه رجب روانه مقصد و نیه و اغوزی را مامور بتهیه
در ییلاق وحدود و تبریز نموده خود نیز در روز مزبور بعزم مقابله سرعسکر رایت افراز برای نهضت گشته و مذکور
ضمیر انور آن بود که در نواحی قارص و ارزرشته الروم بر همزن اسکامه جمعیت سرعسکر شوند مقارن آن خبر رسید
که دست اجل بر فضای سرعسکر زده او را خواهی نخواهی باین سمت می آورد لهذا اگر که همایون در نهم ماه
مزبور از ایروان عبور و مراد تپه حرفرسخی ابروان از اکه مقام خلیفه عبداله پاشای کرکوک راه غلبه بود قرار و
دولت چنین شد یکن محمد پاشای سرعسکر نیز با صد و پنجاه هزار سوار و چهل هزار پیاده ینکچری و استعداد تمام
روز دهم بعد از ظهر آمده در حرفرسخی اردوی همایون دامنه کوهی را محل نزول ساخت و خیام اقامت افراشتند
باستحکام مکان و احداث سنگر و متاریس پرداختند پس از چهار شبانه روز دو طرف فین تسویف
و تسدید الوف گشته نایره بلا بالا گرفت و آتش طعن و ضرب دامن خرمن معارکت بعد از حملات متواتر بتقدیر خدای قادر
شکست بلشکر عثمانی افتاده جمعی کثیر از انجماعت بقتل رسید سرعسکر لشکر خود تخس جسته بسبب ظلمت شب

رایات ظفر آیات نیز بمقر جلال منصرف گشته جمعی از چریش و ریاغوزش بمحافظت طرق سمت فارص و حفظ
اطراف اردوی سرعسکر مامور شدند راه اوردن ذخیره و آذوقه بر لشکر سرعسکر مسدود شده هر روزه جمعی از
قشون روملیه در حوالی اردوی او ضایع میگشتند و بهر جهت عرصه بر عسکر تنگ گشته دانست که بشمشیر زبان اردو
میدان خصم نشوند بنا را بانجناب ضابطه قرار نگذاشت هر روزه بقدر ربع فرسخ با سواره و پیاده مستظهر بر
ترتیب داده و لیرانه پیش می آمدند تا بچند کوچ به نیم فرسخی اردوی همایون رسیده رایت توقف برافراشت
همانشب جمعی از سپاه که بخواه باشاره خدیو آسمان جاه بر سم تجسس بحوالی اردو و روملیه رفته و احوالات
بحال ایشان افکنده ندانشب فرنزل باحوال لشکر او راه یافته جمعی فرار کردند سرعسکر چون حال را بر ایشان مبدل
باعیان لشکر عثمانی طرح مشاورت افکنده بنا گذاشت که همانشب با سواره و پیاده باردوی همایون شبخون
زنند هنگام آنروز که روز جمعه بیست و یکم ماه مزبور بود چاپاری عریضه از جانب شاهزاده نصرالله میرزا رسید مشعر بر اینکه
سرعسکر از جانب دیار بکر او لاحاکم لسمت بیان و شهرزور ستاد سلیم خان حاکم بیان وارد حوالی
مذاوه گوچ و نیه خود را و قلعه سورلاش متحصن ساخته خود با رؤسای اکراد بخدمت شاهزاده پرسته از انطرف
سرعسکر مزبور با احمد اردولای طوایف اکراد بلباس راجع و با جمعیت موفور عازم موصل گشته از انطرف نیز
شاهزاده بقصد مقابله رایت عزیمت افراخته در حوالی موصل ملاقی فریقین واقع و بحض تهاجم جنود مسعود شکست
بسرعسکر روملیه افتاد و جمعی کثیر از انجماعت قتیل و گرفتار و سرعسکر با بقیه السیف بسالک طریق فرار گردیده پس خدیو
بیهمال در الحال لشکر خدای متعال فرمان نزول و لایزال پرداخته و شاهزاده را بمعجب یکهزار گرفتاران
روملیه بجانب اردوی سرعسکر و ستاد زنوزاتش متحصن داخل اردوی سرعسکر شده بود که کوکبه سپهر اردوی
روز یعنی آفتاب کیتی افروز عزیمت ملک شام نموده مقارن آن انقلاب در انشوب در میان اردوی روملیه بهم
رسیده گرد بر فلک نیز گرد آغاز صعود کرده معلوم نشد که سرعسکر جلیل الشان که در کمال قوت و توان بود نا توان
گشته ملک هستی را وداع و باد هر جهت نزک تراج نموده عساکر روملیه چون خود را پا سر دیده اند پشت
داده کشته سر اسیمه پا بگریز برداشته اند قشونها نیکه در اطراف عسکر روملیه بودند از الغور بکشان در آورده بخیه جمعی را
مقتول و تمام توپخانه و خیام و اسباب انجماعت بر جا مانده بود که بحیطه تصرف در آوردند فوجی از خود را نصرت

نمود از جانب اورری همایون بلزم تعاقب اسب جلادت بر انگیخته تا رسیده چاپاره جماعت را که فوج فوج مشغول
فرار بودند عرضه شمشیر ساخته ده دوازده هزار نفر ازایشان را بر خاک هلاک انداخته پنجهزار نفر متجاوز باچند نفر از
پاشایان در روساء تذه دستگیر کردیدند پس خدیو جهان بشفاعت عروت جمعی از کرفتاران را که مجروح و ناتوان
بودند باتفاق جابوسش حسن آغا که از سرکرده کان اوجاق و عظمای کرفتاران روتیه بود روانه قارص و چهار
هزار نفر را روانه طهران نموده جمعی کثیر را هم روانه تبریز ساختند و چون قبل ازین که در باب رکن کعبه منوره معظمه
زاد الله شرفا و تعظیما و پیروی مذهب امام جعفر صادق علیه السلام بدولت علیه عثمانی تکلیف و الحاح رو بعد از احرام
واصرار معلوم شد که ایشان دولت عثمانی از قبول انکار رو مقام تحاشی و انکار برآمدند لهذا بعد از رواقعه سر عسکر
والا مقام لشکر روم نامه دوستانه با علیحضرت پادشاه سکندر جاه نوشته چاپاری روانه نمودند و در راه نامه
عثمانی فرستادند مبنی بر اینکه هر چند ایلات ترکمان و طوایف عجم که در ایران توران سکنی دارند فرمان قدر
قدرت شاهنشاهی ایشان را خواهی نخواهی تابع امر شاهی و سالک طریق آگاهی ساخته خلل و تغیری در میان
آن راه نخواهد یافت اما مالکیتی که از جانب اعلا در ایران باندولت شده چون علمای اعلام و اعاظم دولت
ابدفرجام از قبول آنها دم از الف چیده اند و اصرار در ان بیشتر موجب خونریزی و فتنه انگیزی لهذا از ان
تکلیف نکول و ترک آنها که مقصود و مامول ارکان دولت عثمانیه و مایه انتزاع بوده بالکلیه از نیطرف بعمل آمد
من بعد اساس محبت و دوستی بین الحضرتین استمرار و استقرار خواهد یافت پس مرکب همایون روز پنجشنبه بیست
هفتم ماه مزبور را مراد نموده که موکب جلال بود از راه چورس و محمودی نهضت فرمودند و نیز در همان اوان سه نفر ایلچی
معتبر از جانب پادشاه والاجاه خلد الله بالخلف و الهدایا دار درکاه سعادت کشته نامه و هدایا را از نظر اقدس کذرانیدند
تبین حال آنکه در نفر از اولاد ان چنگیز به پیشتند که یکی بسلطنت جغتای و دیکری بپادشاهی خلخل منسوب است
و در بین اوان چون آوازه عظمت و صولت و صیت قدرت و سطوت شاهنشاهی که در اطراف و اکناف
عالم پیچیده و دران ممالک نیز اشتهار یافته پادشاه مزبور در مقام مجالست و مرانست در آمده سه نفر از معتبرین دولت
خود را فرستاده و راه دوستی کشاده بود مضمون نامه اینکه از امر سلطنت و پادشاهی ایشان که بحکم مالک الملک لم یزل
اتفاق افتاده بسیار خرسند حال هستیم در عالم اتحاد و یکدلی و رابطه ایلی را ایلاتیکه در حوزه اقتدار ما هستند هر قدر که

درکار بهم برای خدمت آمد دولت علیه حاضر خواهد بود و نیز ایلچیان شفاها بعرض اقدس رسانیدند که بعضی ممالک مابین
خلخل و گرجستان واقع است ایلاتیکه دران میان هستند طریقه خدمت نمی سپارند چون اختیار مملکت در زمان
حضرت شاهنشاهی است از جانب آنجناب قوچی تعین شود که ایل مملکتی را که متعلق بتران زمین بوده بانتظام و وضع
و متعلقات حرکت بانطرف فالکذارند که بغایه خشنا چند روز سفر و البته معین بهم چون رکب همایون عازم
خراسان بود رای اقدس باین قرار کرفت که بعد از رود نجخراسان جمعی را بجهة انجام این امر تعین و روانه فرمایند
پس جواب محبت انکیز اشفاق امیز شاه والاجاه مزبور را مرقوم و نه توقف از اسب و شمشیر و یراق طلا و با توابع
بجهة شاه والاجاه مذکور ارسال ایلچیان را از حضرت اقدس غایت فرمودند سابقا کارشناس بابت نزد علیقلیخان را
بسبب صدور فرمان و طایفه بیوت خدارزم مامور به پیشانجناب فرموده بودند حقیقت احوال علیقلیخان شاه را به
انیکه بعد از ورود نجخارزم ابوالغازیخان و عموم ایلیش سفیدان را شراف خدارزم را حال طریقه استقبال پیموده از
خدمت تقدیم رسانیدند لیکن جماعت بیوت باسیر نزلخانیه اتفاق و جمعیت نموده در حوالی اورکنج بمقابله آمده شکست
فاحش خورده جمعی کثیر از ایشان مقتول مال و اسیری بسیاری از انجماعت بدست غازیان در آمده چون اغلب ایلیه
دیکر مجال توقف در آن ولایت نیافته ساکن خود را غرضه نهب و غارت دیده بکوچ خود را برداشته بسمت
کوه بلخان که در حوالی استرابا واقع است قرار کردند علیقلیخان چندی بانتظام امور آن نواحی پرداخته و ادارا
در مملکت خدارزم تمکن داده بموجب امر همایون عطفه در راه آمد که موکب فیروز کوکب در ساری جلاغ نزول
توقف داشتند و در ارض اقدس شتافته شرف حضور یافتند پس حکم همایون بخطاب بانطایفه عز صدور و محصل تعین شد
که فراریان بیوت که بیلخان آمده اند هزار نفر از خوانان کار آمد خود را بر سم ملازمت برکاب فرستاده خود
بدستور سابق بر قرار کماکان بیوت در زمره ایلات بلوازم ایلی و انقیاد قیام نمایند و الا مستعد بتنبیه و مجدد باشند
در ایات نصرت آیات از چورس و محمودی عبور و از راه همدان عازم فرمان و از آنجا نفر اله میرزا را در راه
مازندران و استرابا روانه ارض اقدس ساخته و موکب جهانکشا متوجه اصفهان و در چهارم دیقعده دران خطه
میمنت نشان نزول فرمود و در رکاب شاهزاده مجدد و استرابا و طایفه بیوت بموجب فرمان عمل و ملازمان مقرر را
مدارک و تسلیم نموده بودند پس رایات جهانکشا در دهم محرم الحرام سال هزار و صد و پنجاه و نه هجری از اصفهان

بنا بر آنکه از بدو ظهور شاه اسمعیل الصفوی سبب نقض در ایران علانیه شیوع و سعادات فیمابین روم و ایران بابین
تقرب ظاهر و وقوع داشت نواب همایون ما از سلطنت ایشان تحاشی و بعد از آنکه الحاح تکرار آنکرده باشی
امر فرمودیم که هرکاه ترک سب و نقض نموده و در مراسلات مقابله طریقه امام نجی ناطق جعفر صادق علیه السلام گردند بقبول
مسئول و وصول مامول مایل خواهند گردید ایشان حکم اقدس او از خلافت سالفه نکول کردند چون اعلیحضرت
قدر قدرت اعظم سلاطین جهان و افخم خواقین دوران خدیو سلیمان حشم خسرو خورشید علم ظل الله فی الارضین
والمسلمین قامع الکفار و المشرکین خاقان البرین و خاقان البحرین خادم الحرمین الشریفین ثانی اسکندر ذوالقرنین
براورد جهانداور کرصن بارگاه پادشاه اسلام پناه ظل الله فی السلاطین الغازی سلطان محمود خان مدت ظلال افضاله
علی رؤس اهل الاسلام خلیفة اهل السلام و فروغ شمع دودمان ترکمانیه بودند برای مزید الفت فیمابین اعلیحضرت
و رفع غوایل شورشیان از سیانه فریقین نواب همایون ما مطالب چند را که در رونمایی سالفه سطور است
از پادشاه سلند رجاه مامول و بعد از تکرار آمد شد سفوا طرفین آنحضرت سه ماده را تسلق قبول و رضا
بجاذیر شرعیه و معاذیر ملکیه موکول ساخته و خواهش سند فسخ آن را نموده کردیدند اگرچه نواب همایون ما به
محبت غنچه کشاد از زمانه اظهار نامطلب نکشیم سوای تناقض و نقض سابقه آن را به عباد و از راحه آثار عناد
منظوری نداشتیم لکن بنا بر خواهش آن پادشاه سلیمان مقام و حفظ نامرسوم اسلام تکالیف معهوده را
متروک و طریق مسالمت مسلوک داشته این زمان آرام بخش تابان پادشاه سلیمان جاه فلک ارتفاع اعلام
نمودیم اما چون بعضی از ممالک عراق و آذربایجان در ازمنه سالفه سلاطین ترکمان تعلق داشت از بسبب
اختلاف انگیزی شاه اسمعیل و شیوع سب و نقض بدولت علیه عثمانیه بمرور انتقال یافته اظهار نکرده که هرکاه
بر طبع پادشاه اسلام پناه شاق و مخالف رسم و وفاق نبوده باشد یکی از آن ممالک بر رسم عطیه از آنحضرت
بجوزه ممالک محروسه منظم یابد آنحضرت را از راه برادری دارد و قبول آن مختار گشته بودیم
و در نامه همایون که از بندگان دولت والا مصحوب افتخار الاماجد نظیف افندی عز وصول بخشیده اندراج یافته بود
که اگرچه نظر مآثر مشکوره و مساعی مبرور ده که از دولت نادر آیه و رأی صائب در نقض فطور بسته و ایشان علیق را
متحد میدانیم لکن بنا بر بعضی جهات خاطر متعلق آن است که بنحویکه در ماده سابق منفسخ شده و دین مطلب نیز

برای مزید الفت و التیام اغماض و اعضاء مصالح ایام خدیو خلد مراقد سلطان محمود خان رابع محمد و ممضی شود و تا
میانه دو دولت عظمی و اخلاف کرام و اعقاب عظام نسلا بعد نسل و عرصه روزگار رابطه و پایدار بماند از آنجا
که اعلیحضرت پادشاه اسلام پناه وعده انیکو نهاد و سنی محمود و جمیل محبت را بالعقود مراتبی مشدود فرموده اند ما
نیز مراعات سنن مرضی را بر ذمه خود واجب و رضاجوی خاطر آنحضرت و آسایش عباد را اهم مطالب و اعظم
مآرب شمرده بعد از وصول نامه شکیبه الخامه مامول نامزد آن خدیو اسلام را نیز بحسن ارتفاق مقرون و مستمدی
به بنای امر مصالحه مامور ساختیم فیمابین مستمدان دولتین امر صلح بپنج اساس و شرطی و سه ماده و تذییل برین نهج
قرار یافته استحکام پذیرفت اساس که در زمان خاقان خلد مراقد سلطان مراد خان رابع واقع شده فیمابین
مستمدان دولتین مرعی و حدود سنه ۱۰۴۸ بر استقرار داشته تغییر و خلل در ارکان آن راه نیابد شرط اهم بعد
فتنه نایم و تیغ در نیام بوده آنچه لایق شان طرفین و مقرون بصلاح دولتین مرعی و معمول دارند امور یکه مهیج
کدورت و منافی مصالحه و مسالمه باشد از طرفین اجتناب دارند و نشانه آلة التعال این دولتی
و سلامت و یگانگی و محبت فیمابین دو دولت عظما و احفاد این دو خانواده کبری مادام اللیل و النهار الی یوم
القیام قایم و دایم و برقرار بوده باشد ماده اول حجاج ایران و توران که از زراه بغداد و شام عازم بیت الله
الحرام باشند دولات و حکام سر راه ایشان را محل تجمل سالمین آمنین بیکدیگر رسانیده صیانت حال ایشان را
احوال ایشان را لازم دانند ماده ثانی از برای تاکید مودت و توثیق محبت تا ده سال شتها از اندولت
در ایران و از ایران در اندولت بوده اخراجات ایشان از طرفین داده شود و ماده ثالث اسرای
طرفین مرخص بوده هیچ دشمنی بر ایشان روا نبوده هر یک که خواهند بوطن خود روند از طرفین ممانعت
ایشان نشود و تذییل حکام سرحدات از حرکاتیکه منافی صلح است احتراز کنند و سرای آن اما از ایران
از نقض رفض مقطوع اللسان بوده مرتکب نگردند و من بعد که بکعبه معظمه و مدینه مشرفه و باقی ممالک آمده
و شد کنند از طرف دوم بدستور حجاج آنمملکت و سایر بلاد اسلامیه بایشان سلوک شده از ایشان
هرمه و سایر وجوه خلاف شرع مطالبه و بیدون حساب گرفته نشود و تحقیق در معاملات عالیات هم
مادام که مال تجارت در دست انجماعت است بنزد حکام و مباشرین بغداد و باج نخواهند و هریک که مال تجارت

داشته باشم حساب از ایشان اخذ شده زیاده مطالبه نشود و از انطرف نیز تجاوز و اما از روی تهیه بهمین منوال عمل
و آنچه بعد الیوم از اهل ایران بروم و از روم با ایران آیند حمایت شده بوکلای حالتین تسلیم شود و ما نیز از رعایت
مسطوره را مضمی داشته عهد فرمودیم که مصالحه مذکوره و عهود و شروط ما بین همیشه بین الدولتین در اعقاب و اخلاف
مؤبد برقرار و مخلد و پایدار بوده مادام که از جانب آندولت عظمی امری مخالف عهد و میثاق و وفاق منظور
نرسد از انطرف نقض و خلل بقواعد آن راه نیابد فمن نکث فانما ینکث علی نفسه و من اوفی بما عاهد علیه فسیؤتیه
اجرا عظیما حرره ذلک و شهر محرم الحرام من شهور سنه الف و مائه و ستین من الهجره النبویه علی صاحبها الف الف
سلام و تحیه ذکر وقایع توشقان ایل مطابق سال پرانده ملال هزار و صد شصت هجری شد شنبه نهم
ربیع الاول بعد از انقضای یازده ساعت و سی و دو دقیقه خسرو زرین کلاه اخاب بهار الامان حمل نقل
کوکبه جلال و عدو دل از زاده اعتدال نموده در ایام آغاز زیاد تر کرده موسم جوشش عرق در بهار کشته سپید مخزن
سر بشوریده که بر آورده دو زنبق خط و مانع بافت شبنم از تارک نرگس عرق فتنه کشیده کل برای گرفتاری بلبل از
رنگ ریخته ابر ایجیان سار و سارنگ از اباب تقویر برای سیمداران شکوفه دستران کشوده ند سخنوران هزار
دستان از زر الفها باسم غنچه نوشتند و ارباب قلم نرگس و سنبل از روی ماه راق و قرنفل سخنان
خلاف پدر از حضرت سلطان ربیع بصد شاخ و برگ سبز نموده ند کلک داران اشجار دوان کلهارا
بانشت غنچه و چوب نخجوان آغشته فراشان قوای نامیه مزرکان چنار را بر فلک کشیده ند و نسیجان ارزار
یتیم عنزهای خوشه تاکرا ی از زر آویخته ند قمری را طوق قمر الیقرا بگردن افکنده ند فاخته را بخاکستر نشانده
درخت سه شاخه راه شاخه کرده ند و چشم نرگس را از خدقه صدیقه برآورده ند اشجار طرف جویبار از سلاسل
سروخ زنجبر بر پا نهاده ند دار شروای ماه دار کلنار ها در راسته خیابان چمن ترتیب داده ند پای دسته گل را
بچوب دالیجان بسته ند و در ستان قوای ساقی کنده بر پا داشته بدوشش در مجلس گل از نشسته هند دان
کلهای آتشین را بر آتش در خشند مسیحیان کل مریم چون زنار از گل کشیده ند ساحت گلکشت مسیحیان
گلشن مجمری آتشکده نوبهار گشت شعله لاله را آتش بجان افتاد خجت چنار دست تطاول بر افراشت
و نسیم گلاله شکوفه را در بوده سر شاخسار را پاد کلاه گذاشت گل در لحاف خزای خوزده رزه از چوب او بخته
دوار
براز
دخون

ولد سرخای لکزی را با سام نام مجهول الحال که کیفیت احوال او در طی وقایع سال قبل نگارش یافته بسلطنت برداشتند
و خاجا به استراباد هم با نزکمانیه منفق گشته سر بر کشی برآوردند ظهر این امور بدون تقریب منتهی سبب شدت
مادهٔ از ظرفین اسباب وحشت و نفرت آماده گشته حرکات انجناب از نظم طبیعی افتاد و در راه مروت بسته باب ابرام
گشاده باین طریق که عمال ممالک را در محکمه حساب حاضر میکردند و اندیشه روز حساب بمقام مواخذهٔ ایام اخذ و عمل
در آمده بدون اینکه از جانب احدی تقریر حکایتی با ادعای و شکایتی واقع شود آنچنان گفت که در ولایت دشتی
بلکه ناختی هم نداشتند که دقهای سر تراشند خاریدن از پا بر فلک کشیده از ناخن بدر میکردند تا آنکه آن پیلتنان
پدست و پا کشته هر کدام ده الف بیست الف که هزار الفی پنجهزار تومان بوده باشد از دست چوب تاقلهای
شکسته بپای خود نرفته اند خه ضرب تعدیب را بر ایشان شدیدتر میکردند تا اعوان خود دستیاران
خود را بقلم دهند ایشان نیز ناچار آنچه از خویشان و یگانه و همشهری و همخانه و دور و نزدیک و ترک تاجیک دیده و
دیده اند نشنیده بودند نظر بیک خود بقلم میدادند که بجای منجر شد که جمعه در بوم آن آشیان کرده آبادی
از هر مرز بوم غلت گزیده الاف الوف حواله میکردند بقصیری که در ربط نقیر نداشت و از برای دیناری
همیشه درهم بود الفها رسد میرسانیدند و بسیلین پاسم و رسم که در سفر بعوض نان خشک گاج خمیر مینمایند
و در حضر برای نان شب بقرص مهتاب چشم سفید میکرد و سلفها اسم نویس میکردند اگر احیانا احدی در مقام انکار
در آمده از قبول آن کردن می پیچید فی الفور طناب بگردنش می پیچیدند و اگر برای استشهاد او باستمداد عالی از
القریه الی کنیفها دم نمیزد در دم شبهها تکاه عدمش منفرستادند بس بالیقین از خوف جان در صدد تسلیم
و رضا بوده معترف بکنمان ما منفی نباشد بعد از آنکه بتقدیرات دور الفرب تعدیب پسکه بزر رسید علی الحساب
کوشش و بینی ایشان را قطع و چشمهای ایشان را کور کرده محصلان شدید برای تحصیل آن وجوه بپوجه روانه ساخته
محصلان نیز در هر چه و شهر بزن بر مردی که ده چار میکشتند و آنچه زر مطالبه میکردند سیمین تنان را
بعلت نقره خام بیرون پوست از تن باز میکردند و خورشید طلعتان را بهانه زردی مانند آفتاب فلک
میکشیدند بهر کس که غنچه گمان مشت زری میبردند بر تنک کل جامه جانش را چاک میزدند و جمعی کثیر ان
مرد سالها پک قبای سبز ندارد میکردند کفن کشی آرزو میآوردند و اگر پیلتنان نقد جان را

بعلاوه مال تسلیم میکردند تا بجا تر برای ایشان میگذشته این حوالات روز بروز ایشان بهمایه دار همایه بجلاد دار محله
بشهر دار شهر بمملکت دار مملکت بولایت دار دست بدست برایت میکرد و الحق تا کسی آن هر دو را ندیده
تسلسل را نمیفهمید که بچه صعوبت و تاراج خانه احتسابش اشاعه نمیکرد و تنجر عدل نوشیروان را نمیدانست که از
سلسلات سیر مهمات انبوجه محال از کجا بوصول مطلوب پادشاه چگونه بمجهول می پیوست مصرع و رغش ناصبوری
هزار فرسنگ است بعد از آنکه لاوصول کشتن وجوه معلوم رای معدلت پیرایند پیلتنان را که بجای مردان
از الف بخورده هزار چوب خورده بودند بتفصیل نیکه حوالجا تسلم الیصل و ساعی بجا صل و حقوق ثابته معطل گشته
با پایهای مجروح و چشمهای نابینا بر جزو عقوبت روانه راه عدم میگشتند اندفعه نوبت بمحصلان رسید بنهمت
طمع کاری و اخذ مهلکانه و اغماض بمجرض مصادره در آمده نوبتا بر اب در روز از بام نام ایشان کوفته شده
انبوجه را از ایشان بیجا ستدند و ایشان هم بهمین منوال در زیر چوب اقرار برای خود و بزرگ تصدیق کرده شاخ و برگ
می آراستند و سه هزار تومان خدا بیخبر را سه مایه اوجاق گیران شان بل ارکان ایران شمشیر بمقبض ساخته برا
که آنچه بزبان الهام بیان با خاطر و حق ترجمان میگذشت فی الفور زبانها بتصدیق و تحسین و مدح و آفرین
گشوده آن سه نادره کار سحر آفرین را نغمه سرا و نوازنده پرداز میشدند و ما ینطق عن الهوی آن هر آنا وحی یوحی میگشتند و هرگاه
العیاذ بالله قصوری و تقصیری در اوامر علیه واقع میشد ایشان بپاداش آنحضرت می انداختند خود را شاهد تعریف
نموده بر خط و خال و لالای شاهد اعتقادش افزوده بزنک آمیزی و میناکاری پیرداختند مع هذا این تقدیمات
بهیچوجه الطاف حرارت غریزی نادری نگشته نامیرده بپداد و ایجادی اشتداد و داد که چند نفر هندو ارمنی و مسلمان را
در میدان نقش جهان اصفهان آتش افروخته سرخ کشنده و در روز هم محرم الحرام سنه هزار و صد و شصت هجری
کدار از اصفهان حرکت کرده بجانب خراسان می آمدند بهر مملکت که وارد می شدند کله منارهای از زر و سر
روساء و ضعفا بگناه ترتیب میافتاد در آن اثنا امامقلیخان فیلسر از اطاعت باز زده علیقلیخان که برادر
زاده و پرورده ظل ترتیب او نیز بیت بوده باتفاق الهامبخان جلایر سردار کابل ما سر بشورش انجامت کرده
مقارن عمال آن سرکارات که بپای حساب آمده بودند از شدت ضرب شتم نادری در دخمها بر هم سرشته
و صد الف باسم علیقلیخان و پنجاه الف الهامبخان ابواب نوشته و محصلان بتحصیل انبوجه مامور و بسر

برق و باد روانه گشته و علیقلی خان چون میدانست که عذر و انکار راه در حریم خاطر نادری بهیچوجه بازنیست و از شنیدن
جواب و تحقیق صدق و کذب کار نه بسیستانیان متقش گشته آغاز مخالفت نمود و همسایه علیقلی خان نیز که از زبده
حال هر کرخیان حیات پیرامن خاطرش و شایبه نفاق حوالی باطن و ظاهرش نگشته بود هر چند در هر جا
اندرخشار از روی صدق بر طبق اخلاص گذاشته بسر کار نادری میداد از استماع پنجاه الف ابواب تزلزل اولا
در مخالفت با علیقلی خان بدستور سپه سالار صاحب اقتدار دولت باشم و ثانیا الحال که از راه ای ضمیر علیقلی خان
مطلع گشت چون شخص هوشمند مآل اندیش بود دانست که کار او بمایه دارنه پرخ درجت شود چنین حرکتی که کرده
ازین در پیش قطع خواهد نمود از موافقت تخلف نموده در صدد منع و نصیحت او در آمد چون علیقلی خان مزبور از اغوا
کرفتار وساوس شیطانی و هوا حبس نفس ناری بود نصایح خیر خواهانه حاجی شعبان خان برطبع او کران آمده حاجی شعبان خان را
مسموم ساخته رایت استبداد برافراخت و داعیه خود را باطراف ممالک منتشر ساخته جمعی که از بیم سطوت قاتله
سر بکریبان کشیده کناره کرده و دامن پرسا مانده بودند باعلان تمرد پرداخته در مقام طغیان در آمدند از
آنجمله اکراد جنوشان بودند که یکباره ترک اطاعت کرده بنا بر سرکشی که داشتند و ایلخیان خاصه را که در قورق
راه کان میبود تاخت کرده برده پادشاه بعد از ورود بارض اقدس فیض نمود و بعزم پنجه اکراد جنوشان
مصمم در شب یکشنبه بانزدهم جمادی الاخری سال هزار و صد و نهصت هجری در منزل فتح آباد جنوشان محمد بیک
قاجار را بروانه و سرسی پیک ایروانی اشرار طارمی و قوچه کوندز روی فشار او روی باشاره علیقلی خان
و تمهید صالح خان قرقلار پرروی و محمد قلیخان افشار او روی کشیکچی باشی و جمعی از جبه کشیکچیان که پاسبان
سراپرده دولت بودند نهیب داخل سراپرده کشته پادشاه را مقتول و سر یکه از بزرگان در عرصه جهان نمانده
در میدان او در هر کوی لعبت طفلان ساخته صبحگاهان که اینخبر اشتهار یافت او روی همایون بهم برآمده طوایف افغان
و ازبک باتفاق احمد خان ابدالی که هوا خواه دولت نادری بودند پاس حقوق نمک آن او جاق را منظور داشته
بافشار و لشکریان او روی آغاز ستیز کردند افشاریه نیز جهت خود را مستعد ساخته با افاغنه بمجادله پرداخت
افاغنه ایشان را از آتش دل برداشته پس نشاندند و اردو را غارت کرده از آنجا روانه قندهار شدند و افشاریه حقیقت
حال العلیقلی خان که از نیشابور آمده در هرات میبود عرض کردند علیقلی خان چون یکران مراد او زیر ران

خود دید مسارعت ورزیده در مشهد مقدس سهراب نام غلام خود را با طایفه بختیاری و جمعی دیگر بر سر کلات
فرستاده از اتفاقات مستحفظین برجی از برج کلات نزد بادر خارج حصار گذاشته از آنجا آب برای
خود می آوردند غافل شده نزد بان را در همانجا گذاشته از شب دزد از اقبال بیخبر بوده اند ماه رین
بانیمخ برده علی العقل بپایه روی معارج همت بر شرفات کنگره بمقصد صعود نموده داخل کلات و آن حصن
حصین و قلعه خدا آفرین را که از غرائب امکنه روی زمین است نصرفه نموده نصرالله میرزا و امامقلی میرزا را با
شاهزادگان کامکار شاهرخ میرزا از هریک برابی سواره بجانب هرات فرستاده کاظم بیک برادر علیقلی خان
که در آنوقت در کلات میبود تا خارج شهر کلات بتعاقب شاهزادگان پرداخت
چون بایشان نرسیده مراجعت کرده حسب المقدور چه بیحه که قوشچی نصرالله میرزا را در تعاقب و حقوق نمک و مراعات
ایشان را منظور نداشته امامقلی میرزا و شاهرخ میرزا را از زنه در سنجی برگردانیده قربانقلی خویش خود را بجانب
نصرالله میرزا روانه و قربانقلی در موضع مرسوم بحوض سنگ بنصرالله میرزا برخورده نصرالله میرزا شمشیر کاری بقربانقلی
زده از اسب انداخته خود بدر رفت جمعی از قراولان هروی در راه نصرالله میرزا برخورده او را گرفته بکلات
آوردند و رضاقلیمیرزا را با شانزده نفر از اولاد و احفاد احمد و بزرگ که در کلات میبودند برادیه عدم فرستادند
نصرالله میرزا و امامقلی میرزا را بارض اقدس آورده علیقلی خان چشم از خدا و خلق پوشیده و پاس صله رحم
و بنی عمی را منظور نداشته آن دو برادر را که هریک کلید ستد را بارض سلطنت و پادشاهی بودند در مشهد مقدس
بشمشیر پارچی مقتول شاهرخ میرزا را که در آن اوان چارده ساله بود مخفی در ارک مشهد مقدس محبوس ساخته
خبر قتل او را منتشر گردانیده منظورش اینکه اگر در پادشاهی استقلال یابد او را نیز بعقب دیگران روانه سازد
و اکراد ایران پادشاهی او را قبول نکرده از اولاد خاقان کشورستان مغفور خواسته بپادشاهی برداشته
کیوجر الجرین یلیقیان سلسله جلیله نادریه و حرمان علیه صفویه است برای سروری در دست داشته
باشد و در بیان سلطنت علیقلی خان و ابراهیم خان و خاتمه کارشان علیقلی خان چون از انجام کار
شاهزادگان دل دیده را فارغ و فراغت بخشید در بیست هفتم شهر جمادی الثانی آن سال در ارض اقدس
جلوس کرده خود را اعلی شاه و عادل شاه نامیده سکه و خطبه بنام خود کرده و در آن تاریخ با تزده کرور زر

سلوک که هر کروری پانصد هزار تومان تبریزی بوده باشد و غرائب کلات مرجوع بود سوای جواهر خانه و باقی
تحایف و نفایس که فزون از حساب و قیاس محاسبان و هم واندیشه و چندین قطار شتران کوه کوهان حامل و قمر
و سر رشته آن بود محمد شاه تمامی نقود و اثواب و جواهر خانه و اسباب یادری را از کلات حمل بتقل مشهد
مقدس نموده از مضمون ان الله لا یحب المسرفین غافل گشته فحوای ان المبذرین کانوا اخوان الشیاطین بشنیده
انگاشته دست به تبذیل و اسراف گشوده و بمصرف بوضیع و شریف برافشانده نقره خام را بهای شایسته نخرید
کوهرشاهوار را بجای سنگ و مثقال بخرج داده چنین پاک میر الممالک را با سهراب گرجی غلام نظام بخش کار خانه
سلطنت ساخته خود بعیش و عشرت پرداخت و ابراهیم خان برادر خود را که از زده کوچکتر و از برادران دیگر از اکثر
بود بسرداری و صاحب اختیاری عراق آذربایجان نزد و فرستاده تمامی ایلات از افشار به وسایر ایلات
عراق و آذربایجان و فارس جماعت بختیاری که خانان کتی ستان کوچانیده در ممالک خراسان
داده بود فرصت یافته کوچیده روانه اوطان خود شدند و اگر او خبرشان بعد از انکه مطایای هوس در آخور را
گرانبار تفالیس نموده روانه بنای مخالفت گذاشت علیشاه بر سر خبرشان رفته ایشان را مطیع ساخت
و بسبب شدت قحط غلای خراسان از انجا عازم مازندران گشته هفت ماه در مازندران توقف کرده و از انجا
الله یار خان توخی سرکرده افاغنه و عطا خان سرکرده اوزبکیه که باقشونهای خود در سمت آذربایجان و شهرزور
بودند باصفهان آمده قشونهای خود را نزد ابراهیم خان گذاشته خود شان بچاپاری نزد علیشاه رفته خدمت او را
اختیار کردند چون سهراب غلام مدار الیه و معتمد علیه دولت علیشاه بود و جنبه یک وجود او را در کارخانه
سلطنت مخل کار خود دیده التمیدی برانگیخته او را مامور بصفهان ساختند که در خبر و خان داری تزلزل
سرکشی ابراهیم خان نماید ابراهیم خان پی بخیالات او برده او را بتقبل سایند و افاغنه و اوزبکیه را بامی
ارزد و ساکه در نزد او بودند بدانه ریزی احسان بدام الفت کشیده باخود متفق ساخته و پر بال بلند پروازی
گشوده بفکر خود سازی افتاده و سلیم خان قزلباش را که واحد العین و دنبالرا پاکچشم میدید صاحب اختیار
و رائق فائق سرکار خود کرده علی او علی خطاب داده و دست توسل بذیل کرامت شفیعای که در اصفهان
اظهار کشف و کرامت کرده بود زده از و استمداد و در امر سلطنت کرده شفیعا نیز چهل سال سلطنت باو داده آن

ضعیف العقل بختان رزق آمیز او را قبول و از جان و دل مرید و معتقد او گردیده و در آن اوان امیر اصلان خان
قرقلوی افشار از جانب خاقان ممالک ستان بسرداری آذربایجان مامور و بنا بر بعضی ابواعث از علیشاه
متوهم میبود ابراهیم خان باو از روی ملاطفت او را باخود متفق و یکجهت نموده پرده از روی کار برداشته جمعی از
متجندره را با افاغنه و اوزبکیه که در اصفهان میبودند بر سر کرمان شاهان فرستاده امیر خان ولد یار بیک خان
میش مست در آن اوقات بحکومت کرمان شاهان مامور بود باقشون ابراهیم خان جنگ کرده منهزم
و دستگیر قشون شهر کرمان شاهان را با تجار و زواری که در آنجا بودند غارت کرده بآن نواحی استیلا
یافتند و ابراهیم خان از اصفهان آهنگ آذربایجان کرده علیشاه از این معنی اندیشه ناک گشته از غایت اندیشه
بعزم چشه برادر خود حرکت کرده ابراهیم خان هم امیر اصلان خان را از آذربایجان احضار نموده سپاه را مستعد
و جمعیت خود را متقدر ساخته مابین زنجان و سلطانیه تلاقی و فریقین واقع گشته فوجی از لشکریان علیشاه
طریق نفاق پیش گرفته در همان جنگ گاه از علیشاه جدا گشته با ابراهیم خان ملحق شدند بهیت چون علیشاه
شکست یافته هر یک سر خود گرفته متفرق شدند علیشاه با سه نفر از برادران خود و معدودی از خواص لشکریان
راه گریخت ابراهیم خان کس و ستاد علیشاه را با برادران بدستیاری میرزا محسن نام که از جانب علیشاه حاکم
انجا و نمک پرورده احسان آن بود جمعی از رجاله راه باش طهران گرفته و چشم از برادری و کوچکی و بزرگی
پوشیده بتحریک سلیم خان واحد العین برادر مهتر خود را کور کرد امیر اصلان خان بعد از انجام کار علیشاه با جمعیت
خود را روانه تبریز و ابراهیم خان روانه همدان گردید و چون امیر اصلان خان از آن سمت اختیار کامل بهم رسید
لاف استعداد و بزرگی میزد ابراهیم خان از همدان حرکت کرده و حوالی مراغه با امیر اصلان خان جنگ کرده
بادفایق گشت امیر اصلان خان برخای کاظم خان قراجه داغی و اعتمادی که بدوستی او داشت خود را بکوهستان
قراجه داغ کشیده در آنجا کاظم خان او را بایهانه دستگیر کرده نزد ابراهیم خان آورده ابراهیم خان او را با سار و خان
برادرش در تبریز بقتل رسانده بعد از این مقدمات ابراهیم خان را اقتدار کلا بهم رسیده تمامی قشونهای خانان
کشورستان که در سرحدات ممالک آذربایجان و کردستان و ارستان و حویزه و فارس و نیاوران و کرمان
باطوایف افغان و اوزبک باو پیوسته جمعیت به نهایت انعقاد و اجتماع داد چنانچه عدت لشکریش یکصد و سی هزار

میرسید چون حرکت علیشاه از ظلم رصیح کاذب ابراهیم خان مرکز پایان منتی کشید چراغ اقبال ابراهیم خان
آغاز خانه روشنی کرده و کوکب بخشش نیم صباحی مانند ستاره سحری آغاز درخشیدن نموده حسین پاک برادر
خود را سردار و صاحب اختیار خراسان کرده و باتفاق علیقلیخان قدیمی خود محمد رضاخان قراچورلو بخراسان
فرستاده شهرت که پادشاهی بارث و استحقاقی متعلق بحضرت شاهرخ شاهیست و او را بغیر از اطاعت
و انقیاد متملق آنحضرت بر سند سلطنت منظوری نیست شاهزاده بسمت عراق و ترجمه نموده او رنگ سلطنت را
بمجلس بماران زینت بخشیده مقصودش اینکه در لباس تلبس خزاین مشهد مقدس را بقبضه عراق نموده قلوب اهالی
خراسان را مایل بخود ساخته و ریتم صدف سلطنت را باین حیله بدست آورده خزاین اکراد و روساى عموم اهالی
خراسان ابدا از رود حسین پاک بخراسان جواب دادند که نهضت آنحضرت بعراق و نزد ابراهیم خان ازور
ندارد و در خراسان جلوس واقع خواهد شد او را نیز اگر برگرفته خود صادق باشد آمده طریق مرافقت سپرد
پس همگی باتفاق اهل استان شهر مذکور شاهزاده را از ارک بیرون آورده و شاهزاده از قبول سلطنت تخاشی کرده در
مقام ابا و امتناع در آمد خانین در روضه رضویه رفته جمعیت نموده عهد و پیمان را بقسم مؤکد ساخته اهل دست
بیعت داده و شاهزاده نیز ناچار مقلد امر پادشاهی گشته در نهم شهر شوال سنه ۱۱۶۰ هجری در ارض اقدس مشهد
مانوس بمخت سلطنت مرور و جلوس نموده سلطان اعظم تاریخ جلوسش نموده ابراهیم خان نیز بعد از استماع
این خبر در هفدهم ذیحجه الحرام آن سال در تبریز بخالفت برخواسته بر سر ساده سلطنت شتافته قلب لشکر شاهزاده
بنام خود زده چون برادرش از مضمون صدق مفعون و لا تبسطها کل البسط فتقعد ملوما محسورا عدول جسته مانند
نسیم در افشاندن زر و سیم باحتی کرده بعطای آلاف الوف هر یک سردوبایان شایسته پایه را بپرمایه ساخت و این را
کرم مانند لباط دیگر کرده هر سفارا نوازه خور اسم خانی و صدر نشین بلیت بنام رعونت و حکمرانی ساخته صاحب
منزلت و پایه گردانیدند و این تالیف قلوب اسم گذاشت فرد چون علم هر یک اصرا مالک پرایه تخت پنجه منبر
هر جایی بود صاحب پایه تخت از اراز در یاچان باجمعیت موفور بقصد معارضه عازم خراسان گشته نه و آغرق را
با علیشاه کور رکه مقید و همراه داشت بقدم فرستاده بعد از رود و منزل سرحد سمنان لشکر بایش که هر روز کار لشکر ظفر
زمان حرکتی بودند از هر سو فایده در کمینه اش کرده بعضی نزد شاهرخ و برخی باوطان خود شتافتند ابراهیم شاه

باطایفه افغان که با او مرافقت ورزیده بودند ناچار روانه قم خم شتفطان قم در برویش بسته فاخته از نهیب
شهر فرمان داده در کند و کوب و رفت و روب آن ساحت دلپذیر تقصیری نکرده قم را نمونه شهرهای
ساخت و فاخته از آنجا راز او جدا شده عازم قشلاق ما رود در عرض راه بهر ولایت که رسیدند قتل غارت
نموده خراب ساختند پس ابراهیم شاه از آنجا عطف عنان کرده بر نهاد عمی او علیقلیخان قلاپوش رفته و اهل قلعه
او را مقید و چکونکی را بدربار شاهرخ عرضه داشتند حسب الفرمان شاهرخ در همانجا از چشم کور و در عرض راه
خراسان بامر شاهرخ او را هلاک ساخته بادیده نابینا روانه دیار عدم کردند علیشاه و نبه قم را نیز بارض اقدس
برده در روز ورود بقصاص خون شاهزادگان بادیده کور سر او را زیر پا دیده پی روان از عقب برادر ان
روان و چون بر نبی عمام خود رحم نکرده قطع صله رحم کرده بمضمون اینکه بیت دیدی که خون ناحق پروانه
شمع را چندان امان نداد که شب را سحر کند ناصدق حالش گردید و چون غرض از تحریر این کتاب مجمل از
مفصل صادرات افعال و کیفیت احوال مملکت گیری کشورستانی خاقان کبیر مغفور بود هر چند از وقایع ایام
دکارهای آن خدیو جمشید احتشام از هزار یک و از بسیار اندک مرقوم قلم شکسته رقم نگشته نهایت
بر سبیل اختصار مقطعات امور آن خاقان بسهر اقتدار از نگاشته خامه اظهار کردید
هرگاه صاحب دولت بعد مقطعات بعد دولت نادری و کیفیت آن نوب و فتنه
آنزمان که از حد و حصر افزون و تقریر آن از حوصله زبان قلم بیرون است
تحریر خواهد نمود فقد فرغ من تحریره بنسخه شریفه در اواسط شهر
رجب المرجب در مدرسه مرحوم مغفور جناب میرزا مهدی
هزاروه صد و چهل و چهار از هجرت گذشته بود

۱۱۴۴

ام م ح

م

م